

الشمر من ضرب من البنت وشر في مائة اسابيع كل يوم من بذرة سحقوا ثوباً لكر حشا
 والاكثر منه فذلك التفصيل اسم المتعالي لا الشمر كمر صغى نبات ثوباً للبنت
 والمصالح ووجه الوركين شراً مثلاً لاف كقال اكل واللوف بنت كصل الغنصل يتدوي
 والطلاب صحرى قايدهن يوقف الجذام دلع كقطع اخرج فدلح كخضر عذرة وادلع اخرج
 واندلع السيف من عده انسلى وبطنه فوج امامه والذليع الطريق الواسع والحق والحق غايه في اطيح
 فخرج راس مفروح عريض جزور منقوش اللبل والجزرة من الغنم والحزر موضع غنماً جزرة يقال
 ورقها مدقوقة القروح المأكلة نافع واجزر البعير حان له ان يجزر واربعة ان يوت
 الزغب حكمة الشجرات القفر عار يش الفرف واول ما يبدو من الشعر وما يقع في ولسن عذرة
 شعره وقد زغب كطرب وزغب واذ غابت والوعاية اصفر من الزغب والزعاب الشعر بنت بعد الحلق
 والكرم جري فيه الماء وبادا الورق واخذ برغبه اى يجذثانه وما اصبنت منه زغابة نفيثاً والزغبه بالفم
 دويبة وبل لام حمار صير اشاعروم ويغني ولقت عيسى بن حمار شيخ مسلم والارغب الفرس الابلق
 وزغابة بالفم خثر اى غلط والخاثر الفرق من الكس والى كبد القليل من الوجع وفخانة الفخ بقتيتهم
 قشفت كطرب وطر فموقش اذا اوحى للشخص او الفم فتغير والقشفت شدة العيش وحشونة
 والمتشفت الذي تبلغ بالفت وبالموقع ومن لا يبالي ما تلح بجده الفاعية نور الحثاد
 حثر الدبس كطرب تحبب الجلد بشر والشي غلط واتسع ويحى عينه خرج فيها حبة احمر او غلطت اجفانها
 من الرمد واحثر اقل تشقق طلعه وكان جبهه كالحشرات الصغار
 والفرقة الحقة والطيف والفرقا الطيف والكثارة الذي يكسر كل شيء كالفرافز وشجر ينجت منها القناع
 ومركب للبنت وفرقة علم والفرقور الغلام الشات كالفرافز والحل السمين والعصفور كالفرقور
 والفرافز الرجل الاحرق والاسب والجل اذا اكل واجتر وفرد الشئ حركه والفرس ضرب بعاس الجاسم
 سنانا وحرك راسه واية صاحبه وكلام غلط والبعير اشروع وقارب الخطو والشي فريضة وقطع كسرة
 والذئب الشاة مرقها ما رايت احداً يفر من الدنيا فرقة هذا لا يخرج يعنى ابا حازم اى يفرقها بالذئب
 والوقية فيها

والاروم
 الكراخ
 في الوقت

2

لدي

Kristiani Radv
Berlinats.

مجموع العاشر 213 pag.

العالم الملائكة

الملكوت

+ ~~Adetet~~ 93²
+ 357

1.19

Turc
1275.

TURC
25

Volume de 215 Feuillet
Le Feuillet 214 est blanc

2 Mars 1878.

Veinil qui connein plusieurs choses sur l'ilevan -
la grand-messe la medecine de. A tout pour -
ordre pour commencement et pour fin et de differents
chertuses et rempli de vapodis.

ف

25

انما يتخذ الله على علم وحكم على نعمته على عبده واولاده هو الله عز وجل
انما يتخذ الله على علم وحكم على نعمته على عبده واولاده هو الله عز وجل
انما يتخذ الله على علم وحكم على نعمته على عبده واولاده هو الله عز وجل

حسن يوم السبت تبارك كل يوم
بسم الله الرحمن الرحيم واذا قرأ القرآن جعلنا بينك
وبين الذين لا يؤمنون بالآخرة حجاباً مستوراً وجعلنا
من بين ايديهم سداً ومن خلفهم سداً فاغشيناهم وهم لا يبصرون
وجعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرأ
فان الله خبيراً حافظاً وهو ارحم الراحمين ان ينصركم الله
فلا غالب لكم وان يخذلكم فمن ذا الذي ينصركم من بعده
وعلى الله فليتوكل المؤمنون قال هل نرتقبون بناء الا احدى
الحسينيين ونحن مترقبين بكم ان يصيبكم الله بعذاب
من عنده او يادي بنا وعلى الله فتوكلوا ان كنتم مؤمنين
قل كل مترقب فترقبوا فتعلمون من اصحاب الصراط
الستوي ومن اهتدى يات بها الذين امنوا اصبروا وصابروا
ورابطوا واتقوا الله لعلكم تفلحون وبالحق انزلناه
وبالحق نزل وما امره ليناك الا مبشراً ونذيراً سنلقي في قلوب
الذين كفروا الرعب عاشر كوا با الله ما لم ينزل به سلطاناً
وما ويهم النار وبشئ مثوى الظالمين اللهم يا ذا المن

ولا يمن عليك يا ذا الطول يا لا اله الا انت اسئلك العفو والعافية
في الدارين يا ذا الجلال والإكرام في الدين والدنيا والآخرة بفضلك على جميع
الخلق اللهم ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة
وقنا عذاب النار اللهم يا فارج الهم وكاشف الهم فرج
همي واكشف غمي واهلك عدوي بقدرتك يا اقدر القادرين
وارحمي برحمتك يا ارحم الراحمين بحسب ايمانك بقدر واثبات
نبيي و صلى الله على محمد وعلى آله وعترته اجمعين الطيبين
الطاهرين **حضر يوم الاحد من السبعة** بقراء

بسم الله الرحمن الرحيم ربنا من تدخل النار فقد اخزيتنا وما لنا
من ابصار هناك تبلوا كل نفس ما اسلفت ورددوا الى الله مولهم
الحق فضل عنهم ما كانوا يفترون يكاد البرق يخطف ابصارهم
كلما اضاءت لهم مشوا فيه واذا اظلم عليهم قاموا ولو شاء الله
لذهب بسمعهم وابصارهم ان الله على كل شيء قدير صمكم عن فهم
لا يرجعون وجعلنا من بين ايديهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشىناهم
فهم لا يبصرون وكان حقاً علينا نصر المؤمنين سيكفيهم الله
وهو السميع العليم فاذا غرمت فتوكل على الله ان الله يحب المتوكلين
ان الله يحب التوابين ويحب المتطهرين يا الله يا ولي يا ربنا ه

هذا هو اليوم الذي فيه كان يوم الاحد من السبعة بقراء

يا سيده يا سنده يا غاية رغبته يا ملجأه يا مولاه ويا مستغاثه
استلكت بكرومك الى كرومك وبفضلك الى فضلك وبحودك وباهلك
قل بفضل الله وبرحمته فبذلك فليفرحوا هو خير مما يجمعون يا رب
اني مغلوب فانتصر قال هذا فراق بيني وبينك سائيتك
بناؤيل ما لم تستطع عليه صبرا اللهم يا حنيطي ويا نصيري
ويا مغِيثي في جميع الاحوال والاشغال اللهم ربنا آتنا في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار اللهم يا فارح الهمة
ويا كاشف الهممة فرج همي واكشف غمي واهلك عدوي بقدرتك
يا اقدر القادرين وارحمي برحمتك يا ارحم الراحمين بحق اياك
نعبد واياك نستعين وصلى الله على سيدنا محمد وآله وعترته

حصن يوم الاثنين

الظاهرين **بسم الله** الرحمن الرحيم فقل جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل
كان زهوقا وتزلزل من القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين و
لا يزيد الظالمين الا خسارا او كظلمات في بحر لحي يغشاه موج
من فوقه موج من فوقه سحاب ظلمات بعضها فوق بعض
اذا اخرج يوم لم يالك دراهها ومن لم يجعل الله له نورا فماله
من نور يا ايها الناس اتقوا ربكم ان زلزلة الساعة تاتي عظيم
فانها محرقة عليهم اربعين سنة يتجهون في الارض فلا تأس على يوم الفاسقين

لا يدوقون فيها برداً ولا شراً إلا أرحمنا وغتاً قاتلاً وفاقاً
انهم كانوا لا يرحون حساباً وكذبوا بآياتنا كذاباً وكل شيء
احصناه كتاباً قد وقوا فلن نزيدكم الا عذاباً واصحاب الشمال
ما اصحاب الشمال في سموم وحميم وظل من مجوم لا بارد ولا كرم
كم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله والله
مع الصابرين ربنا افرغ علينا صبراً وثبت اقدارنا وانصرنا
على الهمم الكافرين فهزموهم باذن الله وقتل داود جالوت
فآتته الله الملك والحكمة وعلمه ما يشاء ولولا دفع الله الناس
بعضهم لبعض لفسدت الارض ولكن الله ذو فضل على العالمين
امين يا الله لا اله الا الله محمد رسول الله وحسبنا الله ونعم
الوكيل نعم المولى ونعم النصير ربنا اتنا في الدنيا حسنة ^{والآخرة}
حسنة وقنا عذاب النار اللهم يا فارح الهمم دبا كاشف الغم
فرج همي واكشف غمي واسر عورتي واهلك عدوي بقدرتك
بالقدر القادرين وارحمي يا ارحم الراحمين حتى آياتك
نعد وآياتك نستعين وصلى الله على سيدنا محمد وآله اجمعين
خمس **من** **الثلث** **من** **التي** **يقرأ**
قل لن يصيبنا الا ما كتب الله لنا هو مولانا وعلى الله فاستوكل المؤمنون
انما تكونوا تدرككم الموت ولو كنتم في بروج مشيدة وما كان
وهمنا على قلوبهم ان ينصروه وفي اذا هم يوقرنا واريدوا كل ابداً يؤمنوا

وما كان لنفس ان تموت الا باذن الله كما يا موحداً قل كذا حجارة او حديداً
او خلقاً ما يكبر في صدوركم مرج البحرين يلتقيان بينهما بوزح لا يغيان
فياي الآ ربكما تكذبان اللهم انك تعلم سرى وعلايتى وتعلم ما فى نفسى
ولا اعلم ما فى نفسك فاني راى بقضائك وقد برك فاني اسير بحملك وانت
تعلم باحوال العباد واشغالهم وحركاتهم وسكناتهم فى الليل والايام لا اله
الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين فاستجبنا له ونجينا من الغم
وكذلك نجى المؤمنين فالتهم خير حافظاً وهو ارحم الراحمين اللهم اجعلنى
قصيراً وادخلنى دليلاً اغنى عن الاعداء اللهم ربنا آتنا فى الدنيا حسنة
وفى الآخرة حسنة وقنا عذاب النار اللهم يا فارح الغم ويا كاشف الغم
فرج همى واكشف غمى واهلك عدوى بقدرتك يا اقدم القادرين وامنهم
برحمتك يا ارحم الراحمين بحى اياك نعبد وياك نستعين وصلى تسعاً على
الرحمة واله وعرفه الطاهرين **حصر يوم الاربعاء**

بسم الله الرحمن الرحيم رب قد آتيتنى من الملك وعلمتني من تأويل الاحاديث
فاطر السموات والارض توفاى مسلماً والحقنى بالصالحين قل اللهم مالك الملك
توفاى الملك من تشاء وتنوع الملك بمن تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك
على كل شئ قدير توج الليل فى النهار وتوج النهار فى الليل وتخرج الحي
من الميت وتخرج الميت من الحي وترزق من تشاء بغير حساب ولا حول
ولا قوة الا بالله العلى العظيم ولا حيلة ولا محالة ولا اخبال ولا ملأ ولا منجاء
الا بالله عليك توكلت وانت خالق الخلق ومبدئهم ومحوهم من حال الى حال
من فضل الله فلا هادي له ويذره فى طغيانهم يعمهون

وَبِكَ أَعُوذُ اللَّهُ أَصْرُنَا وَلَا تَخْذُلْنَا وَارْحَمْنَا وَلَا تَهْلِكْنَا أَنْتَ دَجَاؤُنَا
وَمُرْتَجَانَا يَا اللَّهُ بِحَقِّ آيَاتِكَ نَعْبُدُكَ يَا كُنْ تَسْتَعِينُ نَعْمُ الْمَوْلَى وَنَعْمُ النَّصِيرُ
اللَّهُمَّ رَبَّنَا اتِّنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
اللَّهُمَّ يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ فَرِّجْ هَمِّي وَكَشِفْ غَمِّي وَاهْلِكْ عَدُوِّي
بِقُدْرَتِكَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ وَارْحَمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ **حَمْدُ يَوْمِ الْخَمِيسِ مِنَ السَّبْعَةِ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّ اللَّهَ بِالْأَنَاسِ لَوُفٌ رَحِيمٌ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ بَعْدَ حِمْمَتِهِ
لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ أَنَّ اللَّهَ غَدِيرُ عِلْمِ السَّاعَةِ وَيُنْزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ أَنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَأْتِ إِلَّا بِالْبَيِّنَاتِ لَدُنْهَا الْبَابُ الَّذِي يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلَى جُوهَرِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا
سَجَانِكَ فَتَنَا عَذَابَ النَّارِ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مَلَأْتُكُمْ ثُمَّ تَذَرُونَ
إِلَى عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْجَنِّبُ اللَّهُمَّ يَا دَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا دَافِعَ السَّيِّئَاتِ وَيَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ
وَيَا كَاتِبَ الْحَسَنَاتِ وَيَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ وَيَا مَانِعَ الْبَلِيَّاتِ وَيَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ
إِصْرَفْ عَنِّي وَعَنْ جَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ النِّكَاتِ وَالْبَلِيَّاتِ وَارْزُقْهُمْ وَكُنَّا مِنَ الْحَسَنَاتِ
وَاحْفَظْهُمْ وَلَنَا مِنَ الْحَادِثَاتِ وَالْوَاقِعَاتِ اللَّهُمَّ رَبَّنَا اتِّنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ اللَّهُمَّ يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ فَرِّجْ هَمِّي
وَكَشِفْ غَمِّي وَاهْلِكْ عَدُوِّي بِقُدْرَتِكَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ وَارْحَمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ آيَاتِكَ نَعْبُدُكَ يَا كُنْ تَسْتَعِينُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

جميع اسماء على صلواتهم ورحمتهم وباركوا فيهم

بسم الله الرحمن الرحيم قلنا يا نار كوني بردا وسلاما على ابراهيم
 واداد ابيه كيدا فجعلناهم الاخيرين ونجينا هودا الى الارض
 فادكنا فيها للعالمين وكنا بكل شيء عالمين ثم نجي الذين اتوا
 ونذرهم فيهم اعدائهم ولما جاء امرنا بنجينا شعيبا والذين امنوا معه
 بوجه منا ونجينا همن القرية التي كانت تعمل الخبائث واخذت الذين
 ظلموا الصلحة فاصبحوا في ديارهم جائعين والله غالب على امره ولكن اكثر
 الناس لا يعلمون ربنا افخ بيننا وبين قومنا بالحق وانت خير المانحين
 اللهم المنصورون وان جندنا هم الغالبون اللهم يا غياث المستغيثين
 اللهم يا حبيب التوابين اللهم يا ائيب المستوحشين اللهم يا رجا المومنين
 اللهم يا سائر عيوب المعصومين اللهم يا ناصر المضطربين اللهم يا شاهدا
 غير غائب اللهم يا قريبا غير بعيد اللهم يا غالبا غير مغلوب اجعل خوارمي
 فرجا ومخرجا في العاقبة اللهم ربنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقبيل
 عذاب النار اللهم يا فارج الهم ويا كاشف الغم فرج همي واكشف غمي واهلك
 عدوي بقدرتك يا اقدر القادرين وارحمي برحمتك يا ارحم الراحمين بخاياك
 نعبد واياك نستعين وصلى الله على محمد وآله الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم ان كان رزقي في السماء فانزله وان كان
 في الارض فاخرجه وان كان بعيدا فقربه وان كان قريبا فيسره وان كان
 كثيرا فبارك لي استجب دعائي بخا اذا دفعت يا كريم يا ذا الطول برحمتك
 يا ارحم الراحمين

١١٩

نقل من الخزانة
وفي القلعة والكهف والمجانبة
جماعة للخط والمساوية
فواظب عليهن مستكفيا
فحسب انادها تكافيا

١١٩

١١٩

١١٩

١١٩

السَّوْثِيْدُ مَنَ لَا تَمْلَأُ الْعَشِيَّةُ أَنْفَاعُ
 كَيْتَمٌ وَمَنْوَ عَلَيْهِ الشَّانُ وَيُفْلَحُ أَنْ يَكُونَ مِنْ أَذْكَانٍ عَوْرِيَّائِيلَ
 وَمَنْ يَنْخُصَّ صِفَاتُ جَبْرِيلَ عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّامُ وَمَنْ
 مِنْ أَسْمَاءِ التَّنْزِيلَاتِ وَلِزُلْ كَانِ اسْمُهُ التَّوْرِيْدُ وَذُو الْقُوَّةِ
 وَالْقَاسِمُ وَالْمُقْتَدِرُ لِلْفَتْحِ وَالْمُسْتَبِيلُ الْعَلِيَّةُ سَادَةُ رُفُقِهِ
 بِكَ الْأَزْدُ وَاجِزْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 جَمْعُكُمْ إِذَا دَاوَمَ عَلَيْهِ أَحْزَابُ الذِّكْرِ الَّتِي أَنْ يَغْلِبَ عَلَيْهِ
 مِنْ جَلَالٍ وَيُزَوِّجُهُ مِنْ قَبْلِ يَوْمِ خَلْعٍ مِنْ الْحَرِيْدِ وَفَلْ بِهِ
 عَلَيْهِمْ ۝ ۱ ۝ وَشَرُّكُمْ أَمِنْ مَنَّهُ وَأَعْلَى خَيْرِكُمْ وَوَفَّقِي
 بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَمَّا ۝ ۱ ۝ اسْمُهُ ذُو الْقُوَّةِ جَمْعُ
 لَمْ يَكُنْ يَعْطَى الْمَلَكَاةَ وَالْحَقِيقَةَ بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى الَّذِي يَزُوْنُهُ
 بِمَاذَا أَرَدَتْ الْعَمَلُ بِهِ فَخَلَّ أَرْبَعَةٌ ذَرَامُ مِنْ الْبَعْضَةِ الَّتِي خَلَّ
 الْخَمِيسَةُ وَأَصْنَعُ مِنْهَا ثَوْبًا يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَخِي الشَّيْءُ يَلْذَأُ
 الْإِثْمُ يَلْذَأُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَارْمِ الْأَمْعِيَّةَ فِي ذَلِكَ
 الْفَوْحِ ۝ ۱ ۝ إِذَا أَنْ يَكُونَ النِّفَاسُ كَلَامِي أَوْ يَخْشَى بِعُودِهِ
 مَسْرُوعٌ وَغَدٍ ۝ ۱ ۝ نَحْبِرُ أَنْ شَعَى وَأَصْلِي بِأَقْرِيفِي وَأَجْلُهُ
 ۝ ۱ ۝ لَمْ يَكُنْ يَكُنْ يَكُنْ يَكُنْ يَكُنْ يَكُنْ يَكُنْ يَكُنْ يَكُنْ يَكُنْ يَكُنْ
 ۝ ۱ ۝ تَوَابُفُهُ عَوَالِمُهُ ۝ ۱ ۝
 الْأُمُورُ وَأَنْ جُمِلَتْ شَيْءٌ لَا تَكْلِيْمُهُ أَعْلَى عَلَيْهِ الْقُوَّةُ

الراية حتى يتعجب منها بل يرفع وان دخلت به على علي
 قال ايها ونضع باذن الله تعالى واما **الاسم المتيقن**
 فهو انما هو شق من الاقرار اذا داوم احضر عليه ذكر
 الذي ان يغيب عليه خصال منه بل ان ذكر يكون عبادا
 امين اذا فوضه وخبره ودياسة واما شغل قلبه من
 الدنيا اعليه ولا يمتنع منه واما **الاسم السري**
 فهو انما اذا اتلني ذكر اذا **و** وسيل من الله الا جابة انما
 الله ذل يرفضه ومن اراد ان يخدم الله جلالة لا
 يتركها بليسا خذ من الايمان ويرميه في كفيه ويومئها
 قبله وتحمده ويرغب بالانحاض مضر ويا في الايمان فما يترك
 عذرك بل ان الاجابة فحده من الله تعالى بغر العود المزدور
 ومن اراد رؤية الا زواج في غيب به ان الله ان يترك
 له عين اليقين عنهم فيرواهم عين اليقين ويتكلم معهم
 ويسئل عما اراد كما يحبونه اني ذل من الله وفرد تجر
 واما **الاسم الرفيع** فهو من الامانة على الاقرب
 اذا اتلني كل يوم اربعين واربعمائة واربعة ارب
 مرة اربعين يوما مشواية على ختم وخاله
 فيغلب عليه خدنه وتبع منه ملائكة الا ان يداوذا
 على مكان فيه كلهم ان يخدمه والى عمله باذن الله تعالى

ك

ك

ك

وَبِهِ أَمْرٌ أَرُّ لَمْ يَزَلْ مِلَّ الْمُؤَلَّفُ مِنْهَا أَنْ صَاحِبَهُ يَكُونُ ذَائِعًا
وَأَمْلَانَهُ وَيُوقِى قَلْبُهُ رُحْمَةً وَأَمْلَانَهُ يَخُونُ اللَّهَ تَعَالَى
وَأَمْرٌ ————— لَكُمْ الْمُفْتَرِدُ مِمَّنْ لَا فِتْرَارَ وَمَنْوَاعُ
جَلِيلُ الْفِرْدِ عَلَيْهِ الْخَلْعُ إِذَا جُعِلَ ذِكْرُ إِيمَانٍ صَاحِبُهُ
لَا يَفِرُّ أَجْرًا أَنْ يَمَاشِيَهُ وَلَا يَغْلِبُهُ بُوَيْبُهُ وَإِنْ عُلِفَ عَلَى
مَرَسٍ لَا يَغْلِبُهُمَا أَجْرًا إِذَا جَرَتْ وَفَرِيقُهُ الْمَشَاكَةِ فِي الْبَيْتِ
يَعْتَقُ فِيهَا مَنْوَاعُ مِنَ الْعَلَبِ يَحْمِلُ بِمَسِيرِهِ بِذَنْ اللَّهِ
تَعَالَى وَمَنْوَاعُ الْأَسْرَارِ الْبَرِيعَةِ وَأَمْرٌ ————— لَكُمْ
الْقَامِي عَمَّا لَقَا مِي وَاللَّهُ لِيَقُولَ وَمَنْوَاعُ الْقَامِي عَمَّا لَقَا
فَمَنْ عِبَادَهُ بِالْفِرْدَةِ عَنْ مُرَادٍ كُلِّ أَجْرٍ وَلَا يَكُونُ فِي مَلِكِهِ
الْأَمَلُ يُرْمَى ————— إِذَا لَمْ يَكُنْ إِذَا جُعِلَ ذِكْرُ إِيمَانٍ ذَا
تَكُونُ لَهُ سَلْطَانٌ فِي الْأَعْمَارِ وَالْأَزْوَاجِ وَإِذَا دُخِلَ بِهِ عَلَى
عَرَضٍ مَرَّ وَخَلَابٍ وَمَرَّ مِنْ حَيْدِهِ وَوَقْتِهِ وَمَنْوَاعُ الْأَمَلِ
الْمَكْبَاتِ وَأَمْرٌ ————— لَكُمْ الْبَاعِثُ مِمَّنْ لَا سَتِيلًا
الْحَيَاةِ وَالْحَيَاةِ عَلَى الْأَبْرَارِ وَجَعَلَ الْفُؤُوقِ إِذَا أَرَدَ
ذَلَّ بِمَا قَدْ رَزَقَ بِمَا بِيضًا وَجَرَّ مَعُودٍ وَمَسْطَرٍّ وَمُرْتَدٍّ
وَأَنْتَ لَكَ عَلَى خَلْقٍ مَعْرُوفَةٍ وَتَفْلَؤَةٍ مَلِكٍ وَاتْلُوهُ إِنِّي
أَنْ يَرُقَ قَلْبُهُ بِمَنْوَاعٍ أَنْ يَرُدَّ وَتَسْتَمِرُّ بِالْفُؤُوقِ وَالْحَيَاةِ
بِالْمَرَدِّ وَالْبَرِيعَةِ وَالْفُؤُوقِ وَمَنْوَاعُ الْأَمَلِ الْفُؤُوقِ لِلْجَلِيلِ

وَأَمَّا ————— اسم الله الواحد فمما شاع في سماع إذا جعل ذمًّا
 إلى أن يغلب على الزاخر منه حال فإنه يكون ذو مروة
 في دينه ودينه في مؤمنه ويؤمن من الناس أمراً علياً
 من الزيادة في قلبه وأمنه بعون الله تعالى
 وَأَمَّا ————— اسم الرشيد فمما شاع لمن كلب الأمانة إذا
 تروى بل الزحج بأن لا مؤيداً فيه من حيث لا يعلم وجهه
 لا يفهم سماً وإذا غلب على الزاخر حال منه حاله
 جميع المكاتب كلها ومؤمن الأسماء البرية
 وَأَمَّا ————— الزه واج من الأسماء باسمه الشريف
 وذو القوة بل من هذا فإن لا شئ من عليمين إذا روي
 كساً من الجريد مكساً حصل فيه سائر الحكمة ومما شاع
 لا جرد له وموياً في من أجزع عشي كل ما مكساً فإذا أحده
 أجزع معه لا يتكلم أجزع فيه بكلمة سوية لا به حصته
 ولا به غيبته ومؤمن الأسماء ذوات الأذوار بل في
 وَأَمَّا ————— اسم المتين والسميع مما إذا كان اسماً إذا
 كساً به مضة نفية يوم الجمعة عن الصلاة وجعل
 ممتناً كما مكعباً يروى على التي يبيع ويصرفه أبعده
 إذا حصل به خفة من الحبيب الأضيق ويحسب بسماً ممتناً
 وعود مشير وفصل ولا يخفى على من يسمع ومما

الله
 والأزدي واج

الْآخِرِ يَوْمِ الْخَمِيسِ أَوَّلَ الثَّمَرِ وَالْفَسَقِ زَايِرُ نُورِهِ وَيُومِقُ
 يَلْفُهَا بِمُتَمِّنٍ وَيَتَكَلَّمُ بِالْأَسْمَيْنِ وَتَجْعَلُهَا ذِكْرًا لِزَيْعِينَ
 لَيْلَةً فَيَسْكُتُ لَهُ عَنْ جُثُودِ الْمَلَائِكَةِ وَتَحْضِلُهُ الْأَجَابَةُ
 فِي الرُّوحِ كَانِدَةٍ وَتَحْرُمُهُ بِلَاغَتِهِ مَا يُرَا لَارْضِيَةً وَأَمَّا
 اسْمُهُ الْقَادِرُ وَالْبَرُّ الْمُحْسِنُ وَمُسَوِّدُ الْأَسْحَابِ تَرُورُهُ
 الشَّمْسُ وَمُسَوِّدُ كَلَامِ الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ يَخْبَوْنَ عَمَّا فِي رُؤُوسِهِمَا
 بِوَقْفَتِهِمَا لَيْسَ تَرَاخُلُهُمَا بِصَبِيحَةٍ مِنَ الزَّمَنِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ
 بَعْدَ مَلَائِكَةِ الْعَصْرِ وَتَحْرُمُهَا بِالْفَضْلِ الْمُرُورُ وَالْعُودُ الْمُنْفَرِ
 وَالسُّلْطَانُ الْمَمْلُوكُ وَتَكَلِّمُ بِالْأَسْمَيْنِ بِعُودٍ تَكْسِي مَعَامَرَةً مِنْ
 أَرْبَعِينَ يَوْمًا عَلَى مَلَأَةِ إِذَا أَحْمَدُ لَيْسَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْمَطْلَبُ بَادِنِ
 اللَّهُ فِيمَا يُرِيدُ مِنَ الْأُمُورِ مَا عَلِمَهُ وَإِنْ كَبِعَ بِهِ عَلَى شَمْعٍ
 مُصْقَبٍ وَحَسَنَهُ الْبَاقِي الَّذِي مِنْ كُفَاةٍ أَمِنْ مِنْهُ يَتَقَرَّرُ اللَّهُ تَعَالَى
 وَأَمَّا اسْمُهُ الْبَاقِي وَالْعَلَّاقُ فَمِمَّا اتَّهَمَ فِي عِلَالِ
 لَا جَزْرَ لَهُمَا إِذَا أَرَادَ بِصَبِيحٍ بِوَقْفَةٍ وَتَحْرُمُهَا بِعُودٍ مُنْفَرِ
 وَزَعْمَرَانِ وَاللَّحْمُ مَا وَزَدَ فِي لَوْنٍ فِيهِ شَيْءٌ مِنَ الْمُسْطِ وَالْعَنْبَرِ
 وَتَحْلِلُهُ مَعَهُ مِنْ يَدِ أَوْعٍ ذِكْرٍ مَسْرُومٍ مِنْ سَبْعَةِ أَيَّامٍ وَيَعْتَكِفُ
 عَلَيْهِ وَلَا يَقْلِبُ عَلَى الْأَزْوَاجِ وَلَا مَا يَحْرُجُ مِنْهَا وَتَحْلِلُهُ مَعَهُ
 فَإِنَّهُ لَا مَسْرُومَ مَوْضِعٍ وَبِهِ جَنُّ مُوَدِّي الْأَدْنَى وَمِنْ حَيْثُ وَقَدْ
 يَصْنَعُونَهُ أَيْضًا فَيَبْكُلُونَهُ بِهَذَا عَمَلُ الْبَاقِي وَالْعَنْبَرِ

الموحدة في الكفوز ومو حاع ع خ ل و أيا مريض صبع
 له به على شمع وشبهه أبا ومن علمته تلم باذن الله تعالى
 ولا تم ... بل الوجران ميه أشي از ع ح بنة ومو مروت على
 مقامات سلوط السالكين خ صوما أيضا بمع بالتسواب
 للتايين والشاري الشا في ينو والويلي للأولي: والحميب
 لا مثل الكفاية والوكيل لا مثل الانابة والمتوكلي في
 والفريق من مثل الفرب والصاد ومع الصاد في في
 والمومع مثل البى والباقي مع الثمرا: والمخلاق للذ
 الاعتبار والمشيح مع في صزا الميران جمال روت
 بحسب اختلاف أخوان السالكين وشبهه مفصلا يشرعن
 محملات وعمم أبا رغا من الشواغل وميقات أن لسمع
 الفرق بين من ذلك لأنه لا يليق بالوقت الزم وضعت
 فيه من التبن ومشي لمعة نورانية:

ن الفتح العاشر من الاسماء

المهادي: الحبيب: المدين
 علام الغيوب: ذوالجلال: الفروس
 السلام: المسوم: المسعر
 المنزل: وينش: ذل المع المنزل وما في
 آخر سورة العنكبوت وأول الحجر وساد في ذل من تعلم كلامنا

التَّحْقِيقُ
وَالْإِزْدِجَاجُ

التَّوْحِيدُ وَمَا ذَكَرَ فِي تَكْوِينِ الْحَيَ وَهُوَ الْأَوَّلُ إِذَا تَوَحَّاهُ
أَمْرًا مِنْ لَمْ يَغِبْ بِهِ لَمْ يَصْنَعْ بِهِ
فَمَا لِلتَّوْحِيدِ إِذَا لَمْ يَكُنْ يَصْلِحُ أَنْ يَخْتَبِرَ وَيُقَفَّ الْأَمْرَ أَنْ
عَلَيْهِ أَمْرًا يَكُونُ مَعَهُ أَوْ تَشَبُّهُهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى
مَا يَعْنِي عَلَى الْإِلَهِ إِذَا كَانَ كَالَّذِي يَعْنِي عَلَيْهِ مَعْرِفَةُ عِلْمٍ
أَوْ جَعَلَ شَيْءًا لَا يَسْتَلِيمُهُ بِلَانِهِ إِذَا اخْتَلَفَ دَرْجَاتُهُ وَفِيهِ
بِلَانِهِ مَجْمُوعٌ لِمَا سَمِعَهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ بِأَذْنِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَمَّا
أَمْرُهُ الْبَرِيءُ وَالنُّورُ أَيْضًا فَمِمَّا أَنْشَأَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَمْلِكُ الْوَجْدُ
مِمَّا أَنْشَأَ دَجَلِيَّةً كَبِيرَةً إِذَا دُسَّهَا كَمَا تَلِيْنُهُ وَتَحْزَنُ
الْخَلْقُ وَيَكُونُ مِنَ الْبُحْثَةِ الْخَالِصَةِ وَتَحْمِلُهُ مَعَهُ أَنْشَأَ
بِلَانِهِ يَنْصَرِفُ بِالْحِكْمَةِ وَأَنْ كَانَ لَا يَعْلَمُهَا فَهُوَ يُسَمِّلُ اللَّهُ
عَلَيْهِ جَمِيعٌ مَلَأَ بِهِ بَأْذَنَ اللَّهِ تَعَالَى وَأَنْ إِذَا أَنْ يُكْشَفَ
أَنْ مَنَامِهِ عَنْ شَيْءٍ مِيزَ إِذَا أَوْجَى إِلَى مَوَاضِيهِ وَيَضْرِبُ
مَمْنَهُ أَمَّا إِذَا كَانَ يَعْنِي عَلَيْهِ بِمَنَامِهِ قَدْ لَدَّ بِأَذْنِ
اللَّهِ تَعَالَى وَأَمَّا أَمْرُهُ الْكَلَامِيُّ وَالْفَائِضُ فَمِمَّا أَنْ
الْأَشْيَاءُ التَّوْحِيدُ وَالْتَّعَالِيُ وَمِمَّا كُشِفَ لِلْمَتَّبِعِ يَنْبَغِي قَدْ
وَلَيْشَأَ مِيزَ الْبَلَاءِ مِنَ الْأُمُودِ الْبَاقِيَةِ الْبَعْلُ وَمَنْ
رَسْمُهُ مِمَّا يَنْبَغِي وَتَحْزَنُ مِمَّا بَعْلُ مِيزَ وَتَحْزَنُ مِمَّا يَنْبَغِي
وَمِمَّا يَنْبَغِي أَمِنْ مِنْ كَوْنِهِ وَتَحْزَنُ مِمَّا يَنْبَغِي اللَّهُ تَعَالَى

ومما استثنى من التهود والقبض والله يقول والله يقبض
 ويلبسه بما فيه وأما ————— الأول والأخرى مما استثنى
 من رهنما به جمعة من الزمان بزعمهم وما أورد وتكلم
 بالانتميز أربعة الأقسام: بتجسيمه الروحانية كلها ويلبسه
 كل من دون العلم الكثير وكان حقه فابننا يبيع وأنت
 ملاء على يديه بما يشاء من الأبدان وما مؤبدا يورث من
 الأنبياء والآيات وأما ————— الثاني فمن ذكرنا وهو
 اسم من ذواته وبعده أيضا مع الباطن مما هو من صفات
 في قلبه به جملة واحدة إذا أراد منها به فتمن ومثله ورد
 ملعب وتجزؤ بفضله وتلبيح عليه ما فيه وجعل ذكرنا دائما
 لم يكن أجري ذكركم بذكرى سوره ولا يغلبه فيما يورث به عن الله
 وكثيرا غداية وأما ————— الثالث الأجل منسج لمع التبع
 والتوجيه الخاص وسنذكرها بما للمتبعين من هذه
 فيشامرون على آيات التخریف من فخره وبقائه
 وبما نحن به اختلاف العوالم بما في ذلك

القسم السادس من الأسماء
 الحليم : الرؤف : المنان
 الكريم : ذو الكرم : الوهاب
 الغفور : الغلام : الغفور

الْحَبِيبُ : مَزَالُ الْعَمَلِ مِنْ لَدُنْهِ عَلَيْهِ مَرَادُ
 ابْقَا الْوُجُودَ وَدَقِّعِ الْأَضْرَادَ وَجَمْعُ الْمُفْتَرِقِ فَمَا مَلَا
 اسْمُهُ الْجَمِيلُ بِلَامٍ مَوْجِعٍ إِذَا دَوَّوْهُ ذِكْرِي أَنْزَلْ ذَا رِيٍّ كُلَّ مَا
 أَرَادَكَ مِنَ الْعُلُومِ الْعَقْلِيَّةِ بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَمَّا
 الرُّؤُوفُ فَمُؤَاتَمٌ كَيْتَمٌ إِذَا دَوَّوْهُ عَلَيْهِ ذِكْرِي الْفِي اللَّهِ يَجِ
 فَلَبِ الْيَحْنَانُ وَالشَّقِيقَةُ لَجَمِيعِ عِبَادِ اللَّهِ وَرَفَّتْ فَلَبْسُهُ بِعَوْنِ
 اللَّهِ تَعَالَى وَأَمَّا اسْمُهُ الْمُنَانِي مِنْ كَثْرَتِ خَلْقَانِيَا
 وَتَلَاكَ بِحَيْثُ عَنْهُ بِعَوْنِ اللَّهِ وَأَمَّا الْخِيَمُ فَمُؤَاتَمٌ
 ذَا رِيٍّ إِذَا دَوَّوْهُ عَلَيْهِ أَتَاكَ رِزْقُهُ بِغَيْرِ مَشَقَّةٍ وَلَا تَكْلِبُ
 بِعَوْنِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَمَّا إِذْ وَالْهُوْلُ مِنْ أَرَادَ أَنْ تَأْتِيَهُ
 الْأَنْبِيَاءُ رَاغِمَةً صَاعِدَةً فَلْيَتَكَلَّمُوا وَلْيَضَعُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مُتَوَالِيَةٍ
 فَيُرَادُّ ذِكْرِي بِبِلَاتِيهِ أَمْسِي دُونَ سُؤَالٍ وَمُتَوَذَّرِي الْأَذْيَابِ
 الْبَلَاءِ مِنَ الْمَجِيزِ بِأَقْبَحِ وَأَمَّا الْوَمَلَاتُ فَمُؤَاتَمٌ
 إِذَا دَوَّوْهُ ذِكْرِي سَلَامٌ ذَا رِيٍّ لَا ذَا رِيٍّ كَيْتَمٌ عَلَى الْخَلْقَانِ
 وَلَا يَنْسَلُ مِنْ أَجْرٍ شَيْئًا إِلَّا أَغْلَا، وَكُنْ بِغَلْبَةِ الْوُجُودِ
 وَأَمَّا اسْمُهُ الْغَبُورُ فَمُؤَاتَمٌ الْقَسْبُ مِنَ الْمَلُوحِ
 إِذَا غَضِبَ اسْمُهُ عَلَى أَجْرٍ دَائِمَةٍ وَدَخَلَ عَلَيْهِ أَمِنْ مَنْ شَرَّ
 وَسَعَى غَضَبُهُ بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَمَّا اسْمُهُ الْغَايِمُ
 فَمُؤَاتَمٌ أَنْ يَكُونَ تَحْتَ يَدِ أَوْ مِ الْأَجْرِ ذِكْرِي الْأَكْوَثُ عَلَى

نام مادر موسی پو خابض
 اگر بدستان زمان نویسی
 شیر ز پادشاه شود

التفصيل
والأزود

سبر من أن أراد أن يربط التوحيد بالعلم فمر رأيت ذلك
في مزارات كثيرة ومسوم من الأسماء الأبرار بالعلم ذلك وبقوله
فيه وأما الله العفو وموانع مودة إذا جعل
ذكر المزارات لا يصيبه مع ولا مزع ولا وجل ولا يزوق
فوايت الرب من مسوم من الأسماء العظام بالعلم وأما
الله المحيى بموانع يضرق في التي بيع والتكيب إذا
داوم أجر ذكر كل كان مستجاب الرب علمه ذا بصير وبصير
وأما في ملكة بالعلم ذلك وأما الله العفو والرب
جما انساني عظيم ان إذا رسا في خلعة من بعضة مكر
يوم الجمعة عن الأذان أول التمر ونحن بتعود وعذبي
وجعل ذكره اذ ايلح عليه لا ياتي به مريضا الا بصر
من علمته تلح ولا يكلم برجله في ارضه الا وكفى
بينا بركة دأية وشاع ذكره عليه بالتي كة عن سائر
الخلق ومسوم من الأسماء وان كجع به على موم انيق
والفني في متاع لم يمسسه سوس وان كان في عتق
كعلم لم تقربه علمه ولا اذى وأما الله
الروب والمنان من رسمهما في خلعة مكسي في وجه
ذكر ابتر بغيره بالعود والغنى والغلبة واحله
والكبح به على بصير من الرب مما حمله خائف

اَكْفَلَنِي بِأَذْنِ اللَّهِ وَمِنْ الْأَشْرَادِ الْبَرِّ بَعْدَ حَمَلِهِ أَحَدًا
 يَخَافُ شَيْئًا إِلَّا أَوْجَرَ اللَّهُ بَرْدَ الْإِسْلَامِ بَيْنَهُ وَسَخَّرَ رَوْعَهُ
 بِأَذْنِ اللَّهِ وَذَكَرَ مَنْ لَهُ الْكَلَامُ أَنَّهُ مَنْ اسْتَرَامَ عَلَى مَنَّا
 إِلَهِي أَنْ يَغْلِبَ عَلَيْهِ مِنْهُ خِيَارٌ عَلَى خُلُوِّ مَعْرَكَةٍ وَمَعَ النَّارِ
 فَلَمْ تَعْرِ عَلَيْهِ وَأَنْ يَجْعَلَ بِلَا عَمَامَةٍ عَلَى فِئَةٍ يَغْلِبُ بِأَمْنٍ يَسْتَقِ
 عَلَيْهِ نَمَّا وَأَنْ يَجْعَلَ بِهِ عَلَى شَيْءٍ وَحَمَلَهُ أَحَدًا وَدَخَلَ بِهِ عَلَى
 مَنْ غَضِبَ سَكَنَ غَضَبُهُ بِفَرَّةِ اللَّهِ تَعَالَى فَإِنَّهُ مَشْتَوٍ مِنْ
 الرِّاقَةِ وَالْجَنَانِ وَأَمَّا اللَّهُمَّ الرَّحِيمُ وَذُو الْكَوْلِ
 فَمَّا اتَّسَعَ عَلَيْهِمْ إِنْ أَرَادَ سَلَامًا بِهِ بِالْحَنِّ قَامَ يَوْمَ خَمِيسٍ
 الْخَمَاسَ عَشَرَ مِنَ الثَّمَرِ وَالْوَقْتُ صَاحٍ مِنَ النَّعِيمِ وَالرِّيحُ رَاحٌ
 وَالضُّبَابُ وَخَرَّبُ كُنُودٍ وَكُورٍ وَتَلَيَّ الْأَسْعُ الرَّحِيمُ ضَعِيفٌ
 اللَّهُ أَرْبَعِينَ مَرَّةً وَحَمَلَهُ مَا جَبَهُ كَثْرَتُهُ وَرَزَقَهُ وَصَلَحَ
 خِيَالُهُ بِوَقْتِهِ وَرَأَى مِنْ إِبْرَاهِيمَ كَلِمَةَ مَا لَا يَجْرُ الْعَفْوَ وَمِنْ
 مِنَ الْأَشْرَادِ الْبَرِّ بِحَمْدِ الْأَوْعَالِ وَأَمَّا اللَّهُ الرَّحِيمُ
 وَالْوَسَائِلُ وَذُو الْكَوْلِ لَا يَسْتَرْخِ عَلَى مَنَّا الزَّكَمُ مِنْ فِئَةٍ
 عَلَيْهِ رِزْقُهُ لَا يَسْرُ اللَّهُ عَلَيْهِ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعَى وَيَكُونُ
 تَأْتِيهِ بِعَرَفٍ شَيْءٌ وَلَفَّ رَامُوتُ بِهِ أَيْدَانُ أَفْكَمَ لَمْ
 مَرَّ بِرُكْنَةٍ مَلَأَ عَرَبُوهَا بِغَرِّ فِئَةٍ وَكَلَامَةُ خِيَارٍ وَمَنْ زَادَ
 بِهِ بِأَكْرَمٍ يَا وَهَابُ يَا ذَا الْكَوْلِ يَا مَتِينُ وَنَفْسُهُمْ وَجَمْعُ

لَمْ يَزِدْ كَيْفَ يُعَسِّرُ اللَّهُ عَلَيْهِ الْكَلَابِ مِنْ غَيْثِي غَيْثِي فَلَيْسَ
 عَلَيْهِ مَا يَنْبَغِيهِ مِنَ الْأَفْعَالِ نَصَبَ أَشَاءَ اللَّهُ تَعَالَى لِي
 وَأَمَّا ————— الْأَمَّةُ الْغَمُورُ وَالْغَائِبُ فَتَعْلَمُ مُتَفَارِقَةً لَا
 يَلْفُشُهَا أَجْرِي خَلَعَ يَوْمَ جُمُعَةٍ بَعْدَ وَرْدِ النَّاسِ
 مَعَهَا وَتَحْيِي بِاللُّوْبَانِ وَالْفُضْلَةِ وَجُعِلَ ذِكْرُ الْأَبْعَيْنِ يَوْمًا
 لَا يَكُونُ حَامِلَةً مَعَهَا بَابِيْنِ الْغَوَالِمِ وَلَوْ دَخَلَهُ
 بَيْنَ الْمَبَاعِ لَمْ تَوُدَّكَ وَبَزَلْ لَهُ بِهِ كُلَّ صَعْبٍ مِنَ الْأُمُورِ وَلَوْ
 أَصَابَ الْحَجْرَ يَدْلُ لَمْ تَوُدَّكَ وَفِيهِ الْأَشْجُ الْزَيْجُ تَلِيْنُ بِهِ كُلَّ الْأَشْيَاءِ
 بِفِئْرِ عَلَيْهِ مَا يَنْبَغِيهِ وَأَمَّا ————— الْأَمَّةُ الْعَبُورُ وَالْحَبِيبُ
 يَلْفُشُ مِنَ الْأَلَامِ خُصُوصًا مِنَ الْأَمِ الرُّتِيَا وَالرِّبْزِ وَمَنْ
 رَمَمَ مَعَهَا يَوْمَ ذَهَبَ يَوْمَ جُمُعَةٍ وَالنَّاسُ يَوْمَ الْمَلَاءَةِ وَتَحْجَرُ
 بِاللُّوْبَانِ وَغَنِيْنِ وَعُودٍ وَزَعْفَرَانٍ وَتَعْلَمُ عَلَيْهِ بِالْأَمَّةِ
 جَمِيعًا وَمَعَهَا بِعَرِّ تَلِيْنِ مَعَهَا وَأَصْلَابُهُ نَحْمُومُ الْيَوْمِ
 وَلَا تَحْشَى بِهِ وَمَنْ ————— تَحْبِيعَ بِهِ عَمِيْ مُصْرٍ مِنَ الْعَفْيِ
 وَخُلِيْ بِهِ ذَمِّبِ وَتَعْلَمُ بِطَرِيقَتَيْنِ لَمْ يُصْنَعِ إِلَّا الْجَمْعُ
 وَلَا النَّادِ وَمِنْ الْأَشْيَاءِ بِسَبْحَانِ مَنْ أَوْدَعَ أَنْهَارُ
 أَنْتُمْ أَنْتُمْ

(الْفَسْحُ السَّابِعُ مِنَ الْأَشْيَاءِ)
 الْكَلَامِيْنَ الْغَنِيْنِ الْفَتْلُ

مُوْثِقَاتٌ وَمَا يَرْتَهُ فِي التَّشْلِيحِ أَنَّهُ تَخْرُجُ زَاوِيَةٌ تُسَوِّغُ
 الْأَصْلَاحَ الثَّلَاثَ وَإِنْ أُرِدَتْ ذَلِكَ مَا فِيهِ فِي طُورِهِ تَكْسِيرُ
 الصُّورِ يَكُونُ لِحِثِّهِ مَا فِيهِ مَا عِيَانًا أَنْ شَاءَ اللَّهُ صُورُهُ
 تَكْسِيرُ مَكْرَافَةٍ أَمَّا الْأَشْيَاءُ الرَّائِيَّةُ فَتُجْعَلُ بِهَا إِذَا أُدْتُ
 رَتْمُهُ وَالْبَعْلُ بِهِ مَا رَتْمُهُ فِي ذَمِّهِ خَالِي يَوْمَ جَمْعَةٍ عِنْدَ
 الْأَذَانِ وَالْمَنْبَ وَأَنْتَ حَامِي الثِّيَابِ وَالْبِرِّ وَارِثُ - فِي
 دَائِرَتِهِ وَمُؤَالِزُهُ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْجُودِ يَوْمَ يَقُولُ كُنْ
 فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ لَهُ الْمَلَكُ يَوْمَ يَنْفَخُ فِيهِ الصُّورُ عَالَمُ الْغَيْبِ
 وَالْمَعْدَةِ وَمُؤَالِجُهُ الْحَيُّ بِإِذَا تَخَلَّشَ بِمَعْنَى بَلَوِيَانِ
 وَمِيعَةٍ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مُتَوَالِيَةٍ وَإِذَا تَخَلَّشَ بِمَعْنَى بَلَوِيَانِ
 يَكُونُ ذَلِكَ رِبَاسَةً وَجَلَامَةً وَعِزًّا دَاعٍ تَحْمِلُهُ وَتُسَعَّى إِلَيْهِ
 مَا يَرَى الْعَالَمُ بِأَمْنٍ مَا يَكُونُ لَهُ الْجَزْءُ وَالْأَنْشَاءُ نُورُهَا الْبَهَاءُ
 بِمَنْزِلَةِ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ
 الْبَرِيَّةُ بِأَقْبَحِ مَنْ الْأَمْنَاءُ وَتَرْبُهَا تَجْمَعُ وَأَمَّا تَرْبُهَا
 أَسْمَاءُ وَالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ
 تَكْسِيرُهُ مَكْرَافَةً

تَبَيَّنَ

وَهَذَا الْكَلِمَةُ وَالْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالْأَوَّلُ وَالْآخِرُ
 مَزَالُ التَّكْسِيرِ فِي خِفَةِ مَنْ لَمْ يَكُنْ يَرَى عَمْرَانًا وَمَا وَرَدَ
 وَمِثْلُهُ وَكَتَبَ عَلَى الرَّائِيَّةِ وَمُؤَالِزُهُ خَلْقُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَكَانَ غَرَسَهُ عَلَى الْمَذَارِ لِيَنْبُلُوهُ أَيُّهَا أَجْمَعُ عَمَلًا
وَلِيَنْفُلْتَ أَنْفُكَ بِدَعْوَتِهِمْ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لِيَقُولُوا لِرَبِّكَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ أَنْ مَنَّا إِلَّا بِحُجُومِهِمْ مَاذَا رُفِعَ خُفُوتُ الْحَمِيَّةِ بَعْدَ مَنَّا
وَعَلَيْهِمْ وَغَلَايَةِ وَتُسْكِنُهُمْ مِنْ يَرْيَرُهُ مَا لَهُ يَنْدَاهُ جَمِيعُ
الْأَمَلِ بِأَذْنِ اللَّهِ تَعَالَى وَفِي رَفَعْتَ ذُلَّ الرِّسَالَةِ وَمِ
كَلَامُوا عَلَى مَا فِيهِ وَبَشَّرُوا بِالْأَمْرِ الْبَاطِنِ وَالْأَمْرِ الْبَاطِنِ
الْخَلْقِ بِصُنْعِهِمْ فَمَا لَوْ لَوْ لَوْ لَوْ لَوْ لَوْ لَوْ لَوْ لَوْ لَوْ
الْعَيْنِ وَالْزَكَاةِ الْجَمِيلِ بِمَا فِيهِ نَصَبٌ مَا أَرَادَ مَا أَرَادَ
أَسْمُهُ الْغَايِبُ الْعَبْدُ الْبَاطِنُ الْجَمِيلُ الْجَمِيلُ الْغَايِبُ الْغَايِبُ
كَيْسُهُ أَلَا تَوْفَعُهُمْ كَيْسُهُ

غَا اَلْعَمَلُ ج - ب - ي ا ل و ج - ر ف - ا ل ي ر سَمُ
 مِنْ اَلْاَمَلِ يَبْقَى بَقِيَّةُ ذَا اَلْمَتَةِ يَوْمَ اَلْاَثْنَيْنِ عَشَرَ اَفَاةً مَلَاةً
 اَلْعَمَلُ لَا زَمَنُ السَّاعَةِ تَبْلُغُ فِيهَا اَبْوَابُ اَلْعَمَلِ لِيَقْعَدَ
 مِنْ اَلْعَمَلِ وَادْسَعُ يَوْمَ دَايِرْمَا جَمْعُ تَفْزِيلُ اَلْكَتَبِ مِنْ
 اَللّٰهُ اَلْعَزِيزُ اَلْعَلِيمُ غَايِرُ اَلزَّنْبِ وَفَا بِلِ اَلتَّوْبِ شَرِيرِ
 اَلْعَفَابِ يَوْمِ اَلْكَفُولِ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ اَلْمُؤَالِيَةُ اَلْمُحْيِي مُلَاذَا
 رُسَمُ وَتَمَّ يَخْوُثُ لَانَّةً لَيْلًا بِفُضْهِ فُجْحِي وَتَوَارِدُ اَلْفَرْقَلِ
 وَيُلْخِ بِمَسْحَ مَلَا يَوْمُ عَمَلُ يَوْمِ مَلَا وَرَدَ فَمُسْكُهُ عَنْكَ
 يَسْتَجَابُ دُعَاؤُكَ وَيُفْرِقُ قَلْبُهُ وَتَخْشَعُ اِلَيْهِ سَمَاعُ اَلْذِكْرِ

المحيى ويكون له نصو على جميع أعرأيه أجمعين لأن من نظر
 إليه منهم خزل وذل يعنون الله تعالى وميزا كثير ما يتخذه
 المتعبدون فترو فلو نعم للعبدان وأما الله
 الكلامي والغني والبتاح بمسوكا الثلاثة الأسماء
 تصريف في تيسر العبيد وكلب الصغيب من الأمور إذا
 أردت ذلك بل زرع الاتع مكس إلى صبيحة من الدمار لا تنو
 من مغرته لكي لا يخاله شيء وأزمنة بانب من البسطة
 البضايم مبيت عن ربوع الشمس وأنت كاهن الشيا
 والبرن ونحو مبيعة يابسة ولا ذن ونحو سودان وتكلم بال
 الثلاث مبعة أيام متواليمة وأبعود لا يزول بأن ما تطلبه من
 الأمور ما تيسر وينجح سعيه ويعنون الله عليه كل صغيب من
 الأمور الشريفة أن شاء الله وميزا تكس
 الال الال كاغ ن جسيه ق ارح وأزمن على داي
 من الآية يستبشرون بنعمة من الله وأج وان الله لا يضيع
 أجر المحسنين الذين قال لهم الناس ان الناس من جنجونا نع
 باخشوم جزاد مع إيماننا وقلوا حسبنا الله ونع الوكيل
 بانقلبوا بنعمة من الله وفضل وان الله لا يضيع أجر
 المحسنين وأما الله الزاقي والسودود
 والكصيف من الثلاثة الأسماء إذا كسوا أو ثوابا كذا

لا ارون ل ل ل زاف دل ك و ح ي ف اذ ارموا
 ملا ولا لا شدة على فلكة من ذ م ب يوم الجمعة عند
 الصلاة وارفع براين شمس الله انه لا اله الا هو
 والملائكة واولوا العلم فاما لا فلك لا اله الا هو
 العني من احم كيم ان الدين عند الله الاسلام فممن مسكه
 معه لك ب ب ب ب جميع اخوانه كلبا ومومن الا في العظيمة
 ويسئل الله عليه المطالب واما اسم الله الواحد
 والشمير نعم المولى ونعم النصير من ايصرف في
 التبيع ولا يصرق في التثليث بل اذا كيم انا هكرا
 السال بين ع ل م و ع ا ل ي ر ص ن م ن لا و ام ح د شرع وا
 من التكمي من اكي الا فعلان ومول ربع العز و عن
 أي موضع ادة ته اذا اذت ذلر بلا زرع هذه الاشياء
 بتكبي مع ب صبيحة من البصة والزنب مخلو حين اجزاء
 متساوية واكتب على د و ر م سيمز م اجمع ويوتون
 الربوب كل الساعة موعرهم والساعة اذ مني وامر ونحو
 من الصبيحة بل اصول الباع والفتوة ما في ونحو
 المساكين واتل الا شح عليا اربعمائة مكي واذ من الصبيحة
 في علمي المدينة بالاعز و يذرع غنما باذن الله تعالى
 بل علمه وفراغ ذلر اثوايم بني افعلا عيل يشون
 انك كية من العز و احذر ما علمه واما الله

امدة
 الفربا

بلغ

[illegible]

46

وَكُنْ لِرَفِيْعِ اِبْرَاهِيْمَ مَلَكُوْتُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ
 وَيُخْرِجُ الْوَرْثَةَ بِالْكُوْرُوْا الْكُفْرَ وَيَنْتَهِجْ عَلَى ذِكْرِ وَيُزَكِّي مَا ارَادَ
 اَنْ يُّرَاهُ بِاَنَّهُ يَعْجُزُ عَلَيْهِ فِي الْمَنَامِ بِاَذْنِ اللّٰهِ تَعَالٰى وَامَّا
 اِسْمُهُ عَلَامُ الْغَيْبُوْدُ وَالْجَلَالُ وَالْاَحْمَدُ وَالْاَكْبَرُ وَالْاَكْبَرُ مِنَ
 الْاَسْمَاءِ الْمَرْدُوْدَةِ الَّتِي يَلْحَقُ بِهَا التَّثْنِيَةُ وَالتَّثْنِيَةُ مِنَ الْاَسْمَاءِ
 الْمَفْرَمَةِ الْمَكْرَمَةِ الَّتِي جَعَلَتْ بِهَا جَمِيْعَ صِفَاتِ الْمَلِكِيَّةِ وَمَا
 قَدْ اُكْتُبَتْ كَلَامُكَ كَمَا يَنْبَغِي

عَنْ غَدٍ وَلَا يَدْرِي اَلْاَلْجَمْعُ اَللّٰهُ يَدْرِي اَلْاَلْجَمْعُ اَلْاَلْجَمْعُ اَلْاَلْجَمْعُ
 مِنَ الْمُتَقَارِبِ اِذَا رُسِمُوا كَمَا تَرَامُ فِي جَمِيْعَةٍ مِنْ ذُنُوبِ الْاَسْمَاءِ
 الْجَمْعَةِ فِي الْاَعْلَامَةِ مِنَ الْفَادِوِ عَلَى ذَا يُرْمَعُ وَعَنْ مَبْعَ الْغَيْبِ
 لَا يَعْلَمُهَا اَلْاَسْمَاءُ وَيَقْلَعُ مَا فِي الْبِيْ وَالْجَمْعِ وَمَا تَقْلَعُ مِنْ وَرْدَةٍ
 اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حِيَةَ فِي كَلِمَاتِ الْاَزْغِ وَلَا وَهْبٍ وَلَا يَابِسٍ لَا
 فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ بِاِذَا تَلَفَتْ اَلَا يَتَعَبَّرُ اَلْاَسْمَاءُ بِغُورِ
 مَشْرِقٍ وَعَنْ يَنْوَلُوْا بِلَانِ جَلْوِي سَبْعَةَ اَيَّامٍ مِّثْوَالِهِ عَشْرُ
 كَلَوِ الشَّمْسِ وَعَنْ غَدٍ رُّوْعًا وَالْبَلَّ اِيْضًا تَعْمَلُ
 بِهِ كُنْ لِرَفِيْعِ الْكَلَامِ بِاَلْتَّلَاثَةِ اَلْاَسْمَاءِ عِنْدَ الْغُورِ سَبْعَةَ اَيَّامٍ
 مِّثْوَالِهِ عَشْرُ اَسْمَاءٍ عَشْرُ اَسْمَاءٍ لَا يَنْبَلِغُ مِنْ اَلْاَعْمَالِ اَلْوَسْبَةِ
 بَلَسْغَةُ اللّٰهِ دَلَرٌ مِنْ جَمِيْعَةٍ لَا يَغْتَمِرُ عَلَيْهِ مَا عَلِمَ دَلَرٌ وَتَعْلَمُ
 وَفِيْهِ عَلَى غَيْبٍ قَصَبٌ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ تَعَالٰى وَامَّا اَمْنُهُ

[illegible]

میرزا احمد

التي زما لنا من اجلت ملكه واوليتنا من ربه
 وفيل الحامون كيف به اذا انتد لمده
 فادرس ما خرج يركه فخلع فيه الا شمس من موقف من ربه
 لا يفر د علينا اجر ما دام من ربه منقوشا واما
 الحي المتعال مما انما ان خيلان اذا رما به بانه
 وشذ في الغوان من ربه ورفيعا من ربه ورفيعا من ربه
 معه اجر كان ريسا عليا وشمس له ما يري من
 اخوانه باذن الله تعالى وقر في منها ارباب التوحيد
 نركي يليق منهم فر على كل اناس مشرب والله يقول
 هو ومو يترك السبيل

الفصل الرابع من الاسماء

العزيز : المفيت : العزيز
 المتي : المتكبر : المهي
 المهي : المهي : المهي
 والجماع : والاكروام : من العتي
 فيهم من ربه ما رط الله الله تعالى المهي من ربه
 المهي : ومن من الاسماء المهي التي كانت الا وائل
 في ربه من ربه ذكي : التي ان يغشيه منه حال كافي
 في ربه الامات والعامات ولم يكن لا خير

عَلَيْهِمْ مِنْهُ وَلَا يَدْرَأُونَ مَا فِي مَعْنَى هَذِهِ الْقَوْلِ تَعَالَى
وَأَمَّا **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** فَمِنْ مَوَاقِعِ كَلَامِهِ وَلَمْ يَنْفَعِ
ذِكْرُهَا إِلَّا بِهَا زَاوِيَةً مِنْهَا كُلُّهَا يَتَمَنَّى بِمَعْنَى
تَعَالَى وَأَمَّا **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** فَمِنْ مَوَاقِعِ كَلَامِهِ لَا يَدْرَأُونَ
أَجْرُ ذِكْرُهَا إِلَّا بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَمَّا مَنْ يَعْرِضُ
وَمِنْ الْأَسْمَاءِ الْمُخْتَصِمَاتِ بِفِيهِ عَلَيْهِ تَوَكُّلٌ بِأَسْمَاءِ
إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى وَأَمَّا **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** فَمِنْ مَوَاقِعِ
يَصْلَحُ بِأَزْدَابِ الْأَعْدَاءِ إِذَا انْقَضَوْا ذِكْرُهَا وَأَوَّاجِهِ
مَا يُؤْمَلُوكَ وَجِيءَ عَلَى مَرْغُوبِهِمْ بِمَعْنَى اللَّهِ تَعَالَى
وَأَمَّا **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** فَمِنْ مَوَاقِعِ يَصْلَحُ ذِكْرُهَا لِلْمَلُوكِ
خَلَامَةً لَا تَنْفَعُ إِذَا أَوْصُوا عَلَيْهِ خَلَامَةً كُلِّ مَنْ سَوَاءٍ
وَلَا يَفْرَدُ أَجْرًا أَنْ يَتَوَكَّلَ بِهِ ذَاكِرٌ عَيْنًا مَا زَمَنَ نَعْمَ اللَّهُ
غَشِيَتْهُ مِنْهُ مَمْلَايَةٌ وَأَنْكَسَارٌ وَمِنْ الْأَسْمَاءِ ذَوَاتُ
الْأَذْوَارِ بِأَعْلَاهِ وَأَمَّا **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** فَمِنْ مَوَاقِعِ
مَنْ انْقَضَى ذِكْرُهَا جَنَّتْ بِغَلْبِ عَلَيْهِ مِنْهَا بِأَزْدَابِهَا
مَا فِي ضَيْقِ غَيْبٍ وَمِنْ الْأَسْمَاءِ الْمُخْتَصِمَاتِ
لَا يَسْتَلْبِغُ عَلَى حَمَلِهَا أَزْدَابُ الْأَعْدَاءِ لَأَنَّهُ لَمْ
لَمْ مِنْهُ فَوْرٌ بِيضِيٌّ لَمْ يَبْرُؤْ مِنْهُ فَمِنْ الْأَسْمَاءِ
وَالْآيَاتِ وَأَمَّا **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** فَمِنْ مَوَاقِعِ

بِعَمَلِ الدُّعَى وَالْإِسْتِغْلَالِ وَالْمُرَافِقَةِ وَالْجَمْعِ وَالْمُتَابَعَةِ
وَأَمَّا الْعَزِيزُ وَالْجَبَّارُ وَالْمُتَعَبُّ فَهُوَ الَّذِي يَصِفُ
الزَّاتَ الْإِلَازِمَةَ لِلْخَوْفِ وَالرَّغْبَةِ وَالْعِلْمَةِ بِتَجْلِيهِ مَعْدُودِ
عُذْرِهِ لَا زَيْدٌ عَنِّي وَلَا ذَلِيلٌ إِلَّا عَنِّي وَلَا حَقِيقِي إِلَّا ذَقِيقُ
وَلَا بَيْنَ بَيْنِ جَبَّارٍ إِلَّا ذَا وَلَا يَحْمِلُهَا مَلْعٌ مِنَ الْمَلُومِ وَلَا يَزِيحُهَا
إِلَّا وَجَرِيهِ نَبِيهِ ذَلَّةً وَانْكَسَارًا وَلَا يَتَوَقَّعُ أَنْ يَنْفَرِيهِ
مَنْ أَلَمَهُ وَالْمُتَتَبِعُ بَلْ إِذَا اسْتَرَامَ الزَّاكِي الزَّكِي وَأَقْلَهُ مِلَّةَ
زَمَانَةٍ بِسَانِهِ يَوَافِقُهُ بَعْضُ عَوَالِمِهِ عَلَيْهِ إِذَا اسْتَرَامَ أَكْثَرُ
مَنْ ذَلَّ الْأَفْلَاقُ عَوَالِمُهُ وَرَوْحَانِيَا تَمَّا تَزْكِي مَعَهُ وَحَيْثُ يَزِيدُ
فَلَمْ يَلَهُ إِلَّا نَبْعًا لَا تَبِيحُ نَبِيهِ نَبِيهِ بِغَيْرِ حُضُورِهِ وَصَبَاحِ
نَبِيِّهِ وَتَفْخِيمِ عَزَمَتِهِ وَأَمَّا اللَّهُ الْمَجِيدُ وَالْمَجِيدُ
الْإِنْسَانُ عَلَيْهِ لَا يَنْفَعُهُمَا أَجْرٌ فِي قَلْعٍ مِنَ الْحَرِيدِ
فَلَمْ يَلَهُ إِلَّا أَقْرَبُ كُلِّهِ بِأَذْنِ اللَّهِ تَعَالَى
وَاللَّهُ زَيْدٌ عَلَيْهِ

[illegible]

الْأَسْمَاءُ يَجْتَمِعُ فِيهَا مَقْصُودُ الْأَسْمَاءِ كُلِّهَا فَمِنْ رُسْمِهَا يَوْمُ
الْجُمُعَةِ أَوْ يَوْمُ الْأَثْنَيْنِ أَوْ يَوْمُ الْخَمِيسِ فِي السَّابِعَةِ مِنَ الشَّهْرِ
وَمِنْ بَعْدِ الرُّوَالِ فَلَا رُسْمَ

وَأَكْتُبُ عَلَى دَايِمِ مَنْ الْأَسْمَاءُ فَلَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَرَادًا
لَكُنْتُ رَبِّي لِبَعْرِ الْبَحْرِ فَبَلَّ أَنْ تَبْعَرَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَتَوْ
جِينَا مِثْلَهُ مَرْدًا أَفَلَا نَمَّا أَذَا بَشَرٍ مِثْلَهُ يَوْجِي الْتَّامِلُ
الْأَسْمَاءُ إِلَهُ وَاحِدٌ مَنْ كَانَ يَرْجُوا الْفَاكَةَ بِهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
صَالِحًا وَلَا يَشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا وَيُجِبْ رُغْبُ بَرُوغِهِ
بِغَالِيَةِ وَمِنْهَا وَتَكْلِمُ عَلَيْهِ بِأَلَا أَسْمَاءُ الثَّلَاثَةِ الَّتِي أَنْ
يَغْلِبُ عَلَيْهِ حَسْرَتُ مَنْ بَلَّ أَنْ لَا تَغْلِبُ شَيْئًا إِلَّا وَتَكْلِمُ
وَلَا تَرَوْمْ أَمْوًا إِلَّا وَتَمَّ بِكَ ذَنْ لِلَّهِ وَأَنْ أَرَدَتْ بِهِ سَائِرُ
الْأَسْمَاءُ بَلَّ أَنْ تَكْلِمُ بَلَّ أَنْ يَكْلِمُ وَتَمَّ الْأَسْمَاءُ مَا تَمَّ
وَلَوْ لَا ذَوْبُ الْأَسْمَاءِ لَزَكَيْتُ جَمِيعَ مُتَعَلِّفَاتِهِ كُلِّهَا وَلَا كَرُ
لَا يَسَعُ مَحْضَرُنَا ذِكْرُهَا لَنَا إِنَّمَا ذَكَرْنَا ثَبْرًا مِنْ الْأَسْمَاءِ
لِيَسْتَبْدِلَ عَلَى مَا يُفْقِي مِنْ الْأَسْمَاءِ مَا يَفْقِي كَلَامُنَا وَمُرَادُنَا
تَصَبُّ أَنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى وَأَمَّا ————— (أَسْمَاءُ الْبَرِّ) رَجِي
الرَّشِيدُ الصَّبُورُ كَمَنْ الثَّلَاثَةِ الْأَسْمَاءِ إِذَا كَسَرُوا أَلْفًا
فَمَنْ كَرَا

الْأَسْمَاءُ بِرَشْحٍ فِي يَدَيْهِ وَرُسْمُهَا

سلخ واجزى تغارب الاذمار و مترا الفتح عليه
الاذكار واللسان المتعلفين بالشر والتوحيد من
الواحد من اذن عليه لم يتوحيه
وانتفا من دنيا واما ————— انتم الا حرم و
يصلح ان يكتب لمن لا له ذرية كما فرضا بلانه يجمع
انتم ويورث ذرية يحول الله تعالى واما انتم
الواحد من الاسماء الرباعية ذات الصبايع
ف ————— اذ ربي من الانبياء موبوع على عمل المبعوثات
وتلبي الانبياء ذكرا واما بان حيا ملة يربى من
المهابة ما لا تصفه الا لينة ولا تتركه (الغفران) وهو
من الاسماء التي في جمع خاصية الانبياء والتي كيب وهو
من الاسماء المعلمة واه ————— انتم الصم بانه
انتم مبقرة يصلح ان يكون ذكرا اللهم قاضين بالجنوع
خصو ما ذاك لا يحسن بالجنوع البتة ما لم يصف
النية غير من الاذكار بانتم واما ————— البعلان هو انتم
للمخلوقين بالجنوح والوشواس وكثير الجنوح
واعتماد القلب من الانبياء فمما ذكرا ذنب عنه
ما حرك من ذلر ومومن الاقرا والبريعة فك ————— انتم ما
داومة من منكم صفة الا فرج من جزية وسر من

بغرنذر، بل فتم وأما —————
الشمية بمواسم تنويه
جليل يصلح أن يترك في آخر كل دعوة يستجاب بحالة
وتلقب كل الأشياء، ومو يصلح للمحيط في الرغبات
مخصوصا بأن ذا الحجة، تسمى له آياتة يعقون الله
وأما ————— اسم الفادر والمفتدر والفوق والفوق
بما ولا مع ذلك لا يحل بالحرمان الثقيلة والآيات ولا
علم من من يعلم في الآيات واستراخ عليه مع
بأن ما يتعاطا، البتة ومن فليسمع في فليسمع
من الحريد وتحت به إذا طأ ذل لوقتته ومعه
ضعب عن شيء وأعلمه عليه فيون في حيلة ووقتته
ففس على منزا الفياسر ما تشا من الأغصان
فأما الفادر مبردا إذا تراوم احرك على ذل
قويت روجه وبرنه واستقامت حياته وأما
المفتدر بمواسم يصلح أن يترك على من أردت
ملاكه والانتظام منه في الآن وأما —————
من تراوم عليه لم يغني في سقر، ما دام معه
ذلك، وأما ————— الفاي بمواسم يصلح أن يلقب
الأمراة التي تسمى البني إذا تراوم عليه
أن يزرع له ملكه ف————— إذا كتبه آخر وأما

على الرزق من قبلنا ربنا ولا تجعلنا مالا كفافا لنا به ربنا
ولا تزغ قلوبنا بغيرنا اذا صرنا منكم ومن لا نعلم رحمة انما
انت الوهاب بلا شريك له ربه بصره عنه كبر من انه من
السميع العليم يكون منزله صبيحة من البقرة البيضاء يوم
السبت اول ساعة منه وتغنى بغيره وعود ونصه تجوزي وتكلم
بالا منكم الثلاث وفيها يا باسمة اهلوك كذا وكذا والى
الصبيحة في الماء يغشصل به بلانه ينصلي باذن الله ولا يلق
فيه باكثر من ثلاث واما اسمها الخامس الباطن
الحكيم منزله الثلاثة الاسماء من الاسماء المقدسة المعظمة
واكتب في دأبي منزله لاية ولله العزة ولرسوله بل اذا فرغ
على ما رسمنا ووصفنا لا يه من اذ كان ميكائيل عليه
السلام بلزله من تحت به كسسته مملاية وعن عن ساير
الخلق لان الفسمة والاعى انما تنزل على ميكايل عليه
السلام وفرقان الله تعالى بنسبه الرزق لمن يشاء ويفرد
ومو خيالات على الفرد ربيع الشان من حملة معه امن من
النكران في الدنيا وانا لله برزقه من حيث لا يشع وكان
له عن وجا عن ساير الخلق بل جمع من الاصل
واما اسمها الرزق الهادي الذي مع بمنزلة ثلاثة اسماء
اذا كبروا اتوا ما كذا
ال ال ال روم ن ك ر ف ان ي م بمنزلة التكميل

منه التكميل
ونوع الخلق

انتم الرجوع والخلع والباري بالاسمان يزعمان ضون
الناس في كل ما بينا من قبل فاذ ارسموا في اليوم المعلوم
كل اول في الحناغ وفي دآيتك سوالله الخلق والباري اني
ان يبع وتكون الاسماء مكسرة مكزاة .

الاردح ل ل ل ف خ ال في م او تلو
الانم عليه بع ان بعنم يعود ومضلل ومزهد وسط
ممسد ويكتف بها عليه ثلاثا محامله يتلان من العن
والتمكين عن اولات الاضواء لا افردان اصفه ومنو
خلع الصلابة منكر ازع ذيف ابن تحني الصوبين في دالة
انني العيان فصل واما اسم المصور والبر
والعبد فمن الثلاثة الاسماء اذا نسي واسكزا .

الاردح ل ل ل ع ب د و ر ح م ي ع ح م
من الاسماء تليق ما بين تمنع من خذ متنا والاعتكاف
عليها وقد لراي الاسماء اذا ترا خلت وتكسرت في ميا
تبع الملائكة وفوي يعلم واجلوت التي حيا مل تلي
الاسماء العظيمة لانه امتزاج الطبيعة بخصا بعض
ما تفتح في ما من خلع من الزمب الا في يوم خميس قبل
الزوال وانفق في دآيت الحناغ ومساو الذي يبرو الخلق ثم
يؤتى وهو بلا عية واحمد في حيي زرقا معط بلذا
لمست به رجلا به حشني او برودة قد مئت عنه بعزة

ال ال ال س ع م ي ب ص ي ر ف ر ح ا ي ر س ع
 م ن ا ي خ ل ع م ن ا ل ر م ب ا ل ا خ ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي
 ي ي ا ل ر ا ي ر م ن ه ذ ل ر م و a l م و z a l ع ل ي م و ي ب خ ر ب ك ن د س و ك و ر و ك ن د
 و ل ي ق ل ا ل س ع ل ي ه ي
 a l ع م a l ق ح ا ب د ع و ت e و ت ف ض ي ح ا ج ت e ب ا ذ ن a l l e ت ع ل ي م ن
 و ا م a l a s e a l م ف ت ر ر و a l م و ي و a l ف ا ي ع ' ف ت ك ي ي م ن
 ا ي ن ا م س ك ز a

ال ال ال م ف ف و ف ا ت ح م ي ي م ر م ن a l ا ذ ا ر م
 ي ي ب ا ك ن ف ي م ن a l م ي ص e و ي ي د ا ي ي ا ن ب ل ش ر ي ط ل ش ر ي د و ي ب
 ب a خ ل ي ط a ف ر ي ف ي و a ص و ل a ل ا ذ خ ي ب l a l e ا ذ a د خ ل ه ع ل ي
 ا خ ر م ب م ن و خ a ب e و a ن a l ف ي م ن a l م ن a l م ن a l م ن a l م ن a l
 ج a ي ر خ ي ب ت و د م ب م ل ك e م ن ح ي ن e و ب ل غ ت e ر ع ي ت e
 ف ص l و a م a l a s e a l م ح ي a l ف ي و م a l ف ر ي ن م ن
 a l t l a t e a l a s m a ' a z a k s i و a m s k z a ع l y م ن a l a s m e

ال ال ال ح ي ف ي ف ي ف ي م ر م ن
 ت ك ي ي a l s m a ' a l o a f e t t e y a l t t l i t a z a r s m h z a a l t t l i y
 ي ي ف ي م ن a l z m o z a l a x z y و ي ي د a y y a l l e l a l e a l a m o
 a l m y a l f i o m w a z m e z l r b e r v o m m b e t e a y a m m t o a l i e w a r m e
 y o m j m e t e a l a l y m n a l m y w a n t k a m a l t h i a b w a l b i z w a l z m

[illegible]

بناحہ قصور و بالمرضا و
عائذ القلوب من عذبت علی الصبر جنتہ
مستحق بالآلہ

4

وتعتبر أن الله منكم في دينه ودنياه وتعلموا الملايكة
كل يوم بالبشرى والحق ورد من الله تعالى ومن اتقاكم
ورد أن به جميع مكارب الدنيا والآخرة والله يوزن
لم يغاثه وتلك التي من جميع المخلوقين حتى أن الأرواح
الروحانية تنزل إليه في كل يوم مرتين بالغرابة والعش
ومسوخات الإجابة والحق فصلوا باسمه التي في البحار
المسكن من الأسماء مع الملوحة وفيت عليه إذا أرادوا
النصر على أشرارهم فليؤسوا من (الثلاثة) الأسماء
والذين يعود مع كما سنبه به

ع ال ذال ال كم ق ب ج - ا ر ب ر ب - واكتب
داين انا بفتحنا له بفتحنا ملين ليغمر له الله ما تفرم - ش
ذنبه وما تافى وبه نعمته عليه وعبريخ صراها مستفيا
وبينصر له نصر أعزى في يوم الثلاثة عشر من الشهر
وتغرك باليمن والمج ومنى بحسبة النار إذا جلد المملوك معه
فإن من ذاك من الجيوش قبل اليهم انهم مؤابقرة الله
تعالى ومن اتقاكم ساجدوا وكان يلى به إلى مكة في أيامه
فلم يلبث وجر عشر أو صي به لولده من غرك بما نفع
فصلوا باسمه - الاسم المحيى الباهر المحيى ما ذا كى
أتوا منكم

الامام جـ الامام حـ في كل رجب في كل سنة
وسمع في بعض من بلور صامبي وزرع في الرايين منه ربيع
الرجلات ذوالعش يلفي الروح من اشي على من تشاء
من عباده من لبسه او فيه الله تعالى كل ليلة في
منامه على ما يتفق في يومه من اخوان العالم اجمع
و فر صبح ذلك امس الحزق من الرجل ما خي وابه بالي
الناس عن كل يوم بما يكون في العالم من نفع وضرر
ولسه وفتي مصر واما اسم الله ذوالجلال والاكرام
العليه الحكيم فمنه الاسماء اذا كانت مكررة
فما اجل الامام جـ الامام حـ في كل رجب في كل سنة
بلذا رسموا في حفلة خلصة يوم جمعة عند الاذان منها
وبغروب الفجر ويلحن بغزاليه سادجة لا شيء معها والكلام
كل يوم ما كتبت وانت كما في الثياب والبرز وادع في داني
من الكلمات الا تلتها كتب فلان نبي الله عليه السلام
والكلمة الا في رب اجعل في من اوتى ذرية حسنة انك
تجميع الرعاة على مل من الرعاة يكون ممل بامرك ما فعلت
عن سائر العالم وتجميع عليه اخوانه ما دام معه ما علم
ذلك وفس عليه تصب ان شاء الله واما اسم الله البربر
النور الفاخ من الثلاثة الاسماء اذا كانت اجزاء
مكررة

ان يبعي به الا اجداد الاشخاص ومومن الفردان ليس له
 اخ ولا نكبي ومن الاسماء التي منها قوام الارواح لان
 الزيد يفي الارض والسماء وسواء فيسلك في اوقات
 ذكره سالك البصير في الوجود وظهرت عليه قرا
 المحبة والاحبة وكاردها ومقبولا وامرأته العالم
 فلا يزال بعون الله تعالى وامرأته المحيية موات
 كرم وله بعل كثير من قراوم عليه سميت عليه المصائب
 وتروى جنت روجه وقوي خيرا وامرأته رفته رفته من
 غني مشقة بل في الله تعالى ومنه ومنه ذات الاذكار
 لا يتراوم عليه اجرا الا اما بثة فوق روحانية ثوبه اني
 الكمال ويأتيه رفته وغرا بعون الله تعالى فاعلم
 وامرأته اسمها ذوالحج لان قوامها اخوة من الجلالة
 ريس من التعليل الموصوب بجميع المحامد الزيد اجتمع به
 كل الكمال ومنه ومن قراوم عليه ذكي الى ان يغلب
 منه بل ان علم في اعين الناس وتلقوه بالكرامة والا
 بل في الله وفـ ذرايت انا مسرورين في موفيل كلاني
 القدر ذكي اذا من من موضع تلفة الناس بالمشاهدة
 والبسوا فيقولون مثابة كل من ذاك من الا لمر واجن وكان له
 تضر بانه لا يما في الارواح يلصق اليه ومومن برأيه

ص

م

ق

باب في حديث

النبي ههنا

الذين
مستغاثات

الثق
تبع

لَا نَمَازَ وَأَمَّا... إِنَّهُ الْمُؤْمِنُ مَمْلُوءٌ لَهُ اسْتِغَاثَاتُ كَثِيرَةٍ
 أَنَّهُ يُؤْمِنُ ذَاكِرٌ مِنَ الْمَخْلُوقِ وَيُخْبِرُهُ مِنَ الْمَيْتَةِ السَّوِيَّةِ
 وَيُؤْمِنُ بِهِ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ السَّيِّدُ حَتَّى لَا تَعْلُوهُ يَدٌ
 وَلَا يَقُوفُ أَمْرٌ أَمْرُ نَحْوِ اللَّهِ تَعَالَى وَلَا يَلْبَسُ الْأَخْيَافَ
 فِيهِ إِشَارَاتٌ وَأَمَّا... إِنَّهُ الْجَمِيعُ بِأَمْرٍ تَسْرِعُ
 الْأَخْلَاقُ لِلْمَخْلُوقِ فِي الْأَنْبَاءِ لَا يَزَالُ يَزْكُرُهُ فِي مَوَاضِعِ الْمَخَافَةِ
 وَخِشْيَةِ مَا مِنَ الْمَوَاضِعِ مَا يُؤَيِّدُهُ اللَّهُ مَا يَكْفِي مِنْهُ وَلَقَدْ أَلْفَى النَّبِيُّ
 فِي مَوَاضِعِ الْقَتْلِ مَا نَبِلَتْ عَلَى ذِكْرِهِ وَأَمْرُهُ بِهِ جَرَّائِدُ مِنْ
 عَجَائِبِ عَمَلِ اللَّهِ مَا لَا يُزْبَغُ وَمِنْ نَفْسِهِ فِي خَائِفٍ مَقْفَةٍ
 وَجَعَلَ عَزْدَهُ وَفَقْدَ مَنْ كَرَا
 جَمْرًا مَوْجِدًا رَغْنِي تَكْسِي وَبِضْعَةٍ
 فِي بَاطِنِ الْخَائِفِ مَلَكِي الْأَرْضِ فِي
 مُسَبَّحَاتِ الْأَرْضِ مَا يَكْفِي مِنْهُ وَإِنْ
 زَادَ عَلَى قَلْبِي بِأَجْمَعٍ أَجْمَلِي
 وَمَنْ خَافَ أَنْ يَقَعُ فِي أَمْرٍ لَا يَلِيْفُهُ جَلِيْفَتِي مِنْ نَحْوِي
 وَلَا يَسْتَعْنِي عَنْ حَمَلِهِ مِنْ فَجْزٍ شَيْئًا يَخْذُلُهُ فِيهَا مِنْ مَسَدٍ
 إِلَهُ تَعَالَى بِأَجْمَعٍ وَتَرْجِي وَأَمَّا... إِنَّهُ الْمُؤْمِنُ مَمْلُوءٌ
 مِنْ نَفْسِهِ مَا فِيهِ مَجْرَمٌ مِنَ الزَّمَنِ وَتَخَفٌ بِهِ وَجَمَلُهُ عَلَى ذِكْرِهِ كَانِ
 لَهُ مِثْلِي وَجَمَلُهُ مِنَ الْأَعْرَافِ الَّذِينَ يَكْمُرُونَهُ وَمَعَ ذَلِكَ

ح	ك	ي	ب
ب	ب	ح	ك
ب	ي	ك	ح
ك	ح	ب	ي

بِتْرَاخِلِهِ وَتِلَا الْأَسْمِينَ أَرْبَعَةَ أَلْفَ مِائَةٍ كَأَيُّومٍ سَبْعَةٌ
أَيَّامٌ مِّنْهُنَّ أَلْبَنَاءُ الْوُجْهَانِ وَأَتَمَّ لَهُ الْبَقِيَّةُ عَلَى
دَمِي بِتَعُونِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَجْرًا بِهِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْوَكِيلِ
وَلَا يَقْبَلُ إِلَهِي إِلَّا بِرَحْمَتِي تَسْبِيحٌ عَلَيْهِ بِأَذْنِ اللَّهِ
وَأَمَّا ————— اسْمُهُ الْوَدُودُ وَالْكَافِي مِمَّا اسْمَانِ جَلِيلَا
إِذَا رُسِمَا عَلَى خَلْعٍ مِنَ الزَّمَنِ الْأَخِيرِ يَوْمَ جَمْعَةِ عَشْرِ
الصَّلَاةِ وَأَنْتَ كَأَمِّي عَلَى ذِي يَتْرُسُ سَبْعَةَ أَيَّامٍ يَكُونُ أَخِي
الْجَمْعَةِ وَأَرْبَعَتُمَا يَتَكَلَّمِي مِمَّا وَأَنْفَا فِيمَا جَمِيعًا وَجَمْعِي
بِمَسْجِدٍ وَزَعْبَرَانِ شَعِي وَكَيْبٍ وَجَوَزَةٍ بَوَا وَأَنْزِلَ الْأَنْعَامُ
مَا اسْتَلْكَتِ إِلَهِي أَنْ يَغْلِبَ عَلَى نَوْمٍ فَتَرَى مِنْهُ
مِنَّا مَعَ مَا تَضَلُّ بِهِ مِنَ الْأُمُودِ إِلَى مَوَلَةٍ مِّثْلَ الْكُفْرِ
وَالْغَيْبِ وَالْأَكْلَاعِ الْكَلْبِي وَفِي رُكْنِي مِثْلَ الْأَنْفَا
الْأَخِي وَأَنْفَا مَرْوَابِهِ عَجَابُ الْأَنْفَا بِمَا جَمْعُهُ هَذَا
الْأَشَارَةُ فَعِيمَا كَفَايَةً لَا زَبَابَ إِلَّا كَلَادُ وَمِنْ كَلَانِهِ
فَلَمْ يَكُنْ يَكُنْ إِلَّا كَلَادُ عَلَى الْعُلُومِ مَرَدَّ عَلَى كَشْفِ هُنَا
الْقَبْرِ وَأَمَّا ————— اسْمُهُ الْوَدُودُ وَالْكَافِي مِمَّا
اسْمَانِ عَلَيْهِمَا إِذَا كُنِيَ بِأَيِّ كُنِيَ الْخَلْعُ بَعْدَ التَّرَا
كَفَعَلَهُ بِهَذَا الْخَلْعِ الْأَوَّلِ وَجَمْلُهُ مَعَهُ أَجْرٌ وَدَخَلَ فِيهِ الْجَمْعُ
لَمْ يَصْنَعْهُ الْخَيْرُ بَلَى وَسَلَّمَ مِنْ أَمْنِهِ الْبَابُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ

يُنِي

يُنِي

خُل

تَدْرَأُوهُ عَلَى ذِكْرِهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَمَشِي بِهِ عَلَى الْمَاءِ لَمْ
 يَبْسُلْ بِهِ فَرَمًا لَهُ وَمُسُومِنِ الْأَسْمَاءِ الْعَلِيْمَةِ الَّتِي لَا يَكَاه
 أَنْ تَوْجَدَ الْأَعْتَرُ إِلَّا كَابِرًا وَأَمَّا ————— الْأَسْمَةُ الْبَاعِثُ
 وَالْخَبِيْثُ فَمَاذَا أَنْ ائْتَمَلَنْ كَيْ يَمَانِ إِذَا رُسِمَا مُكْسَيْنِ يَوْمَ
 بَاكِنِ خَلْعٍ مِنْ ائْتَمَرِيْنَ فِي سَاعَةِ الصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ
 الْمَذْكُورَةِ وَتَدْرَأُوهُ عَلَى لِيْنِهِ بِالْزَكِيِّ سَبْعَةَ أَيَّامٍ وَالْخُشُودُ
 عَلَى لِيْنِهِ كَنْزَرٌ وَكُورٌ وَمِشْطٌ وَزَعْفَرَانٌ وَغَالِيَةٌ وَزِدْ يَوْمَ
 الْخَمِيْسِ وَزِدْ يَوْمَ الْمُنْتَرِبِ الْبُسْتَانِيَّ أَجْلَابَتَهُ الْوُجْهَانِيَّةُ
 وَمَعْلِي فِي الْبَاءِ الْأَعْمَالِ الْكَبِيْرَةِ وَأَنْ يَصْبَحَ بِهِ عَلَى لُؤْيَانِ
 وَشَمْعٍ أَيْضًا وَحُلِيْهِ الْمَاءِ وَالْقَفِي الْيَمْنِ مِنْ حِلْسٍ عَنْ
 فِرَاشِهِ أَنْصَلُفُ مِنْ حَيْبِهِ وَوَقْتِهِ بِأَذْنِ اللَّهِ تَعَالَى وَإِنْ
 صَبَحَ بِهِ عَلَى شَمْعٍ أَيْضًا وَحُلِيْهِ زَيْتًا وَدَمِيْنًا مِنْ
 بِهِ حَقَاةً بَتَمَّكَ بِأَذْنِ اللَّهِ تَعَالَى وَمُسُومِنِ الْأَسْمَاءِ
 وَأَنْ يَمِنْ كَجَمْعٍ لَهُ بِهِ عَلَى كَعَامٍ وَأَكْلُهُ مِنْ يَوْمِ جُنُودٍ أَفَاقٍ
 مِنْ صَوْغَتِهِ تَلَطُّ بِأَذْنِ اللَّهِ تَعَالَى

الفصل الثامن من الأسماء

الشرير	دوالقوة	المتيسر
السرير	الرفيد	المفتبر
الفاهر	الباعث	الوارث

د
و
ی
ن
ز
ج
ا
ن
ر
د

الحمد لمن عثرني ببلاده زهر نعمائه الوافره ولورني بساطع غزير
الآية الزاهرة والصلوة والسلام على افعح من نطق بالصناد
وأفضل من أوتي الحكمة من العباد وعلى الله وصحبه وعترته
وحزبه ما تلا القرآن العظيم تال ورق ورقم وقع وأمال
ولله فيقول افرأ الخلق الى عفو الحق ابراهيم بن محمد
العمادي أسبغ الله تعالى عليه نعمة الموائد والبوادي
إت من أرفع العلوم قدراً وأنفع الفنون ذكراً
وأشرفها انتساباً والطغفا جواباً علم القراءات
ومعرفة الطرق والروايات **بالحسن** منقبة جلّت
والشرف والبهما وموتبة جلّت عن الفضل والسنا
و**كان** من بلغ فيها غاية التحقيق وادرك
نهاية التدقيق وأشهرت درايته في جميع الأعصار
وانتشرت روايته في جميع الأنصار الشيخ الامام
والخبر الهام صدر علماء الاسلام وتاج الأئمة الأعلام
الحافظ النافذ والتوسيع الزاهد

الصابر الشاكر وأحمد الذاكراً **والله اعلم** وأما **الافتتاح**
 ولي الله تعالى أبو القاسم الشاطبي الشافعي صاحب الكرامات
 المشهورة والمقامات المحموده والمناقب السنية
 والدراب العلية الذي عرف طير فضله فطار في
 الأقطار وزقزق وسار فصار في سائر الأقطار
 وعلا شعره وحلا ولاق في الأوراق وعلا شعره وخلا
 وفاق في الأفاق من دانت له رقاب المعضلات الأدبية
 ولانت له صعاب المشكلات العريضة **له** دُرّه
 من جبرمك نواحي البلاغة والعصاحه وسبك قواحي
 البراعة والملاحه ومن بدر يقتدى بآثاره ويصنّدي
 بأنواره وإدبه مؤرد كل عالم وعامل وناديه مقصود
 كل فاضل وكامل **كيف** لا وهو في القراءات **أحد**
 الشيخين وفور فضله يعطو النيرين وهو من الذين
 اتخذوا الأوايا قزارا وجعلوا الليل نهارا لا تندرس
 آية رُسده ولا تنكسر راية رُهدّه تقرب فضائله

الْأَعْيُنَ وَتُقَرَّبُوا مِنْهُ الْأُسُنُ طَالَمَا اسْتَقْبَلَ الْفَاضِلُ
مِنْ وَرْدِ إِفْضَالِهِ السَّائِعِ شَرِبَةً صَافِيًا زَلَالُهَا وَكَتَشَى الْكَامِلُ
مِنْ بُرْدِ أَجْلَالِهِ السَّابِغِ حُلَّةً ضَافِيًا أَذْيَالُهَا **فَسَجَّازُ** اللَّهِ
مَا أُحْلَى نِطَافُهُ وَمَا أُصْغِيَ سُلَافُهُ وَمَا أَلْمَسَ مَتُونُهُ وَمَا أَسْلَسَ
قُنُونُهُ مِنْ قَهْمِ كَلَامِهِ الْبَارِعِ تَقَنَّنَ بِالْبِكَمِ خَجَلًا وَمِنْ عِلْمِ
نِطَافِهِ الرَّائِعِ تَلَفَّحَ بِالصَّمِيمِ وَجَلًا إِنْ خَلَصَ الْمُبِينُ لَمْ يَتَرَدَّدْ
وَإِنْ كُتِبَ الْمَعْلُومُ يَتَبَدَّدُ أَرْمَتُهُ الْمَعَالِي بَيْنَ بَنَاتِ بَيْتِهِ
وَأَعْنَتُهُ الْمَبَالِي بَيْنَ فَنَكِيهِ

هُوَ الْبَحْرُ عِلْمًا خَزْأُهُ كَجُرْعِ عِلْمِهِ **لَمَنْ** تَحَرَّهَ حَدَّثَ فَلَيْسَ بِهِ الْعَجَائِبُ
يَدِيرُهُ فِي النِّظْمِ مَنْ هُوَ شَاعِرٌ **وَيَعْنُو** لَهُ فِي النَّثَرِ مَنْ هُوَ كَارِثٌ
وَلَمْ يَمُوتْ **لَوْ عَطِفَ** أَعْنَتُهُ الْكَلَامُ وَصُرِفَ أَسِنَّةُ
الْأَقْلَامِ إِلَى سِتْرِهِ أَصْنَانِ فَضْلِهِ وَبَيَانِ الطَّائِفِ
بَيْلِهِ لَمَا أُدْرِكَ مِنْ ذِكْرِهِ الْجَمِيلِ أَثَرُهُ وَقَدَرُهُ أَجْلِيلُ
خَطَرُهُ كَفَنُ **بَعْرَاسٍ** قَرَأَتْهُ وَنَفَاسُ مَدَائِحِهِ
فَخَرَامُؤُوبٌ بَدَا وَذُخْرُ أَمْخَدَا **يُنْقِي** بِهَا وَتُعَاوِي مَرَّ الدَّهْرِ

والايام ويؤتي سناؤها على كبر الشهور والأعوام أهدى
الله تعالى الى صريحه من صيب الرحمة أغدقه والمرحمة
من نسيم المغفرة أغبقه ورضي عنه وارضاه وجعل الجنة
مرقعه وماواه ومن جعل تظاهر من يدع بيان
وصنيع نظره ولسانه وعذر فوائده وذو رقائقه
وعرائس افكاره وعرائس ابحاره قصيدة لامية غزاة بل
خريف عريضة عذرا تعلو مبانها وتخلو معانيها قد برى
من الشكف اعراقها وعري من التعسف اشرافها
كالمأكول لمعت من الأبراج وكواكب طلعت من الأحراج
وزينة حضراي حزن نشرت رجاها وغادة حمراني زفر
سفرت عن محياها وخيلة مرصومة مشمولة تارحت
نفائما وخيلة موشومة مكولة تهرجت صفائما
ولعمري لقد ترم على أفنان مبانها بليل المعاني
وأودع في عذر منطوقها دسر المضموم فهي حينئذ حوز
الأماني ما فيها من نكتة الومي غرة للألفاظ وما فيها

من نقطة الا وهي قوة للأحفاظ **نقطة**
 ونثر معاني الحرز قد نظمت به **من الدر والياقوت** والسلك عنبر
 وليس لها كفؤ سوى المدح في الوري **وقد كبرت عن ذاك والله أكبر**
عبر يرأى فيها مواضع خيرة الأفكار ومواقع تغير
 الأنظار **فبعض** من وقف عليها وصل بهد فكره
 الى قصرها ولقط زهر المعاني من غصنها **ومسهم** من
 امال فتح نظره الى خواكسر فسقط بصرفه عما اودعته
 المغاير في منتنها **سب** ذاق انوار من اليسر منهاجك وهذا
 في اطار من العسر منهاجك **فاظهرت** المخزي من
 مقاصد عوائد معانيها **وادعنت** في قلب شوارب
 خرائد مبانها ما يفتح معلقها **ويقيد** مطلقها
 ويرفع عنها خبر الإيهام **ومبتدأ** اللبس ويدفع
 حال الإيهام بين السها والشمس **ويكشف** عن بديع
 وجهها تمام الثقاب **ويصرف** من منبع حرزها
 كمال النصاب **بتوصيات** كافية تروى

بالتجربة

القليل وتصريحاً **شافية** تُبْرِى العليل **موشحة**
 بفرائد من **كفر مهابي** تحقيقه ومرشحة بفوائده من
 رمزيات تدقيقه **سمح** بفكري الفائر **ولمحا** تحول في
 خزانة الخاطر **نثرت** سواد نظمها على بياض الطروس
 ورصفت عقد عقد **ها** بجواهر الكتب والدروس
فقد **اليمين** **عقل** **لا** **ليها** **المعالي**
مستنبها **وبد** **امشوقا** **كالشعة** **في** **وضحة** **عز** **الأمالي**
و **اليمين** **اليمين** **اليمين** **اليمين** **اليمين** **اليمين**
فليقمة **شعر** **ذلك** **من** **منه** **الإفصال** **لانه** **بشعر** **يد** **تسبحه**
نقل **من** **اليمين** **اليمين** **بل** **موضع** **غاية** **هدايتيه** **على**
وجه **المدية** **الصاحبه** **واخذ** **مة** **التركية** **اللاجسه**
تكون **لقا** **فرد** **السبعة** **وقوة** **تشد** **له** **عضدا**
وتسلك **من** **بين** **يديه** **ومن** **خلقه** **رصد** **ا** **وأرجون**
السميع **ان** **يكون** **لي** **لهذا** **الصنيع** **من** **جزيل** **الثواب**
وجيل **الخطاب** **جواهر** **عقود** **ومن** **وراثه** **المعلم**

صناعة البديع
 فيمنع سائر
 البديع
 فيمنع سائر

٥٠
 ٥١

والعمل بزيادة بلوغ الأمل كما ورث سلمون **داود** والله
سبحانه وتعالى أسأل من مديد سنه وكرمه ومزيب
جوده ونعمه أن يوفقنا لما يرضاه من صالح الأعمال ويعصمنا
من الخطايا والخطئ في الأقوال والأفعال ويرحمنا بالقرآن
العظيم ويمتحننا بالنظر إلى وجهه الكريم في جنات النعيم
اللهم تفضل بتسهيّل تحقيق ما دعوت وتقبل تصديقي
ما بتصوره رجوت **انك على ما تشاء قدير وبالاجابة جدير**
بيان اخذ الرواية عن الثوري بلا واسطة وبها ذكرها
فعن نافع بن الكسائي وعاصم رواههم من غير واسطة ولا
ومع حمزة بن بصير واثمابها سليم كذا يحيى بن يزيد فقص
وقل عن ابي الاخير بن ابي نيسارهم وعكرمة بن نعيم ولعمري
عن القسطنطين عن نعيم وروى كذا كك القسطنطين عن شبل ومروان
وذا عن ابي المكي ثم رواه جميعا على القواسم احمد حنبل
وذا عن ابي الاخير بن وهب وقله شامهم عن عراك واثم خالد أسأله
كذا عن سويد قد روى وهم عن السدي ماري يحيى بن ابي الجهمي ثله

وايضاً هشام وأبى ذكوان قتل على الستمى وذاعلى الذماري وقد خلا

باب طائفة الرواة عن أبيه

فما عن ذي الرواة فقل أبو شبيب فعن كل طريق على السبيل ولا
ويوسف وهو الأزرقي علم كذا أبو ربيعة مع فتى مجاهد أعتلا
كذا كذا أبو الزعرار مع ابن جبريرهم وأحمد قتل خلوان بلدتها أجتلا
والأخضر هرون ويحيى ابن آدم عبيد فتى الصباح ايضاً أجتلا
وادر يسر الحداد بعد محمد وهذا ابن شاذان أبو بكر أجتلا
كذا كذا الكسائي الصغير محمد ومعد النصيبيني جعفر كمل

باب طائفة الرواة عن أبيه

والإدغام للسوسي وأظهر لغيره كذا اخذ الشيخ أفهم ذلك من تلا
بالإسناد في التيسير ايضاً وقل به الاظهار في خواص المتقل فأجتلا
ومنتفع الإدغام ستة أربع نعم وخمسة اثنان منها فحسبها
فذا الاي مع يركب كذا كذا سنون وتأخطاب مخبر خذ مثقلاً
وجأزوه بالنصف ان يك كاذبا ويبغ غير معه يخل لكم خلا
وواجبه غير الذي قد ذكرته فهذا طريق الحرز كن متاملاً

لا

حاصل ما يريد غم من أوائل كل بيت شفا بشرط خاص واجب له
 وادغام قاف النون ميمها بشرط هو التحريك قبل تنزلا
 ودال وراي الشرط نفي فتسجها مع سكوت الحرف قبل على الولا
 سوى الدال في التام قال بربها ونحو بلام غير ذي تسلات
 بوجهين في الستين وبواحد يكدا عكس ياتده ما يطه ونحو
 وأرجئهم والضم وصله مائنا وأرجه فتا كسر وصله لم لا
 فوال عمران يمد شامهم ويقصرو مع تحقيق همزة صلا
 وفي غيرها هذا ان مع ثالث في هو المدم مع تسهيله المرفاع فلا
 وفي لام عرف وصله السكت ضارع فوالخلف مع شي وشيا وقصلا
 وفي نحو قل ان وصله السكت خيفة بخلف فزاجم بالذكاو لفضلا
 وما قد اتى في الوصل ياتي بوقوم على المزمع نقل سوى شي اسجلا

حاصل

حاصل ما للتراحم من الوجوه في الآلات بين من مطلقا

وأبدل وسهل هو وصل كلهم بالآلات ثم النقل عن نافع حلا

فورش على الابد عشرة اوجه له فيه وصلا ثم اربعة ولا

على وجه تسهيل بتقدير الاعتدا دأولامع استثنائه بعد اوبلا

فثلثها اومد قبل ثلاثة وثلث اومد قبل قصر تامل

وثلث اواقصر بعد تسهيل مرة ووقفا له اصرب خمسة الاول اسلا

بتثليث وقف خمسة عشر ممد واقصر وسهل قبل تثليث ابحلا

بوقف وقبل القصر وصلا بالاعتدا دأول القالون كذا حمزة تبا

مع النقل وقفا ثم بالسكت وصله كذا اوقفه خلف خلا دأقلا

والنقل الحقيقي ومع ذير فاقصر بوصل وثلثه بوقف شكلا

ثلاثون وحافيد قل مع سبعة ومع ستة كرر ثمانية مسجلا

حاصل ما للتراحم من الوجوه في عباد الاول على التقادير اربعة

وقل عباد الاول ما لم تدم امل شواهد والسكت خارج ثقله

يخلف وزد في الوقف ثقله شواهد وتسحبه ومع النقل ابحر الواويلا

وقلله وانقل زوايا الذين شبر من عدم النقل ابتدا وقد علا

طريق اول

وتوينه الكسر فزاد غم ذي مع النقل وأبدامعه بالمرأويلا
 ومع نقل ورش ثلث الواو دائما أو أقصى النقل والفتح فاعظلا
 بتقدير الاستثنا أو لا الاعتدا دأولا فتم الحكم بدأ أو موصلا
 ووقفنا فحسين تسعة أوجه لهم مطلقا غير للكرز لا حسلا
 بيان مشرأ التثنية قياسا على الرسم في الوقف

هنا مطلق التخفيف للشرطه اذ لم يغير وجهه معي أو لا
 وان وافق الرسم القياس وصح في السراية فاقبله وإلا فاهملا
 توضع حكمه في ذنبه وفيه ما عذر
 فأظهر في نال وصلات قانقا ورميه سنانا وصفا مجكلا
 وأدغم في خبر وفاء بيرة وقد قال الذم ما وافق ما في خبر لا
 توضع الحكم في ذنبه

كنت نعم بدرم مطهر شو ظلمها ورمي بنا وجدا نهارا وكرها ولا
 وشاهد حسنا لا أدغم بالها نذا سيرها وفي قسرا
 وموت بخلف زينب ولقد ظلم بصاد فأظهر وفاقا لتكلا
 توضع الحكم في ذنبه الثاني كذا

فجاءت بنصرته بغيرها وبدرنازل وصلنا في وقتها
شدا أدع من بصره استرنيب وأظصره دمت لي الخلف في وجبت هلا

توضيح الحكم بلام هل وبل كذلك

فادعها شدي وصل ثديها تمنى سناها هل ترى معهم هلا
وفي الدعد تستوي لا وأدع من رضى واضحا ناهما نعيمها ومويلا
ولي ومنه وجلي زهت طاب ظاهرا وبل طبع الله الخلاف وترنقلا
فذي احرف كل على حد ومو منع الواو قد ياتي به الحكم فيصلا

بيان اسماء الاما لتبين

اما لهم صغرى وكبرى فسم دي بمحرف واصجاع وبطج وعسولا
ومطلقة خالصة وشديك وليك وطي قيل كسر واخلا
وتلك بتقليل فسم وبين وبين او يدلفظين المراد في حصلا
وتدعي بتلطيف كذا استوتبطه وضدتها الفتح اللطيف تائملا

بيان ذوات الياها حكم روس اليا لورش

لورش ذوات الياها الالف التي تؤول الى اليا قلبا او شيطا كلا
ورسما فعمت مطلقا لا كماركي وفي اليا غير الاله الخلف مسجلا

باب الاوزن العشرة التي تصف في باب الالفاظ لما قبله

وعشرة اوزان لهذا افعال قل بفتح وكسر ايضا افعال انزلا
ومفعال الف ملاح بالکسر فعل بفتحين مع تثنية فاعال انجلا
كغفار الابصار اريد يارهم بغار وكفار فزنا وقسر على
ومقدار ادينار كقنطار افردت والابكار هار فاعل اصله انقللا

بیان حکیماناس

تَأْمَلْ مَعَ أَحَدِ الشَّيْخِ فِي طَرِيقِ تَرْكِ الْإِيمَانَةِ لِلدَّوْرِ بِهَا وَحْدَهُ بِلَا
 بَابٍ فَرَشْتَهُ وَفِي نَوْبِهِ مَسْئَلَةٌ بَعْضُهَا بِأَيَابِهَا بَقَرَةٌ وَفِي الْفَرَا
 وَيُغْفِرُ هُنَا جَعَلَهُ عَمَّ وَذَكَرَ أَذْ وَأَنْتَ كَفَى مَعِ نَوْبِهِ سَمَّ غَبَّ كَلَا
 لِكُلِّ خَطَايَا ذَاوِ الْفَوْحِ مِثْلُهُ حَوَى وَسِوَاهُ الْكِسْرِ خَطِيئَاتٍ وَأَمَّا
 وَالْأَعْدَاءُ تَغْفِرُ سَمَّ وَالنَّوْنُ حَرْفًا بِخَطَايَا مَا وَالْكِسْرِ خَطِيئَاتٍ فَلَا
 وَأَنْتَ وَجَعَلَهُ عَمَّ تَغْفِرُوا أَرْفَعُونَ خَطِيئَاتِكُمْ أَلْفُ خَطِيئَتِكُمْ كَلَا

توضیح مسما از جبر و میکانیک

وَجِبْرِيلُ كَسْرُ الْجِيمِ عَلَى حَرْفِ أَلِفٍ وَيَا لَفَتْحٍ رَجَبِ رَيْسِ خُزْدَلَا
وَيَا أَحْذِ فَمَامِيكَ أَلِ الْعِلْمِ وَعَنْ وَيَا أَحْذِ فَمَامِيكَ أَيْلَ الْغَيْرِ

دیگر

توسيع مسئلتين بغير وجوب بالبقية والبر

ويغفر ذل الرفع مع يعذب بما وللغير فاجزم ثم ادغمهما حلا
واظهرهما بذكر امام ادغم بثنان فقط ثم شاهد بذكر لا
ويغفر سوء الرفع او انصبه وارفعن يعذب لكل واحد ثم ذين يسرلا

توسيع مسئلتين بغير

وحيث انهما تم اقصر كاجنا وسقط انا كذا ابدلن بجملا
فمن هزة ها كابدورن مدى قوى هالتنبيه وللغير اسجلا
معا اول كل قل ومد انفصال من تلاها على التنبيه والرايح انقلا
على بدل مد طبيعي فقط وحا رقتصر بوجه المد بانيه طولا

توسيع مسئلتين بالبر نشر بالاعراف وغيره

هنا الريح مع نيل شد ارام والريا ح للغير نشر اضم كصف وشملا
بفتح سما القمان بشرابهم با نما الريح في الفرقان ز اكيه هلا
وباجم باقهم ونشرا كما هنا وباقي القيود اللفظ يحكيه فاعقلا

توسيع امالة فواله اسوي

واضباء راكل الفوايح حبة كفي سنده اذ رى حوى حبت هلا

يُخْلِفُ وَهَإِيَّاكُمْ رُمْ فَابِيدِ وَيَا هُفْتِي كُفُو وَهَآءُ حَصْرٌ لَا
وَطَرٌ مَعَاطِسُ لَيْسَ حَسْبُهُ وَهَآءُ زَبَانٌ مِّنْ حَسْبِهِ وَلَا
وَفَوَالِ الْوَرِثَةِ بَيْنَ بَنَاتِنَا لَدَى مَرْتَمٍ هَآيَا وَجَارِ حَيْدٍ حَلَا
تَوْضِيحٌ مَسْأَلَةٍ لِّمَعْرِفَةِ بَيِّنَاتِنَا

يَهْتَدِي بَفَتْحِ الْيَاوِ الْمَلْجِدِ كَمَا دَنَا وَبَكْسَرٍ فِيهِمَا حِلٌّ وَعَدْلٌ لَا
بَفَتْحِ فِكْسَرٍ وَافَتْحِ الْيَاوِ فَتَحْتِهَا أَخْتَلِسُ بِدَاكُمُ وَيَهْدِي شَرْحًا لَا
تَوْضِيحٌ مَسْأَلَةٍ لِّمَعْرِفَةِ بَيِّنَاتِنَا

لَمَّا تَسْتَلْزِمُ أَفَتْحَ دَنَا الْكُسْرُ عَمَّةُ بِيَا لَا وَصَلَا وَتَسْتَلْزِمُ غَلْغَلَا
بِيَا أَرْوَصَلَا تَسْتَلْزِمُ بَكْمَفِ مَرْزُوعٌ بِيَا وَانْخَفُ مَعَ يَا غَنَى لَا
تَوْضِيحٌ مَسْأَلَةٍ لِّمَعْرِفَةِ بَيِّنَاتِنَا

لَمَّا أَرْوَصَلَا مَرْوُشِدٌ دَهَامَا عَلَانُ زَوْنَارُوفٌ وَالْأَوَّلُ مَرْحَلَا
وَلَمَّا كَانِي مَرْبِي طَارِقٌ وَيَجِي زُخْرِفٌ لِي خَلْفُهُ فِيهِ نَسْرَا
تَوْضِيحٌ مَسْأَلَةٍ لِّمَعْرِفَةِ بَيِّنَاتِنَا

وَبَرْتَعِ إِذْ سَكَنَ نَوِي تَعِيزَا وَبَرْتَعِ دَمُ بَرْتَعِ وَارِيهَ كَمَلَا
بَنُونَ وَيَا يَلْعَبُ كَبِيرَتُهُ وَهَيْتُ لَكَ بَكْسَرٍ فَمَرْحَمُ تَأْفَتْحُ يَخْلِفُ لَا

وكسر فيا فاللح إذ ما و غيرهم بفتح فيا فتح تاء دأتم دخلوا

ففتح فيا تكرر فتحها من

إذا قد اتوا مع أيذا يقال أننا معاً أنكم حسب مسجلاً
فالأول الأخير وسئل ثانياً وبالعكس أم إلفاً بقدا فإيرم
ورعد والإسرى السجدة الذخ مطلقاً وأخبر ثانياً المنزل واستفهم أولاً
وانا فردونا كما أم وأعكس إذا سئل ثانياً العنكبوت والأول
فأخبر ليلاً لما وعكس ذا بواقعة والنازعان روى الله
وكن معهما في ذي والعير فاستلكن بكل معا واندرد روى فافظ ليلاً

توزيع مسألة ذوى يوفى

ومع ضم ذرى مد وأهزه لى ومع كسره لم جزوهم وثقلاً
لباقهم تانيث يوقد حبيب وفتح ذكره وفتح تفعلاً

توزيع مسألة يفتح

ويخيم فزواكسر مع الثقل كى نأى فما فتح رعا بدلى أختلسر بما جلا

توزيع مسألة يفتح

يفصل جهله لى سمه ندأ ويفصل جهله ساسم نون

توضيح مسألة سئل عن قول الله عز وجل واستمعوا له

كلامه سلاسل مع قوارير نوت السلاسل بوصول فارم وأقلا

لديه وسطادهم وبالضد عنهم بهاقف بعد الكل في رضى

وبالضد في والمدى الأولين في الوسط رناه ومثل في العكس

وقبل الباقيون خضرت برغمه واستبدق بالحركات فيه

وبالعكس ومهم وأرفعها إلى علا وأخفض الحرفين في أشبه رتلا

وهذا آخر ما نثر نطحة من التوضيح ونشرت طيعة

بالتلويح والتصریح سلك فيه مسلك الناظم وبيئت المراد

ودفعت به كل اعتراض ~~في~~ وأفرزت الخطأ من

الضواب وميزت بين الضواب والشراب

وأرجو من الأخ الشفيق المومن الحقيق أن

يخصني بخالص ثنائه ويعني مع سائر الإخوان من

صالح دعائه فان المومنين كالبيان في المثابرة

ودعوة المرء لأخيه بظهر الغيب مستجاب والحمد

لله تعالى على سريعه كامل كرمه وبسيطه وافق ~~في~~

والصلوة

والصلوة والسلام على سيدنا محمد خير خلقه الصادق
 وقوله ونطقه وعلى الله واصحابه ومحبيه واجبا
 ابي الفضل والفيض والعرفان والذير اتبعهم
 باحسان ووقع من تعليقه القدير عبد البر اعلم
 الدمشقي في يوم السبت سابع عشر شهر صفر
 الحير سنة ١٩٩٣ احسن الترخا من الى خير امين

بسم الله الرحمن الرحيم

وَرَكْمٍ عَجَائِبٍ نَسُوا أَنْدَنَ كُلُّوْزٍ غَيْبٍ دَنْ كَلْحِي
فَلَوْزٍ بَرِّعَمَلٍ فَيَلَوْزُكُمْ قَوْمٌ أَنْدَنَ عَاجِزٍ قَالُوْزٍ لَزْ
صَيْرُوْبِهِ سِنَا يَكِ دَرْتَلُوْبِيَه دَرْمَانِ يَكِ كُوْرْدُمُ
كَمِ بُوَارِ أَنْدَرْدَنْ دُرْكُمْ بِنَ اسِنْدَرْدَمُ لَيْسَ بُوَكُشَنَكِ
قَانِيَه وَارْدَمُ اَنِي نَمَازْ غَارِ كُوْرْدَمُ لَيْسَ اَنَكِ صَحْبَانِ
اَحْبِيَارِ اَبْلَدَمُ اَوْجِ لِي اَنُوْكَ طَبُوْسِنِ اَبْلَدَمُ هِيْجِ
كُوْنِ اَوَّلَا دِيَاكُمْ بَرِّعَزِيْبِ صَنَعَتِ اَنْدَنَ كُوْرْمَلَمُ
اَوْجِ نِيْلِ تَمَامِ اَوْلَدِي اَكَا اَيْنْدَمُ اِنِي اَوْلُوْمُ وَخْذَا اَوْنَدَمُ
بِنَ بَرِّعَزِيْبِ كِيْشِي وَنَ اِرَاقِ اَلْدَنْ كَلْدَمُ بُوَعْلَمِ
اَسِيُوْكَ سَنَ اَنِي جَمْعِ اَغْشِي سَنِ بَرِّعَزِيْبِ اَبْلَرُوْنِ كِه
اَنْدَنَ خَا يَكِ نِيْلَه جَنَلُوْ اَيْلِيَه سِنِ كَمِ مَقْصُوْدَمَه

اَنبَرْت كِرُو كِيدِم اَوْمِينِم واردرله سَنَك صَحْبَكَلَن
نوميتدا اولمايم بِيَن اَبَسَم اولدي بِلَا جَوَابِوَر
مَكِي اَنَدَن صَاك دُرْدِي يِلْدِكِي طَبُو اِيلَدِم اَنَد
صَاك اول بِلِي كِرُو دِيدِم كُوْلُسِي دِي جُون بِنْدَر اَعْمَا
يُولَدِي وَبِم صِيرِم كُوْر دِي اَنَدَن صَاك اَيْنَدِي اِي اَوغُول
بِلْخَلَام بِنْدَر قَوْمُز دُشْمَنلَو بِي قَوْم دُشْمَا نَوْمُوز
جَوَق اولور جِهَانَد بِنْدَن اَز اولور سِي اَرُو
اولور و كَنْدُو مُرَادِنَه اَرَز قَحْنَك اِنْفَاق دُوشَه
اَرُولُف كِسْنَه كِيَم بِنْدَر اَسْبُو سِر لَر دَن كِسْنَه
اَنِي جَارُو بِي نَسِيَت اِيلَر لَر اَمَدِي بُونَد كُوْلَمَز اَلَا
طَغْرِي اَعْنِفَاك بِيَن دِدِم اِي اولوم خُدا وَنَدِم

بُو عَظِيم

بُو عَظِيمِ عِلْمِ كَم كُورِ سَنِ نَدُو رَا يَدِي اِي اُغْلُوْمِ
 بِلِكَلِ پَر كَم كَنَدُو سَرِن وَ خَا طَرِن وَ نَفْسِن
 آرُو اِيْلِيَا يُوْرَ اَشَلَر دَن تَكِرِي تَعَالِي نَك
 كِنَا بِنَدَن سَبَقِ اِيْدَه وَ فِكْرِ اِيْلِيَا وَ اَنِي كَنَدُو
 كَنَدُوْت وَ قُلَا عِنْد وَ كَنَدُو كُو كَلِسِي اَنُوْن
 اِيْلَه عِمَارَتِ اِيْلِيَا وَ كَنَدُو اَنْدَام لَدَن اَنْعِلَه
 اِيْلِيُو وِي وَ كَنَدُو كَز لُسِن وَ اَشْكَا ن سَرِن
 اَخْلَا صَ بَر كَه بَر اَبَر دُوْتَه كَم اَكَا اَوَّلِ عِلْمِ
 دَن كَم حِيَجِ كِنَا بَالُو يَا زِمِش دَكَل دُرَن كَم
 دِلِ سَن سُوْر سَن حَا صِلَا اَوَّلَه بِلِ حَلِ اِي
 اُغْلُوْمِ طَغْرُو لِيْغَالَه كَم اَو كَدَن كِي عِلْمِ

داخ صا غی علم د کالی تالی نعا لپند
کنا بند در داخی اولس علم و اولانی
علم د کل اندن حقا ر اندی علم محکم بلمک
دن صا اول کشم آکا یا بشا و انوله
علا ای لیه ای او غول اعتمادک انک
اوزرند ایله داخ ای طوت دون کن
فکرا یله و اندیشه ایله و داخی علمدن
فکرانله تا کیم معلوم اوله سکا اندن عجا
یب شکار یله سن لیکن ای او غول اخلاص
ایله اوله و استوکه ایو صنف و کین و
جنید نو و تکیو لک و کدورن بکتمک

و بکتمک

وَبِكَلَمَتِكَ نَزَلَ إِلَيْكَ وَدَاخِيَ شَلَّتْ
 وَشَرَّكَدَن اِرَاقِ اَوَّل اِي اَوْغُول اَوَزْكَ
 اَوَّلَسُون جُوق زَكِرَا نَمَك اِي اَوْغُول بُو
 خَلْفَلَرْدُ كَالِ خَيْرِ دُر زِيَرَكَلِك كَنُورِ جِدْر
 دُوكَالِ بَلَمَك لَيْق قَبُولُ سِدْر اِي اَوْغُول صَبَر
 نَزَلَه طُغْرُلُق سَكَا حَلَمَق قَبُولُ دِن آجَا زَاي
 اَوْغُول دُنْيَا فَا نِيْدَرْ سَن صَفَرْ دَسَن دُنْيَا
 سَنُوك كُوجَك يَتُو اَوَك اَرَقْعَا وَا زَقِيرَا
 لَمْعَا وِدَاخِيَ خَيْرِ جَمْعِ اَمَلَه بِلَكَلِم حَلَمَق
 قَبُولُ دَسَن مَفْتَا ح صِدْقَدَرْ صِدْقُوك يَا
 شِي تَكْرِدَن قُورُقَقْدَر اِي اَوْغُول مَال

بَقِ دُرِّ إِلَهٍ عِلْمِ بَابِلِقِ دُرِّ اِيْمَانِ زُخْرِ نَقْدِ رُ
 اِلَا اَبُو عَمَلٍ وَ دُنْيَا جَر كِنْدَتِ قُدْتَلِقِ بَقِ اِلَا
 نَقْوَايِ اِي اَوْغُولِ خُشَلِقِ اَنُوكِ كِيَمِ بَرُ هَپِزْ كَا
 لِقِ بَلِيْشَه اِدِنِ تِيْمِي اَيْدِزْ بِيْزْ اِيْنَلَمِ اِي
 سِيْدِي طَغْرِي اِيْنَلَكِ سِرْمَزْ حِكْمَتِي قَبُولَا
 رِي وَمَعْرِفَتِ مَعْدَنَلَرِي بِيْزْ سَنَدَكِ اَنُوكِ
 حَقِيْقَتِي كِيَمِ سَكَا عِلْمِ حِكْمَتِ وِيْرِدِي بِيْزْ عِلْمِ مَحْرُومِ
 اِيْلِيْهِي سِنِ فَايْدِدِنِ وَ نِيْجَتِ بِنَلَدِ دِرِيغِ اِيْمِيَا سِنِ
 بِيْزْ اَوْ مِيْزْ طُوْتَرُونِ كِيَمِ سَنَكِ قَانَلَكِ تَمَامِ نَعْلَلَه
 كِيْدِمِ دِيْزِي كِيَمِ اِي اَوْغُولِ تَكْرِيْدَانِ قَرَقِ تَوَكَّلِ اَللّٰه
 اَيْلَه تَاْدُكَلِي كَرَامَتِ سَكَا دَكِه بِنْدَلِي سَكَا فَايْدِيْزِمِ

كَلِمَ حَيْجَ بِرَكْوَاوَلْ يَكْرَلِكِي بُولْمَا مِشْ اُولَه اِيْت
 شَا اللّٰه تَعَالٰى اَلَا تَوْفِيْقٌ وَرِجِي
 حَقْلَز وَصِيْتْ لَدِ قَبُولْ اِيْلَكْ دَاخِي اَو كَلْمَشْ خُولْ
 اَو زِيْنَه اَو لَمَاقْ دَاخِي سَفَلَمَاقْ اَنِيْكُمْ سَكَاوِيْمْ
 حَكْمَلْتَدَنْ دَاخِي اَمَانْتْ قُوْنِمْ سَكَاوَا مِيْزْ طُوْنُوْر
 بِيْلَدَنْ كِدُو تَوْفِيْقٌ سَكَا دَكْ اَخْلَاصْ بِيْلِيْشَه اِيْلِيْ
 اِيْ اَو غُوْلْ اَكْ سَنَكْ مَقْصُوْدُكْ بِيْنَكْلَه دُنْيَا لِيْكَ دِ
 مَكْ وَدُنْيَا لِيْكَ اَرْمَكْ وَدُنْيَا اَقْلْ فَا نِيْكَ مَقْبُوْلْ
 اَو لَمَاقْ اِيْسَه وَدُنْيَا لُوْلَعِنْ بُولْمَاقْ اِيْسَه حَيْجِ
 اَصِيْلُوْ اَو لَمَاقْ سِيْنْ بُوْلِيْشْتَه اَصِيْلُوْ اَو لَمَاقْ سِيْنْ بُوْ
 لِيْشْتَه سَكَاوَا لْ اَو لَمَاقْ اَو لَمَاقْ بِيْرْ غَرَضْ اَجْوَزْ

حق تعالیٰ خسود اولیا یا بدینہ دشمنان و
زرتہ هلاک و آتکه زبان دکور مکه قصدا بدین
زبان اسلوا ولسون کند و اشکدن زبانہ اغدا باسن
کوسلای شورک الیلد خون ولسه ایو جتلوا اوله
شیکلم کند و مرلو وک ایراسن اندن صاک اوله قوللری
عقدلور پنم بوله بد کیدی ماکر الیلد اندن صاک دامن
برمدن طور و تم باکه چنه نشنه دیمدی تا اوله حد دکن
کم بن کمان اندم کم اول او نطدیک یا خود اوله وعد ویر
دوکیدن کور و شدی جون اول حالی کور و کم ای او غوله
نه صانور سن اول و عددن دندمن و یا او نطدیم صانور
حاشا لله و لکن بکا یا و زکماه اولدکم بن دلرون

مَصْحُفِكَ اِجْنَدَ اَوْ 2 يُوْز
 يَنْهَشُ بَيْتَكَ فَا صِيَتْ وَارْدُزْ كِنَهْ اَنِي عَمَلْ
 اَلْمَزْ وَبِدَنْجِسْ خُوْا وَلَدَرْ كَمْ خِيْجْ عَمَلْ اَلْمَزْ
 كَمْسَهْ عِلْسِيْ دَنْ اَرْتُوْزْ بِيْسْ بِيْسْ دَنْ شُوْزْ وَبِرْدِيْ
 بِيَا اَوْلْ غَدِيْبْ شَسَالْ اَفْمَعَا وَاَوْلْ دَرْ كِيْ
 شَسَالْ دِيْ فَعَمَلْ اَنِيْلْ كَهْ نَكَمْ اَوْلْ كِنَا كِيْ
 اِيْجَنْدَ وَرْ خَا صِيَتْ لَرْدَنْ اَنِيْزْ دَنْ مَانْ
 بِيُوْزْ دِيْ بِيَا كِيْمْ اَوْ رَتْلُوْ طُوْمْ بُوْنِيْ وَصَقْلَامْ
 وَاَلْ شَهْرَنْدَ وَاَوْلْ تِرْجَهْ اَوْلَا كِيْمْ اَنْدَنْ كِرْدْ
 وَصِيَتْ يَكِيْ اَيْلَدِيْ بِيَا زَوَا جَهْ وَبِرْدِيْ وَجُوْفْ
 اَرْمَعَاَنْ وَبِرْدِيْ وَبِيْنِيْ كُنْدَرْ دِيْ وَبِيْنِ اَيْلَهْ كَلْدِيْ

اول بي د كنيم يوك د ندم كنلدم اندر
ايندي اي اوغور يلخه قدرن اول نسلگيم
سنكلد يعنى بوخا زينلر اولما سونلر ميسه
سني تيله وداغا ايلديكم بوزلر اولام اندر
هيجه ياووزلر كوزمدم و هيجه علم باطل اولما
دي بو كونا بدن داخا يوق كونا بدن نمي
اندر بن داخا يوق بوزو صيت ايلرون كيم
هر كيم بو كونا ياك كوزر اول نسلگيم بكا و صيت
ايلندي داخا عهد بيمان ايلرون
اني سئيله كم اول بنمله ايلدي يوق
بو كونا بك او لوند فاخته

قَوْلُهُ ثُمَّ فَرَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ ذَلِكَ فَهِيَ
 كَالْحِجَارَةِ أَوْ لَسَدٍ فَسَوًّا وَإِنْ مِنْ الْحِجَارَةِ لَمَّا
 لَمَّا يَنْفَجِرُ مِنْهُ إِلَّا نَهَارٌ وَإِنْ مِنْهَا لَمَّا يَشَقُّ
 فَتَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَّا يَهْبِطُ مِنْ
 خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 حَكَمَ فَاضِلٌ أَبَدَ رَجُلًا إِلَيْكَ حَلَالٌ أَرَأَيْتَ نَفَقَةً
 وَعَدَاوَةً أَوْ لَسَةً بِدَبْرٍ مِنْ سَوْمَسَا دَمَلَتْهُ بَرِيَانٌ صَارَ
 أَوْ مَدَنَ إِنْ لَسَتُكَ دَاخِلِي لَوْ رَوَى أَوْ

سورة المص **سورة** لسي الله الرحمن الرحيم
المصر انزل اليك فلا يكن في صدقك حرج
منه لشدة ربه وركب للمؤمنين اتبعوا ما
انزل اليكم من ربه ولا تتبعوا من دونه
اولياء قليلا ما تذكرون **حكمة** الدر
بربان الثون يا زينة اذن صاكي احي بوزرك
ايدك كدودة كورس حق تعالى انا توفيقون
احد ايشكم طوطى راست حله وند بنيرا وشنيد
عقال قون اولد چي سهاو ايليا بعناينه الله معا
قوله معا يا بني ادم قد انزلنا عليكم لباسا
يواري سوا تكم وريشا ولباس الثمور

ذَلِكَ خَيْرٌ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَزْكُرُونَ

حکایت ایمنه نافع در اشبوایت توب

ایچوند و طاعت لیچون و حرکم که یکی کوکک

کیا یکه تنه کون ایور یاد سید و داخی که

دکعت نماز فله کوکک سارا کنی اندر صاکیبو

آینه سرحه جتاغده زینتیا غیله یاز سدا اندر سال

محو السه آتی کلاب ایله و داخی یوزن و جمعه نین

یوسه و پرداخی زینتون یبراغنه یزسه اول کوکک

ینا سید کئورسه حق تعالی توبه و توفیق لیلک

اوله و دین و ایما ناپت قدم اولایا زق الله تعالی

زینتی

قوله تعالى

فَقُلْ نَصْرِي مِنْ رَبِّي ۚ إِنَّهُ يَنْصُرُنِي اللَّهُ ۚ كَذَلِكَ يُخَيِّبُ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
وَيُزِيلُ كُنُوزَهُمْ ۚ كَذَلِكَ يُخَيِّبُ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
هَكَذَا دَلَّسَهُ بِرِسْنِهِ إِلَّا قَوْلُ بَكَ أَتَى بِكَ مَنَاءَ بَكَ
فَمَا تَقُولُ يَا مُبَارَكُ أَوَّلُ دَلَّسَهُ بِوَايَةٍ الْمَعَالِكِ بِجَارِ أَقْبَالِهِ
أَوَّلُ نَسَبِهِ مُبَارَكُ أَقْبَالِهِ اللَّهُ تَعَالَى

حَوْلَ الْبَيْتِ كَيْدًا سَمِيعًا عَظِيمًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا عَظِيمُ الْخَضِرِ ۚ يَا سَرِيعُ الْظَفَرِ ۚ يَا مَعْرُوفُ

الْأَثَرِ ۚ يَا عَزِيزُ الْمَنِّ ۚ يَا مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۚ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

قوله تعالى فقلنا اضربوه ببعضها كذا
 لك يحيى الله الموتى ويريكم آياته لعلكم
 تعقلون **حَكِيمٌ** فَاِذَا كُنْتَ اِيْذًا زَهْرًا لِّسَمِّ
 بَرْنَسَهٗ قَوْلَ بَكِيٍّ اَنْ بَكِيٍّ مِّنْهُ قَوْمًا ثَمِيَّةً
 دَلَسَكُمُ الْبِرَّ اَكَا مَبَارَكٌ اَوَّلُهُ اَلَا غَاثِثٌ
 اِيْدَجْكَ بُوَايْتٌ اُقْسَهُ اَنْذَنُ السَّامِبَارِ
 اَوَّلُهُ اَنْشَاَ اللّٰهُ سُوْرَةَ اَلْاَعْمَارِ اَنْ قَوْلُهُ تَعَالَى
 اَلَمْ رَأَيْتَهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْحَى الْقَيُّوْمُ تَزَكَّ
 عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
 يَدَيُّهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرَانَ اِيْتِ وَالْاِنْجِيلَ مِنْ
 قَبْلُ هٰذَا لِلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ **حَكِيمٌ**

حکیم فاضل آید بند اسم اعظم وارد
هرکیم بوايه رعایت آید اسم الله
آقا ظاهر اوله و عجايب فعللر کون حکیم فاضل
ضال آید هرکه یازسه کاغذ مشک و
زعفران آید و کل صوتی آید آید و دهن
بمنی قوما سول الجینه قوسه اول قماش کونش
طوغما دن اولدین کسایش اوله دایخی اغز
مومر بیلله بیکید دایخی اوغلا نک بویننا
آضا امین اوله شیطانه دن دایخی اوغلا
خسنا غنلن و جینی آفندلن و جمیع
بلا لردن و حوادث دن حکیم فاضل آید

هَرَكَم كَبِيْرَكَ دِرْ سِنْدَه اَلْجَدَه قَلَم اَيْلَه بِنَجْنَبِه
 كَوْن اِيْلَجِي سَا عَنَدَه يَارِبُ كَمَشُ يُوْرَكَ قَا سِي
 اَلْنَبِيْكَ قُوْسَه دَاخِي يَارِكَ طَهْمَارِ نَلَه وَاخِلَا
 اَيْلَه طَا قَلِيْسَه سَعَادَت اِيْدِيْشَه وَخَفْشُوْرِي
 جَمِيْعَ خَلْقِ اَرَا سِنْدَه مَقْبُوْل اَوَّلَه وَدَشْمَنْدَر
 اَمِيْن اَوَّلَه بُوَايْتُ بِي كَايْتَه قَوْلَه سَمَاه
 وَانْبَعُوْ مَا تَنَلُوْا الشَّيْءَ طَيِّبٍ عَلٰى مَلِكٍ سَلِيْمٍ
 وَمَا كَفَرَ سَلِيْمًا نَ وَلَا كُنَّا الشَّيْءَ طَيِّبٍ
 كَفَرُوْا يَعْلَمُوْنَ النَّاسُ اَلْحَقَّ وَمَا اَنْزَلَ عَلٰى
 الْمَلٰٓئِكِيْنَ بَيِّنٰتٍ هَارُوْثٌ وَمَا رُوْثٌ وَمَا
 يَعْلَمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَقُّ يَهُوْ لَا اِنَّمَا خُنْ فَنَبَذَ

وَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلِمُونَ مِنْهُمَا مَا يَفِرُقُونَ
بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ
مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا
يَضُرُّهُمْ شَيْءٌ وَلَا يُنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاءٍ وَلَبِئْسَ
مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ خُكِّمَ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِوَايْتِ بَاكٍ بِأَقْرَدٍ نَاسٍ أَجْنَهُ أَرْكَلُ
كَذَلِكَ نُخَوِّرُكَ يَا بَاكٍ صَوْبِلَهُ خُونٌ أَوْ صَالِحًا أَوْ
أَوْ سَحَرٍ وَارِاسٍ بُوَزِلَهُ وَأَوْدَهُ أَوْلَانِ سَحَرٍ أَثَرًا
أَكْرَأُولَ صَوْبِلَهُ دَلُوزِ مَشِ كَشِي نُوَسَالِرُ وَبَا سَحَرٍ
أَغْرَامَشِي نُوَسَالِرُ وَكُوزِ دَلُوشِي نُوَسَالِرُ خُوشِ لَوْ لَا

سورة الفاتحة في حاله فاضال يدربوسوردي ايلي بيك
خاصيت واددربيك طاهر نيك ويلي باطيند بوشون
عجايب وعراب نستانر جفند ليكن بزاحيهار اندك
شونكم اساندراني اعمالك ككزدر اندلاري باز دوق
بوشون به مبارك درلر مجموع خستلقان شفا در بدندن
كيدرر مجموع رنج لدري دفع ايدر تنجك شفا ورر
خاصيت الك نيكته بخستك علا جند عاجز قالسده
صاغ طرافندن واررب بوشون اوصوب اول اغدان به افسه
الله غياي به بدله شفا بوله و بودنباي اقيب اوفه كن افر و صغايه
خوش اوله دعا بوه **اللهم اشف** وانت الشافي اللهم
الف وانت الكافي اللهم **اعافي** وانت المعافي في حكيم

حکیم فاضال آید رَجْفِ بُو سَوِ بِر طَوِطِی دُق قِبِه یَرَسْک
دَاخِ یَغُور صَوِیْلَن حَل ایلَسُون اُول خَشَنک یُورَن یُوسْک
الله فرمَانِ بَرک صَاغ اُولَه خَاوِیْت شُول کِشَار کِم اَعْتِفَاد
یُق دَر تَو کَلَن تَقْلِید وَا رَد زِی خُلُود نِکَل شُبَه سِی وَا رَدُور
بَاخُود تُو ر کِنَد اَغْرِ سِی وَا رَد رُویَا سِتْمَا سِی اُولَسَه اُول شُودَن
اِحْجُور سَا رَ الله اَمْر ایلَن مَرْکُورَان اُورَن دِن رَفَع اُولُور صَحِیْت
بُولَه خَصِیْلَت حَکِیم فَاضَال آید ر بُو سَوِ مِسْک وَا نَحْک
اِبْلَه بَر سَوِجَد حَامِه اِحْجِنَه کُل صَوِیْلَه حَل ایلَسْک اِحْجُور سْک
شُول کِشَار کِم کُور کَارِی کُور اُولَه نَسْنَه فِیْهَم اَتْمَز اُول اَحْمَد
بَدِی کُور اِحْجَسَا ر بُو دِ دِکُور نَسْنَا ر دَا یَا اُولَه هَر نَا کِم اَشْتَه
تَنَحْک فِیْهَم اِبْلَه کُور کُور کُور دُوشَن اُولَه اِحْلَا حَکِیم فَاضَال

حَكِيم فاضل ایدر جن بوسون جمعه کن اول
 ساعته بدالتون جفا ایچینه التون قلم یدک و مشک
 و کافور ایلده و کل صوی ایلده حل ایلست اچسک اول
 صوینی بدششیه قویغال هرکم اول صودان یوزن
 یوسه باز شاه قانیه و ارسه مقبول و دشمن لری
 کوزنه هیبتلو کورنه و عز و جاه ارسه باذن الله
 تعالی حکیم فاضل ایدر اکر دین سبک مسک
 ایلد بر صرما جناغه و اول بهار یغور ایلد حل
 ایلست و امیغها فی سرمه ائو کله سخا ایلست هرکم
 کوزنه جکسه کوزنک نوری آردنا و کوزی اغر مقدن
 قوزنله اکر سرمیه ایلکی ایلکلو کوک خوسک او دین

قَسَمُكَ دَاخِي قَدِ نَوَقَاوُ دِينِ قَاتَرِسْكَ هَرِكَلَمْ كُوزِنِ
جَكَلَسْكَ جَمْعُ رُوحَانِي كُونِ اِنَالَكْ اَيْلَه سَوِيلَشَه نَجْمِ دِلَرِ
حَكِيم كَم فَاضَال اَيْدُرَا كَرِيَا زَسَكْ بَدْرُ طُوطِلِمَادُ قُجْنَاهُ
كُلْ يَا غِيْلَن حَلْ اَيْلَسْكَ دَاخِي اَغْرِ قُولَا غَه طَرَسْكَ
اَغْرِ سِي كِيَد اَيْدُقْ اَغْرِ مِيَا اَلْ دَرِيَا زَسَكْ بَرَارِي جِنَاهُ
دَاخِي بِلَسَا نَبَاغْ اَيْلَه حَلْ اَيْلَسْكَ بِيْمَشْ كَر بُو شُونِ
اَوَّلْ يَا غُونْ اَوُزَرِنَه اَقْسَا دَخِي اَوَّلْ بَاغْ كَر لَسْلَسْكَ
حَلَجَتْ وَقْتِنِكَ هَرِكَلَمْ دَرْمَسْكَ بِيَاي رَجْنَه وَفَالِجْ وَلَفَقْ
وَعَرَفِ النِّسَا وَيَا غَرِيْن اَغْرِ سِنَا اَوَّلْ يَا غَلْدَن سُوْرَلَرِ
اَوَّلْ اَمْرَا ضَارْ سِنَا اَوَّلَه حَتَّ اَوَّلَا لَر مَنَافِي فِي حِيَا بَدَلَرِ
صَا بِلَا ز **حَكِيم** فَاضَال اَيْدُرْ هَرِكَمْ كِيَكْ دَر سِنَه

جَمْعُهُ كَيَجْسِدُ يَطْسُونًا رَنْدَنَ ضَاكٍ ذَعْفَرَاتٍ
 وَكُلَّابٍ يَلَهُ وَبُوسُورٍ لَدُكَ أَوْلِيَّ بَيْلَهُ يَا زَالِدُ
 سُورِلْدَنُ بِلْدَرْدَرُ أَلْمُ ذَالِكُ الْكِتَابِ وَالْمِ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَالْمَصُ وَالْمِ
 وَكُلِّعَصٍ وَطَدٍ وَطَسٍ وَطَسِمٍ
 وَيُسَيْنٍ وَضٍ وَخَمْرٍ عَسَقٍ وَحَمْرٍ تَزِيلٍ
 الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ وَتِ
 وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ بَوَاوُنَ دَرْتُ سَوَلِ بَانَ
 أَوْلِيٍّ فَالْحَيْلُنَ أَيُّوكَ أَوْنُ دَرْدِي كَيَجْسِي أَوْلَهُ أَنْدَرُ
 ضَاكٍ بَرِيَانٍ قَرَعُو قَامِسُكَ بُوَعُوذِكَ أَجِينَهُ قُوْبِهِ
 أَيْكِي بَانِنٍ كُلِّي مَوْهَرٍ أَلِيهِ بَرَكِيَّةٌ لَهُ بَارِأُولَهُ كَلْنِ أَوْلِيٍّ

وَدَاخِي بِرِئْسَنده اَجِنْدَه مَانَه سِنِ حَوَكِيَا بِوَنِي
بَلِنِه بَغْلَسَا بُورَكِي قَوْنَلَو اُولَه وَهَر نَبِيه كَم
فَضْلَانِسَه اَبِرِشَه وَدُشْمَان كُورِنَه هَيَبَتَلَو
كُورِنَه وَجَمِيعِ خَلَايَقِي فَا تِنْد مَقْبُول اُولَه
اَكْدَر وَايِسِي اَيِسَه بَاي اُولَه اَكْرِيور حَلَو
اَيِسَه اَوْدَنَه اَكْدَقُقَار اَيِسَه قَوْرَق دَو
عَنْدَن اَمِيَن اُولَه اَكْرَحَبُونِس اَيِسَه خَلَامَن
اَكْدَغُصَلَو اَيِسَه غُصَا دَن اَمِيَن اُولَه اَكْدَر
عَزِيْب اَيِسَه سَااَمَن لِيْغَلَه وَطَنِنَه وَاَلَه
هَر كَم اَلله دَن نَسَنَه دَلَسَه قَبُول اُولَه اَكْدَر
بِرَغُورَت كُورُسَه اَنِي نِيَز رَمَان لِيْجِيَن اَر اَلَه

اَكَدْ كَا نَبْ اَصَا فُوسَه صَا عَنِيَه مَشْرِى
 جُوقْ كَلَه اَكَدْ اَوْغَلَا جُفَلَرْ بُوَيْبِيَه بَعْلَسَا لَرْ
 جَمِيْعْ فُوزْ قُولَا رَدَنْ اَمِيْنْ اَوْلَه اِمَامْ جَعْفَرْ
 صَادِقْ رَضِيَ اللهُ اَيْدْ هَرَجَمْ بُو سُوْنْ هَرْ
 هَرْ سَا عُنْدْ اَوْقُسَا مَجْمُوعْ كُنَاهْ لَرِيَه يَا رَلْعَا
 اَكَدْ اَللهُ تَعَالَى يَه تَوَجَّهْ اَيْلَسَه هَرْ مُشْكَلْ
 اَسَا نَا وُلَه اَكَدْ بَرْ خَسْبِيَه اَوْ فُوتَا شِفَا بُولَه
 اِنْ شَا اَللهُ تَعَالَى سُوْنْ اَلْبَرْ قُولْ
 تَعَالَى اَلْمُرْ ذَا لِكَ الْكِتَابِ اِلَى الْمَفْلُوحِ
 حَكِيمْ فَا ضَالَا اَيْدَرْ بُو اَيْنُكْ خَا صِيْبِيَه
 شَوْلَا لَرِيَه كَسْنُكْ اِيْمَانِي زِيَادْ اَيْلَرْ عَفْلَانِي

آر نور و پلوسن برك ايلر ونسته اربملله
 زهني قونلور اولور هر بخت بيه كون اول ساغلك
 بديكي جنانغه مسكلاه وزعفران ايله و ططلو قونور
 صوي ايلن حل ايلمسه اچسه آذن صا اوله
 كون طعام بمسه اوج كون بوجلاين ايلسه
 ايجندن طاشندن دز لودر لوار سرار لر كسف
 اوله اللهك لطيفند مجموع اسرار بديدر
 لطيف وكوركلو اوله قول **الله تعالى**
 اوليك الذين اشروا لصلاة الله بالهدى
 لما ربح جاراتهم وما كانوا منكذبين
 مثلهم مثل الذين استوقدوا نارا فلما اضاء

اَنْ مَا حَوْلَهُ زَهَبَ اللَّهُ بِبُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ
 فِي الظُّلُمَاتِ لَا يُبْصِرُونَ صَمٌّ بَلَمٌ عَمٌّ فَهُمْ
 لَا يَرْجِعُونَ وَكَصِبَ مِنَ السَّمَاءِ ظُلُمًا
 وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ
 فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَزَرَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ
 مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ **حَكِيمٌ** فَاضِلٌ أَيْدِي بَو
 آيَتِكَ خَاصِيَّتِ أَوْلَادِكَ دُشْمَنِي دَنِكَ
 حَيْرَانَ أَعْيَاكَ لِجَوْنِ دُرِّ وَارِسَتِكَ سَرَكُورِ
 أَعْيَاكَ لِجَوْنِ دُورِ آخِرِي هَلَاكَ أَيْلَرِ الْكَرْدِ لِر
 سَكَمِ دُشْمَانِيكَ أَيْشِيَنِي بَغْلِيَا سِنِ الْغِلِ أَو
 لِسَتِكَ كَوَكَلِي بَارِسَتِكَ يَارِغَلِ آدِنِي وَأَنَا نِي دِنِي

بیدری دفته اندن صانک ابوالخانی مددور توغل جونی یا ننده اندن صانک یمن یازغل اولیسی
 بیکر ننده بوایت مددور یاز الحاق مال او و کون دایم اولم دلیق بویک باریان اجنه بویا ننده
 اول کشتل اشکال آتند کومسین شیکم کریم جیدی او زیند کجه اما ای آتی نده یاز نندی

عجایب کون سحر

حَكِيم فَا ضَاهَا اَيْدُرُجَن اِيْلِي حَلَال اَوْتَايَنَد
 بَغْضُ ظَا حَرَاوُلْسَه بَرِييَن سَوْمَسَه دِملَسَه
 بِيْزَايَه صَارُوْمُوْمَلَن اَكِيْسِيْنَك دَاخِ سَوْرَنَارِيْن
 دُونَه بَا قِرَا كِنَه اِيْلَه اَر كُو كِسَنَه عَوْرَت اَدِيْن
 وَاَنَاسِي اَدِيْن عَوْرَت كُو كِسَنَه اَر اَدِيْن وَاَنَاسِي
 اَدِيْن يَانَه اَنْدَرَن صَاك اَنْدَرَن يُو آيْت كَا عِدَه يَانَه
 اِيْلِي مَوْرَنَك اَرَايَنَد قُو بَالَد اَمَا يُو زَلَرِي
 بِيْ بِيْرَنَه قَرَشُو اَدَلَه بِيْ بِيْشِي طَنَلُو اَنَا جَوَك
 دِيْنَك كُوْمَه دُشْمَانِي دَر حَال كِيْلَه اَلِيْسِي بَر
 بَرِيْن شُو بِيْلَه سَوَه دِلْيَا كِيْم اَجَلَدَن غِيْرَت كِسَنَه
 بَر بَرِيْنَد اَيْرُمَا يَه بِيْعُوْن اَلله تَعَالٰى حَكِيم

لا يَهْدِي سُبُلَهُمْ سَوِيْلًا مَّا لَمْ يَكُنِ اِيْلَيْهِمْ قَوْلًا مِّنْ قِبَلِ رَّبِّهِمْ
 لَمَّا هَمَّ سُبُلًا مِّنْ حَيْثُ هَدَاهُ اللّٰهُ وَمَا اَلَلَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ
 كُوْمَنَد اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن
 كُوْمَنَد اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن

كُوْمَنَد اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن
 كُوْمَنَد اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن
 كُوْمَنَد اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن
 كُوْمَنَد اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن اَيْلِيْن

فَأَضِلَّ آيِدُزْ نَاكَاهُ جَشْتَه صَوِي كَسِلْسَه يَارِغَل
 بُو آيْتِ بَدْبَانَه صَا قِصِي اُوزِرِنَه بِرَافِ قَوِي اجِنَه
 اَرِنَه كَسِلْمِيَه نَوْدِي كِه وَدَاخِ اَلِدِرَا نَلُونُك
 وَقَوِي بُونُك وَيَا بَدخَا نِنُك سُلِي اَكْسِلْسَه
 بُو آيْتِ يَارِ بَاغِزْ طَا سَرَا جِنَه وَبَاكِ بَغُوزْ صَوِي
 اِيلَن اَوَّلِ يَارُونِي بُوِيَه اِلْجُونِ سُوْدِي جُوقِ
 اَوَّلَه اَكْسِلْمِيَا قَوْلَه تَعَالَى وَادِ اخْرِنَا
 مَلِي سَا قَلَمِ اِلِي وَرَقْعِيَا فَوْقَكُمُ الطُّورُ خُذُو
 مَا اَتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاَسْمِعُوا قَالُو سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
 وَاَسْرَبُوْا فِي قُلُوبِهِمُ الْحِجَابَ بَلَفَرَحِهِمْ قُلْ بَشِّرْنَا
 يَا مَرْكُومُ بِهِ اِيْمَانِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِيْنَ

مؤمنین

حَكِيمٌ آيِدٌ حَفِيظٌ بُدَابِتٌ بِاِقْدَرِكِ دُو
 زُلْمَتِ طَاسِدَه يَارَسَه دَاخِرِ اَرْكَلِ كُونَلِكِ حُجُورِ
 اَيِدِ وَطَافِرِ صَوِيْلِنِ يُوِيَه تُوْنَه اَوْضَحَا اَوَّلِ
 اَوَّاجِنِدِ نَدَكَلُو سِي وَارَا يَسَه بُوَزِلَه وَاَوَّلِ
 اَوَّاجِنِدِ اَوْطُوْرَا اَمَلِ سَحَرِ قَلْبِ اَكْرَاوُلِ صُو
 اَيِلِنِ بَرْدَلُوْرَمِشِ كِسِيْتِي تُوْسَلُوْرَ وَيَا بَرْدِ شَحَرِ
 اَوْغَرَامِشِ كِسِيْتِي تُوْسَلُوْرَ وَيَا بَرْدَكُوْرَدَكَمِشِ
 يُوْسَالِدِ رَحْمَتِ قُوْرَطْلَا **قَوْلُكَ تَعَالَى**
وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ حَكِيمٌ فَاضِلٌ آيِدٌ بُدَابِتٌ

عاجز تلا ازین ارضی قوز لو حلوایم یارب یدر کمال اول گشت احلا نایم عیایب کورسین
 و سخن اندر سمشینه کون ایکنی شاعده ناهارگر

طولهی اجسه قانی که
 بعوه الله

قولا تعالی
 قد تبارک

ایدر هم بویان بدو
 یابن و یابن اوزن
 یوزن و کلار ایلن
 یوزن و کلار ایلن
 یوزن و کلار ایلن
 یوزن و کلار ایلن
 یوزن و کلار ایلن
 یوزن و کلار ایلن

قد نرى قلب وجهك في السماء فلو لم يكن قلبك قد نرى قلب وجهك
شغل المسح الجرام وحيت ما كنتم قولوا وجهكم شغل وان الذين انزلوا
ليعلموا انه الحق من ربهم وما الله بغافل عما تعملون

54

فما صيت لوفد رجبين كيد رداخي مولد رجت
ايدن ينلار اجون كه بدنت زحمت ابار الغل
يد طاسن كم اسكندري اوله جلي اورغل
يوايت اكا مشاك وزعفران ايله كامور
يارغل دايخ يوغل اغزي وكوزي اكلش
كشي يوزي يوسون واند نصال اوخ نور
اكا بقسون اوخ كون بوتر بجه دوركل
شفا بوله مور تلا انشا الله اكر اول صودان يلا
طوطان كسنگ او سننه صجسك او يوزكن في الحان
شفا بوله نواليه ولكل وجهه هووليها
فاسبق الخيرات اينما تكلو نوايات ربكم الله

جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **حَكِيمٌ** فَاضِلٌ
 أَيْدِرَا سَبُوءًا يَتَوَكَّى خَاصِيَتِي تَجْمَعُونَ اِجْوَزْ دُرْ وَاعْرِزْ
 اِجْوَزْ دُرْ فَجَانْ بُوَايْتِ يَارَسَكْ اُغْرِبُوكْ طُنِي يَابْ
 سِنْدَه يَابْ لُغْرِي اَدِيْتِ وَيَا جَفُونْ اَدِيْتِ اَنْدَرْ فَكْ
 اَوْرْنَا نَسِيَكْ مَحَلَه بِرْدِيَوَانْ كُم اُخْرِي وَيَا جَفُونْ
 اَنْدَنْ جَمِيشْ اُولَا فِي اِلْهَالْ يَابِي جَلَزَنَه مُخَيَّرْ اُولَه
 كِنَه مَكَانِنَه دُوسَه كُلَه قَوْلَه تَعَالَى **الْمَرَّة**
 تَرَا لِي الدِّينَ خَرَجُوْ مِنْ دِيَارِهِمْ اَوْ تَوَفَّ حَزَنَ الْمَوْتِ
حَكِيمٌ فَاضِلٌ اَيْدِرْ جَوْنْ بُوَايْتِ يَارَسَكْ قَلِيلُ وَطَاسَه
 بَادِجَانْ صَوْبِي اَيْلَه اَرْسَكْ حَوَانْ صُجْسَكْ اَنْدَنْ يِلَا
 وَغَرَبْ اَوْنَه وَبَوْنَه وَتَوَرْتْ فُوشْ قَالِمِبَا هَلَاكْ اُولَر

قَالَ الْحَكِيمُ الَّذِي رَزَقَكَ بِخَشْنِيهِ كُونَ سَحْرًا وَفَتْنًا
 دُرَّتْ زَيْنُوتُ يَبْرَاخِيْنَهْ أَوْدَكْ دُرَّتْ كُنَّا رَيْنَد
 كُنْسَكَ نَقْدَرُ بُونَ وَارَا نِيْسَهْ قِيْلَا قَوْلَهْ نَعَالِي **وَاللَّهُ**
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ
لَهُ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ **حَكِيمٌ** أَتَدْرِي
 فَهَرَكَمْ يَارَبُّ دُكَانِيْكَ قُوْسَهْ وَيَا أَوِي قَبُوْسِيْكَ قُوْسَهْ
 مُشْتَرِي سِي جُوقِ أَوَّلَهْ دَاخِرِ اَعْنِيْ كَرَمِيْهِ قَوْلَهْ نَعَالِي
 قَوْلَهْ **إِذْ قَالَ الْخَوَارِجِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ**
يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ نُنْزِلَ عَلَيْكَ مَائِدًا مِنَ السَّمَاءِ
قَالُوا نَشْفُو اللَّهَ أَنْ يَكُنْكُمْ مُؤْمِنِينَ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ
مِنْهَا وَتَطْهَرَيْنَا قُلُوبُنَا وَنَعْلَمُ أَنَّ قَدْ صَدَقْتَ

وَتَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ قَالَ عِيسَى ابْنُ
 مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ
 لَنَا غِيَاةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَآيَةً مِنْكَ وَآيَةً
 خَيْرَ الدَّارِ فِينَا حِكْمَتُكَ أَيُّدُكُمْ دَلِيلُكُمْ ذُرِّيَّتُكُمْ
 خُشْيَاؤُكُمْ دُرُورُكُمْ نَعْنِي كَثِيرًا وَهُوَ هَدَاهُ أَشْلَسَ أَحْوَجُ
 تَعَالَى كَلَّا بَدَأَ اسْتَوَى بَيْنَهُ آيَاتُ آيَاتِ جَنَاحِهِ لَهُ
 يَلْعَوْنَ أَنَا جِيْرًا وَهُوَ رَيْعُ الْآخِرُونَ أَوَّلُ كُونَتِهِ أَرُو
 أَبَدَتْ بَرْلَهُ كَنَدُودُ كُورَسَهُ أَوَّلُ كُونِ كُونِ دُعَا
 دِينَ جَمِيعُ مَقْصُودِ حَاقِلِ أَوَّلِهِ مَحْبُوبُ مَمْلُوحِ أَوَّلِهِ
 مَالِ نَعْمَتِ جُودِ أَوَّلِهِ حَرَمِ نَسَمِ دَمَكِ زَايِلِ أَوَّلِ
 سَوْنِ أَنْعَامِ لَبِيسِ اللَّهِ الدَّحْرُ الدَّحْمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
 ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ **حَكِيمٌ**
 أَيُّدُهُمْ أَسْبَوَاتُ هَرَضَ صَبَاحٍ وَهَرَضَ كَيْفَهُ يَدِي
 أَقْسَا هَرَضَ أَوْ قَوْدُ قِيَةٍ تَمْنِيهِ مَسْحَ أَيْلَسَهُ جَمِيعَ دَرْزَلَرِ
 دَنْ وَالْمَ لَدَدَنْ دَاخِي نَكْلَهُ بَخْ لَدَوَّارِ أَيْلَسَهُ نَلِسِنْدُ
 آمِنِ أَوَّلَهُ بِأَذِنِ اللَّهِ تَعَالَى قَوْلُهُ تَعَالَى فَلَمَّا نَسُوا مَا
 مَازَكُوا رَبَّهُ فَغَضْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى
 إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَا بِنَعْنَةٍ فَاذَاهُمْ مُبْلِسُونَ
 فَقَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَلَحْدُ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
حَكِيمٌ أَيُّدُهُمْ أَسْبَوَاتُ هَرَضَ صَبَاحٍ وَهَرَضَ كَيْفَهُ يَدِي
 خَرَابَ قَبِيلَةٍ وَعَمْرٍ ذَاكَ فَلَا أَسْبَوَاتُ أَسْلَى سَلَوَكُهُ

سُكُوتُهُ يَا زُيْنُ أَوَّلُ سُكُوتِي أَوَّلُ بَابِ الْبُسُوتِ
دُشْمَانِيكَ سَرِيكَهُ صَحْبُونُ مَقْصُودِهِ مَا يَأْتِيهِ
قَوْلُهُ تَعَالَى وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا
كُرْسِيِّهَا مَعَاشٍ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ
حِكْمُهُ الْبَدْرُ أَيْ بَوَابُ رِزْقِ الْجُودِ دُورُ هَدْيِهِ بَارِ
جُمُعَةٍ تَأْزِينَتِ صَالِكٍ كُنُودِ بَرْلَه كُتُورِ سَهْ هَرِيرِ دَكَمِ
وَأَرْسَدَ نِعْمَتٍ وَخَيْرٍ وَاحْسَانٍ عَظِيمٍ جُودٍ أَوَّلِ
قَوْلُهُ تَعَالَى تَسْوَعُ الدُّعَا لِيَسْمَعَ اللَّهُ الدُّعَاءَ الرَّحِيمِ
أَمْسَرْنَاكَ آيَاتِ الْكِتَابِ وَالَّذِينَ أُنْزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ
اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَّى

عَلَى الْعَرْشِ وَسُحَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلُّ جَبَرٍ
 لَا جَلَّ مُسَمًّى يُدِيرُ الْأُمُورَ بِفَصْلِ آيَاتٍ لَعَلَّكُمْ
 بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ
 وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمَنْ حُلَّ الثَّمَرَاتِ
 جَعَلَ فِيهَا ذَوِّجِينَ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ **حَكِيمٌ**
 أَيْدُرَ أَسْبُؤَابَيْتَ عِمَارَتِ أَنْتَ لِحُجُومٍ وَطَرَابِكُورٍ
 وَبَسَاتِنَارِي وَبَاغَارِي وَدَانِي حِجَارَتِ مَالِيزِيَا
 فَلِقَ الْحُجُومِ دُرَّ حَرَكَمِ دُرَّتِ بَابِ كَاغِدِ يَارَسَدِ شَرَا^{لِي}
 وَيَادُكَانُكَ وَيَا بَاغُونَ وَبَسَاتِنُكَ دُرَّتِ دِيوَادِفِ^{لَهُ}
 أَيْسَا أَلْبَادُنِ وَعِمَارَتِ أُولَا بَرَكَاثَاتِ زِيَادِ أُولُو

قوله تعالى ولقد جعلنا في السماء ريحا وزينا
ها للناظرين وحفظنا لها من كل شيطان رجيم
حكيم ايدز هر كيم اشبو آيني كييك در سينه
يازسا كندو بدله كنور سه جيج خلايق الله
محبوب و مرغوب اول باز شاها رقتيد نور لو
و حرمشوا اول قول و تعاسوا الخ لبي الله الرحمن الرحيم
وهو الذي انزل من السماء ماء لكم منه شراب
ومنه شجر فيه تسيمون ينب لكم به الدخ
والذين يوتوا الخ والاعناب ومن كل الثمرات
ان في ذلك لآيات لفوم يفكرون حكيم
ايدز اشبو آيت جون اقسا و داني كندو بدله كنور سه

نَعْنِي جَوْقَ وَدَرِّ لِي خَوْشِ قَوْلِ تَعَالَى
 وَقَدْ بَيَّأَدْ خَلِينِي مَدْخَلِ صِدْقٍ وَآخِرِ جِنِي
 مَجْجَحِ صِدْقٍ وَجَلَعَلْنِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَا
 نًا نَصِيرًا وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ
 الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا **ح**
 أَيُّدُرْ أَسْبُو آيَتْ بَارِشَا هَلَرْ فُئِنْدَه كَرْمَد
 بِجُونِ دُرْ كَدْلَدَلِي اِيْلِي رَكْعَتْ عَمَّا زَقْلِسْ
 اَنْسَبُو آيَتْ أَفْيَا سِنِ نَا سُلْطَانِ وَارِجَه
 عَظِيمِ اقْبَالِ وَالْكَرَامِ كَوْنِ سِنِ اَنْشَا اللهُ تَعَالَى
 قَوْلُهُ تَعَالَى وَلَا تَكْرَهُوا قِتْلًا نَفْسًا نَكْمُ عَلَى
 الْبِغَاءِ اِنْ اَرَدْتُمْ اَنْ تَحْصُوا لِيَتَّبِعُوا عَزَّ وَجَلَّ

الدُّنْيَا وَمَنْ يَكْرِهَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مَرَّتَ
بَعْدَ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا
إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِمَنِ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ
حَكِيمٌ أَيْدِي أَسْبُؤَا يَتَ زِنَا دَنَ ظُلْمَنَ
صَقْلًا مَا قَلْبُؤَن دُرَا كَدِيرُ كَسَنَه أَسْبُؤَا يَتَ
خَالِصُ صَوَاوَزِرْنَه أَوْقُوسَه أُولُ صُويلَه
أَوْنُ يُغْرِسَه أَمَلَكُ بِيَسْرَه أُولَا ائْمَلِي زِنَا
أَيْدِي كَسَنَه يَدِي كُونُ يَدُونِ أَوَلَه فَعَلِي تَرْكُ
أَيْلَه صِلَا حَه مَشْغُولُ أُولَا ائْمَلِي ائْمَلِي
قَوْلُهُ تَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَابَرَكُمْ

آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رُبَّكَ بِغَافِلًا
 تَعْمَلُونَ **حَكِيم** آيِدُرْ هَرِكَمَ اَنِشْوَ اَنِتْ
 كَيْلَشَسِي اوزَرِنَه اُقشا دَر اِحَم وَدَنَا بِيَر جَوْ
 اُولَا وَبِرَكَّت وَيِي الله اَنِشَا الله تَعَالَى
 قَوْلَه تَعَالَى فَاِنْ تَوَلَوْ قُلَّ حَسْبِي الله لَا اِلَهَ
 اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
حَكِيم آيِدُرْ هَرِكَمَ دِلِرْسَه خَلَا يِفَارَا سِنَك
 مَجْوَبِ اُولَه وَدَعْوَبِ اُولَه اَزِيَنَه كَيْجَسِي دَوْت
 يَارُو سِنَك اَنِشْوَ اِيَنِي اَو طُو زَكَن اَوْ قُسُون هَر اَوْ
 قُو دُجَه اَيْلَشُون تَكْرِي تَعَالَى بِنِي خَلَا يِقِ اُولَه
 سِتَه خَلَا يِقِ يَنَم اَوْ سَتَمَه مِهْدَان قِلْعَل خَوْتَمَه

أَمْرٍ بَدَلَهُ رَحِيمٌ هُمْ مَرْحُومٌ أَوَّلَهُ بِأَمْرِ اللَّهِ نَعْمَ
سُبُّونَ حَقُّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الرَّكَّابُ
أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فَصَّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ
أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ وَبَشِيرٌ
ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ يُعْطِيَكُمْ مَغْفِرَةً حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى
وَيُؤْتِي كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاذْكُرُوا
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ إِلَى اللَّهِ مَرْ
جِعِكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ حَكِيمٌ أَبَدٌ
أَشْبَهُوا بَيْتَ عَالَمٍ أَوْ كَرَّمَكُمُ لِيَجُوزَ دُرُوءًا سَانِلُوعِلَهُ
حَكَمَتْ وَبَلَّغَتْ وَفَضَّاحَتْ وَدَقَّقَتْ سَوَازِلَ سَعْلًا
أَنَّكَ بَدَلَهُ أَوْ صَوَّبَهُ أَوَّلَ صَوْبِي دَرَّتْ كُونُ أَرِثَهُ

كَيْجَاهُ حَقُّ تَعَالَى أَنْتَ خَفِضْتَ زِيَادَ أَيْدِي عِلْمِ
 آسَأَلُكَ بِرُوحِكَ رُوحِي قِيَامَ انْشَاءِ اللَّهِ قَوْلَهُ
 تَعَالَى **وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَّا نُنَوِّكُ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ**
هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آزَيْتُمُونَا وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ **حَكِيمٌ** أَيْدِيكَ
 حَكِيمٌ جَنِّي أَسْرَى أَوْلَسَهُ يَكِي قُوَى صُوبِيْنَ الْعِلْ
 أَسْبُوَ آيَتِي أَوْلَ صَوَارِزِهِ أَوْ قَوْغَلِ أُنْدُصَالِ ^{اللَّهُ}
 أَوْلَ دِيْوَانِهِ **دُرَّتْ** يُولُ أَيْدِي دُغِي يَدِهِ أَوْلَ صُوفِ
 بَدَلَهُ غَسَلِ أَلْيَسُونَ زَحْمَتِ يَدِي زَايِلَ أَوْلَهُ ^{اللَّهُ} انْشَاءً
 سُونَ **الْحَيُّ** لَسَى **اللَّهُ** الدَّخْمُ الرَّحِيمُ إِنَّا خَرْنَا نَزَلْنَا الذِّكْرَ
 وَإِنَّا لَهُ لَنَاقِلُونَ **حَكِيمٌ** أَيْدِي كَيْدِ أَسْبُوَ ^{يُنْشِئُ}

بِرَبِّكَ يَا زَيْدُ مَا أَزَيْدُكَ كَيْفَ
 قَرَفَكَ أَوْ قَسَهُ دَاخِي يَوْمَكَ قَسَى التَّنَكُّ قُوسًا
 كَنَدُ وَنَفْسُ أَعْلَى قَرَفِي وَدَلِي جَمِيعُ أَجْوَالِ سَفَلِنَا
 حَوْشِ أَوَّلِهِ وَدَاخِي أَوَّلِ يَوْمِي مُؤَمِّه مَهْرَاتِنَا
 هَرَّ حَسَنِيَّةٍ تَوَثَّرَ دُرْسَهُ شِفَا بَوْلِهِ إِنشَاءُ اللَّهِ
 قَوْلُهُ مَعَهُ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّا
 هَآءِلَ النَّاطِقِينَ وَحَفِظْنَا هَآءِلَ شَيْطَانِ الرَّجَمِ
 حَكِيمٍ أَيْدِ زَهْرَتِكُمْ أَتَشَبُّوْنَ أَيْدِيَّ كَيْدِكُمْ دَرَسَتُهُ يَارَ
 كُنْدُودَ نَبِيلَةٍ كُنُوزُ سَهْ جَمِيعُ خَلَايِقِي أَرَأَيْتَ مَجُوبُ
 وَمَرْغُوبُ أَوَّلِهِ وَبَارِئُهَا حَلَرُ بَانِنْدَ يَوْمُ لَوْ وَحُرْمَتُ
 أَوَّلِهِ إِنشَاءُ اللَّهِ مَعَهُ سُوْرَةُ بَنِي إِسْرَآءِيلَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ وَجَعَلْنَا
بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بَابًا مَحْجُوبًا
مَسُورًا وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوْنَ
وَفِي إِذْنِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا زَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ
وَلَوْ عَلَى آذَانٍ أَرْحَمَ نَفُورًا **حَكِيمٌ** أَيْدُنَا سُبُوتًا
ذِيوِي ذَا بِلَالٍ لِيَأْخُذَ بِحُجْرَةِ أَوْفَسَ أَوْفَسَ
أَوْفَسَ كَهْ قَوْفُ قِسْ أَوْفَا يَا خِيَالِ كَوْفُ كَوْفُ
ذَا بِلَالٍ أُولَهُ أَرْثُ كَوْفُ مَبَا سَوْنُ الصَّافِي قَوْلُهُ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالصَّافَاتِ صَفَا فَالزَّاجِيَاتِ
زَجَا فَالْثَّالِيَاتِ ذِكْرًا إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ

أَنَا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِذِيْنَنِيهِ الْكَوَاكِبِ
وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى
الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيَعَذِّبُونَ مَنْ فِي كُلِّ جَانِبٍ دُخُورًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ إِلَّا مَنْ خِطَفَهُ الْخُطَفَاءُ
فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ فَحَسِبَكُمْ فَأَمَّا
أَيُّدُكُمْ بِمَجُوزٍ أَيْسًا مَزْدَكِي دَلِيٌّ صَنِيعُ لُؤْلُؤِي بُرْءٍ
أَلْدَقْصَا أَيْبُؤَايْتَ أَقْسَادُ أَخِي أَيْتَسَا أَخْضِرَايَا
فَلَقَدْ جِئْتَنِي بِكَيْبَنَةٍ سَوَّلَ سَاعَتُكَ حَاضِرًا وَاهٍ
سُورَةُ ص بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هُجْرٌ أَرْكُضْ
بِجِلِّكَ هَذَا مَغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَشَرٌّ تَجَحُّمٌ
أَيُّدُكُمْ بِمَجُوزٍ أَيْسًا مَزْدَكِي دَلِيٌّ صَنِيعُ لُؤْلُؤِي بُرْءٍ

جَوْزٌ أَقْسَا

جُوقِ أَوْ قَسُونِ مُبَارَكٌ صَوِّفِيهِ تَكْرِي
 امْرِبِّهِ وَدَاخِي قَوِينِ أَوْ زَرِيْبِهِ أَفْسِهِ
 سَوْدِ جُوقِ أُولِهِ وَنَعْمَلُوا أُولَهُ بِفَضْلِ اللَّهِ
 تَعَالَى سُوْرَةُ الذَّمِّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمُ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
 وَاللَّهُ قَبْلُ الْأَرْضِ يَنْوِّرُ رِبْهَا وَيُضِعُ اللَّكَا
 وَجِبِي يَا نَبِيَّيْنِ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بِالْحُجُ
 وَلَا هُمْ يَظْلَمُونَ **حَكِيمٌ** أَيْدُرِيوْا بَيْتَ
 عَزَلِكِ أَيْمَكَ إِيْجُوْدُكَ كَيْمَكَ دُشْمَنُ يُوْرِنَهُ
 قَدْ شَوَّاهُ قَسَهُ فَفِيْرُ ذَلِيلٍ أَوْ لَا خَلَاءَ يُوْرِنَهُ
 رَغَبِي قَلْبِي أَيْمَكَ اللَّهُ سُوْرَةُ الْفَتْحِ إِنَّا

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ
مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُثَبِّتْ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَيَنْصُرَكَ
اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ
فِي قُلُوبِهِمْ بِإِذْنِ اللَّهِ يُؤَدُّ أَيْمَانًا
بِأَمْرِ اللَّهِ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا حَكِيمًا فَاضِلًا
أَيُّدُوهَكُمْ يُؤَايِتِي كَيْدَكَ دَرَسِنَهُ بِجَشَنَتِهِ
كُونَ أَوَّلَ سَاعَتِكَ يَا زُسَّهْ وَيَا أَكْبَرَ سَاعَتِكَ
اجْتِدَكَ يَا زُسَّهْ دَلْبَنَدِنَكَ كُنُورُ سَهْ جَمِيعِ
خُلَايِقَارَا سِنْدَ مَقْبُولِ أَوْلَاهِرْنَه بِي

وَارْسُهُ سُورِي كَرِ اَوَّلُهُ وَدُسْمَانِ اَوْرَنِي
 نَصْرَتِ بُولُهُ سُورِي الْحِجَابِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا
 مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا
 وَلَا يَغْنَبْ بَعْضُكُم بَعْضًا اِجِبُوا حُكْمَ
 أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْنَاهُ
 وَالنَّفْوَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ حَكِيمٌ
 فَاضِلٌ أَيْدُرَاسِيَوَايْتِ كُوْكَلِ سَاكِنِ ائِمَّةِ
 اِجْوَنْدَرْدَاخِي ظَنِّ زَايَالِ ائِمَّةِ اِجْنِدُرْ وَدَلِي
 سَيِّطَانِ وَتَسْوَسِيْنَدَنْ دَفْعِ ائِمَّةِ اِجْوَيْدِ
 وَتَكْرِي تَعَالَى قَانِيْدَ حَاجَتِ رَوَا اَوْلَمَقْدُرِ

اَوَّلًا قَاجُونْدَدَ هَرَكَمَ اَسْبُو مَعْنِي دِلِرْسَه
بَدِيكِي مَرَسَه اَجِنَه اَسْبُو اَيْتِ يَغْمُوز
صَوِي بَدَلَه وَرَعْفَرَان اِيلَه بَايَرَام كَجِسِي بَار
سُون يَغْمُوز صَوِي بَدَلَه مَحْوَالِشُون اَوَّلَه اَجِلَه
اَجِسُون كُون دَغْمَادِين جَمِيع مَزْكُورَلَر
ذَا يَل اَوَّلَه قَوْل ~~سَمَاعَتَا~~ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
صَبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ حَكِيم اَنْدَرَبُو اَيْتِ اَسَح اَجُونْدَر
قَوْلِي قَجَا قَدَن وَاوَنَك اَوَطُور مَا زَعُورَتِي اَوَّلَه
خَوِيدَن كَسَر سَاكِن اَوَلُور تَرِشُخَد دَلغِي اَيْدَر خَمِين
يَا اَدَلغِي بَشُون پَدُون شُول كِسَنَه اَجُونَك شَايْدَتِي

فَرَقْنَا بَيْنَهُمَا يَدَ مَنْعٍ أَوَّلَهُ قَوْلُهُ دَعَا وَمَنْ يَشْفَعُ
 شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَفِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعُ
 شَفَاعَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ مُقِيتًا وَإِذَا الْحُجَّيْنِ بِحُجَّةٍ خَيْرًا لِحُسْنِ
 مِنْهَا أَوْ رَدُّوْهَا إِنْ أَلَّ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسْبَهُ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا
حَكِيمًا أَيْدُرُ بَوَائِبَ مَنْسَهُ لِيَجُوزَ دُرُكُهُ عِنْدَ
 أَوَّلِ قَائِمٍ بَرٍّ أَحَدًا قَائِمًا مَنْعَ أَيْدُرُ بَوَائِبَ
 بَرٍّ حَاجَتِ طَلَبِ أَيْدُرُ رَوَا أَيْدُرُ بَوَائِبَ
 جَمْعَهُ كَوْنَتِكَ كُنْشَ طُغْيَانٍ وَفَتْ بَرٍّ بَرٍّ

إِلَى بِلْوَيْدَنَ الْفَيْدِ أَوَّلَهُ دَلِي كُنْدُونِ كُتُورَ حَاجَتِي قَبُولِ
أَوَّلَهُ بَكَارِ يَانِنْدَ وَغَيْرِلَرِ يَانِنْدَ بُولُشُكْ دَلِي آيْدُر
يَدِكِسَنَه يَانِنْدَ طَاجَنُكْ أُولُسَه حَاجَتُكْ رَوَا أَيْلِسَه
يَارْ سُونِ كُنْدُونِ كُتُورْ سُونِ حَاجَتِي وَارْتَبَلِبْ ائِسُونِ
فِي الْحَالِ رَوَا قَلَهْ اَلْكَرْ بَكَارِ قَانِنْدَ دُرْ اَلْكَرْ غَيْرِ قَانِنْدَ
قَوْلُ تَعَالَى فَمَدَامَهُ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يُرِيهِمْ
فَسَوِّبُهَا وَلَا يَخَافُ عُقْبِيهَا **حِكْمٌ** فَاقْضَالِ آيْدُر
هَرَكَمِ ائِسْ بَوَايْتِ بَرِيَانِ سَفِصِيَا يَدُسَدِ اَوْنِ
وَلِ صَقِصِي دُوكْتِ اَوْنِ أَيْلِسَه هَرْمَوْضَعْلِ كِه
دَلِمَزِ اَنَلْ اَوْنِ اَوْنَدَنْ مَحْسُونِ نِيرْطُكْ خَرَابِ اَوْلَه
سُونِ السَّبِيلِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى

إِلَى يُسْرَى يَدُوكِ

إِلَى آخِرِ حَكِيمٍ أَيْدِيهِمْ أَسْبَوَاتُ النُّورِ خُصَّةٌ
 أَوْزَرَتْهُ يَارِسًا أَوْجَحُ لَوْ يَكُنْ أَيْوَلًا وَلَيْتَكَ أَلَدْتَ
 صَالِ يُوْزَكَ أَيْدِي كُنُوزِ سَهْ حَوِيْنِ كِمِ وَارِسَهُ
 قَدِمَ مُبَارَكٍ أَوْلَا وَتَغِيثُ فِرَاوَانَ أَوْلَاهُ وَخَلَا
 نَوَارًا سَيْدَ مَرْغُوبٍ أَوْلَا وَكَدَّ سَكَلًا أَوْزَرَتْ كِرْسَهُ
 تَنَدَّدَتْ أَوْلَاهُ حَكِيمٍ أَيْدِيهِمْ أَسْبَوَاتُ يَزْسَا
 مَحْوَاتِ سَامُوِيْنِ أَجْبَا تَنَدَّدَتْ أَوْلَاهُ صَحِيْحُ آرَتَا
 قَوْلُهُ لَعَنَهُ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَرَكَ وَزَكَ
 سَمِ رَحِيْبِهِ وَصَلَى بَلْ تَوَثَّرُونَ الْحَيَوَاتِ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ خَيْرًا وَابْقَى أَنْ
 هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى صُحُفِ بَرَاهِمِ

وَمُوسَى قَوْلَهُ تَعَالَى فَافْضِلْ لِي
هَكَذَا بَدَلَهُ بِأَيِّ مَسْئَلَةٍ أَيْجَنَّهُ بِرَبِّهِ
أَقْرَبُ مَوَدَّةٍ مَخَافَتِهِ دَاخِي قَوْلًا ذَوِيكَ
أَوَّلَ قَوْلٍ يُوَدِّنُ قَهْرَكُمْ أَجْسَهُ تَكْرِيبُهُ تَارِيًا
لَا يُوَدِّرُ لَكَ مَسْغُولًا أَوْ لَا وَدُعَايَ تَكْرِيبَ
قَاتِلِكَ مَقْبُولًا أَوْ لَهْ قَوْلَهُ تَعَالَى وَسُورَةُ
الزُّنُورِ خَالِكَ لِبَيْتِهِ الدِّمْنِ الرَّحِيمِ الْمُنْشَرِّ
لَكَ صَدْرَكَ إِلَى آخِرِ حِكْمِ أَيْدِيهِمْ
أَشْيُوسُونَ بِدَرْجَةٍ جَنَاحَةٍ كِلَابِ أَيْدِي
مَخَافَتِهِ مَخَالِ أَجْسَهُ شَيْكَ شَرِكِ غَضَبِهِ
وَكُلُّ دَارٍ لَيْسَ وَأَنْذَرِيَّتَهُ سَيِّ وَشَيْطَانٍ وَسُورَةٍ

قَوْلُهُ

قُرْقِسِي زَايَالُ لَا **قَوْلٌ بَعْدَ سَوْنٍ الْعَا**
 دِيَاتٍ لِبَيْتِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْعَادِيَاتِ ضَحَا
 وَالْمُورِيَّاتِ قَدْحًا إِلَى آخِرِ حِكْمِ آيْدُرِ
 هَكِّمْ بُوَسْوَسَ دَايِمًا أَقْسَا أَجِ الْيَسَاءِ دِيوَا
 الْكَصُوسُورِ آيْسَه قَانَدَ الْكَرِيمِ آرَايْسَه جُو
 أُولَه وَدِرْ لَرِخُوشِ أُولَه مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَشِبُ
قَوْلُهُ بَعْدَ سَوْنٍ الْفَارِغَةُ لِبَيْتِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْفَارِغَةُ مَا الْفَارِغَةُ وَمَا أَدْرِيكَ مَا
 الْفَارِغَةُ إِلَى آخِرِ حِكْمِ آيْدُرِ هَكِّمْ
 آسَبُوسُورِ أَقْسَا الْكَرْدِرِ لِي دِيوَا لِي آرَا
 الْيَسَاءِ جُوقِ أُولَه مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَشِبُ

وَأَكْرَطُ شَجَا قِ اجْنَه يَارَسَه قَوِي صَوِي
بِذَلَه مَحَوَاتِسَه اَوَّل صَوِي اَو اجْنَه صَحْسَه
اَوَّل اَوِي هَيَّج جَوَا وِرْقَا مَلِيَا قَوْلَه بَعَا
سَوْنَه السَّكَ ثَرْ لَبِيْلَه الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْكَفِيْلُ الْكَفِيْلُ
ثَرْ حَتَّى زُرْتُمْ الْمَغَافِرَ اِلَى اٰخِرِ حَكِيمٍ اَيْدُزْ
هَرَكَمَ يَغْمُوزُ يَغَارُ كُنْ اَفْسَه زَخِيْنٌ عَظِيْمٌ
اَوَّلَا اَكْرَ يَغْمُوزُ صَوِي اَمْرِي زَرْبَه اَوْقَسَه
اَوَّل صَوِي دَاخِي صَوِي فَلَسَا اَوَّل صَوِي
هَرَكَمَ اَجْنَه عَظِيْمٌ مَنَفَعَتٌ اَوَّلَه قَوْلَه
سَوْنَه الْفَيْلُ لَبِيْلَه الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
لَمْ تَدْرِكَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفَيْلِ

اِلَى اٰخِرِ

إِلَى آخِرِ حَكِيمٍ أَيْدُهُمْ جَرِيهٌ مُّقَابِلُ
 أَوْجَعٍ وَقَدْ جَرَى أَوْزَرُهُ أَوْ تَوَيْتُ أَوْ سَكَّهُ
 مِنْهُمْ وَأَوَّلَ دُشْمَانٍ أَكْرَدُ شِمَانُكَ، يُؤَرِّسُ
 قَدْ شَوَّ أَقْسَهُ نَفَرْتُ بُولَهُ بِعَالِي سُولِ الْقَرْيَةِ
 لِبِسَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا يَلْطَافُ قَدْ لَيْسَ أَيْدَاهُ فِيهِمْ
 إِلَى آخِرِ حَكِيمٍ فَأَصَالَ أَيْدُهُمْ حَكِيمٌ شَائِبٌ
 أَقْسَهُ قَدْ قَدْ وَعَنْدَ أَمِينٍ أَكْرَدُ قَوْلًا مَارِبُ
 زَعْدَانِ أَجْسَهُ أَكَلَا مَا أَغْوَا جَرِيهِمْ وَلَسَلُ
 بِهِمْ مَضَرَّتْ أَيْمِيَا اللَّهُ غِنَاءٌ لَهُ إِنَّا اللَّهُ
قَوْلٌ تَعَالَى سَوْنٌ أَلْمَاعُونَ لِبِسَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَرَأَيْتَ الَّذِي يَكْذِبُ بِالذِّبِّ إِلَى آخِرِهِ

فاما بنو علان و دوعار اعلان بوبينه و افان

اولی الامر اضهر . او مستأول
انت الله

تذکرہ اہل علم و ادب

۱۶۲
 اینه کروا بقصلا علنا او غلا ذوغا بی ایه و
 ایزد کوزن خا بن کدو کوزن کوزن کوزن
 فاضل اندر تو ای غلام عورت
 حکایت

مسوولہ الکافروں حکیم اندر ہر حکم تو
سُورۃ اِلیٰ اٰخِر اُفسہ درث کرۂ ختم صوابین
بِوَلہ ہر حکم دایم اُفسہ سُرکدن و شکدت
و یا و زاعنفا قدن امین او اہ و ہر حکم یک شبہ
کون کون طوغا دور رکن او ن کرۂ اُفسہ
حاجت دلہ ہر حاجت مقبول اول
بامر اللہ تعالیٰ قولہ ای الذین سبقت

لَوْ مِنْ الْحَسَنِ أَوْ لِيكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ
لَا يَسْمَعُونَ حَسْبَيْسَهَا وَهُمْ فِيمَا آَشْتَهَتْ
أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ لِحِزْنِهِمْ الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ
وَنُتْلِفِيهِمْ أَمْلًا يَلَاكِي هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي

تو عدد

اولادین صفلا بقی یجوزند و
اولادنی وقت رفقا کون اندن صلی

قَوْلُهُ تَعَالَى قُلْ مَنْ يُنْجِيكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ الْبَرِّ
 وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ أَجَبْنَا
 مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ قُلْ اللَّهُ
 يُنْجِيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ دَلِيلٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ
 حَكْمُكُمْ أَمْرُكُمْ دُونَ كَيْدِهِ يَلْزَمُ خَالَفَ أُولَى
 أَنْكَرَ رَحْمَتَ وَيُدْسَهُ اسْتَبَوَيْتَ كَاغِدَ يَارْبَعُ دَكُونُ
 بِدَا قَسُونِ أَمِنْ أَوْلَا لَرْتَعِبُونَ اللَّهُ سَمَاءَ قَوْلُكُمْ
 وَعَنْكَ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ
 مَا فِي الْبُرُوجِ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا
 وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَأْسٌ
 إِلَّا فِي كِتَابٍ مَبِينٍ وَهُوَ الَّذِي يُنْصِفُكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ

مَا جَدَّحْتُمْ بِالْأَنْهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْفَى أَجَلٌ
ثُمَّ تُرْجَعُونَ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
وَهُوَ الْغَايُ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا
وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْخَلْقُ
أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ حَكَمَ أَبَدٌ
بِوَايَةٍ بِأَذْنٍ كُنَّا نَبْذِرُهُ بِأَسْوَأِ الشَّيْءِ فَوَعَلِ
هَرَكَةُ مُشْكَلِكِ أَوْلَسَهُ أَشْكَاكَ إِنَّا أَنَا اللَّهُ

قَوْلُ النَّبِيِّ وَأَمَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
 تَشَعْ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ
 اتَّقَوْا إِذْ أَمْسَهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
 فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ **حِكْمُ آيَةِ** اتَّبِعُوا آيَتِ
 نَا فَعَلَّزْ بَوْرِكَ اغْرِسْنَهُ وَكُوْنِ اغْرِسْنَهُ بِجَمْعِهِ كُوْنِ
 كُوْنِ دُعَاؤُكَ يَدِي وَرُقْ كَاعِدَ يَارِغْلِ اجْكِلْ شِفَا
 أُولَا بِأَمْرِ اللَّهِ نَعَا **قَوْلُهُ نَعَا** وَإِنْ يُرِيدُ أَنْ
 يَجْدَعُوكَ فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ هُمُ الَّذِي آيَدُكَ
 بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَتَيْنَ قُلُوبُهُمْ وَلَا كُنِ اللَّهُ أَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

حکیم آید را تا بود دفع امتک لیچون در سلطان
و ش و تسنیدت هر حکم و مضاد آیتک اول
جمعه سنک ایلله ایلله الید ارا سندن بدیان حریه
یا بدیان بستان نفقا و بستان صوف باراست یا زسه
باشند کوزسه جمیع ملت دشمن اولسه کار
قلیا شیطان و سوسنیدن و بری زحمندت
و کربو کله قضا کردن آمین اول **قرآن**
وما جعل الله ان بشری و لیطمین قلوبکم
به و ما النصر الا من عند الله العزیز الحکیم
حکیم آید هر حکم و مضاد آیتک یا کیم ید بدیان
زعفران و کلاب ایلله یا رب لند و کوزسه دانم شاد

لَوْ اَوْلا وَاَوْثَمَانْ طَفَرُ نُوْلَا حَيْثَه قَوْلَه **تَعْسَه**
يُذَيِّدُون اَنْ يُطْفِئُو نُوْنِ اللّٰهِ بِاَفْوَا حِلْمِهِمْ وَيُأَيِّزُ اللّٰهُ
اَنْ يُيْتَمَّ نُوْنُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ **كَافِرُونَ**
حَكِيم اَيْذَرْ هَكِيم اَسْبُوْ اَيَّة يَكِي طَائِمَه دَعْفَانْ
اَيْلَه يَارَسَد حُوْدُوْ وَغَبَرُ جُوْرَانِشَه سِنْدَلَه
يَا غِيْلَانْ حُوْا نِشَه اِكِي قَاشِي اَرَا سِنْدَك دَرُشَه مُحْبُوْب
وَهَقُوْل اَوَّلَه وَسُوْرِي شِيْرِيْن يُوْرِي نُوْر لَوَا وَا لَا اِيَكِي
جِهَانْدَه شُوْرِي رَاسْت كَلَا **قَوْلَه تَعْسَه**
فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ **حَكِيم اَيْذَرْ**
حَق كَيْم دِلَرَسَه خَلَا اِيَقَا رَا سِنْدَك مُحْبُوْب وَغُوبْ اَوَّلَا

أَزَيْتَ كَجِسِي دُونَ يَارُونَسْتِ أَشْبُو آيِنِي أَوْتُور
كَتْ- أَوْفُسُون هَرَاوُ قُدُجَه أَيْلَسُون أَي تَكْرِي تَعَا
بَنِي خَلَا بَنِي أَوْشِنَه وَخَلَا بَنِي أَوْشَمَه مَهْرَبَانِي قَلْعَه
حَو تَعَالَى أَمْرِي بِلَه رَحِيم مَمْرُوم أَوْ لَا قَوْلَه تَعَا
قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ قُلْ فَلَا
تُشْفِقُونَ **بِكَلِمَةِ اللَّهِ** أَشْبُو آيْتِ اغْلَاذ
أَسَان دُغْمَانِ الْحَوْنِ دُرْ وَزَقِ أَسَانَلُو
غَلَه حَاصِلِ أَوْ مَا قَدْ يُجَيِّدُونَ وَهَرَكُم قَبِي
قَابَنَه يَارُبْ خَانُونِ كِسْتِي صَاغِ قَوْفَتِي نَعْلَا

بَغْلَسَا اَعْلَانِ اَسَانَلُو غَلَه وَجُونِ كَلَه
 وَهَرَكَمْ كَانِدْ نَارَبْ كَوْنِ بَرَا يِلْدَقِيْلَسَا
 كَنَدُونِ كُتُورَسَه هَرَبِيْ يِه وَارِسَه اَسَانِ
 لَو غَلَه مَا صِلَا وَلَا **قَوْلِدْ تَقَا**
 يَا اَنَّهُ النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
 قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَاكَ فَلَيْفَ حُوَّاهُنَّ
 خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ **حِكْمَة** اَيْدِ خَرِيْجِ الْجُوْنِ كِه
 قَارِيْنِ وَهَلْ جِنْدِ اَوَّلَا اَنِيْ دَفْعِ اَمَّاكِ اِيْجُونِ كَرْدَرِ
 بَرَا اَوَّلُو جِنَا عَدَا يَارَسَكِ اَوَّلِ اَوَّلِ جِنْدِ كِه هَرَكَزِيْكَ
 اَوَّلَا مَسْرُوعِ لَا اَنْدَزِيْ مَكْرِيْ مَحُوْ اَبْلَسَلُو دَارِيْ اَزْ صَوِيْ

رَنُغ
 رَنُغ
 رَنُغ

بِنِيْلَه وَبِرِيَانَه طَبَّرْدَ شَكَرْفَتِكَ هَرَكَمِ اَنِ
 اِيْجُوْرِيْكَ جَمِيْعَ عِلَّتْ كَمِ اِيْجَنْدَه وَارْدُوْرِيْكَ اِيْلاَوَلَه
قَوْلُ نَعَسَا يَنْبَغُوْنِ الدَّرَجَ لَا عَوَجَلَه
 وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا
 هَمْسًا يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اِذِنَ
 لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُوْنَ بِعِلْمٍ وَعَنْتِ السُّجُوْدُ
 لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ **مِنْهَا** وَفَدُخَابُ مِنْ عَمَلِه ظَلَمًا
 وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْلَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلْيُجَنِّ
 ظَلَمًا وَلَا يَحْضُرْ **حَكِيمٌ اَيْدُوْرِيْكَ** هَرَكَمِ اَنِ

دَرِسِنَه يَارَسَنَه نَابَرِ هَبِكَل لِيَجْنَه قَوِيَسَ
 آغَلَاغَانِ اَوَغَلَانِ بُوَيِيَنَسَا دَا قَسَالِ اَغَلَاغَرَادَلَه
 هَرَكَم يَارِ دَرِبِ كُنْدُوْدِ كُوْرَسَه دُشْمَانِ حَيِيَلَارَه
 كُوْرَكَه هَرَقِدِ كُوْرَسَه قُوْرَقَه **قَوْلِ تَحِيَا**
سُوْرَه نَارِ لِيَسِيَلَلَه الدَّحْمِ الرَّحِيْمِ يَا مُوسَى لَا تَخَفْ
 اِنِّي لَا تَخَافُ لَدِيَّ الْمُرْسَلُوْنَ اَقْبَلِ لَا تَخَفْ
 اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِيْنَ لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَحْشَى
 لَا تَحْوَجَّوْنَ مِنْ الْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ لَا تَخَافَا اِنِّي
 مَعَكُمْ اَسْمَعُ وَاَرَى **حِكْمَه اَيَّدِ** هَرَكَم اِسْتَبُوْا اَيْبَ
 عَقِيْقَاوَزِدِنَه جُمْعَه كُوْنِ دَجَبْ اَيْنَدِ هَرَكَم بَرْمَا
 غِنَدِ اَوَلَسَه خَلَايِقَا اَرَا سِنْدِ مَقْبُوْلِ وَمَرْغُوْبِ اَوَلَه

قوله تعالى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَيَّرَ لَكُمْ أَنْتُمْ تَعْرِفُونَ
فَوَنِّهَا وَمَا رُبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ **حِكْمٌ أَبَدٌ**
هَرَكِمْ أَشْبُوْا يَتِ كَيْسِي أَوْزَرِيْنْدَ اُقْسَه دَرَا حَم
وَدَنَا يَرْجُوْا أَوَّلًا وَبِي كَتَوِيْ **قوله تعالى** سَوَى الْقَهْمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَأَصْحَفِ فَوَادِ اُمِّ مُوسَى قَارِعَا ان
كَادَتْ لَشَبْدِيْ بِه لَوْلَا اَنْ رَّبُّنَا عَلٰى قَلْبِنَا لَنِكَوْر
مِنْ الْمُؤْمِنِيْنَ **حِكْمٌ أَبَدٌ** بِعَايْنِكَ خَامِيْثِ اَوْلَدْرَه
بِرَعْوَرْنَكِ اَوْغَلَانِيْ اَوْلُوْر طُوْر مَارِ جُوْر دُشْمَكِيْ عَا
دَتْ اِدْغَسِلْدُوْ يَا خُوْدَ اَوْلُوْ طُوْغَارَا اَوْلَا اَشْبُوْ
رَغْفَرَانْ وَكَلَابَّ اَيْلَه صَرْجِه سُوْرِيْ كِيْ جِنَاغْدَه كِه صُوْ
دِيْكَدَرُ اَوْلَا يَا زَغَلِ يَغُوْر صِيْلَه مَحْوَانِكِل دَاخِيْ بَرَزْ

جَلَابٍ فَتَقَالُ أُولَٰ خَنُونٍ لِيَجُورَ كُلِّ جَمِيعٍ عَلَيْنَا
 ذَا يَلَا أُولَهُ **قَوْلُهُ** سُجَّانَ اللَّهِ وَتَعَالَى سَمَائِنَا
 وَرَبِّكَ يَعْلَمُ مَا نَكُنْ صُدُورُكُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ وَهُوَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ
 الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ **حِكْمٌ** أَيْدِيكَ أَلَدُ قُرْسُكَ
 حَالِكٌ حَمِيدٌ ظَالِمٌ ظَلِيمٌ كَذَابٌ كَذِبٌ
 كَذِبٌ جَوْرٌ أَيْدِيكَ بَارِئٌ شَاهِدٌ جَوْرٌ
 غَيْبٌ أَيْدِيكَ لَدُنْ غَيْبٍ نَذِيرٌ أَيْدِيكَ
 أَيْدِيكَ أَوْ رَزَنَةٌ أَوْ قَوْبٌ أَوْ سِرٌّ أَيْدِيكَ
وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ آمِينَ وَلَسْتَ
 زَكَوَالَهُ قَوْلُهُ لَارِدٌ **قَوْلُهُ** كَذَلِكَ يُطِيعُ

يُطِيعُ اللَّهَ عَلَى قُلُوبِ ~~الْمُسْلِمِينَ~~ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
حِكْمِ آيِدِ بَوَائِبِ دُشْمَانِ وَحَيَوَاتِ سِرِّ كُودَانِ
فَلِمَا وَاجِبُونَ دُرِّ هَرَكَمِ بَوَائِبِ بَرِيَابِ نَبِيٍّ يَا زَسَه
أَنْدَنُكَ آيِدَا كَزَالِكَ يُطِيعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ ~~الْمُسْلِمِينَ~~
يَا زَسُونِ كَنْدُودِ كُورَسُونِ دُشْمَانِ اِبِلْنَه كَلَسُونِ
أَنْدَنِ قُورَقَا هَلَاكِ اُولَه **قَوْلُهَا** يَا بَنِي آقِدِ
~~الْمُسْلِمِينَ~~ الصَّلَاةَ وَامُورَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهٍ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ
حِكْمِ آيِدِ هَرَكَمِ نَمَانِ وَطَاعَةِ وَخَيْرِ عَمَالِ
أَمَلَكَه كَا هَلَاكِ اِبِلْسَه اِسْبَوَائِبِ صَرْجَه جَامَه يَا زَسُونِ
كَلَابِ اِبِلَه وَزَعْفَرَانِ اِبِلَه يَارِبِ يَغُوزِ صُورِ بَرَلَه مَحَرَّتْسَه

آتَدْنُ مَا أَيْلَ زَكَّعَتْ نَمَارَ قَلَسُونِ بِرِفَاحِهِ وَبِزُبُونِ
 أَقْسَهُ أَوْ فِي كُونِ دَاخِي شَيْلَهُ أَلَسُونِ خَيْرٍ وَأَحْسَنَ
 جَوْقِ أَوَّلِهِ **قَوْلَانِ** وَقَلَّ جَالُ الْخَوِّ وَمَا يَبْدُ
 الْبَاطِلُ وَمَا يَعْبُدُ قُلُوبُ أَنْ ظَلَلَتْ فَأَنَّمَا أَضِلُّ عَلَى
 نَفْسِي وَأَنْ أَهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَى رَبِّي أَنَّهُ سَمِيعٌ
 قَرِيبٌ وَلَوْ تَرَأَى إِذْ فَرَغَتْ فَلَا فَوْتَ وَأَخَذُوا مِنْ
 مَكَانٍ بَعِيدٍ وَفَدَّ كَرُوبُهُ مِنْ قَبْلُ وَيُقَرَّرُ فَوْتُ
 بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ وَصِيْلُهُ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ
 مَا يَشْتَهُونَ كَمَا بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُمْكِنُوا
 فِي شَيْءٍ مُرِيبٍ **حِكْمَةٌ** أَيْدُرُّ بَرَكَتِي دَلَّاسَاكُمْ دُشْمَانِي
 مُبْتَلَا فَلَا يَرَا مَا زَنْسَنَلَرُ بَرَلَهُ دَاخِي خَرَابٌ فَلَا أَنْكَ

بَاطِلَان

آنوڭ املاکین واسبابین اورتیش قوتو صوی
که بریا طمان اوله استوائیت ایله بابا کاغید
اول صوایله از دلی اول صوی دشما نوک سرائیت
صاج مقصود حاصل اوله **قولنامه** سوز فاط
بسم الله الرحمن الرحیم ان الدين يتلون كتاب
الله واقام الصلوة واتقوا ما رزقناهم سراً
وعلاً نینة یدرجون تجار کن تبون لیوفیهم
اوجورهم ویزیدهم من فضله انه غفور شکور
سکینه یدرز استوائیت مال زیاده اولسون الحوز
تجارت الخندق هرکم درت باه یکی باموق بیزنه
بازسه قماش الجینه قوسه هر تریه وارسه مال

ارطاق ایند

اَرْطَمَافِ الْجَنَّةِ اَوْ لَا **هَرَقَ** اِنْ الْمُنْفِيْنَ
 فِي مَقَامِ اَيِّنْ فِي جَنَاتٍ وَعِيُونَ لَّا يَلْبَسُوْنَ
 مِنْ سُدُنِّ وَاِسْ تَبْرُفُ مُنْقَا بِلِيْنِ كَذَاكَ
 رَجْنَاهُمْ جَوْرِيْنِ يَدْعُوْنَ فِيْهَا يَكُلُ فَاكِهِه
 اَمْنِيْنَ لَا يَذُرُّوْنَ فِيْهَا الْمَوْتُ اِلَّا الْمَرْءُ
 قَدْ نَسِيَ نَسْنَى الْاَوَّلَى وَوَقِيَهُمْ عَذَابُ
 بَ الْجَحِيْمِ فَضْلًا مِنْ رَّبِّكَ ذَاكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ
 فَاِنَّمَا يَسَّرْنَا هَ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ
حَكِيمٌ اَيْلًا اَتَذَرُكَ اَسْبُوَايْتَ اَوْ يَلِطَه
 اَيْلَه اَكْنَدِيْ اَرَايْسَكَ يَرَا رِيْ بَنَ طَهَارَنَلَه
 يَارِسَه كَنْدُوْد كُثُوْرَسَه حُتْ قُوْ سُوْرَا سَنُ

فَيَسْجُدُ لَهُ دُشْمَنُ أَوْ زَرِينَهُ غَالِبٌ أَوْ لَهُ دُشْمَنُ
 أَكَاظِفُ بُولِيَا **فَوَاقِشُهُ** سَوْرَةُ **اقْرَأْ**
بِسْمِ رَبِّكَ الَّذِي بُوِشُورُ جَمِيعُ صَوْرَاتِهِ
 دَنِّ أَوَّلِ انْعِشَادِ هَوَاكُمُ حِفْظُ نَدَنِ نِكَايَتِ
 ائِيلَسَه كَرَكْدَرِيمِ ائِيْشُورُ مَامِ يَعْلَمُهُ كَرِ
 بِدِ بِلْعَوْنِ جَنَاعَتِهِ بُولَادِ قَلَمِ تَرَامِهِ نَفْسِ
 ائِيْشَه اَمَّا نَفَاسُ سَائِمِ أَوَّلِهِ حِجَانِ تَمَامِ أَوَّلَسَه
 نَفْسُكَ فَرَاغَتْ ائِيلَسَه دِلِي تَرَامِهِ يَلَايَا
 اَنْدَن صَاكُ قُوِي صَوِي تَرَامِهِ أَوَّلِ جَنَاعِ دُولِ
 دُرَا اَحْلَا أَوَّلِ صَوْدَنِ اَجِبِهِ حِفْظِ فَصِيحَتِ
 زِيَادَه أَوَّلِهِ دَقِيقِ عِلْمِ دَقِيقِ سَوْرَتِ خَا طَرِينِ

آغا جند

طوطا

سُورَةُ النَّازِعَاتِ
 اِلَى اٰخِرِ يَاسْ قَابِضَةٍ دَعْفَانِ وَكَلَابٍ اَيْلَهُ نَازِ
 دَاخِ شَعْبَانِ اَيُّ بَغْوٍ تَبْلُهُ مَحْرَاثَةٍ اَوَّلِ قُورِ
 بَاغِهِ بُسْتَانِ صَحْبَا غَايَةِ اَيُّ وَبَرَكَتُلُوْا وَلِلّٰهِ
 اللّٰهُ سُورَةُ وَالشَّمْسِ حِكْمِ الدُّرِّ وَالشَّمْسِ
 وَالْفُجَاهِ وَالْقَمْرِ اِذَا نَلِيَهَا وَالنَّهَارِ اِذَا جَلِيَهَا
 جَلِيَهَا يَدِ دَكْنِ اَسْبَوَاتٍ صَارُوْهُرٍ يَكْتَنِبُهُنَّ
 نَارًا مِّسْكٍ عَنَابٍ جُورَانِيَّةٍ يَارَ مَا قَدَنَ نَارِغِ اَوْجِنِ
 اَوَّلِ اَبْنِ الْوُبِ عَتِيقِ بُورِكَ قَا شَتْلِكَ اَلْشَّهْرِ
 فَهَرِكُمْ كَلْدُودٍ كُنُوزِ جَلَلِهِ خَلَا يَفَا اَرَا سَتْلِكَ مَجْبُورِ
 وَمَرْغُوبِ اَلْهَاتِنَا اللّٰهُ مَا سُورَةُ الطَّلَاقِ

حَكِيمٌ أَيْدِي هُوكُم بُو سُوْرَ اِلَى اِخُو بِرَكَ عِنْدَ بَارِيهِ

دَاخِي صُوْبِلَه خَوَاتَم دَاخِي بِدِي صَحْسَا اَوَّل

بِرَكَمِكَنَه قَرَار اَيْدِي ^{مَسَا} **سُوْرَ الْمَسَافَقُو**

حَكِيمٌ اَيْدِي هُوكُم بُو سُوْرَه كُوْرَا اَعْدِسِ اِجْوَن وَبَا

بُوْرَكَ اَعْدِسِ اِجْوَن وَبَا قَارِي اَعْدِسِ اِجْوَن اَقْس

زَايِل اَوَّلَه **سُوْرَ الْمُجْتَمِعِيْنَه** ^{بُ} **سَلَمَ** اَيْدِي

هُوكُم طَلَاغَه مُبْتَلَا اَوَّلَسِيْدَر بُو سُوْرَه بَارِي

صُوْبِي بِرَاغَا اَوْح كُوْن اَبُو قَرْنِي اِيْجَه زَايِل اَوَّلَه

قوله وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ
 فِي الْأَرْضِ مَوَاقِعًا كَثِيرًا وَاسِعَةً وَمَنْ يَخْجُ
 مِنْ بَيْنِهِ مَهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْ
 لَهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ وَ
 كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا **حكم** فاصِل
أبدر نَوَائِثُ بَوَكُوبِهِ وَسِحْرُ أَغْرَامَتِهِ لِيَجُودَ
 وَقَتْلُهُ أَوَّلَ مَسْحُورٍ صَاغَ أَيَّامَهُ بَوَائِثُ
 يَزْسِكُ دَاخِي دَلِيلُهُ يَلَا سَهَ يَدُهُ كَوْنُهَا
 دَنِيلُهُ وَأَبْدَسُ نَائِلُهُ أَجْرُ قَرْنِيَا بَاطِلًا وَلَهُ أَوَّلُ سِحْرِ
 وَأَوَّلُ نَجْدَةِ أَرْتُزَاكَ سِحْرٍ وَبِكُوبِ نَائِلِكَ قَلِيلًا أَصْلًا
قوله لَا حِجْبَ لِلَّهِ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ إِلَى قَوْلِهِ

عَفُوًّا قَلِيلًا **حَكِيمٌ فَاضِلٌ** اِنَّ هَرَكَمَ
تُؤَاتِيَتْ يَارِبُ كَنُودَ كُورَسَه كِسْتَه اِنِي غَيْبًا تَمِيَا
وَكَنُودَا خِي دَايَمِ حَقِّ كَلَجِي سَوِيلِرَا وِلَه وَبَكَارُ وَاوَلُو
لَدَقْتَنَدَ عَزِيْزُ وَفَحَنَمِ اَوَّلَا **قَوْلَانَه** وَفَحَنَمِ
قَوْلَانَه وَكَذَا لِكَ نَدَى اِبْرَاهِمَ
مَلَكُوْتِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنُ مِنَ الْمُؤْتَفِقِيْنَ
فَلَمَّا حَزَنَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى نُوْكًا قَالَهُ هَذَا رَبِّي
فَلَمَّا اَفْلَقَ قَالَ **هِيَ** لَا اَحِبُّ اِلَّا فِلِيْنَ فَلَمَّا رَأَى
الْقَمَرَ بَارِغًا قَالَهُ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا اَفْلَقَ قَالَ لَيْسَ
يَهْدِيْ رَبِّي لَا كُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِِّيْنَ فَلَمَّا
رَأَى الشَّمْسَ بَارِغَةً قَالَهُ هَذَا رَبِّي هَذَا الْبَرُّ

فَلَمَّا اَفْلَقَ

أَفَلَيْتَ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ
 إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّينِ فَطَرِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 حَكِيمٌ فَأَمَّا الَّذِي هُوَ مِثْلُ آبٍ
 يَدَارِي قَبْأَيْجِنَهُ أَقْصُو نَبْلَهُ أَرْسَهُ أَوْجُ صَبَاحِ
 أَجْسَهُ هُوَ تَعَالَى الْكَاهِدَاتِ وَلِوَعْقَالِ قَدْ لَسَتْ
 نَدْبِرُ وَبِوَيْهِ وَهَرَكْنِمُ كَلَابٌ وَزَعْفَرَانٌ بِرْلَهُ صَرْفَهُ خَبَاغِ
 بَارِسَهُ دَاخِي يَكْنِي بَالِ بِرْلَهُ حَوَالِسَهُ وَكَلَّلَ أَصْفَهَا فِي
 بِرْلَهُ سَحَى الْإِسْهَ أَوَّلَ شَيْءٍ كُونَهُ قَوْلِسَهُ بَلَا
 وَبَارِسَاهَا قَسْنِدَ مَقْبُولِ أَوَّلَهُ وَجَمِيعِ خَلَا يُفِ
 أَرَأَيْتُمْ كَوْنُ كُلُّهُمْ وَحَرْمَتُهُ أَوَّلَهُ وَهَرَكَهُ دِلْسَهُ

مَدْعَى أَوْ زَرْعَهُ غَالِبًا أَوَّلًا وَحَجْدَ قَوِيٍّ أَوَّلًا وَسُورَةٍ
فَوْصِيحَةٍ فَيَصِيحُ أَوَّلًا طَوِيلًا كَأَنَّهُ زَعْفَرَانٌ أَيْلَانٌ
بَارِزٌ سَوْنٌ صَبُورٌ لَهُ حُرٌّ أَيْسُونٌ هَرَجِيهَا رَسَنَةٌ أَجَلَةٌ أَيْسُونٌ
فِي شَسْبَةٍ كَمِ اجْسَمَةٍ وَشَمَائِلَةٍ قَهْرٌ أَوَّلُهُ مُحِبٌّ بِنَالَةٍ
قَوِيٍّ دَلِيلٌ بَرٌّ لَهُ **قَوْلُ الْقَائِدِ**

قَوْلُهُ **وَأَرْفَأَكَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِ**
يَكَلِّهِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً فَالْوَلِيُّ جَعَلَ
فِيهَا مَنْ يَفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ
نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا
لَا تَعْلَمُونَ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَ
ضُرَّهُمْ عَلَى الْمَلَأِ يَكْتُمُونَ فَقَالَ أُنَبِّئُكُمْ بِأَسْمَاءِ
هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قَالُوا نَسِئَانَا لَا
عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
حَكِيمٌ فَاضِلٌ أَيْدُرُّ بَوَائِكَ خَاصِيَّتِي أَوْلَدُنِي
تَيْلِكُمُ كَشَفَ مُغِيبَاتِ كَيْبٍ دَاخِرِ جَنَابِ رُو
أَدْمِيَارٍ كُنْدُو بِهِ مَخْرَجًا فَلَا غَسْلَ إِلَيْهِ أَوْ رَجَّ

دَوْتَغَلْ أَيُوكْ أَوْلَدِنْ بَنَجْنَهْ كُونْ جُمُعَه
كَيَجْنِيْ أَوْلَسَهْ أَفْطَارْ أَيْدِيْ سِنِ بَقْلَا وَسِرْكَهْ وَشَاكْ
وَآرْبَا أَتْمَلِيْ آيِلَهْ دَاخِيْ أُوِيْ آيَلْجَانْ دُونْ يَارْ وَشِيْ
أَوْلَسَهْ طُورَا طَهَارْتْ أَيْدِيْ قِبْلِيَهْ فَرْسُو تَوْجِدْ أَيْدِيْ
أَوْقِيَا أَوْتُوزَكْ وَبُوتِيْ دَاخِيْ أَيْدِيْ **أَيْنِيْهَا الْآدَرْ**
وَإِنَّمَا الظَّاهِرُ الْمَوْصِلُ لِلشَّهْدَةِ الْمَوْكِلُونَ
هَذِهِ الْآيَاتُ الْمَطْبَعُوتُ سِرُّهَا الْمَوْدِعُ
نِيْهَا أَجِيْوُ الدَّعْوَى أَفِيْضُوا النُّوَارَ رُوحًا نِيْتِكُمْ
عَلَى حَسْبِيْ أَنْطَقْ بِمَا حَقِّيْ وَلِخَيْرٍ يَا لَيْكَا فَرِيْنْ
صَادِقًا وَأَمِيْلُوْا إِلَى وَجُوْةِ بَنِيْ آدَمَ وَبَنَاتِ
حَرَا وَأَمِيْلُوْا إِلَى قُلُوْبِهِمْ رَعِيَا وَرَضِيَا

وَبَعْدُ

وَبَشِّرْهُ **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ**
 مَرْسِيٍّ صَوِّبِلْهُ **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ**
 دَاخِرٍ كُلِّ صَوِّبِلْهُ **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ**
 بُوَعْمَلٍ يَدِي كَرَّ **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ**
 كَوْنٍ أَوَّلَهُ **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ**
 أَوْدَهُ كَرَّ عَوِّ خَوْرَايَ **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ**
 يَنَا أَوَّلِيَا **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ**
 هَوْنِيَه فَضْلًا **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ**
 أَفْعِيرْدِينَ **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ**
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ** **وَأَنْذِرْهُ**
 جَعُونَ قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا

أَنْزَلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَيَعْقُوبَ وَآلِهِ
 سَبَاطًا وَمَا أُوتِيَهِ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ
 مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ وَلَهُنَّ لَهُ مُسْلِمُونَ وَمَنْ يَنْبَغِ
 غَيْرَ إِلَّا سَلَامٌ دِينًا فَلَنْ يَقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ
 فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَائِرِينَ **حِكْمَةُ آيَةِ بَوَاءَ**
 يَنْتَ خَاصَّتِي نَوْدَكَ أَيُّنَا مَا سَنَا كَدَرُكَ
 ايجو نَدَرِ بَوَايَتِ بِرَطُوطِلَا دَقِ يَكِي خَبَاغَه
 بِرَاقِ بَايَغُورِ صُورِ بِنِ وَيَا قُولِي صُورِ كِه كُنْشِ
 كُورِ مَحِشِ أَوَّلَهْ أَوَّلَ آيَتِ أَوْزَرِ خَبَاقِ ايجو نَوْدَكَ
 أَوْجِ كُورِ أَوَّلَ خُسْنِهْ ايجو نَوْدَكَ بِلَا اَنْشَا اَللهُ
حِكْمَةُ آيَةِ بَوَاءَ اَوْجِي دُشَرَادِ مَدَك

٤٠

قَلَاغِي

قَوْلًا غِنَاهُ أَقْسَلُ أَوَّلُ سَاعَتٍ فَلَمَّا جُنَّ أَوْفَوْا
 سَكَّ هَكَوْنُ هَرْجِيْجَةٍ أَوَّلُ أَجْعَلُوْكَ قَوْلًا غِنَاهُ أَيْدِي
 أَوَّلُ رَيْخٍ أَكَاوِغٍ أَوَّلِيَا **حَمِيمٌ قَوْلًا نَعْمًا**
 وَكَأَيِّنْ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مَعَهُ رَبِّيُّونَ
 كَثِيرٌ قَوْلًا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَمَا ضَعُفُوا وَمَا أَزْكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ
 وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا خَالُوا رَبَّنَا زُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا
 وَثَبَّتْ أَفْدَامَنَا وَانْصَرَفْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
 فَأَتَاهُمُ اللَّهُ تَوَابًا دُنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابٍ
 الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ **حَكِيمٌ**
 يُؤَايِنُكَ خَاصِيْنَا وَلَدَرْكُمْ غُصَّةً وَمَلَانِ كَدْرًا

اَجْوُنْدُرُ وَسُودَاوَعَشِقُ هَوَا سِنِ كَدِرْمَا
اَجْوُنْدُو وَكُوكل طَغِخِن كَدِرْمَا اَجْوُنْدُرُ
وَدَاغِي مَالِنْدَن وَاَحْلِنْدَن يُوَايِي بِازْغَلِ
كُنشِ طَغَادِن كِيكِي كُنْ يَدِيَاك يَكِي جِنَاغَه
بِرَارَه مَكَانْدَن آندَن فَكَا قَارْصُو اِيلِن دِيَا
صُوْقْ صُوِيلِن بُون دَاخِرَاوُغْ كُون اَجِدَه بِدِيرَاوُ
آرْدِي جَدِجِي مَتَشَاي اولدوغوك نَسْنَلْدَن
اَمِين اولَا سِي نَسَا الله تَعَالَى **قولوش**

بَرِيدُ اللهِ لِيَبِيرَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سَبِيلَ الذِّكْرِ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَيَتُوبَ عَلَيْهِمْ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَاللهُ
يُرِيدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ اَلَّذِينَ يَشْعُرُونَ

الشَّهْرَانِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ
 أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا **حَكِيمٌ**
فَاقْصِدْ لِنَفْسِكَ الدُّرُوبَ غَلَمَشِ قَوْلِ قَوَيْنِ دَرِيسَةٍ
 يَأْتِي دَلِيلِي كَذُودَ لُورَسَه شَوْل مُرِيدَكِه عَا
 بِدُك وَزَاهِدُك دُرُ شُخُوك دُور دِلِرَكِه مَنَازِلُ
 لَجْد وَبِرْدَمِ اَوَّلَه دُور شَمْسِنَدَ عِلْمِنَدَ وَعَا مِلْنَدَ
قَوْلُ الْعَالَمِ سَجْدُونَ اٰخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ بَا
 مَنَازِلُكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كَلِمَا رَدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ اُرُ
 كِسْرَافِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَرِلَوْكُمْ وَيَلْقُوا إِلَيْكُمْ الْمُسْلِمَ وَيَلْقُوا
 اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْبِلُوا حَيْثُ تَفْقَهُوهُمْ وَأَلَيْكُمْ
 جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا **حَكِيمٌ**

فَاذِلْ اَبْدُرْ بَوَايْتِ اَوْدَتِ قَوْرْدِي قَوْشِي
 وَشِيَا طِنِي وَبُولِ كِبِ وَجَنِيَا لِي كَعِيدِ رَمَلِي
 اَلْجَوْنْدُ زَهْرَهْ لَهْ بُونِي يَارَسَهْ بِرْطَاسِ اِجْنَكِي
 اَقْ بَفَرْدَنِ ~~فَطْلَهْ~~ دُوزِشْ اِلَهْ وَاِيَا جَنِي وَ
 دَمُودْ اَوَزَرِنِ بَادِجَانِ صَوِي اَيْلَهْ وَاَوَلِ
 يَارُوِي يِنَهْ بَادِجَانِ صَوِي يِلِي يُوِيَهْ وَ
 اَوَصَا جَا هِيَجِ نَسْنَهْ قَالْمِيَا فَرَلَهْ وَاَوَلِ اَوِ
 اَيَرْقِ شَيْطَانِ كَمِيَا . **قَوْلِ تَعَالَى**
 وَاَنْ يَسْئَلْكَ اللّٰهُ بِفَضْلِكَ فَلَاحِشْفَ لَهْ اِلَا
 هُوَ وَاَنْ يَرْدِيْكَ لِحَيْرٍ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ
 يُصِيبُ يَدَهُ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادٍ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

حِكْمٌ قَاضٍ آيِدٌ اِسْبَوْ اَيْتْ سُكُلُ الْجَوْنِ
 لَهْ سُكُلُورِي ذَايِلْ قِلْمَاتِ الْجُنْدَرِ هَمَّ لَهْ يَلِي اَلْنَهْ
 بَرَكْ طَيْرْ ذَرْدِ شَاكْ اِسْبَوْ اَيْتْ نَقْشِ اَيْلِسَهْ
 اَلْذَنْ صَاكِبْ رَوَانْ صَوْدِ اَنْ جِسَهْ صَوَالِسَهْ
 صَحْ وَقْصِدْ صَوْبِرْ لَهْ اَيْشَاكْ شَرِيفْ اَيْلِسَهْ
 سُلَّةِ لَجُورِسَهْ جَمِيعْ سُكُلُورِي ذَايِلْ اَوَّلَهْ كَحْتِ
 بُولَهْ وَاوْنِ اَوْجِهْ كَرَهْ اَقْصَا حَاجَتِ رَوَا
 اَوْ مَعْلُومِ الْجَوْنِ حَقِّ تَعَالَى رَوَا اِلَلَّيْجِهْ
حِكْمٌ قَاضٍ آيِدٌ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ بَقْدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيَالُ
 زَبَدًا رَابِيًا وَمَا تَوَفَّدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءً

فَيَذ

وَحَلِيَّةٌ أَوْ مَنَاعٌ زَعَدُ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
اللَّهُ الْحَقُّ وَالْبَاطِلُ فَأَمَّا الزُّبْدُ فَهُوَ هَبٌ جَفَاءٌ
وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُسُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ
يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا
لِرَبِّهِمْ وَالْحَسَنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ
أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا أَوْ مِثْلَهُ مَعَهُ لَا
فَنَدَعِيهِ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَا
وَيْلَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ **حَكِيمٌ**
أَيُّدُرُهُمْ كَيْفَ دَلَّ رَبُّوهُ بِأَيُّ شَيْءٍ كَلَّمَاعِلِينَ بِمَا أَرَادُوا
أَيُّ كَيْفَ وَكَلَّمَ زَكَاةً كَرِهَ أَوْ قَسَوْنَ هَرَبَ كَيْفَ
دُوشَكَ كَرِهَكَ وَفَتْ وَأَيُّسُونَ **وَأَيُّسُونَ**

دِك

يَا مَنْظَرُ

يَا مَنْظِلَ الْعَجَائِبِ وَوَعْدَ الْكَافِرِينَ
 هَالِكِ يَوْمَ يَوْمِ وَمَنْزِلِ الْبَارِئِينَ الْفَقِيرِينَ
 وَذِيَالِ الْبَرِّ بِرَبِّهِمْ بِعَشِيرَتِهِ وَهُوَ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَسْأَلُكَ أَنْ تَطْلِعَ عَلَيَّ
 عَلَى مَا عَفَدْتَ الْفَقِيرَ عَلَيْهِ الْيَتِيمَ وَيَا
 أَوْ يَا نَفْسَ كَوْسَنِي لَهُ الْكَاهِنَةُ دَلَّ رَسْمَهُ يَوْمَ
 اللَّهُ تَعَالَى

بزرگتانه توخمی بوی توخمی
اوج درهم اکی درهم
خطما توخوی یکوم دانه

آبه کو مچی توخمی بنفشه
اکی درهم اوج درهم یکوم دانه
ارک دانه اوج دانه

سنامکی انجر قزل اوزم
بش درهم بش دانه یکوم درهم
راز دانه توخمی اوج درهم

اناسون طوغ اوتی قنطاریون
اوج درهم اکی درهم اوج درهم
صورنجان اکی درهم

بوزیدان خیار شنبه ایچی زیتون پیاشی
اکی درهم اوج درهم یکوم درهم
شکر اوج درهم

بوز بوز چوق درته
درهم زکر

ما فاطها واهو فست

عيب العت سرب اخار من غير حق كسر يا خذيه وقد عبت كره والنبت قال والترصرت عسر غزوت ٨٦٨
بوزن وضوء الشمس وفيه عيبة بضم العين وكسرها اي بئر وبجيه وعبيته في عتة تحوشتا ويحب نادا اول فجيده ورواه
اصله ثم استوفى اول حلتي يقال عباد ساد وعباب الخوض وهاوا بعبا بانه اي باجموعه والععب عبت ومن صوف واليتس
من القناد وانكبت المثلث ونغمه سرب ونوب وسم والرجال القوي كالعجائب وكنتم وموضع العبد بالوسع الخاف
والجوف والناقة الحن الخلق والاعتب النقية والعلية انعت والعبيته في تقطر من عافية تعرف وعالة بئنا والعتوب
لسي به والبرسر دابة بغيره والهرال شرب الجريته والفراس بغيره من سدر

فمن كطرب وطرف فهو قنفذ اذا الوحشة للشمس والدفء فتغير والقش شدة العشر وحشوة والمتقش الذي يتلغ
ما لثرت وما لم يرقع ومن لا بابا به تتجح

[illegible]

لغاف طراد اهدى اليه قبالة اهل الكوفة والفرج عبد الله واسمها بئر الكوفة
العزب بالضم والتخفيف صياغ من الناس الواحد عتبة بين العروبة والعروبة والنبوية عتبة ايضاً وهم من امة زهري وبنو العزب
في الخواتم صل هوان بنت فيها محدر رسول الله صلى الله عليه وسلم والاعراب منهم من كان بدوية وليس جميعهم العزب بالاسم جمع لا واحد له من
عاريب وتعرفت بواعيتهم لا توتير بعد الهجرة الى الارض والى ابدول لانهم كانوا بدوة في ذلك الزمان فبقيت عندهم وتعرفت بواعيتهم
العرب العارضة الخضر صممة لعمرة ورياقا والى العرب اريدوا لعمرة في السنة في الدخلة لبيعة اعرية والاداء الحرب خفاف في
والرسل العزب والجيل العزب بخلاف البرازيل قرقوز في البيوعين الانانية في يد عرب ارض اولاد في بلاد اللون وسلاطنة في
لعمرة في يد العرب وكتوب ورد في البيوعين ضد حقيقته في عرب على الكوفة في الفصحى والعزب اورد وعزب العزب من
ذاهل وادنى في الفصحى وكتوب ورد في البيوعين ضد حقيقته في عرب على الكوفة في الفصحى والعزب اورد وعزب العزب من
محمود في البيوعين وكتوب ورد في البيوعين ضد حقيقته في عرب على الكوفة في الفصحى والعزب اورد وعزب العزب من
النفوس وكتوب ورد في البيوعين ضد حقيقته في عرب على الكوفة في الفصحى والعزب اورد وعزب العزب من

قَالَ الْحَكَمُ
مَا صَحَّ حُرُوقًا لَعْنَتُهُ وَمِنْ الْوَاوِ
وَالْبَاءِ وَالْأَلِفِ مَحْذُوفٍ وَكُتِبَ
وَالْمِيمُ وَالْمِيمُ
مَا يُخْرِجُهُ مِنَ الْمَرْحُومَةِ أَمْرٌ وَسَأَلَ

وَالْأَلِفُ
مَا كَانَ أَوَّلَهُ وَأَوَّلُ أَنْ يَأْتِيَ وَعَلَى نِسْرِ
وَبَاعَ وَخَافَ
وَالْمِيمُ
مَا كَانَ كَلَامٌ فَعْلًا مَعْلَا حُرُوقًا

وَالْمِيمُ
مَا كَانَ عَنْ فَعْلَةٍ وَكَرُمٌ حُرُوقًا
وَالْمِيمُ
مَا كَانَ عَنْ فَعْلَةٍ وَكَرُمٌ حُرُوقًا

وَالْمِيمُ
مَا كَانَ عَنْ فَعْلَةٍ وَكَرُمٌ حُرُوقًا
وَالْمِيمُ
مَا كَانَ عَنْ فَعْلَةٍ وَكَرُمٌ حُرُوقًا

أَبْوَابُ الْمُرِيدِ مِنْهُ وَتَضَرُّفُهُ عَلَى التَّرْتِيبِ الْمُنْتَقَدِمِ

أَكْرَمَ : يَكْرُمُ الْإِمَامَ : فَهُوَ مُكْرَمٌ : وَذَاكَ مُكْرَمٌ : أَكْرَمَ : لَا تُكْرَمُ : وَأَكْرَمَ : لَا تُكْرَمُ :
بَرَّ : يَبْرُزُ : فَهُوَ مُبَرَّرٌ : وَذَاكَ مُبَرَّرٌ : بَرَّرَ : لَا تُبَرَّرُ :
بَارَكَ : يَبَارِكُ : فَهُوَ مُبَارَكٌ : وَذَاكَ مُبَارَكٌ : بَارَكَ : لَا تُبَارَكُ :
بَارَزَ : يَبَارِزُ : فَهُوَ مُبَارِزٌ : وَذَاكَ مُبَارِزٌ : بَارَزَ : لَا تُبَارِزُ :
لَسَّ : يَلْسُ : فَهُوَ مُلْسَمٌ : وَذَاكَ مُلْسَمٌ : لَسَّ : لَا تُلْسَمُ :
أَنْجَسَ : يَنْجَسُ : فَهُوَ مُنَجَّسٌ : وَذَاكَ مُنَجَّسٌ : أَنْجَسَ : لَا تُنَجَّسُ :
أَسْخَرَ : يَسْخَرُ : فَهُوَ مُسَخَّرٌ : وَذَاكَ مُسَخَّرٌ : أَسْخَرَ : لَا تُسَخَّرُ :
تَعَلَّمَ : يَتَعَلَّمُ : فَهُوَ مُتَعَلِّمٌ : وَذَاكَ مُتَعَلِّمٌ : تَعَلَّمَ : لَا تُتَعَلَّمُ :
تَدَارَكَ : يَتَدَارَكُ : فَهُوَ مُتَدَارِكٌ : وَذَاكَ مُتَدَارِكٌ : تَدَارَكَ : لَا تُتَدَارَكُ :
أَحْمَرَ : يَحْمَرُ : فَهُوَ مُحْمَرٌ : وَذَاكَ مُحْمَرٌ : أَحْمَرَ : لَا تُحْمَرُ :

وَقَالَ :
كَانَ فِي تَشْبِيهِ هَذِهِ الْأَنْبِيَةِ
الْمُتَشَبِّهَةِ وَجَعَلَهَا وَخَوَّلَهَا مَا زِيدَ فِيهَا مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُنْتَقَدِمَةِ وَتَقَابُرِهَا
جَاءَ الْمُنْتَقَدِمُ مِنْ فِعْلٍ مُشَدَّدٍ عَلَى الْغَيْنِ عَلَى تَقْيِيلٍ وَتَقْيِيلٌ وَتَقْيِيلٌ وَتَقْيِيلٌ وَتَقْيِيلٌ
وَالْمُنْفَعُولُ مُكْرَمٌ وَالزَّمَانُ وَالْمَكَانُ مُكْرَمٌ وَكَذَلِكَ فِي سَائِرِ الْأَفْعَالِ الْمُنْتَقَدِمَةِ
وَسَدَّ قَوْلَهُمْ أَيْفَعُ فَهُوَ يَفْعُ وَجَاءَ الْحُجُّ وَاشْتَبَهَ وَاحْضَنَ وَاعْرَقَ وَاعْتَمَ وَاخْوَلَ عَلَى أَفْعَالٍ هِيَ مُنْفَعِلَةٌ
فِي فَحْجٍ الْغَيْنِ عَلَى غَيْرِ قِيَّاسٍ هـ
بِسُورَةِ

وَالْمَاءُ

[illegible]

آب و آب

آب: یو شرايشدارا: فهو موشير: وذاك موشو: آتير: لا توشير: اور توشو موشو:
 اذب: يودب تاديبا: فهو مودب: ومودب: اذب: لا تودب: اذب تودب: اذب تودب:
 آر: يواز رموارة: فهو موار: وموار: وار: لا توار: اور توار: اور توار:
 اتمش: ياتش اتمنا: فهو موشين: وموشين: اتمش: لا تاتش: اتمش تاتش:
 ايتور: ياتش راتنار: فهو موشين: وموشين: ايتور: لا تاتش: ايتور تاتش:
 اناطير: يناطير انطارا: فهو مناطر: — اناطير: لا تناطير: —
 استاسد: يستاسد استيادا: فهو مستاسد: — استاسد: لا تستاسد: —
 تادب: يتادب تادب: فهو متادب: — تادب: لا تتادب: —
 تساك: يتسال تساو لا: فهو متسايك: — تساك: لا تتسك: —

زاد في تثنية هذه الابنية

وجمعها ووجوهها ما زيد في البنا الثلاثي المقدمه ونحوها

فصل

اخذ مثل يلد: ابق قسم: امش بلع: اذب ملبصر: فراعش: منا قسم: طلي بلع: جزو صر:
 واد وجد: ياسر يقط: وحل ووع: دوت وجل: وضو بصر: آدبا: ر: أض باع: فابا:
 حاع: تسخاف: ابي دبي: اسلا بلا: اتي نكي: ابي نكي: ناي دمي: اوي نكي: ولي نكي:
 ازبث ان تم تم

والمشاق والمقسوم على

المساق والميتقبل والفاسل والمفعول والامر والنهي والمحمول تنون

وجدت وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد وجدته لوجود

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد وجدته لوجود

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد وجدته لوجود

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد

وجدته وجدته في واحد وموجود وجدته لا تجد

أَوْثَبَ : يَوْثِبُ إِثْبَابًا : فهو مَوْثِبٌ : وذاك مَوْثِبٌ : أَوْثَبَ لَهُ قَوْثِبٌ : أَوْثَبَ يَوْثِبُ لَوْثِبٌ
 وَشَحَّ : يَوْشَحُ تَوْشِيحًا : فهو مَوْشَحٌ : وذاك مَوْشَحٌ : وَشَحَّ : لا تَوْشَحٌ : وَشَحَّ : لا تَوْشَحٌ
 وَافَقَ : يُوَافِقُ مَوَافَقَةً : فهو مَوَافِقٌ : وذاك مَوَافِقٌ : وَافَقَ : لا تَوَافِقُ : وَوَفَّقَ : لا تَوَافِقُ
 ائْتَمَبَ : يَتَمَبُّ ائْتِمَابًا : فهو مَتَمَبٌّ : وذاك مَتَمَبٌّ ائْتِمَابٌ : لا تَتَمَبُّ : ائْتَمَبَ : لا تَتَمَبُّ
 ائْتَمَلَّ : يَتَمَلُّ ائْتِمَالًا : فهو مَتَمَلٌّ : وذاك مَتَمَلٌّ ائْتِمَالٌ : لا تَتَمَلُّ : ائْتَمَلَّ : لا تَتَمَلُّ

اِسْتَرْجَبَ : يَسْتَرْجِبُ : اِسْتِجَابًا : فهو مَسْتَرْجِبٌ : وذاك مَسْتَرْجِبٌ : اِسْتَرْجَبَ : لا تَسْتَرْجِبُ
 تَوَهَّجَ : يَتَوَهَّجُ : تَوْهَجًا : فهو مَتَوَهَّجٌ : — : تَوَهَّجَ : لا تَتَوَهَّجُ
 تَوَاتَرَ : يَتَوَاتَرُ : تَوَاتُرًا : فهو مَتَوَاتِرٌ : — : تَوَاتَرَ : لا تَتَوَاتَرُ

فَعَلَّلَ وَهُوَ الْمَكْرَمَةُ

وَسَوَّسَ : يَسَوِّسُ : وَسَوْسَةً : فهو مَسَوِّسٌ : وذاك مَسَوِّسٌ : وَسَوَّسَ : لا تَسَوِّسُ
 وَسَوَّسَ : يَسَوِّسُ : وَسَوْسَةً : فهو مَسَوِّسٌ : وذاك مَسَوِّسٌ : وَسَوَّسَ : لا تَسَوِّسُ

يُجِي نَتْنِيَّةُ هَذِهِ الْأَبْنَاءِ

وَجَمْعُهَا وَشُعْبَتُهَا : مَا زِيدَتْ فِي الْبِنَاءِ الشَّلَاكِي الْمُنْقَدِمِ
 وَتَجْرِي مَجْرَاهُ

والأجوف مقبب وماعل

الماضى والمستقبل والمفعول والامر والتمني والجملة تقول
 للمذكر الفاعل صان يصون صونا فهو صائين ومصون ليصن لا يصن صرنا يصن
 صائنا يصونان صونا فيما صائنان ومصونان ليصونا لا يصونا يتصان صائنا
 صانوا يصونون صونا فهم صائون ومصونون ليصونوا لا يصونوا ^{لصنوا} ^{بمنوا} ^{الامر}

للمؤنث صانت تقول صونا فهي صائنة ومصونة لتصن لا تصن
 صائتا تصونان صونا فيما صائتان ومصونتان لتصونا لا تصونا
 صنن تصن صونا فمن صائنات ومصونات لتصن لا يصن
 للمخاطبة صنت تقول صونا فانت صائنة ومصونة تصن لا تصن
 صنتما تصونان صونا فانتما صائنان ومصونات تصونا لا تصونا
 صنتم تقول صونا فانتن صائون ومصونون تصونوا لا تصونوا
 للمخاطبة صنت تقول صونا فانت صائنة ومصونة تصونين لا تصونين
 صنتما تصونان صونا فانتما صائنان ومصونتان تصونا لا تصونا
 صنتن تصن صونا فانتن صائنات ومصونات تصن لا تصن

والنفس صنت لصون صونا فانا صائين ومصون
 صنا تصون صونا فنحن صائنان ومصونان
 وكذا البيع ببيع ببيعهم خاف خافونا ثم خاف خافنا
 ثم راع

اثَابٌ : يَثِيبُ : اِنَابَةٌ : فَنُثِيبٌ : وَذَاكَ مَنَابٌ : اِثْبٌ : لَا تُثِيبُهُ اَوْثٌ : ثُنٌ : لَوْثٌ
 بَوْبٌ : يَبُوبُ : بَوْبَانِ : فَنُوبٌ : وَذَاكَ مَبُوبٌ : بَوْبٌ : لَا بُوْبُهُ نُوْبٌ : يَبُوبُ : اَبُوْبٌ
 جَاوِبٌ : جَاوِبٌ : جَاوِبَةٌ : هُوَ جَاوِبٌ : وَذَاكَ مَجَاوِبٌ : جَاوِبٌ : لَا جَاوِبٌ : جَوِبٌ : جَاوِبٌ : اَوْ
 اِخْتَارٌ : اِخْتَارٌ : اِخْتِيَارٌ : فَنُخْتَارٌ : وَذَاكَ مَخْتَارٌ : اِخْتَرٌ : لَا اِخْتَرٌ : اِخْتَرٌ : اِخْتَرٌ : اِخْتَرٌ
 اِخْتَارٌ : اِخْتَارٌ : اِخْتِيَارٌ : هُوَ مَخْتَارٌ — اِخْتَرٌ : لَا اِخْتَرٌ

اِسْتَعَانَ : يَسْتَعِيْنُ : اِسْتَعَانَةٌ : فَنُاسْتَعِيْنُ : وَذَاكَ مُسْتَعَانٌ : اِسْتَعِيْنُ : لَا تَسْتَعِيْنُ : اِسْتَعِيْنُ : اِسْتَعِيْنُ
 تَصَوَّرٌ : يَتَصَوَّرُ : تَصَوُّرٌ : فَنُتَصَوَّرُ : وَذَاكَ مُتَصَوِّرٌ : تَصَوَّرٌ : لَا تَصَوَّرُ : تَصَوَّرٌ : اِسْتَعِيْنُ
 تَسَاوَلٌ : يَتَسَاوَلُ : تَسَاوُلٌ : فَنُتَسَاوَلُ : وَذَاكَ مُتَسَاوِلٌ : تَسَاوَلٌ : لَا تَسَاوَلُ : تَسَاوَلٌ : اِسْتَعِيْنُ
 اِعْوَجَّ : يَعْوِجُ : اِعْوَجَاجٌ : هُوَ مُعْوِجٌ — اِعْوَجَّ : لَا تَعْوِجُ —
 اِسْوَادٌ : تَسْوَادٌ : اِسْوَادٌ : فَنُتَسْوَدُ : اِسْوَادٌ : لَا تَسْوَدُ — اِسْوَادٌ : لَا تَسْوَدُ —

بَابُ تَلْثِيَةِ هَذِهِ
 الِاثْنِيَّةِ وَجَمْعُهَا وَحُومُهَا مَا زِيدَ فِي
 اللَّيْلِ الثَّلَاثِيَّةِ مُتَقَدِّمٌ

واللّٰفِيْفَ مَقْسُومًا عِلًا

الماضي والمستقبل والفاعل والمفعول والامر والنهي والجموع
 للمذكر الغائب طو ي يَطْوِي طَيًّا فَنُوطًا و مَطْوِيٌّ لِيَطْوِي لَيَطْوِي لَيَطْوِي
 طوسريًا يَطْوِيَان طَيًّا فَمَا طَاوِيَا ن وَمَطْوِيَان لِيَطْوِيَا لَيَطْوِيَا لَيَطْوِيَان طَوَا
 طَوَا يَطْوُون طَيًّا فَمَا طَاوَوْن وَمَطْوِيُون لِيَطْوُوا لَيَطْوُوا لَيَطْوُوا

للمرأة الغائبة طوت تَطْوِي طَيًّا مَيَّ طَاوِيَةً وَمَطْوِيَّة لَتَطْوِي لَا تَطْوِي
 طَوَّتَا تَطْوِيَان طَيًّا فَمَا طَاوِيَتَان وَمَطْوِيَتَان لَتَطْوِيَا لَا تَطْوِيَا
 طو بين تطوين طَيًّا فَنُطَاوِيَات وَمَطْوِيَات لِيَطْوِيْنَ لَا يَطْوِيْنَ
 مخاطب طوتيت تَطْوِي طَيًّا فَا تَطَاوِي وَمَطْوِي تَيَّ طَاوِي لَا تَطْوِي
 طوتيتا تَطْوِيَان طَيًّا فَا تَطَاوِيَان وَمَطْوِيَان لَتَطْوِيَا لَا تَطْوِيَا
 طوتيتن تَطْوُون طَيًّا فَا تَطَاوُون وَمَطْوِيُون لَتَطْوُوا لَا تَطْوُوا
 مخاطبه طوتيت تَطْوِيْن طَيًّا فَا تَطَاوِيْن وَمَطْوِيْن لَتَطْوِي لَا تَطْوِي
 طوتيتا تَطْوِيَان طَيًّا فَا تَطَاوِيَان وَمَطْوِيَان لَتَطْوِيَا لَا تَطْوِيَا
 طوتيتن تَطْوِيْن طَيًّا فَا تَطَاوِيَات وَمَطْوِيَات لَتَطْوِيْن لَا يَطْوِيْن

النفوس طوتيت طَوِي طَيًّا فَا نَا طَاوِي وَمَطْوِي
 طوتيتا نَطْوِي طَيًّا فَمَا طَاوِيَان وَمَطْوِيَان

وكذلك في بني ولامرقة لا بني ولي بني ليم لانك وجي بني انج النوح

نكرواشه بلاشاهل مع اسم بودا

اَرْوِي يَرْوِي اَرْوَا هُوْمَرْوِي وَذَاكَ مَرْوِي اَرْوِي لَا تَرْوِي اَرْوِي هُوْمَرْوِي
 رَوِي يَرْوِي يَرْوِي شَرْوِي هُوْمَرْوِي وَذَاكَ مَرْوِي يَرْوِي لَا تَرْوِي رَوِي هُوْمَرْوِي
 سَاوِي يَسَاوِي مَسَاوَاهُ هُوْمَسَاوِي وَذَاكَ مَسَاوِي سَاوِي لَا تَسَاوِي هُوْمَسَاوِي
 اَسْتَوِي يَسْتَوِي اَسْتَوَاهُ هُوْمَسْتَوِي وَذَاكَ مَسْتَوِي اَسْتَوِي لَا تَسْتَوِي هُوْمَسْتَوِي
 اَنْطَوِي يَنْطَوِي اَنْطَوَاهُ هُوْمَنْطَوِي اَنْطَوِي لَا تَنْطَوِي
 اَسْتَمَوِي يَسْتَمَوِي اَسْتَمَوَاهُ هُوْمَسْتَمَوِي وَذَاكَ مَسْتَمَوِي اَسْتَمَوِي لَا تَسْتَمَوِي
 تَقْوِي يَسْتَقْوِي تَقْوِيَا هُوْمَتَقْوِي تَقْوِي لَا تَتَقْوِي
 تَدَاوِي يَتَدَاوِي تَدَاوِيَا هُوْمَتَدَاوِي وَذَاكَ مَتَدَاوِي تَدَاوِي لَا تَدَاوِي
 اَعْرَوِي يَعْزَوِي اَعْرَوِيَا هُوْمَعْرَوِي وَذَاكَ مَعْرَوِي اَعْرَوِي لَا تَعْرَوِي

زاد في تثنية

هذه الاربعة وجمعها ووجوبها ما يزيد في الساتلاتي
المتقدم

الفعل اذا كان منقوصا او لم يمتا كذا زاد على ثلث احرف ينقلب واوه الاخيرة ياك في
 جميع الامثلة نحو استدعي واستدعيت ونحو ما الا في الاخبار عن جماعة الرجال
 نحو وفوا واستوفوا ودعوا واستدعوا الواو والياء اذا اجتمعا والاول منهما ساكن
 سقلب الواو ياك نحو كني ونصرت والياء واصلها مكوي وناصر ويا ليو ام هم

أفنى: مثل أدوى

فقروداد: مثل روى

بترورد: مثل سادوى

جالي: مثل سادوى

مجاكرو: مثل اشتوى

بكرود: مثل شوى

استغنى: مثل استغنى

استغنى: مثل استغنى

تقوى: مثل تقوى

تقوى: مثل تقوى

تقوى: مثل تقوى

تقوى: مثل تقوى

زاد في تشييد ذلك

وحمده ووجوبهما ما زيد في البناء الثاني المتقدم

المستقبل من مخاطبة المورث الواحدة ومخاطبة جماعة المورث في باب اللقب

والمنفوس باني بلفظ واحد: كود هيئت تدهيئت ودهيئت تدهيئت ورويت ترويت

ورويت ترويت ووليت تولين ووليت تولين في باب دعاء دعوا واخوانته فلينقل

منها في مخاطبة المورث تدعين وجماعة الرجال والساكنة تدعون داعون ودهاء والاصل

داعيون ودعيتهم

والمضاعف مقسوما على

المضى والمستقبل والفاعل والمفعول واللام : والتميم والمهمول قول

للذكر العاشر : مَن مَّنَّا : فَمِنْ مَّا : وَمِنْ ثَوْبٍ : لَيْسَ : لَا يَبْتَ

بَشَاءٌ يَبْتَثَّانَ شَاءٌ فَمَا بَاتَا نَ وَمِثْلُونَانِ لَبِثَا لَا يَبِثَا

بَشَّوْا يَبْشَوْنَ شَاءَ فَمِمَّا تَرَىٰ وَمِمَّا تُرَىٰ لَيْسَ شَاءَ لَا يَبْشَوْنَ

للرب العاصم بئس بئس يا شاه فمضى يا شاه ومضى ولىه لبنت لا تبث

بَنَّا بَنَاتَانِ يَشَّاءُ فَمِمَّا آتَانِ وَمِمَّا تُوشَانِ لَتَبَشَّاءُ لَآبَتَشَّاءُ

بَشَرٌ يَشْرِي سَلًا فَمِنْ بَنَاتِهَا وَمِثْوَنَاتُ لَيْشَنٍ لَا يَشْتَنُ

للخاطب ثَمَّةٌ بَشَاءٌ : فَاثْبَاتٌ : وَجِثُوثٌ : يَبْ : لَا مَبْ :
وَمَبْ : وَبَبْ : وَابْتِ : اِرْعَافُ :

تَتَشَاءُ تَبَشَّانَ مِثْلَهُ فَأَتَمَّا بَاتَانِ وَمِثْشَوَانِ نُبَّانِ لَحَبَّانِ

ثُمَّ يَتَّبِعُونَ بِشَاءِ فَإِنَّهُمْ لَكَ آثُونَ ۖ وَمِمَّا تُوْتُونَ بِشَاءِ لَا تَبْشُرُوا

وَالْحَاطِمَةُ بَنَتْ بَنَاتَيْنِ شَاءَ فَأَتَتْ بِأَخَاهُ وَمِنْ ثَوْنِهِ بَنَى لَهَا بَنَاتَيْنِ

بَشَرًا بَشَرًا شَاءَ فَأَعْمَدَ بَشَارَتَ وَمَبْشُورَتَانِ شَاءَ لَا بَشَرًا

بَشْتَن بَشْتَن مَلَّ: فَاَنْزِلَا نَاثَ وَمِثْوَاتَ: اَبَشْتَن لَابَشْتَن

وَاللَّهُ يَشْفَعُ أَمْرَهُمْ شَاءَ فَإِنَّا لَمَّا فَتَّخْتُمْ

فَتَنَّا بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

وذكر في السيرة و عشر
في السيرة و عشر

فَوَيْلٌ
لِّلْمُصْرِفِيْنَ

تنگ کوشش : سرگشته : عجز چله بزرگ : نیکو چهره و املک : نیکو عیب : نیکو
 نلم رخنه کرد : جثم بر خای میستاد : جذب بکشید : جدم بر پیش خرم بساخت :
 حله نایبانه زد : جلس نشیست : جلس در نزد : کرد : حتم واجب کرد : حرس
 گمانی برد : حرد قصد : حرص بر شد : حرم بی مهر کرد : حرب رسید :
 حرم حرم کرد : حرس و خدشند و رنج کرد : حسم برید و : کرد پس یک در کش
 حصر : سنگ انداخت : حطب هیزم کرد : حطم بشکست : حقد خست : کرد :
 حفر زدند : حقد کین گرفت : حلاج بده کشید : حلف سو کند خورد : حلق
 سر سترد : حمل برداشت و حمل برد و زن آستین شد : حنند در زمین بران کرد :
 خبر بیا ز موی : خبر نان تخت : خبط پای بر زمین زد : ختر و خنل :
 بفریفت : ختم مهر کرد : ختن ختنه کرد : خلدش برود : خورید و خن :
 خرق سوراخ کرد و بدریک : خسر و اخسر بکا هانید : خسف بر زمین فرو برد :
 و ماه مکرف : گرفت شد : خصف لعین و دخت و بر هم نهاد : خضد
 خار از دخت برد : خطم : اها در بینی کرد : خفت مات :
 خفر و اشته کرف : خضر : بر کرد و فرود آشت : و ختنه ز کرد :
 خفوق : لاجست : والنقل صوت : والرأية اضطربت : خلت بفریفت :
 خلط بیامخت : بخش خلدش : خنق خند کرد : و بر ز سر فرازا آمد :

د فواب بیکار رخت و رخته شد: د فن در خاک کردم در فاشک رخت
 ر درق آمد رزد: د راسب فرو خفت: ربط اسب بست: رجع باز آمد
 ز و باز آورد: رجعت الناقه بار نگرفت: ردم رخنه بر آورد: ز فر اخرج
 س النفس با یمنش ز فن بای بازی کرده سبق بپشتی گفت: سرق نردی کرد
 سرد زره بیوست: سفر بپشت و رسولی کرد و جای رفت و نقاب
 ش کشاد: سفک خور رخت: شتم دشنام دادم صبر صبر کرد و گندم
 ص بر توفه کرد: صدف واکشت: صرم پیرید: صفد بند کرد: صفر
 ص صفر زد: صرف کرد ایند: ضبط فرو گرفت: ضرب بر زد: و بر رفت
 و شتر بکشن آمد: و رک بجست: ضربت علی الذنیر انا هم: صفر
 ط موی تافت: طرف چشم جنبانید: طس ناپیدا کرد و ناپیدا شد: ظلم
 ع بیداد کردم عسر روی ترش کرد: عبط شتر کشت بی دردی عیب
 خشم گرفت: عند حاضر آمد: عتق ازاد شد: عثر دزد کرد: عجز
 شست شد: عجن خمیر کرد: عدل داد کرد و باز کرد ایند و ز راه باز شد
 عذر بیستاد: عسل کوزه دوید و نیزه جنبید: عصب بست: عثر
 شبیره کرد: عصف باد سخت جست: ععم نگه داشت: عصفه سخن
 زشت گفت: عطش شنو شده آمد: عجج جام کرد: عقد کوزه و پیکار کرد

عقر شتر گشت: عقل خردمند شد و دین داد و بکوه بر شد: علف علف
 داد: غبطه از روی حال کسی خورد: غور ز بفریفت: غرر میخ گرفت
 غرس درخت گشت: غروف آب گشت: غزل برشت: غسل بشت
 غشم ظلم: غصب بستم ستد: غفر پیامر زید و خوف در شد
 غالب غلبت کرد: غمر بهوشید: غمز کسی و اکت و هشتارد
 فتن بیازمود و فتنه کرد و سوخت: فرس کردن شکست: فرص
 تعلیل فرو سفت: فرض چیزی و ایراد و فرضیه کرد: قصد رک
 فصل از شیر باز کرد: فقد چیز نماید اجست و چیز کم کرد: فلو بشکافت
 قلس آتش فراز گشت: قیصر برانگشت ستند: قبض بیک رفت: قدر
 انداخت کرد و دیک بر نهاد و توانست و قولی تعالی و ما قدرنا الله حق
 قدره ای ما صفوه حق صفت و شک کرد من قولی تعالی و من قدر علیه
 رزق: قذف انداخت: فرض شعر گفت و موش جامه بر یک طرف
 متهم کرد و پوست باز کرد: قرز همام گرد ز کرد: قسط بیداد کرد
 قسم قسمت کرد: قشر پوست باز کرد: قصد اهتک کرد: قصف
 رعد بانگ کرد و دست بردست زد: قطف انکور جید: قضر
 بر زنجست: قلب بگردانید: قنصر صید کرد: قنط نومیذ شد

کبت نیست کرد و غمگین کرد: کشف دست و ابر است: کدم بدن از گرفت:
 کذب دروغ گفت: کسب بساخت: کسف افتاف گرفت و بی شریک
 کسر دندان مسید کرد: کشط برهنه کرد: کشف برهنه کرد: کظم
 خشم فرو خورد: گفت فرام او رد: کلس نخت کرد: کلم چراخت کرد:
 کند ناسباسی کرد: کنز کنج نهاد: کسر در غار شد و جای رفت:
 لبس کار در شورید: لطم لب زد: لفظ زده ن بکند: لغت بگردانید:
 ملح ملک اندازه دگر کرد: ملک خداوند چیز شده بند طرح: لبس سخن گفت:
 بنظر رک بخت: تنف موی بر کند: بخت بتراشید: خرخفت نخره کرد:
 نوب آمو بآنک کرد: نزع و ایستاد و ارزو بود: و بر کشید:
 نزل فرود آمد: نسب غزل گفت: نسج پیافت: نسف بدامید:
 نسلشتابید: نشط بیست و مار گزید: نصب دیک بر نهاد:
 و سبای کرد: نطح سرور زد: نطح سخن گفت: نظم و امام برد: نعت
 کلاغ بآنک کرد و بآنک بر کوسبند زد: نفث دردمید: نغم
 انکار کرد: نکص بان گشت: نلج بر نی کرد و محامعت کرد: هبط
 فروز آمد و فرود آورد: هتف بآنک کرد: هتک بره دریا:
 هجر در دل افتاد: هم وقت در آمد: هدم ویران کرد: هلد خون
 باطل شد

و کبریا نیک کردی هذر هزاره گفت: هر فلاح کردی چنان هزل بازی
کرد و نزار کرد: هضم هضمت کرد: هشتم ناز در کاسه کرد: و مرا خوشتر
کشید: هضم بگو و آید: هضم من حقه طایفه ترک: هلاک نیست شک
همه مطلق هضم هر کور و عیب کرد: همسر او از نرم داد: هم

بافعال يفعل بكسر العين في الماضي وفخما في الغابر

خَلَّ خَيْلُ شُدَّ: بر ص بیس شد: برق خیز: بر ص سَتَوَه شد: بَشَم
 فَاكُوَارُ شُدَّ: بطریدنید: عَدَاهُكَ: بَعْلُ مَتَحَبِرُ شُدَّ: بَلَم كَلَك شُدَّ
 بَلَعُ فَرَوَاوَارِيكَ: مَحْجُ نِيكُو كَوَه شُدَّ: تَبَع وَا تَبَع بَسْرُوِي كَسَرَد
 تَرَب در ویش شد: ثَقَفَا خَذَلَا: شَكَل دَوَسْت رَا كَم كَرْدَه جَدَع
 يَلَنِي مَهْدِي شُدَّ: جَرَب كَر كُن شُدَّ: جَرَضُ شَرَقُ جَرَع ابْتَجَرَعَه خَوَرَد
 جَزَع زَارِي كَرْدَ: جَنَفَ مَالُ جَمَلِ نَادَا نَ شُدَّ: جَشَعُ حَرِيصُ شُدَّ
 جَسْتَم كَار دَر خَوِشْتَن كَرَفْت: حَبَطَ كَار بَاد شُدَّ: حَبَلُ الْبَشَرِ شُدَّ
 جَشَعُ حَرِيصُ شُدَّ: حَرَبُ مَهْرِنَا نِي كَرْدَ: حَرَبُ شُدَّ: حَذَرُ مِرْ هِينِيكَ
 حَرَجُ ذَلَّتْكَ شُدَّ: حَزَزَ عَكِينُ شُدَّ: حَرَضَ مَكْسَرُ الرَّأْضِمَا الشَّرَفُ
 عَلَى الْمَلِكَةِ: حَسِبَ نَدَا شَتَّ: حَسَرَا رَمَانَ خَوَرَدَ: حَصْرَدَل
 شَكَّ شُدَّ: حَفِظَ نَكَدَا شَتَّ: حَمَلُ بَسْتَوَدَ: حَنْثُ سَوَكُنْد
 دَمْرُوعُ كَرْدَ:

خدریای خفت: خجل خجل شد: خرب پیران شد: خسرو گاشت: خطف
بر روی: حفر اشچیا: خفس من بینی شد: دنف کذاخته شد
دفس شوخ گرفت: دهم رسید: ذرب و ذلق تیز زبان شد: ذح
سود کرد: رحم بخشود: ردف و آردف و سر آمدن وضع شیر
خورد: رغبت رغبت کرد: رغبت عن او سپردن شد: رغد
عیش فراخ شد: رگ بر نشست: رکن مال: رنق تیره شد: ره
ترسید: رهق رسید: ردف و ریش از رده شد: ردق چشم
سبز شد: زکن بدانت: زلع دست شکافتن شد: زلق بخیریک
زهد را اهل شد: سحر افسوس داشت: سخط خشم گرفت: سعد
نیک نخت شد: سغب کر سینه شد: سفد مرغ کش کرد: سغه
جهل سقم: بیمار شد: سکر مست شد: سلم از بالا بر رفت: سمج
نمک شد: سمع شنید: سمن فرجه شد: سمنی خواب شد
شبع سیر شد: شبق آن دو یکجاست: شستن درشت شد
شرب بیاشنا مید: شر سبز خوش شد: شرق آب در کلواند
شرك اینها از شد: شکس شرین شمت شاد کام شد: شعل پیرامن
در آمد: شیخ انجوع گرفت: شنف دشمن داشت: شمد کواکب

و حاضر آمد، صبح همایی کرد، صعد تر شد، صغیر شد و نذر شد
 صغیر خوان شد، ضبع شتر کشن کرد، ضحك بخندیدن، ضمیر پذیرفت
 طبع دشت طرب کرد و آرزو بود، طعم خورد، طمع بسید
 ظفر دست یافت، ظلف مشهور شد، بیت بازی کرد، عید
 غضب، عجب شکفت ماند، عجب لاغر شد، عجل اشتافت
 عرج لنگ شد، عرق خوی بیامد، عشق عاشق شد، عسل اعوج ناب
 عطبه هلاک شد، عطش تشنه شد، علو درخت برگرفت، علم
 بدانت، عمر طال عمره، عمل کار کرد، عمر بخیر، عنت ضر
 و ملک عمر و صیت کرد، غرق کرسنه شد، غرق غرقه شد
 غم تاوان زده شد، غضب خشم گرفت، غلب سستبر کردن شد
 غلت غلط کرد در ثمان، غلط غلط کرد، عمر دست چرخ شد
 غم غنیمت گرفت، فرح شاد شد، فرو و فرع بر رسید، فرکت
 المرأة و فجه از زمین داشت شوی را، فشل بد دل شد، فقه
 در یافت، قبل پذیرفت، قدم آمد، قرب نزدیک آمد، قرم کوشد اندک
 قعر ضد حریف، قلع زدن شد، قمع حو و سندان شد، کبر نرا دین آمد
 گره شوار داشت، کسل کاهل شد، که در شکم نابینا شد، لبت دنگ کرد

لبس پوشید: لثم بوسید: لحن در رسید: لرب ولزم بیستاد: لست لعوث

لعب بازی کرد: لقم لقمه برداشت: لمج از ور شد: مجل نقط:

مزل دست بخت: مرج قلو: مرج فسط: مغل شکم اسب بدر آمد:

مجل فراخ چشم شد: لحن بوسید: مدم بشیمان شد: قدر بالقوم

بستاه قوم کرد: نزع موی از کنار ناصیه: بشت: نصب دجند شد:

نضج تخت شد: نعم نیکی یافت: نفل تپاه شد: نفد چیزی بسرام:

نکب مال نکد قل خیره: نمل بکذاخت: نمل شرب الشرب الاول:

هرم پیر شد: هلع زاری کرد: فاعل یفعل فعالة فهو فعیل

بذن فریه شد: بصرینا شد: بعد دور شد: بغض دشمن شد: بلغ بلیغ

شد: بخر و ثقل کران شد: جبن بد دل شد: جسر دلیز شد: جسم

تناور شد: جعد جعد موی شد: جلد جلد شد: جمل نیکو شد: جنب

دور شد: حدث نوشت: حوز استوار شد: حرم نار و اشد: حسن

نیکو شد: حصف حکم کرد شد: حصن استوار شد: حفر حقیر شد:

حلم بردار شد: حمض ترش شد: حموی خرد شد: خبث بلید شد:

خبر بشناخت: خشن درشت شد: خلط و اخلس سید شد:

خلق کن شد: رجب بلید شد: رجب فراخ شد: رخصان زن شد:

رخم نرم اوان شد: و ذاك ضد كبر: و طب تر شد: و عز و عنا شد: و رفع كبر
 رفو: لان رفعت سدا شد: و حتم نرم موی شد: و سرع رو شد: و ساطع ترك شد: و
 سمع راد شد: و سهل نرم شده: و صعب دشوار شد: و صغر خرد شد: و
 ضرع و ضعف مست شد: و طلق المرأة زن هشته شد: و طرف ^م ^د ^ظ
 زیرك شد: و عتق كین شد: و ازا شد: و عذب آب خوش شد: و
 عرض كین شد: و عزب عزب شد: و عسكار كران شد: و عظم ضخیم
 عقر المرأة نازا میده شد: و عمن رفت شد: و غلط ضد لطف
 فیه مستور روا شد: و فصیح تیز زبان شد: و فقه علم فی الدین شد: و
 قبح رشت شد: و قتر کی خوش تر شد: و قرب تر یک شد: و قصر کوتاه شد: و
 قعر عمیق: کبریا بزرگ شد: و چیزی بزرگ شد: و کثر بسیار شد: و
 گرم گرم شد: و کم بد دل شد: و لحم گوشت او شد: و لطف لطیف شد: و
 متن صلب: مرد سست شد: و مکن بر رگوار شد: و ملح نمک شد: و
 مهن خوار شد: و نبل نبیل شد: و بنه شرف نخل شجعه: و نجس بلید شد: و
 خف نر شد: و نر راندك شد: و نمك شجعه: و

بسم الله الرحمن الرحيم

بنا اثر باد

اثر زکّی حدیث کرده اجر مزد داده اخذ فرماز گرفت نه اکل خود و غیبت
کرده امر فرمود و بسیار کرد امل او میزد داشتیم

بابُ ابْنِ يَاقُوْظٍ
ابن خرمين و الكشي كره ابن مكرخست

اجلیر انلیخت: اجز الما تغیر: از م عض اسر بکست: اسر تغیر:
لطر شنی: افک بگردانید: افک فرو شد: افن حلب مافی الصرع:

التولات بكاهانيد ما اثريائت م

آنکه بر مندر شد از در ستوری داد و گوشتی ده ارج بوی یافت ارق

سهر: از ف نزدیک آمد: آسف غمگین شدن: آسوخ بی هوش شدن: اشرد نزدیک
آسفت: امن آمدن شدن: الف احب: الم دردی یافت: انسر شاد شدن: انف انف

داشتند او را ذکر شده با ادب بآداب ادب و مصلحتی شده

اَوَّلُ عَرْدٍ شَدِيدٍ اسْلُ شَرِّ مَوِي شَدِيدٍ بَابِ اَنْ يَكُنْ

بَارِحَةٌ فَرُودَةٌ تَأْتِي الْمَجْدَّ بَابُكَ دَاشْتِ تَارِكِينَ خَوَاسْتِ بَجَارِ

زاری کرد: داب بالغ فی السیر، ذال شتاف رفت، داب نیل کرد.

سَابِ خَقْ سَالِ خَوَاسْتِ وِزْ سِيذِ لَامِ بِلْوَ كَرْدِ مَادِ تَجْتَرِمْ

بِأَحْسَنِ تَجَازٍ جَزِيئَةً بِرِيقَةٍ بِمِثْلِ مَهْرِيٍّ كَرْدِ سِيمِ صَجَرَةٍ

بَابُ سَرَبِئُوسَ
بُوسُ رُویشِ شَدِ رُوفَ مَهْرَانِ شَدِ

ضوء نزار شد کو ب اعتمه لوم سفله شدم باید ای بد
 بدافع شیا قبل غیره سرایه شدن بیماری تائیت خباستر
 حجامت کج کرد حساد و کرد و دور شد در ا دفع در افرین رزا
 زیان کرد رفار فو کرد رقا خون بیستای ربا بر فراز شد سلا روغن
 گذاخت صبار کیشی یکیشی شد ضنا کوزد بسیار شده فشا جوش
 دیک و انشاند فطامت کج کرد فقا چشم بر کند قرا خواند کشاریان
 خشک کرده کفنا کوسار کرد کلا حفظ الحای بنجاف ملا بر کرد
 نسأ آخر وزجر الناقة بالمنساة نشا برامد نکا بوسن از ریش باز کرد

هند اسکن هبا قطر از آلود و جا خایر بکند به هبا عینی

هبا اعطی هنی یکسر النوز کوارند شدم با بری بی بری
 بیزار شد و ز بیماری به شد خطی کند کرد دفعی و جدا کرد تم دفعی
 شنی دشمن داشت طفی السراج جراح بنشست و طم و تشنه شد
 مافیه ای مازال فی ناکه آمده هر ای افسوس داشت با بکو بیکو
 بکو و ابنا کم شیر شد بطوا ابطاء جر و نیک داشتند دفعی کم شد

در خوار شده رد و نکوسار شد با آب بوب و آب جمع
 اذ انقل اسر یا کاشان آل با زامد و ستر شد با ارض بیض
 ارض مرکم

بِأَوَاكِيدٍ وَأَدْنَى دُرِّ كُرْدٍ وَالْخَنَامِ

بِأَيْسَرِ يَاسٍ يَيْسُ وَيُسُ نُوْمِيْدُ شَدَمِ بَا اِسِيْ يَاسِي

اِسِيْ حَرْفِ وَهُوَ اِسِرُّ وَاسْوَانُ بَا اَفِيْ وَكِ اِيْ بَارَزْدُ

مَا اَتِيْ يَاسِي اَتِيْ اَمْدُ اَتِيْ اَوُ كَرْدُ اَتِيْ اَنَا اَدِيْ الرَّائِبُ

خَيْرُ اَرْبِ الْقِدْرِ دِيْكَ بِرِجُوشِيْدُ وَالْجَلْعَسَلَكُ اَنِيْ هِنْدَامِ بُوْدَمِ

بَا اَبَابِ بُوْ بَا بَا اَمْدُ وَاَقْرَارِ اَوُ رِدُ وَاَبَا هُ قَتْلِيْ هُ سَا

عَمَلِيْنِ كَرْدُ نَا بِرَا مَدُ وَاَمَزْ كَرْدُ بِقَوْلِ عِنْدِيْ مَسَا لُ وَاَلِيْ اَخِرُ نَكُ

وَاَنْفَلَكُ مِ بَا اَكَا يَادُ وَا اَدَا بِفَرِيْفَتِ اسَا دِرْمَزْ كَرْدُ

اَلْاَعَا جِرْ شُدُ نَا كَا اِيْدُ ا دَا مِرْضُ شَا خَوَاشْتِ هُ

بَا مَبَايِ يَبَايِ مَبَايِ كَبُرُ دَايِ بِفَرِيْفَتِ شَايِ سَبَقُ مَبَايِ سَعَابَتِ

نَايِ دِرْمَزْدَمِ بَا اِيْ يَبِرِيْ دَايِ دِرْمِ بَا جَا يَكِيْ

جَا اَمْدُ ضَا الْفُجْرُ رُوْشُ شُدُ فَا بَا اَمْدُ قَا قِيْ كَرْدَمِ بَا وَكَا جَا

وَجَا مَكَا رِزْدَمِ بَا وَطِيْ رَطَا وَهُوَ شَا دُ وَطِيْ بَايِ بِرِزْمِيْنِ نَمَا دُ

بَا وَضُوْ بُوْضُوْ وَضُوْ نِيْ كُوْشُدُ وَطُوْ نَمِ شُدَمِ بَا وَايْ يَا دُ

وَايِ وَعْدُ مَبَا اَحْ يُوْجُ لَحْ اَتَشْ بِرِخَا سَتِ اَحْ مَعْصِيْتِ

خَوَانْدُ اَزْ اَحْ اَمَّ قَصْدُ كَرْدُ وَاَمَايِ كَرْدُ وَبِرْ شَكْسَتِ اَنَنْ مَبَا اِيْلَمِ

الْمَثَالُ مِنْهُ

باورع بزرع و زرع بازداشت وضع نهاد و آب
 نیک دیدن و قع بیفتاد و در کسی افتاد و کع کردم گریه و لغ سر
 در آتشی رکن و هب دای با و تکی شد و تدمیخ کو فت
 و تکیز کی فت و کینور کرد و یکاست و تبت نخست و حبت واجب شد
 و بیفتاد و بیاشفت و جد یافت و جفا اضطرب و جم اندک شد
 و جم ارز و خاست و خدیش تافت و غز نیزه زد و خطه الشیب
 خالطه و دج رک اسب زد و دق باران آمد و ورد آمد و زر گنگ کرد
 وزن بسخت و سطر در میان شد و سق کرد کرد و بار برداشت
 و سم بداغ کرد و شمشیر دست بسوزن بر گند و صب هوار شد
 و صف نشان داد و وصل رسید و بیوست و مدی داد و وضع روشن شد
 و ضری یافت و وعد و عده کرد و عظم پند داد و غلطفیل شد و شراب
 و قدر یک باد شاه شد و فر حقه چیزی بکار آرد و قب در آمد
 وقت هنگام بود و قد اتش شجید و قد بیفکند و قدر خانه
 نشست و فر حلم و قصر کردن شکست و وقف بداشت و بیستاد
 و قم اذک و کز لکر و کفاب خانه در آمد و اشک آمد و کز بر خایه
 نشست و بچ در شد و ولد ناز و لبق دروغ گفت و نم مکرر شد

و به آتش بنخید و هم دلنجیزی شد و من سست شد و سستی کرد

بأَوْثَقِ يَوْثَقٍ وَ يَوْثَقُ هَلَاكٌ شَدَّ وَ جَعْدٌ دَرْدُ خَاسِتْ

و حل تر سید و حل در و حل افتاده و سع اخط و سز نعر و شل

شوخ گرفت و صیب و جع و غرگرم شده و له عقل بشد و بهج کرم شد

و بدل و جگ و هم غلط کرد با و ثوق یثوق

و ثوق استوار شد و گستاخ شد و رث میراث یافت و رع بر میزد ^{کار شد}

و هم بیاماسید و موق عاشق شد با و بیل یوبیل

و بلد شوار شد و ثر جای نرم شد و ثوق استوار شد و حردوی ^{شمار شد}

و حفت بسیار موی شد و خم و ثل و رد کلکوز شد و زرع بزدل شد

و شع اسب سبک دوید و هم بیکوشد و وضع فرو ماید شد و قح می شرم شد

و کت جامه شوخ گرفت با یعر یعر یعر یعر ^{یعر المعر بن بالک کرد}

بینع و اینع بارد درخت تخت با یسر یسر یسر یسر ^{یسر قمار بازیدم}

با یسر یسر یسر یسر خشک شد یتم می بد شد یقط بیدار شد

ما یسر یسر یسر یسر کار سبک شد

الاجوف

ما بار یبور بار میان مود و نیست شد و کاسد شد

باع سرش میخورد: بال بول کرده: تاب تو به کرد: تاق از زو بود: تاب بازگشت: ب
 تار بخاست: جاب سوراخ کرد: جان داران اید و نیک شدند و سخی شدند: جار: ح
 ستم کرد و ز راه باز شدند: جازرواشند: حاش تر دد: خلال الدور: ح
 الفارة: جماع گریخته شدند: جال طاف: جاب گناه کرد: جار باز آمد: ح
 و کاسته شدند: چاز جمع: حاش صید برانند: حاص چشم دروخت: ح
 حاط صان: حاك بافت: حال بنیر السین: حذا کرد و سال بازگشت
 و گردید و شتر بار نگرفت: حالم حول الشی: حرام چیز گردید: خار کاو: ح
 بانک کرد: خاض فیه در چیزی رفت: خان خیانت کرد: دار: د
 بگردید: حاسر: حمن کوفت: داف مزج: دام همیشه شده: داد برانند: د
 ذاق نجشیدم: راب شیرماست شدند: رات خر ستره گیر افکند: راح شبانگاه: ر
 کرد: راد آب و گیاه جشت: راز از آمد: راض کرده: اموخت: راع و روع
 افزع و راع اعجب: راع بجفت و بگرفت: رام جشت: زار زیارت کرد: ز
 زال بگشت و بشده: ساخ بای فرو شدند: ساد ممتد شدند: ساس سیاست: س
 کرد: ساط خلط: ساغ بگوار شدند: ساف شتم: ساق برانند: ساق الما
 الالکرم آب بر ز نرد: ساك مساواک کرد: سام چشم انسانا مشقت: ش
 او شرا و نما کرد و شراب مزه را گرفت: شتاب بیامیخت: شاران گیر رفت: ش

مر

شاصر ساک : شاق از زو بود و از زو مندر کرده صاب تیر راست شدن : صار اناک

ط

صاع زری کرد : صال علیه حمله برد : صام روزه داشت و شتر مرغ و بیل و

ع

زور بالا گرفت و بیستاده طار پیرامون گشت : طاع فرمان برد : طاف بگردید

طال دراز شد : عاج خول شد : عاد بازگشت و بیمار بر سید نشد : عاد الی

غ

الدر و اخذای بنامید : عاض باداشد اذ : عاق باز داشت عال تحفت

و بفروزد : عام سبج : غار آب بر زمین فرو شد : غارت عینه چشمش باز شد

ف

و افتاب فرو شد : غاص در بافر و شد : غال املاک : فات اندر گذشت

فاح بوی داد : فار بجوشید : فاز برست و ظفر یافت : فاق بر بالا شد

فاه سخن گفت : فات علف داد : قاداس کشید قال له او را گفت

قام برخواست : کار فروزن شد : کاز بود : کلات عمامه عمامه بچید

لا شته في التراب لونه : لاح بگردانید و روشنای یافت : لاد عا د

م

لاط لواطه کرد : لاک بخایید : لام بنکوهید : مات نبرد : ماج موج زد

مار بگردید : ناب نهایت داشت : ناح نوحه کرد : نار بدید آمد و بر مید

ناسخ بچید : ناش مرغ آب خورد و بر گرفت : ناص بگز تحت : ناط بیاوخت

هاد تاب : هار شکافت : هاع بر ریشید و ترسایید : هاز دك

ب

بات همه شب بود : تقول بات یفعل کذا

باباع بدیع

باد نسبت شد: باض خایر کرد: باع بفروخت: بان منبر جدا شد: تاه تکبر
 و تحیره جاش بر جوشیده: حاد و حاص مگشت: حاصت المراه بی نماز شد: **ح**
 چاف بیداد کرد: حاق به مکره نزل به چاک و نسج: چان هنگام بود و ملاک شد
 خاب نومید شد: خانیکی داد: خاسر لای: خاط بدوخت: دان یاداش داد: **خ**
 و نام گرفت: خام عاب: راب مشک کرد: راث درنگ کرد: راح اینوئید: **ر**
 راش بر بر نهاد: راع باز آمد و نیک شد: رام برح و نیست عمل بحر و النقی
 ران علیه غلبه کرد: زاد بفزود و فزود شد: زاف بهره شد: زان
 بیار است: ساب و ساح آب دوید: سار سرفت: ساح در زمین رفت: **س**
 ساف تنیغ زد: سال فاض: شاب سر سبید شد: شاخ بیر شد: **ش**
 شاد و شاد: افراخت: شاط هلاک کرد و ملاک شد: شاع ذاع
 شام تنیغ در نیام کرد و تنیغ کشید: و شام الهم و کوثر باران داشت: شان
 عاب: صالح هانک داشت: صاد شکار کرد: صار شد: صاف تابستان کرد: **ص**
 صار مگشت: صار کردند: صاف ممان شد: ضاق تنک شد: ضاع
 کم شد: ضام ستم کرد: طاب خوش شد: طار پیرید: طاش تیر خطاشد
 و سر سبکی کرد: طان پندود: عاب آهو کرد و سر راح کرد: عافید
 عاج نفع: عار مری الارض غیری ضبط و منه العبیان: عاشق نیست

عاف الطایر زجره: عال افتقر: عال دیرویش شد: عام ارزو شیر خاست:

ع غ غان چشم کرده غاب ناپیدا شد و آفتاب فرو شده غاغر نقص لازم و متعد

ف ف غاظ اغضب: فاظ امره: قاس قیاس کرد: قاط روزگرم شد: قال خواب

ک نیم روز کرده کاد ستکالید: کاسن برک شد: کاع بد دل کرد: کالت همود:

ل ل کات و آلات حبس کات نقص کاق سزاوار آمد: لکن نیم شد: ماد بجنید:

مار جلب الطعام للبيع وللعیال: مار جدا کرد: ماش خلط الشعر بالموف

ماط دور شدن ماع بگذاخت: مال نجفت: ماح کیا خشک شد و آرزو

خاست: ماد بجنماید: ماضر کسر: مال فراوان تخت: مام دلگیری

شد: مایچار بچار

خال پنداشت: عاف کرامیت داشت: غار غیری ت برده: کاد خواست

نال مافت: نام نجفت: بلحول حول حول اخول شد

صور مال عنق من الکبر: عور یک چشم شده: مایجید تجید

جید دراز کردن شده: عین بزرگ چشم شده: غید ناعم شده: میل کشد

اللفیف

با ثوی ثوی ثوی پیستان: جوی که در گد

خوی خلا و مقدم: ذوی بزمیده: ذوی روایت کرد: ذوی بام آورد:

شوی بریان کرده، ضوی الیباوی، طوی نور دیزه عوی سک بانک
کرده غوی ضلّ کوی بداع کرده، لوی صرف شلوی غویر مطلد.

نوی بیت کرده، هوی سقطم با توی یثوی، توی ملک
جوی و دوی در دیک هاست، حی زنده شد و شرم داشت خوی
شکم تمی شده، روی سیراب شده، ضوی هرل طوی جاع، غی در مانده

قوی قوی شده، لوی و زمانه شده، هوی احب ما و حجت
ودی خوزنماداد، وری شش گرفت، وشی شکاشت و سعایت کرده
و عی حفظ، و فی بالعهد بمان راست داشت و فی مال مدینه ساواه

و فی تم، و فی حفظ، و بی و فی شست شدم ما و حجت یو حجت
و حجت ستم سوه شدم با و لی یلی، و لی توی و لی فرمان
اون خوشتر بود، و دی الزند خرجت مانم

حج المنقوص

با دمای ملک، دی شختی رسیده، و عی حرا نید
و گوش داشت، سعی سعایت کرد و صدقت سنند و بدوین، سعی پیرا شید پیل
صغی الیه مالک طفی جدا اندر کدنت، الحی لام و قشیر، نعی خبر
مرک اورد، نعی یاز زده، ما بلا یس بلو، م

ت بلا از مود: بد اظهر: بد ايساريد: شد بدالتر ايشر: بد: تلاخواندني شد
ثغاكوسبند بانك زد: جلاخرج عن الوطن وصقل جثا وازانوشت
ح جفا جفا كرد: چن المكن جلاشيرين شد: حداساق حيا مشي على ركنه
و اعطى حذا نعل نعل انداخت: حشا خاك انداخت: حنت النجعة
ح بكشن ام: حنا اشفق: حنادو تا كرد: حشاييا كند: خراساس
خبا آتش زد: خطا كام زد: خلا خالي شد و مكنت: خشار كين
د افكند: دجا و طابسط: دناز ديك شد: دجا تا ريك شد: دعا
لخواند: دعالة افرين كرد: اورا: دعا عليه نفرين كرد: دلا دول كشيد
ذ در آمد اميد: دما و بي خورد: رسالت: رشا پاره داد: رغال البعير
صاح: رنانظر: رتا شد و از خي: رجا او ميد داشت و بر سيد
زجايستد: زكا بفرو: زقا صالح: سجا سكن سها عند غفل
سلا عند خرسند شد: سجا سجي كرد سطا عليه: سطر سطا و سنا
ش بلند شد: سخا سخي شد: سراكشف: شكاكلك كرد: شجا اند و بكر كرد
شجافاه: دهن باز كرد: شجافوه دهن باز شد: شتان مستان كرد
شد اغنى: صهاد لى كسى جفت و باز صها ام: صفا صافي شد
شجاهشيان شد: ضفا الثعلب روماه بانك كرد: ضفا اتسع

طحا و غسا و غضا و عطائا ریک شد: طما المأمدة: طفا بئر سرب آمد:
 علا بزرگوار شد و غلبه کرد: علا فی الارض تکیه: عدا بتاخت و ستم کرد:
 عدا لظوره از حد بگذشت: عفا عنه عفو کرد: عفا جبر خواست و بسیار شد:
 و نابیداشد: عشا الظلم و قبل العرض عنا خضع: غزال جهاد رفت:
 غلا دور اندر شد: غدا بامداد کرد: غدا سال و زنی: فلا فطم: فسل:
 بازداد: فشا اشکان شد: فقازنی شد: قصاد و شد: قراننی شد:
 فساد سخت شد: قلا بریان کرد: کساد بروشانید: کما بروی افتاده:
 لها غفل لغار زشت گفت: مکا صغیر زد: نجاب است: نما بفروخت:
 نجافضد: نباحفقا: نزا علی بزرگوار شد: نضازار کرد و جامه بر کشید:
 ها محو کرد: هها الخطاه نامسر و روا
 سر و بزرگوار شده کی بگریست: سری بتراشید: بغی نجشت:
 بغت المرأة زنی کرد: بغی بگریست: بنی بنی کرد: بنی علی املا
 دخل مناه ثنی و تاه کرد و باز کرد ایند: جسی جمع و استوفی:
 جزی کافا: جزی لذنب: جزی میوه رفت: جزی المکا و الراح
 و الفرس رفت: حکایت کرد: حی نکه داشت: حی انقذ انفس
 داشت: خدی و رکوی اسب دوید: خصی خصی کرد: خفی بدید: کرد:

دَمی علم و خَلد رقی افسوز کرد : رمی بلند اخت : رتی مرثیت کرد :

نَدی علی عابد : نَدی زنی کرد : سقی المرح التراب از التمه : سرای و اشری

بشرب رفت : سقی و اسقی اب داد : سبی اسیر کرد : شفی دهنه کرد :

مَرای خرید و فروخت : صلی و اصلی در ائتس کرد : طلی بلند و د :

عَصی عاصی شده : غلی بجوشید : غشی منش بگردید : فدی باز خرید :

فلی سرچست : قری اضاف : قَدت العین رمت بالقذی قلی

ابغض : قضی حکم : قضی حقه حقش بگزارد : قضی لحبه مات :

قضی العجب عجب داشت : کفی بسنده کرد : کنی تعرض کرد :

مشی بردفت : مضی بگذشت : منی تقدیر کرد و شمتوت یافت :

مَری در دوشید : نفی براند : نمی نسب و زاد و رفع : نکی گزند کرد :

هدی راه مژد : هدی هرزه گفت : مابلی و بلی

بلی کن شد : بقی مانده : حلی تب خال بر آمد و نجشم شیرین شد :

حظی کی امی شد : حفی لطف کرد : حخی نفسیده شد : خزی

بنفرتن شد و شرم داشت : خفی بنهان شد : خشی خاف کردی :

خوز آلود شد : ذکت زیزک شد : رقی بر شد : رضی خوشنود شد :

رضی بپسندیده ردی بملک : سلی عنده سلا : سخی سخاوت کرده

شقی بدخت شد : شخی غصه و اغتم

شهری از او کرد:

شری کفس بر آمد صلی در آتش شد: شهری از او کرد: صلی فی الشمس بر زلها صری
خوفا کرد: ضعیف هرگز طری تازه شد: عشی فسد: عری برهنه شد: عمی نابینا
شد: عشی شکور شد: غنی بیار شد: غنی اقام: غشی اقی: غبی جمل
غری اولع: غنی نیست شده: قلی خاشاک در چشم افتاد: قنی حفظ
قصی بعد: کوی خفت: لمی غفل: لسی فراموش کرد: ندی نم گرفت:

المضعف

باب بیست و نهم

بش پیرا کند: بر حقف وفتت: بد سبق و اخلاقیت قطع: بل ترکد:
بل رجه و صلک: بر سلب: ج و بط بشکافت: تل بر عملوا فکند: لج
صبت: جت و جذ ز من یزید: جز و جت قطع: جر از ب: جر بشید:
جس رک مالمید: جش ح شن جل لقط الحکة و می الهرة: جت و حص
را بیکت: حج امدک کرد: حل باز کشاد و فرو د آمد: حق ثنت:
چف کرد چیزی دما ند و موی ز روی بکند: حم ازاب و قد حص
بکشت: حط وضع: حد باز داشت و حد زد: وحد نهاد:
چک خارید: حش آتش کرد: حت فرك و نفز الورق: حص محشید:
و موی بر د: خط کتب: خم شوک: خش و رس کرد: حص خاصه کرد:

د خب بوسد: خد شوق دفع دفعه جفوة دل راه ملود: دس بنهار کرد
 و قولد تعالی سیمامو فعل من ذلک اصله: دس فقلت اهل السیریا
 ر دوق بکوفت: دس شیر و هشت: دك بکست: دم بنکو هسید
 ر در بر اکنید و افتاب بر آمد: دس طرفه: رد باز کرد ایند و باز داد: دس
 برورد: رخ حرک رم نیکو کرد: رش آب زد: رص لحکم: رف نریزید
 رد کوی بشت: زم ما هار در کرد: زق زق در کرد: زن تهمت کرد: زخ دفع
 س زف زن خانه شوئی برود: سب دشنام داد: سرافرح: سل بکشید و دزدی
 کرد: سن صور و حد د: سد کله بست: سهر هار داد: سخ بر تخت و کوبند
 ش فریه شده: شوق بشکافت و دشوار شد: شک بشک افتاد و شکافت: شد
 سخت بیست: شد علیه: علا سن صبت شب او قد: شج سر سگست و سیامخت
 ص شف احزن: صد بر کردید و بر گردانید: صح کر کرد: صف برشته نهاد:
 ص صک دست بر پیشانی زد و چک بر کرد: صر بیست: ضن و اضریان
 ط کرد: ضم الف: طم خلق و غلب: طر طاری کرد: طل خون باطل کرد: طس
 گمانی برد و دانست و ظنه بالشرقته ائمه: عز غلب: عد بشیر: عوق
 عصی عوق عز و لده: دفع عنه: یوم استیو عه: عس عسیر کرد: عشه یو
 غ خورد: عب شرک الماکر غیر مقین عثم شمل: عل آب دوم داد: غفر
 غل دست بر گردن بست

غل و اغل خیانت کرد: غم: غمگین کرد و پوشید: غط غمسن و غخر
 النایم: غش غش کرد: غص اغصی غص منه: اهان: غص اطلاله: ردّ هاء
 فك باز کشاد: فل کند کرد: فت ریزه کرد: فصر بشکست: فرغ الدابده: و
 در دانش نکرست: قص اثره بنی شد و خیره گفت و هوی برید: قطس قلم برید: و
 قد جامه برید: قمر سر شد: قس وقت نم: قم جای رفت: قدر اش
 کد کو شبید: کب سروی افکند: کر باز گردانید و باز گردید: کن و اکنت
 پوشید: کف باز شد و باز داشت: لم جمع: لف در بچید: لردا و داد
 کوزک: مر بگذشت و تلخ شد من احسن و قطع الخیر من مت نهاد:
 مل چیزی در آتش افکند: مح اب ز در رخت: مت الیه ترسل مضر
 و امض او جمع: مد کشید: نصر علیه نام زد کرد: نصر الحديث دفعه: هت
 بحسب ایند: مم به خواست و بکذاخت و غمگین کرد: هشر برک و رخت
 هت استبقظ و ما جنت: هت بشکست: با بصر بیض
 بشر ارناح: بص بر وقت بل و ابل ز بیماری به شده: تب خسر: تم تمام شد
 تخ خمیر ترش شده: جد نوشد و پوشید: و سحر حقیقنی گفت: جن علیه اللیل
 شب دما من: جل عظم: جم الما و اجم کثر: جم بر آسود: جف خشک شده
 جن مساز شد: جر کریم شد: جوق و جیب: جل مزاحرام: و اکل از احرام بیرون آمد:

خ ج ل ن الشئ وحل عليه الشئ وجب : حط غصبت : خر سقط : خف سبك شد
 ن خ س خ سیر شد : خم اللحم واخم طرد دقت نرم رفت : دق باریک شد
 در ذل خوار شد و رام شد : ذف زود بیدید : ذن انفه قطعی : رق تنك شد
 و سده شد : رك رك شد : رف و روع داد و مرغ كرد بر كردن : رم پیوست
 ر رق اخلق رسو شد : رن بنا لده زفت شتابید : رج ركبت فيه الزجج
 س سدر راست شد : شخ خل شد : برا كنده شد : شط دو شد : شب بزو شد
 شد سخت كرد و سخت شد : شد ملج بك فلان سخت دوست دارد تراه
 ص صد بنا لید : صر الباب والقلم والتعل بانك كرد : صل آمن بانك كرد
 ضر صر اللحم واصل كوشد كنده شد : صح درست شد : ضب سال ضلبي ره شد
 ط طع صاح : طف الخ نافر بقرامتلا بید : طن كوش بانك كرد : عز ارهند
 ع ع شد و دشخار شد : عف بار ساشد : غث واغث نزار شد : فر بكن سخت
 ف فر الید و ابن او كز سخت : فح و كشر مار بدمید : قریستاد : قل اندك شد
 ك م ن كل كند شد : كع باز تر سید : مح و امح اخلق نیم سخن جید : نق صاح
 ن ن تفرقت نشر المقلی صوت : نشر الخبث بید : هف خف : هر يك بانك كرد

هشتران نرم شدند با بستر بستر

ب بر نیکی کرد و مهریانی کرد و راست گفت و سو کند راست شد : بچ
 گلو فام آمد :

تَرَامَتْلَا عَطْمَاءَ حَرَّازِ اَزْدَشْدُو كَرَمِ شَدَّ سَفَاقِیْجَ شَلْخَشَكْدَسْتِ شَدَّ **ب** ح س ر
 شَمِ اَبُو بَیْدَ شَمِّمَ بِلَنْدِ بِنِی شَدَّ صَمِّ كَرِ شَدَّ صَبَّ اَزْ مَنْدَشْدَ صَكْ اَلْ كَمَنَازِ **م**
 اَصْطَكْتَا صَرْخَشَكْ طَبَّ عِلْمِ طَفَّ قَلَّ ظَلَّ بَرُو زَبُوذْ عَضْ بِلَنْدَانِ كَرِشْتِ **ط**
 عَرَّ سَبِیْدِ بَرَامْ عَلَّابِ دُومِ خَوَرْدَ غَضَّ بَالِ طَعَامِ طَعَامِ دَرِ كَلْمَانِ **ع**
 غَضَّ اَمْتَلَا غَضَّ تَا نَ شَدَّ فُظَّ زَوَشْ شَدَّ فَزَّ زِجَوَابِ مَانْدَ قَرَجَشْمِ رَشْ شَدَّ **ف**
 قَطَّطَ الشَّعْرَ جَعَدَ كَسَّ كَوْنَاهُ دَنْدَانِ شَدَّ لُجَّ سَتِیْزِ كَرْدَ لَنْدُ خُوشْ شَدَّ لَدْ حَكْ **د**
 كَشِیْدَ لَبَّ عَقَلَّ لَهْ سَتِیْرَ رَا زَشْدَ لُجَّ حَشْمِ دُوسَدَ مَسْرُفِ اَبَسُوذْ مَصْ **م**
 وَا مَتَصَّرَ نَزِیْدَ مَلَّ صَخْرَ وَا دَلَّ حَبَّ وَا رَا دَ هَشْرَ اَرْتَا حَ وَا صِلَ مَا فِی هَذَا الْبَابِ **و**
 فَعَلَ بِكُسرِ الْعَيْنِ تَقُولُ بِرُوتٍ وَمَلِكٌ بِكُسرِ الشَّافِیْ مِیْنِ وَكَذَلِكَ اِخْوَانُكُمْ
 حَمَلُ الْمَشْعَبِ

افعل

اَلْجَ شَاذِ كَرْدَ اَمْدَلِ بَدَلِ كَرْدَ اَبْرَمِ اِچْكَمَ اَبْسَلِ خَنْكِ اَبْشَرِ بَشَرِ اَبْصَرِ **ب**
 دَیْدَ اَبْطَلِ اَبْطَلِ كَرْدَ اَبْعَدَ دُورِ كَرْدَ اَبْغَضَ شَمْنِ دَاشْتِ اَبْلَسَ نُو مِیْزَشْدَ
 اَتَبَعَ دَرِیْ دَاشْتِ اَبْلَغَ بَرِ سَا بِنِیْدَ اَلْخَفَّ هَدِیْدَه دَا دَ اَتَرَبَ تَوَا نَكْرِ شَدَّ **ت**
 اَتَرَعَ بَرُ كَرْدَ اَتَرَفَ وَسَعِ اِنْقَضَ اسْتَوَارَ كَرْدَ اَلْخَرْجَ كَرْدَ اَنْثَبْتَ اسْتَوَارَ كَرْدَ **ث**
 اَثَقَلْتَ الْحَامِلَ كَرْدَ اَنْ بَیْسْتَادَ اَلْمَرْدَ دَرِ خَتِ بَارِ اَوْرَدَ اَجْبَرِ سَتَمَ كَرْدَ اِچْكَمَ **ج**
 دَرِ مَوْرَاخِ كَرْدَ

اجعل اسمع: اجلب برالمخت: اجمع استوار کرد: اجمع طبعی عم کرد:

اجل طرد کرد:

اجرب الخط: اجرم گناه کرده: احبس اسب در سبیل خدای بست: احبط

کار بیاد داد: اجم مذ دل شد: احث نو کرد: احزن غمگین کرد: احسن الیه

نیکو کرد: احسن بدانست: احسب دین شمار داد: احصداستوار کرد و

مدر و آمد: احصر حبس: احسن نکند داشت: احضر حاضر کرد و اسب روانید

اچکم استوار کرده: اخبت خشم: اخبر آگاه کرد: اخرج بیرون آورد: اخضر

بکاه ساید: اخضر نقض العهد: اخفق نومید شد: اخلد الی الارض مال:

اخلص ویژه کرد: اخلف وعده خلاف کرد: اخلق کمز شد و کمز کرد:

ادبر برگشت: ادخر باطل کرد: ادرج بتو ریخت: ادرک در رسید:

ادلج ساری اولی للیل: ادمن پیوسته داشت: ادهن دامن: اذعن

کرد ز داد: اذنب ببرد: اذنب گناه کرده: اذخ جریب سخت: ارجف

خبر بد گفت: ارجل پیاده کرد: اردف اسس اندر آمد: ارنم رعد مانند کرد:

ارسل فرستاد: ارصد ترقب: ارضع کوذ که را شیر داد: ارطب رطب

داد: ارقل شتر دوید: ارکب المهر لحد مرکوب رسید: ارکس نکش ارمل

از تو شتر شد و حصیر یافت: ارطب بر سائید: ارهف نیز کرد: از حق ابطال

از بد کف آورد: از عکسبیل کرد: از لف قریب: از لق اصاب بالعین

سن از مع غزم: اسبع بمدفت ماه زای: اسبغ تمام کرد: اسبح عفو کرد:

اسحت موی ساذ کرد و نیست کرد: اسرج نیز بر کرد: اسرف فراوان کرد:
 اسعر رخ کرد: اسعط و اینی افکند: اسعف حاجت روا کرد: اسفر
 روشن شد: اسلف و اسلم سلف داد: اسقط فکند: اسکن بیارامانید:
 اسلم مسلمان شد و هلاک داد: اسمع بشنوائید: اسمرفی بکرد: اسند
 اسناد گفت: اسنه یک ساله شده: اشبل اشفق: اشحم کر: عند الشحم
 اشرق روشن شد: اشرق دخل في الشروق: اشرك انباز کرد: اشعد
 خور رخت ملکه: اشعل اتش افروخت: اشفق مهر بازی کرد: اشکل
 مشکل شد: اشمت شاد کامه کرد: اشمد گوا بر گرفت و حاضر کرد:
 اصبح در بامداد شد و بامداد کرد: اقبال ابکر و اشرق و اظہر و امسی
 دخل فیها: اصحر صحر رفت: اصدق کلین کرد: اصرخ بفریاد کرد:
 اصعد امعن في الارتفاع: اصفد داد: اصقب قرب: اصلت تیغ کشید:
 اصلح نیک کرد: اضعف مضاعف کرد: اضلع اقتل اضمر در دل گرفت:
 اضحك خندانید: اطلق برکشاد: اطنب بسیار گفت:
 اظہر پیدا کرد و در زمان پیشتر شد: اظلم تاریک شد و در تاریکی رفت:
 اعجب بشکفتی آورد: اعجز سبق: اعجل بشتابید: اعجم
 عجم کرد: اعاد در پیش شد: اعذر بعد راورد و خشنود کرد:
 اعسر عسر کرد:

اعرض عنه بر گشت: اعرف ریشه فرود و خوبی بآورد: اعسر درویش شد
 و دشوار زاد: اعصر خنجر خنجر رسید: اعظم بزرگ کرد: اعفص جعل
 العفاص: اعقب با داشت: ادومیران هشت: اعقد انگیز فلج نمود کرد
 اعلم علامت کرد: اعلى جبهه: اعنب انکور داد: اعنت مضرت کرده
 اغدق ارسال القناع: اغرق بآب فرود برد: اغرق القوس نزعها:
 اغسرم تاوان زده کرد: اغسل شستن آورد: اغطش تار یک شد
 و تار یک کرد: اغفل ترك: اغلق در بست: اغلف در علاف کرد
 و اغمد اقرب: اغمض ترخص في اخذ الشئ عند اشترايه: افحش فحش گفت
 افردت تنها کرد: افراط از حد در گذشت: افرع شاخ بیاورد: افزع
 و صب: افسد تباه کرد: افضل فضل کرد: افطر دروزه کشاد: افلت
 برست: افلح نیکی یافت: افلس و فلس شد: افند دروغ گفت: اقبر
 در گور کرد: اقبل روی باز کرد: اقتر درویش شد: اقط خط
 رسید: اقدام فرایبش شد: اقترض بام داد: اقرب اطاق استطاد
 کرد: اقسم حلف: اقصر بان ایستاد: اقضم جوف فاستورداد:
 اقطع مرك كوكب شد: اقطفا انكور سفت آمد: افعل زبش گفت: اقفر
 سرای خالی شد: افقل قفل بر زد: افلق بان ایستاد: افقع اجعی: الكبر بزرگ یافت
 اكثر توانگر شد: اكذب دروغ زن یافت: اكروستم کرد:

اکرم لرامی شود: ^{الکف} اقل جعل کافلا: اکثر فیه روز نشد: اکمل تمام کرد: ^ب الثب
دست شد گرفت: ^ب اعلی الهم لعمام بر کرده: الحمد مال: الحف الح: ^ب الحق در ساینه
الهم تر بدست داد و کوشد بسیار شد مرد را: الزم لازم کرد: ^ب الهم درد دل افکند
اچل الخط: امسک نگه داشت: ^ب امسک عند دست باز داشت: امطر بارید: ^ب
امعن اسرع: ^ب امکن آسان شد: ^ب امح شور کرد: ^ب املك زن باز داده انبت برو یانید: ^ب
انتز کنده شد: ^ب الجذ بنجد شد: ^ب الجز وعده روا کرد: ^ب اندر نوادر گفت: ^ب اندر بیم کرد:
انزل فروزاورد: ^ب انرف خزن بسیار گرفت: ^ب انشد شعر خواند: ^ب انشر زده کرد:
انشر حرک: ^ب انصت خاموش شد: ^ب انصف داد داد: ^ب انطق بسخر آورد:
انظر اعمل: ^ب انعل نعل بر زد: ^ب انعم الله بک عینا خدای چشم بتور و سر کنا:
انقض جنبانید: ^ب انقد فرستاد: ^ب انفق نفقه کرد: ^ب انقد برهانید:
انقض حمل الشی و اثقل: ^ب انکزوج: ^ب انکر نکر: ^ب انک عاقبت: ^ب امطع اشرع:
اهلک نیست کرد: ^ب با الهموز منده:

اذا ب همه روز برفت: اساد همه شب برفت

با انطایب طوی ^ب انطاد بر امده ^ب اخطا غلط سموا:
اشطاشاخ بکرده: ^ب اقرأت امراه از اطهرت و از احاضه: ^ب انشأ ابتدا کرد
انسا آخر: ^ب امرانیک سخت: ^ب با اوطایوطی: ^ب اوطانم کرد:

او ما اشارت کردیم با اسما یسعی

اسما بدی کرد: اسما به طنبا بنظر بندیده: افا اعداء

با اثر یوثی اثر بر کینه: اجر بنزد داده: اذن

اعلم: آسف اغضب: آلف: عذر کرد و عذر ارشاد: آمن بکر و بدو امر کرد

انسر بدو شاد کرد: آنت دختر زاد: انق اعجب: با المثل منته

اوثق یسینت کرده: اوندیخ گفت: اوترو شر کرده: اوثق احکم: اوتغ اهلك

اوجرد از و داد کوزک را: اوجس اضم الخوف: اورث میراث داد:

اورد شکوفه: بیاورد: آورد آورد: اورط در بلا افکند: اورق درخت

برک بیاورد و نومید شنده: اوزع الهتم: اوسع استغنی: اوشك اسرع:

اوشتم انکور راسیاهی: راند: اوصد در رست: اوضع اسرع: اوضع وضع

على الوضم: اوطن بوطن کرد: اوعد بیم کرد: اوعز الیه بدو فرموده: اوغل

سار سیر اندیداه: افد و قدر ستاد: اوفر تمام کرد: اوفض بشتافت

اوقد اتش کرد: اوفر بار در کرده: اولم و لیمت کرد: اوج اندر آورده: اومض

برق یافت: او هنر سست کرده: با ایتش یونین: ایتن نکو سار زاده

ایسر توانگر شده: ایفع بلغ مبلغ الرجال: ایقن یقین دانست: ایلمن یلمن شند

با اوج خروج: اوج در پیش شنده: احوال یک ساله شند

ایوح کوشد دم گرفت اعوز افتقر اعوز ای بالکلمة العوصاوی التي لا یستدی لها
 اعول زار یکرست با آیه یوسف انی دادم آدی رنجدا شت
 آلی سو کند خورده انی تاخیر کرد با آتای بتایک انای تباہ کرد
 از آت المرأة بدیدامد آستنی انای دم بسد کرد و بسد شدیم اشوی تیر خطا افکند
 افوی زاد کسسته شد و قافیت شعر بگردانیدیم با آیدی نیکی کرد
ما اعیا مانده کرد و مانده شدیم با آوی ماوی کردیم

الاجوف منه

اباح مباح کرد ابان بدیدامد و بدید کرد اتاح نقد بر کرد اثاب مزد داد بپرت
 اثار بر ایخت و قلب الارض للزراعة اجاب ماسخ داد اجار زهار داد
 اجاز جایز دست و جایزه داد اجاف در راهی فرو کرد احاط بی امن
 در آمد و دیوار بر کرد ضربه فما احاک فیہ السیف ای لم یعلک ادا بر کرد ایند
 احوال دولت داد ادان بام داد اذاع اشکاره کرد اذاق بخشا ایند اراب
 صار دارینه و ارا بنی کذا بشک افکند مراه ازاح علقه ببرد اراح رگد
 النعم بالعشی الی المراح و برهانید اراد خواست اراق بر تخت عنه مر
 از اغ بگردانید ازال زایل کرد اساع بگوار ایند اسال بر تخت مس
 اشار اشارت کرد اشار علیه مشورت کرد اصاب صواب یافت و رسید ش

اصاح الیه گوش داشت ه اضاع کم کرده اطاع فرمان برد ه اطاق توانست ه اعاد

دکرمانه گفت ه اعناد منع ه ابحار عاریت داد ه اعمال بر عیال شدن اعان

یاری کرده ه اغاث فریاد رسیده ه اعارت تاراج کرد و رسن محکم تافت ه

افاد چیزی یافت و چیزی داد ه افاض الناس من عرفات ای د فغوا ه

افاضت فی الحدیث ه خاض فیہ افاق و اهرش آمده اقات توانست ه افاح

هم کرد ه اقال اقاله کرد ه اقام اقام الصلوة و هما و بیستاد و بر بای کرده

الام اتی بمانلام علیه ه الامن هم کرد ه الاق و بیت راطبق کرده ه امات طیر آیند ه

اماه کار در آب داده ه اناب رجع الی الله ه اناخ نخواست بایند ه انار روشن شد ه

اهاب بترسایند ه اهاب به بر خوانند ه اهان خوار کرده ه اسابذی خرد ه

الفصل

ایله العذر عذر مان کرد ه اندی بدید کرد ه ابقی ماند ه ابکی بگریانید ه اثری توانگر شد ه

ائنه علیه ثنا کرد ه اجری برانند ه احلی ز خانه بیرون کرد ه اخفی بشمرد ه

وطاقت داشت ه احفی الحیة المسئلة و سم اسب سمانیند ه احمی کرم کرد ه

اخزی خوار کرد ه اخنی تباه کرد و فخر گفت ه اخفی پنهان کرد ه ادلی دول

در هشت و ادلی تجسته حجت آورد ه ادنی نزدیک کرد ه اذری بفکند ه

ارینه علیه راد ه ارحی و از جا آخر ه ارخی سست فرو هشت ه اردی

یفت کرد ه

از سی ^ت **ارضی** خوشنود کرده از جی براند از ری به قرض از می خرمایم خنده شد
 از سی ^ت **نیت** : امری بشت رفت : اشکی مکه آورد و کله برد : اصی بگردانید
 اصی اسمان پاک شد : اصغی البیکوش باوی کرد : اصغی پاک کرد
 اصی جای کشت : اصی در انتر کرد : اصی جاشنگاه برخاست : اطری
 بستود : اطغی در راه کرد : اعدی باز آفت : اعطی داد : اعنی نابینا کرد
 اغدی سک رسانید : اغدی هج : اغشی بیوشید من قولد تعلی کاند
 اغشیت و قولد تعلی فاعشینام ای اعشینام عن الهدی اغشی چشم
 برهم نهاد : اغفی نام : اغی توانگر کرد : و قولد تعلی شان یغینه ای بصره
 عن قراسته : افی فتوی کرد افی فارسید کنا بیه عن الحجامعه : اقوی دور کرد
 افی بر دو گونه نشست : افی اعطی القنییه والنشب : اکدی قطع **العطاو**
 وبلغ الحجر : اکری بگری داد : الغی ترک الحديث : الفی یافت : **الفی** ^ل **تینک**
 الی مشغول شد : الی زمان داد و الی کرد : اثنی من المبتی : الی من **المز**
 اودی من الودی : الی مشغول شد : الجی برهانید : انسی فراموش گردانید
 الجی خبر تیر ببرد : انمی باز نمود : اهدی بدید داد

الفیق

اوحی دل بالقول والفعل : اودی لمرد : اوری البش زد : اوص وصیت کرد

اوعی اند جای کرده اوفی وفا کرد و تمام بداد افوی نزل القواء اولی داد الی
سوکند خورد با اندی داد آذی ستوی نمودم

المضا عف

ابر علی و ابل علی غلبت کرد: ابل مرل مرض شد: ابر مقام کرده: اتم سپهری کرد
اجد وجد تحت بیستاد: اجد کار دینر کرد و سول داشت: احب دوست
داشت: احسن کمانید من قولی لا یسمعون حسیسها: اخو در هشت کرد
و یحی گفت: اخل فروز آورد: اخب اسب کفوه برد: اخل به بکذاشت
ادل کستاجی کرد: اذل خوار کرده: ارم سکت: ازل الیه نعمة نعمه کرد
ازن نعمت افکند: استر بمنان کرد و سیداکرد و فی القدران و اسر و الندامه ای
اظهروها: اسف مرغ بریر اندیرید و مرد در کار حقیر شد: استریر شد
اشط جور کرده: اصغر علی الذنب بر کناه بیستاد: اصل اللحم وصل گوشت
کنده شد: اصم کر کرده: اطل اشرف اطل سایه بر افکند: اعد مساحت: اعز
احمد کرد: اغب هر سه روز زیارت کرد: اعذب شتافت: اخل غله باز داد
اقر خست و امل: اقصر جای در هشت شد: اقف مرغ کرک شد: اقل برداشت
و کم کرد و کم خواسته شد: اکبت بروی افتاد: اکن بمنان کرده: الب معنی
الح سحی کرد: الطائق ساعد الم فروز آمده: امده افروز کرد: امداغث

امر بسز یافت و تلخ شد
و تلخ کرد

امض ببرد آورد: اهل برانلینده اهل آواز برداشت: اتم باندوه آورد:
 با **فَعَّ** بترکم کرد: بدک بگردانید: بدن بناور شد: **ب**
 بده اسرفت: بر ز سبق: بترک بارک الله گفت: بشر مزه داد: بصر
 بینا کرد: بکر بگاه خاست: بلغ برسانید: بنی نیست کرد: ثوب بخاک کرد: **ت**
 ثبت نگاه داشت: شبط عوق: شرب غیر: ثقف راست کرد: **ث**
 بسه کرد: وكذلك رتع و خمس ای العشرة: ثمر بر کرد: ثمن بها کرد:
 جدل بیفکند: جرب بیاز مود: جرد بر مننه کرد: و تیغ کرد: جلد جلد **ج**
 کرد و ستاز یاند زد: جمش جمش کرد: جمع بارها کرد کرد و نماز جماعت کرد:
 جنب بر هر هیز انید: حمز بار بار است: چبر نیکنو بدشت: حلق حلق **ح**
 حلق فیه چشم درشت: حذر بر هر هیز انید: خوش کسی بر کسی اغالید:
 حرض حرض حرف بگردانید: حرم ناشایست کرد: حرق بسوزانید:
~~حک~~ حصل مییز: حصن استوار کرد: حفل الشاة مر تخلها
 و قنین حکم حاکم کرد: حلق مرغ در هوا بشد: حمد قال الحمد لله:
 حمد شرح کرد: حمق احمق کرد: و احمق خواند: حمل بار و کسی نهاد:
 حنط حنوط بر کرد: مخبر آگاه کرد: خرب ویران کرد: خلد **خ**
 جاویدان کرد: خلص بر هانید و خالص کرد: خلف و ابر هشت:

د خلق بیافزید: دیزند میر کرد: و از ای کرد از سر کرد: دخن دود داد: دمع
 در هو شامیند: دام خرد بود: دمت نرم کرد: دمو نیست کرد: دمو و دوش
 ذر شکنجه بر نهاد: ذرب زبان تیز کرد: ذکر و ایاد آورد: ذلک پشت
 خواند و التی تیل انزال القرآن بعضه اثر بعض: رجع لخر کرد ایند
 س رفع بانه در پشت: ركب در نشاند: زمل جامه در سر کشید: زلق
 نلمس کرد: سبح قال سبحن الله: سبح خفف: سمد موی سترد:
 سحر حلك سحر رام کرد: سرج چراغ کرد: سرح کشیل کرد و پای کرد:
 سرق دزد خواند: سطح هام باز کرد: سغر بزخ کرد: سقف سطح:
 سكر چشم بست: سلب سوک داشت: سلط بر کاشت: سلم
 علم سلام کرد و درست کرد: سلم لک کرد و داد: سلم بسیار:
 ش سمد موی سترد: سموم شمار کرد: سند بر هم نهاد: شبیه مانده کرد:
 شتر اسو کرد: شذرب درخت باخت: شرع گوشه شتر کرد:
 شر دین مانید: شرق ضد غرب: شرک شرک بر نهاد: شفق
 بشکافت: شمت بر حاکم الله گفت: شمربکار جایلی کرد:
 شمس در آفتاب نهاد: صبح کیف اصبحت گفت: صدر دیش
 ششاند: صدع فرق و صداع داد: صدق راست گوی کرد
 و صدقت ستند:

صرّج بصادوج کرد: صرّج بدید آمد: صرد عطا کم کرد: صرف بگردانید:
 صغر روی بیکسو کرد: صغر خرد کرد: صفد غل کرد: صفر
 زرد کرد: صرّج بیالود: صرّس بدندان گفت: ضعف افزون کرد:
 ضمب بریاز کردم: طرب الحماّم صاح: طرز طرازی کرد: طرق
 راه باز داد: طفل افتاب زرد بیستاد: طلق بای کشای کرد:
 طهر پاک کرد: ظلم بستم آورد: عبد ببندگی آورد: عبر
 خواب گزارد: عجل شتاب کرد: عجز پیر شد: عدل راست کرد:
 عذاب عذاب کرد: عذر قصر: عرج بیستاد: عرس نزل وقت السحر
 عرض نمود کرد: عرف آگاه کرد و خوش بوی کرد: عرق بخائی آورد: عذر
 باری کرد و ادب کرد کم از حدّ عشره یک ستند: عطر خوش بوی کرد:
 عطل بی کار کرد: عفر خالک الود کرد: عقب باز گشت و در پی داشت:
 عقد کیره زد: عقف بدود را آورد: علق بیاوخت و تعلیق کرد:
 علم کسی را بیا موخت: عمر دهر از زندگانی کرد: عنف بنداشتی کرد:
 غرد الملك اصباح: غلس شبگیره کرد: فتر سست کرد: فلتش باز
 فتق نغم فخر اب راند و عاجری کرد: فجع اوجع: فرط ضیع و ترک:
 فرغ فارغ کرد: فوق برا کُند کرد: فرغ بیمار بسترد:

فسق پدید کرد: فسق فاسق کرد و فاسق خواند: فصل تفصیل کرد: فصل فصل نهاد:
 فطر روزه کسر یکشاد: فکر فیه اندیشه کرد: فسد کذب: فهم در مانده کرده
 قبل بوسه داد: قتل بسیار کشت: قدر انداخت کرد: قدس مالک کرد:
 قدم فراموش شد و فراموش کرد: قرب بنزدیک کرد: قرط کو شوار در کرد:
 قرط مدح: قرع سر یک دیگر زد: قسم قسمت کرد: قضب از سر زد:
 قطع مانع کرد: قلب بگردانید: قلند دیگر زد کرد: قلم ناخن جید:
 قصر پیرامون در پو شایند: کبر قال الله اکبر: کثر بسیار کرد: کتبا با و نکرد:
 کذب دروغ زن کرد: کرم بزرگوار کرد: کره دشوار کرد: کفر فرماز
 پوشید: و مرقه می کرد و سو کند را کفارت کرد: کفل یابندان کرد:
 کفن کفن کرد: کلف رنج بر نهاد: کلم بسخن آورد و سخن گفت گفت:
 لقب لقب کرد: لقن در دهان داد: متع و امتع بر خوردن داد:
 متع اللذیه و امتع: اجلیه عشره: مثل عقوبت کرد و صورت
 کرد: محصر طهر: وقیل اختبر: مرد برهنه کرد: مرض بیمار کرد
 و بیمار بستید: مرغ اسب دام را عذ کرد: مرز میوه داد: مزق
 بدرید: معك مرغ: مسك دست در نزد: مکن جای داد:
 ملح بنمک کرد:

ق

ک

ل

م

ملس لوق ممد ساخت مهل زمان داد به ز خواب بگرد بخد
 بیاراست نزل فروزاورد نصف و اینمه کرد نصد و هم نه ساد
 نعم در نعمت داشت به نقص عیش تلخ کرد نقب در شهر هاشیت
 نکسین بکون کرد نکل عقوبت کرد ملق بلیشت هیچ و زم
 هجر که کاه برفت هجر نشت کرد هذب بی غیب کرد م

با المهور من

اتم بن و مند کرد اچ اتش بر کرد اجل زمان داد آخر باز مرا فکند
 اذن بانک نماز کرد ارث هیچ ارخ ماه و هر روز نوشت اوش
 هیچ از راز از قبت اسس بر لاد نهاد الف ضرر کرد
 امر امیدی داد امل امید داشت امر امین کرد اب ملانت کرد
 اوب تسبیح کرد اول تفسیر کرد اهل از زانی داشت م

با اید زور مند کرد راس متری دان

رأف مهر باز کرد با جزا دلیر کرد جزا جزو

جزو کرد بنا اگاه کرد با

بق او نبوا جای گرفت رواقینا دیونا و طالینش کان فانه کرد
 با المثل من و مخ ملائت کرد و تر

و ثواب استوار کرده و چه فرستاد و روی فراز کرده و حد تنها کرده و دفع بدو مرغ کرده
و ترك عليه الذنب گناه بر کس نهاده و زرع قسمت کرده و شیخ بیاراست و هم اندام
شکست و طرد و توفیق و وطن تن بر کار نهاده و وظف و وظیفه کرد و فرتام کرد
و فوق شایسته کرده و وقت جمع الوقت و قمر بر ترك داشت و وقع توقع کرده
و کت انکور را سیاهی در آمد و کد استوار کرد و کرا طعم الطعام عند البنا
و کل بر کاشت و ما الا خوف توب باب باب کرده توج
تاج بر سر نهاده توب با داشت و وقت الصلاة خیمه من النوم و حوط دیوار کرد
حول بگردانید خوف ترسانید خول داد و دقخ اذک دود بگرد
دوم مرغ دوزیر شده روح خنک کرد و روض بر وضه کرد و روق صافی کرد
روح زرد داد و روم زد کرد و مرغ سینه بیاورد و روق بنکاریده سود
سباه کرد و مهتر کرد و سوغ جوزه سوف سستی کرد و سوق بازار کرد
سول بیاراست و سوم نشان کرده شورند امت خورد و شوش کار بهم بر کرد
شوق از زمیند کرد و شوك خار بر نهاده صوب صواب کرد و صوت بانگ کرد
صور شکافت و طوح دور بکند طوع فرمان بر کرد و طوق در گردن کرده
عوج گز کرد و عود بخوی کس کرد و عوض عوض کرد و عوق باز داشت
عول داشت با نهاده غور قبلول کرده و فوض امر البیای فعله البیة فوق
فوق تیر کرده

قورخس بنه برید و سرای سپید و سرخ کرد: قوض خیمه برکشید: قوم راست کرد:
 کورفت: لوٹ براندود: لوح غیث: لوز ملون کرد: مول خواسته خدای کرد:
 نور روشن کرد و شکفید: نوش نوائی داد: مود جمود کرد:

بیت الف الحدیث لیلاً و شبیحون کرد: بین بدید کرد:

نیم بند کرد: تنه و حیر حیران کرد: خیل شبیه: ذیف بنمیره کرد: زید

فرق زمین بیاراست: سیب و سیچ ستور گذاشت: سبر برانده شیخ

ببر کرد: شید بنی افراشت: شیع بخنازه شده ضیف همان کرد:

طین پندود: غیر سر زفتش کرد: عین پیدا کرد: غیر بگردانید:

قید بند کرد: قیض قد: میتن جدا کرد: نیب بدندان گرفت: هیچ بخنایند:

المن: قوض منم: ثقی دیک بر نماده: شنی دوتا کرد:

حری خراک الله خیرا گفت: جلی دیداری کرد و باز رسید نگریه جلی زیور: بر کرد:

خلی رها کرد: دلی رسن در جباه هشت و قول تغلی دلیما مغرورای غرها باطلک

ذری جومین بلخت: ذکی کوس بند گشت: زنی بیرورد: زجی او مید

وار کرد: زجی روز کار راند: زکی فجور بگشت: زنی دشنام داد:

سجی روی: پوشید: سخی انش و ابشورید: سری کشف: سلی اندوه زدل: ببرد:

سمی نام کرد: صدی صفی: صری الشاة اذالم خلد لها و قتیروا نلش: صفی

یکتا کرد:

صلی نماز کرد و درود داد و تفاوت یقال صلی علیہ و صلاہ النارہ عی بعیت کرد
عری برهنه کرد: عزری تعزیت داد: عشی شام داد: عقی اندام اندام کرد
عنی رنج کرد: غدی جاشت داد: غشی و غطی پوشید: علی عالیہ بر کرد
غم غطی فی دیک ابزار کرد: فدی فدا کرد: قذی کیغ ز چشم بر آورد
فقداری داشت: کنی کنیت کرد: لقی بذره آورد: لمی بیازی آورد
مشه کار گزارد و برفتن آورد: منی کام داد: لچی برهائید: لچی بعد: تقی صفی

الفیه

ما اذی بکزارد ه ما منه و ذی سوی الحفرة: وهی
اندر ز کرده و فی تمام بداده ولی برکشت و ولایت داده بنا
جبا آفرین کرد: ه با روی دیر: سوی راست کرده قوی قوی کرد
ما المضاعف بدرد فریق: تبیب خست: جصر بکج کرد: جلال
جل بر افکند: جنس سپهر کرده حبیب دوست دار کرد: حرر بپشت
و آزاد کرد: حلال حلال کرد: جمع بنت اول الریش من الفرج: خفف
سبک کرد: زیب اسرع: ذلل خوار کرد: رتب بر ورت: رتد در
ربیب میوین کرد: سبب سبب کرد: سدر راست کرده شیب کرد
و هوان یقنم کلاما امام حاجت: شفق بشکافت: ضلکم راه کرد: ظفف
ظفف بکاهانید

عج کرد بر انبخت: عدد بارها شمرد: عضو بدندان گرفت: عجم علامه در دست
 غرر بفریفت: عز ز قوی کرد: فصر رگب الفص: قد قدید کرد: قر رقریر کرد
 قلل اندک حرد: کب کباب کرد و نکوسار کرد: کرد گریان کرد: کلل افسر
 بر سر نهاد: لب گریبان گرفت: مدد یکشید: ندادامو کرده: مدد برسانید:

ب **ا** **ق** **ا** **ع** **ل** **و** **م** **ک** **و** **ن** **و** **ا** **ک** **ا** **ل** **ا** **ق** **ل** **ی** **ل** **و** **م** **ص** **د** **ر** **ه** **م** **ف** **ا** **ع** **ل** **ز** **و** **ف** **ع** **ا** **ل**
 باد را لبه تاخت بر د: بارک فیه و علیہ و لہ مبارک کرد و اصل و اظب
 مباشره مس باکر بگاه خاست: تابن علیہ و اظب: جادل خاصم: جامع
 جماع کرد: جامل نیکی کرد: جامد فیه کوشید: جارح جنگ کرد:
 حاسب شمار کرد: حافظ بر چیزی ایستاد: چالف لازم: خادان
 دوستی گرفت: خادع بفریفت: خاصم بیکار کرد: خاطب سخن گفت:
 خافت ضد جاهل: خالف مخالف شد: دافع مرافعت کرد: دامن لاین:
 ذاکر و ایاد آورد: رابط ربط الخیل مع العدو فی الثغور: راسل
 بیغام فرستاد: راعم از کسی رابریز: رافق رفیقی کرد: راقب گوش داشت:
 راحم مزاحمت کرد: سابق پیشی گرفت: سارع شتابید: ساعد یاری کرد:
 ساح بلیذکاری کرد: سالم صلح کرد: ساح نرمی کرد: ساهل ساح:
 سامم قارع: شایده و اما هست: شاحن دشمنی کرد: شارک و هنبازی کرد:

صر شازر خشم نگرید: شاهد دید: صابر صبوری کرد: صاحب هم راهی کرد:
 صر صادف دید: صالح دست فادست داد: ضاجع هم بستری کرد: ضارع
 ط شایه: ضاعف وضعف افزون کرده طابق بین ثوبین ای لیس واحد:
 فوق الآخر: طارح سخن بر افکند: طالب مطالت کرد: طالع نکه در سرده
 ظاهر طابق: و ظاهر هم بشتی کرد: و ظاهر من امر الله: قال لها انت علی کفر اثمی
 ع عاتب عتیب کرد: عاجز اعجز: عاشر معاشرت کرد: عاقب اعقب
 عاقد واثق: عاجل درمان کرد: عامل معاملات کرد: عائق دست بکردن
 ع در آورد: عامل عمده کرد: غادر ترک: غاضب از کسی خشم شد: غافض
 فاجاه فاروق جدا شد: قاتل قتل: قاسم با کسی سو کند خورد و قسمت شود:
 ل قاطع و ایند: کاتب بنده و فروخت: کاشف دندان و کرده: کاسر الم کار
 در خویشتر گرفت: لازم با کسی بست: ملحق مکر کرد: مالکس مکار شد:
 نابد رانی نادم ندلمی کرد: نازع سکار کرد: ناضل تیر انداخت: ناطر
 مناظره کرد: نافر فاخر: نافع منافع کرد: ناقش سخن کرد: هاجر از مکه
 مدینه رفت مع المهر

و ز منه باز آمد
 ارز و زهن باز یزار شد: دار باز داشت: فاجا نا که فراز از مکه کافا کافا کرد
 ما لا عاونه المثلث المنه با واخذ فراز گرفت
 و اطرافتی

با و اتر پیوسته داشت و اثب بخست و اثن بیجان کرده و اجر روی ماری کرد
 و ادع صالح و ارب خادع و ازن همسنگ کرده و اصل پیوسته داشت
 و اظب علی الامر بن بر کار افکنده و اعد و عده کرده و وفق در خورامزه واقع در
 کسی افتاد و واقف بیستانه با کسی و الاجوف منه
 جاو و جواب داد و جاو و مسابکی کرد و جاو ز فرا گذاشت و جاو و مسابکی کرد
 حاور طلب داول دولت داده راود اراده ناول علاج و ساوم با کرد
 ساور سکا لید و عاون یاری کرده کاو و خاصم و لاود من قول تعالی تسلون
 منکم لو اذای من یستن صاحب استلاله و نخرج ناول فادستند
 با منه بایع القوم دستمایکی کردند باین خالف و شایع
 متابع شد کسی را عابر عیار کرد عاین دید و المنقوص منه
 باری برابری کرد و بامی فاخر و جاری در دیک با کسی و جاری با داشتن اذ
 حانی محابا کرد و حادی برابر بیستاد و حامی نگاه داشت و حاجی
 و ارب و راعی مراعاة کرد و راعی تیر انداخت با کسی و ساعی ناکرد بابر ستاران
 سامی فلخر و صافی دوستی گرفت و ضامی مشابه و عادی دشمنی کرد
 عاطی ناول عافی عافیت داد و عالی دمن او راست و تیر انداختن
 فادی و اخرید و قاسی رنج کشید و کاری بگری داده و لاجی بوستین درید

لا قی عین و ناری ستیز کرده ناجی راز کرد: نادی یکی او از داد: تاغی که ذک را بنواخت

اللفیف منه آخی بر ادبی کردیم

با حبا با حسیه کردند بیدکرانیم بناد اوی دارو کرد:

سازوی برابر شده ناوی دشمنی کرد مواری بیوشیده وازی برابر بستاد:

و افی امده والی بیوسته کرد و دوستی گرفت و با رای دوروی کرد:

المصاعف منه

بارتیز کرد واکسی حاجت آورد: حاد خالف: خال دوستی گرفت

باکسی شاد و خالف: ضار گزند کرد: صام قام معنی الی امر عادی شمار نکند داشت

عاز غالب: حاضر ندان گرفت: باکسی قاصر قصاص خواست: لاجح حاجت گرفت:

ماسر فرا پسوده واد دوست داشتیم ما نفعل

تبتل انقطع الی الله: بترا بلند برامده: تبتل بسخر در در شده: تبتل بخور کرده

تبتل بدل کرده: تبرج ابدی الطحاسن: تبرزه بیرون شد و طهارت کرد:

تبرع تطوع: تبسم خندیدن: تبصر دیدن: تبطل ماطلی کرد: تبتل گندی کرد:

تجرع تجرعت خورد: تجزع نالیدن: تجشم رنج برداشت: تجنبت برهیزیدن:

تحدث حدیث کرد: تحدر فروز آمد: تحرج برهیزکاری کرد: تحرق و کشت

تحسر حسرت خورد: تحصن تعفف و تحصن حصن گرفت: تحفظ نگاه داشت

تخبط الشيطان اذا امس وحبسه : تختم المكسرين : خطف بر بود : خالف
 باز سر ایستاد : تخلق خوفا کرد : وخلق بر کرد : تخم مقعده بر افکند : تدبر تفکر :
 تدبر جامه بر سر کشید : تدبج پایه پایه بر شد : تدمن سر اندود : مذکر یاد کرد :
 تر بص توقف : تربع چهار سو نشست : ترتلست خواند : ترجج رکب الارضه :
 ترجل ساد شد و روز بر آمد : ترجل یار بر گرفت : ترجم رحمت الله گفت : ترشف
 و از حید : ترفق درنگ کرد : ترقب چشم داشت : ترکلای بریل زد :
 ترثم بانگ کرد : تلحن : ترمکف بر آورد : ترمذ خوی کرد : ترحف و خرید :
 ترلع دست و پای شکافته شد : ترمل جامه در سر کشید : تسلق بدین وار شد :
 تسلم پذیرفت : تسمع فاشنود : تسنه و تسنی تغییر : تشجع دلیری کرد :
 شحط الخون بگردید : تشرف شریف شد : تشفع شفاعت کرد : شمر جابک : بیستاد :
 تمیر صبر کرد : تصدر در پیش نشست : تصدع بر افکند : تصدق صدقت داد :
 تعرف کار و بار کرد : تضم سوال سر آمد : تصعب دشوار شد : تصعد بر شد :
 تصنع تامل : تصلف لاف زد : تضرع زاری کرد : تطلع نکه در کرد :
 تطهر باکی کرده : تطرف زیرکی کرد : وظلم منه کله کرده : تعبد بر ستید :
 تعجب شکفت داشت : تعجل اشتافت : تعذر کار متناهی : تعضل
 تعرض کرد : تعرف شناخت : تعرف عنه خبر بر و هید : تعرق اکل

نعلم اموخت : تعسف فی راه شد : تعصب لریشتی کرد : نعمدامنك كرد :

نعمته پوشیده شده : نعم شرب القلیل : نعم کشاده شده : تعجرب و دید : تفح

خ

بای عز و انهاد : تفرج بکناد لش یارمید : تفرس ترسم : تفرق برانگه شد :

بصح فراح شد : تفقد باز جست : تفقه فقیه شد : تفکر فیه اندیشه کرد :

ف

تفکر تعجب و تندم و میوه خورده : تقبل پذیرفت : تقدم فراییش شد :

تقرب نزدیکی کرد : تفرط کوشوار در کوش کرد : تقشع الغیم میغ بشد :

تقطع تحت شد : تقبل سبیش جست : تقنع مقنعه برافکنده تکبر

ک

بزرگ ملش شد : تکرر بسیار کرد : تکرر کر و گرفت : تکفل بایندازی کرد :

تکلف تکلف کرد : تکلم سخن گفت : تلبث درنگ کرد : تلحف لحیف برافکنده

ل

تقدم باره در هشت : تلطف جابلی کرد : تلقف فرو آوارید و سخن گرفت :

تلمیح و تلمیذ نهدی کرد و تلمیح سخن گفت : متنع بر خوردنی گرفت : مثل مانده

م

جیبری شد : تمجع اكل اللحم باللبن : تمجس کبر شد : تمجیل بدست آورد : متدل

منسج بالهندیك غرط موی زاندام بشد : متسك به سخت داشت : متطق

کمر بر میان بست : متعط موی زاندام بشد : تمکن هامون بست : متلم

ناز بر نمک زد : متلوق جابلی کرد : تلمس زیرک شد : تلمل درنگ کرد :

ن

تنفع و تخم بلغ افکنده : تنزل فرود آمد : تنصح نصیحت کرد : تنصر ترساست :

تنصل عذر کرد : تنعل نعل زد :

تفسر دم بزده نمکد بیدار شدم المهم روز منته

تابت طریر کش بر گرفت تا آنم بزومند شند تا از آگاه شده ناز را از دست

تاسف غم خورد تا کل خورده در افتاد تا لق و شنای یافت تا له خدای پرستید

تا مرا میری کرد تا ملنگه در کرده تا نشانه شده تا نوق فیه استواری کرده

تا هب له بستانه کرد تا هل زن کرده بم تا وب جیزی رسید تا وید

دو تابند و گران شد تا ول فسر تا و آوه کرده ما تشاب در می کرده تر اس

مهری کرده نشام شوم داشت نضال باریک شده تکاده لامر کارش

دشوار شد تلام خسیسی کرده نیر ایزار شده خشار زده بر آورده خطا

کام نماد تفسیر بسایه کرده تقرای کرده نلگابای از کار باز آورده نمازا

افسوس داشت نملیت بساخت بما تا بی ابا کرده تا بی شمل تا خی الخد

لخلان تا سی تعزی تا سی ترفوع بما تودات الخفة راست شند

توضاب دست کرده تو طائر م شده تو گاه حامل علی العصافی المشی

المثلث منه توجه روی فراز کرده تودف

بشتافت تورد شکوفه بیاورد تورع برهیز کاری کرد تورق برک

تورم بیاماسمید توسط میالچی کرد و در میان شست تو سل تقریب

توسم تفرس تو ضح روشن شده تو حد شوار شده تو حد تفرده تو کل تو کل کرد

تو حد تفرده

بیاورد

توقدا لش بشخید: تو فرخویشتر بسنگ داشت و بسنگ شد: توقع انتظار:
توقف بستاناد: توقف انتظار: توکل بشت کسی باز کرده: تولد برآد: توهم
گمنان کردن افکنده توهم گمانی برده: تیقظ تجد تیقن یقین داشت
تیمم آهنگ کرد: تیمم نخست داشت الاء خوف منده

تدیغ خون غالب شد: تدبیر بدید آمد: وثبت خیر حیران شد: خیف
بیداد کرد: تخین وقت بود: تحب نومید شد: تخیر برگزید: تحیل پنداشت

تزید تکلف فوق حاجت: تزید تفرق: تضح الحش: تشققت صید

صید کرد: تضیف مهان کرد: تطیب طبیب بر کرد: تطیر اختر داشت

تغیر بکشت: تغبط خشم گرفت: تفسیح ریش بریم شد: تقبل شراب

تیم روز خورد و بی شد: متیزانیم شد: با تتوج تاج بر سر نهاد:

تجوز روا شد: خوب زاری کرد: تجوز و تخیر مال من موضع الى موضع:

تخوف بترسید: تخوف حلقه: دما گوش کرد: تخون تنقص: تزود تو شد:

برداشت: تسود مهری کرد: تسور بدواری بر شد و دست و نحر در

دست کرد: تسوك مساو اگر کرد: تسوم علامت کرد: تشور تشویر

خورد: تشوف تزیت تشوق ارزو بود: تضوع بوی (مید) تطوح

آلود شد کرد: تطوع افزونی کرد: تطوف طاف: تطول: تفضل: تفوت

تفاوت: تغرد اعوذ بالله گفت

تغیظ طهارت کرد. تقول زر گفت. تلوم انتطره تنور نون بر کر خورزد و باتش
 نکرید. تاور دیوار بیفتاد. تانوع بر پیشیده المن قوض منه
 تبخی جست. تبنی بلسر خوانده. تجلی روشن شد. تحری صواب جست
 تحنی علیه بانه جست بر روی. تحلی تمی شد. تدلی فرو داد و قولی
 فتدلی ای تقرب. تردای از مالک در افتاد. تزکی باز ساختند. تسبی طیلسان
 بر افکند. تسرای ستریه کرد. تشغلی تفرق. تشکی کله کرد. تصدی له تعرض
 نظنی کافی برد. تعدی بخدا ندر گذشت. تعفی در من. تغشی آمد. تغنی
 سرزد گفت. تفتی جوامردی کرد. تقبی قیامت. تقلی بنغض. تکسی
 کلیم بر افکند. تلقی قبل واستقبل تلحی عماد زیر رخ آورد. تلظی
 زمانه زد. تلمی بازی کرد. ملطی خرامید. ملکی متنع. ملتی ارزو کرد
 و بر خواند من قولہ تعالیٰ الا اذ انی القی الشیطان فی امنیتہ و دروغ گفت
 من قولہ تعالیٰ لا تعلمون الکتاب الا امانی. تنجی دور شد. منه

اللقیف منه تروی سیر شد

تروی در گوشه نشست. تسوی راست شد. توخی قصد. توفی واستوفی
 مرد و ظبرانید. مثل تیغ و استیغ. توفی برهیزد. تولی قتل و تولی
 عنه اعرض. المضاعف منه تجبب جبب کرد.

جحد نوشتند: جسد خیر بر او هیبت حجب دوست کرد: خویشتر را: جسد
 جسد: جسد حلالی خواست: ^{به ار و صدمه} جحد نزار شد: تخفیف موزه در کرد: ^{به}
 جسد حلال کرد: و در میان شد: جسد ^{به} جسد: جسد نزار کرد: تذلل خوار شد:
 نرد کرد: تسلك بسوی قریب و غریب: تشدد سختی کرد: تشق و شکافت:
 تشم انبویذ: تطب بر شکی کرد: تظلل در سایه نشست: تعز و عزیزی کرد:
 تعفف و هیز کاری کرد: تغلل غالبه بر کرد: تفتت زهم بر یزید: تقرر
 کار درست شد: تقرر ز من طعام گرفته: تکفف دست فاداشت:
 تکلل افسر بر نهاد: تلب کلب بر افکند: تلصص در دی کرد: تلخ و تملک مغز
 مکید: تمرد تمرد کرد: تیمم آمدن کرد: تفاعلا و افعلا
 بقول: تفعل افعلا و فی تفاعل افعلا: تشاقل ای تشاقل: اد برای تدبر:
 لذار کای تذارک: اذ کرای تذکر: از کی ای تزکی پاک شده: از ملای تزل
 از او تازی تزاود: استارع ای تسارع: استماع ای تسمع: استاقط ای تواقط:
 اصدق ای تصدق: اطاول ای تطاول: اما مثل ای تماثل: اطوف ای تطوف:
تفاعلا تبارک و خسته شده: تباعد عنه دور شده: تابع
 پیوسته شده: تشاقل خویشتر را: کران ساخت: تمایل و تغمد: تحاکا الی القاضی
 بام بقاضی شدند: خامق خویشتر را: جزد ساخت: تحامل علیه روی زور کرد:
 حصار خویشتر را: کنگ ساخت:

تخاصوا بامم بیکار کردند: تخافتوا بامم راز کردند: تدارک فادست آوردند: د
 تراجع باز آمد: تراطم تکلم بالعصیة: تراکب سیم نشست: تراکم بهم افتاد: ر
 تراجم تراکم: تساتل بیوسته شد: تسارع الیه بشتافت: تساقط باران س
 درخت بیفتاد: تشابه بیکدیگر مانند: تشاکس اختلاف و الیل والنهار
 متشاکسان ای متضادان: تصالحوا بامم آشتی کردند: تطابقوا بظاهر ط
 نظامن الخفض: نظامروامم بشتی کردند: نظامهم امراته معنی ظاهر: تعاج ع
 خود را الیک ساخت: تعارفوا بیکدیگر بشناختند: تعاسر تضایق: تعاهد
 عهد کرده: تغافل غافلی کرد: تغابنوا بیکدیگر غیبت کردند: تغام و ابکد کرا غ
 بخشم موزید: تفاخروا بیکدیگر فخ کردند: تفارصوا اب رومی بکنیم بنوبه خور ف
 تفاسل سست دل شد: تفاسم کار و بزرگ شد: تکافوا بنوهکن شد
 تکاشروا بخر کردند: تقابلوا روی بامم کردند: تقادم کن شد: تقاعد فی ق
 پای بچی کرد: تکاسل کامل شد: تماثل بیمار به شد: تمارض خود را بیمار ساخت م
 تمالل خواسته داشت: تنابوا لقب نهادند بیکدیگر: تناصر و یاری کردند ن
 تناروا نعاطوا: تناسروا افتاد: تنادوا رخامی: تنادوا القوم اذا اندر بعضهم بعضا
 تنافسوا خاسدوا الهم وز تدارا اختلاف: ترای
 بدیدان: تسالوا از یک دیگر پرسیدند: تطاطا خضع: تنای دور شد: م

المشاعل تتابع در می افتاده تجاوز فرا داشت
تداینوا از هم بام گرفتند تداول دست زد بکرده تشاور و ابام سکا بلند
تطاول دراز شده تعاو و یاری یکدیگر کرده تلا و موامد در املات
کرنده تناوش و تناول برداشت با تطا بر تفرق و دلب

الاجوف منه تو اكل القوم هشت و ایک در نماید
با تیا سر جلس علی الیسار: تیامن جلس علی الیمین المنقوص
خاستی بر میزده تجافی ارتفع: تداعی دیوار میفتاد: تدانی نزدیک شده
تراخی سستی کرد: تراصوامد استان شدند: تصافی عاشق شده: تعاطی تناول
تضالی بزرگ شده: تعالی خویشتر را کور ساخت: تغانی بی نیاز شده
تفانی بر سیده: تقاضی تقاضا کرده: تکاری بگری فاستند: تلاشی نیست شده
تلافی یاد ستاد: تلاقوا اما یکدیگر رسیدند: تمادی بغایت رسید: تماری
فیه شک: تما و ابام سستین بر دند: تناجوا هم راز کردند: تنادوا یکدیگر را
اواز کردند: تناسی فراموش کرد: تنهائی غایت تنامی خبر رسید:

باقی تنای تباعد: با تداولی در آمد:

اللفیفة تواری بنمان شد: تواصوا
با یک دیگر اندر ز کردند المضاعف
تبار و قایم کردند یکدیگر را:

تخا جوا بایکد کر جت گرفتند: تخت الورق: تثنای ورق یا ضوا بیکد کر را اوز و لیزند
 تسابوا دشنام دادند بیکد کر راه تشاف آب همه باز خورده تضام کری کرده
 تماثوا بیکد کر را بسوزند **بألف** **و لحن لازم**

انجس آب روید از چشمه: انبسط کستخی کرده: انبعث برخاسته:
 انتقل بکشت: انجمر در سوراخ شده: الجعف سخت بفتاده: انجذف
 دریده شده: انخرک باز بر افتاده: انخلع دست ز جای بیامد: انخنوگلو گرفته شده
 اندفع اندر ایستاد: اندمل برآه: انزعج ز جای بشده: انسلخ خرج من الشی
 و ماه مکدست: انشمر جلد بشده: انطلق بر رفت: انعمر خاک الودشده
 انقصم انکسر انفرکشاده شده: انقبط شکافته شده: انفلت بریست
 انفلو شکافته شدم: انقرص مات: انقشع میغ بشده: انقعر زین و بیخ بیامد
 انقلب باز گردید: انقع خوار شد: انکدر اندر جست: انکشر جلد شد
 انهمر ریخته شدم **المهم** **وزمنه: اناطر انعطف:**
بألف **انکف** **باز آمد:** **الاء جوف** **منه**
 انباع عروق جکیده: الحار کرد امده: الخاضع باب فرو شده: انساب بارزود بگذشت
 انصاع زود بشده: انضاع بوی دمیده: انعاج بدو در آمده: انقاد له
 گردن داد: انقاض یوار برفتاده: انماز جدا شده: انمارد یوار برفتاده

المنقوص منه ^{انبرى} ليريش امده انقضى بر سبب
المضاعف منه اندخ اتسع انفك زال انقصر مع دور

در آمد و بستاند بلاء افتح ^{ابتدر اليه}

بشتاف: ابتدع چیزی نو نهاد: ابتسم بخندید: ابتکر نگاه داشت:
ابتلع بلع: اتمع فرج: ابتلوا تلاعنوا: ابتهل اليه زاری کرده اجذب
باخوشتن کشید: اجترم کناه کرد: اجترح تساخت: اجتمع گرد آمد:
اجتب برهیزید: اجتمد فيه گوشید: اجتلس جلس: اجتم حجامت کرد:
اجتز چیز برد: اجتمد بسوخت: اجتز برهیزید: اجترس
پاسداشت: اجترف پیشه کرد: اجترق بسوخت: اجتنب
مزدستند: اجتشد شرط بر ایستید: اجضر حضر: اجطبه همینم کرد:
اجظر حظیره کرد: اجتفل اجتمع: اجتقب بر سر گرفت: اجتم
خراب دید: اجتمل برداشت: اجتك استاصل و قبل قاده اختبر
آزمود: اختدع بفریفت: اخترط تیغ کشید: اجترم ملود: اختصر
کوتاه کرد: اختصم القوم بیکار کردند: اختصد ملرود: اختطف
بر برد: اختلب بفریفت: اختلج چشم جست: اختلس برمود:
اختلط درهم آمیخت: اختلف خلاف کرد در حدیث و آموشد کرد:

اختلق دروغ شاخت: اخترم منعم بر سر افکند و می کرد: اختنق خبه کرد: ر
 از نبط بست: ارتبك درو حل افتاد: ارتج بسته شد: ارتجر حر رفت
 ارتجر عدیانك کرد: ارتجل اقتصب: ارتجل برداشت: ارتخص از آن خرید: ر
 ارتدع وقع في الرداع: ارتطم درو حل افتاد: ارتعد و ارتعش بلرزید: ز
 ارتفع علا: ارتفوا تكاء على المزق: ارتقب چشم داشت: ارتكب بر معصیت
 نشست: ارتهمز کرد و کرد و بست: ازدجر انعط و زجر: ازدحم زحام کرد: ز
 ازدع بكشت: ازدوج جفت گرفت: استبق ز پیش بشد: استخر استعطف: س
 استتر پوشیده شد: استترك انبازی کرد: اشتعل سر سبید شد: استعمال
 کرد آمد و کلیم نحویشتر در گرفت: اصطر شکبای کرد: اصطنع نیکی کرده: اصبر
 عسر گرفت: اعجز عامه در بست: اعتدل راست شد: اعتذر عذر آورد: س
 اعترف اقره اعترل بایکسوشد: اعتصر الیه بشت و انهاد: اعقم
 دست اندر زد: اعتقد در دل گرفت و ملك اندوخت: اعتقل نیزه بر دست
 و زبان بسته شد: اعتكروا كست: اعتكف تر تص في المسجد: اعتلف
 علف خورد: اعتمد علیه بشت و انهاد: اعتمر عمره کرد: اعتنق در گرفت: ع
 اغتبط بر زرش کرد: اغتنق شرب بالعشی: اغترب بغربی شد: ع
 اغترف اب بحنكال بر گرفت: اغتسل سروتن بشت: اغتم اشتهی النكاح: ع

اغتم بغیمت داشت افتخر فخر کرد افتزع دوشیز کی برد افتصد
رک خویش زد افتصح رسوا کرد و رسوا شد افتقدیم کرد افتقد در پیش شد
افتتلوا جنگ کردند افتقم در میان شد افتقد و توانا شد اقرب نزدیک
شد اقترف ساخت اقترن با هم بست اقسیم القوم لحال القوا و قسمت
کردند با هم اقتصد میاخی کرد اقتطع باز برید اکتحل چشم رشت
الکسب اندوخت اکثر دان بست الكسع اشفق التمس الامر والتك
الشئیر التحذ الجأ التحف لحاف بر افکند الترق والتصق واد سید
النفث باز نکرد النعم وروا رید النقطة بر جید القسحیت التمثیل
التمب التشن بان زد امیجی آزمود امتدح بستوده انتبد با گوشه ی
لشست انتبیر بیدار شد انتشار نشر انتخب برگزید انتزع بکشید
انتسف استلب انتشار برانگند شد انتصد از شد انتضوا تیر انداختند
انتظار تقب اشعل تعلین در پای کرد انتقب نقاب بست انتقد
نقد کرد انتقم همان یک یک خواند انتقص بکاست انتقل نقل کرد
ونقل خورد انتقم من د دست انتمب بغارت کرد انتمس بداند گرفت
انتبل حیل نکرد **الماء** موزمنه ابتدا مبداء کرد
اجترایک دل شد اجترأ پسند کرد اختیاسه احتکا کره بوزد
ارتبا بر بالا شد ایتبائی خرید اقترأ بر خواند التجا بشت باز افکند

امتلا بر شد و منه ابتاسر نو میزد شده افتاد آتش بر کرد و منه
 اتاد دهنک کرده اتار کین خواست اطاد استوار شد و منه
 ایتز دیک بر جوشیده ایتیم بی شدیم الاء جوف منه والفاعل والمفعول ^{سوا}
 ابتاع بخرید اجتناح خواسته ببرد و ملاک کرد اجتناح حاجت بود
 اجتناز کرد لرد احتاط کوش داشت احتال حیلت کرده اختار برگزید
 اختال تکبر اختان خیانت کرده ارتاب شک ارتاع خاف از داد بفروند
 از دار زبان از دار بیاراست استاف شتم استاک مسواک کرد استام
 بها کرده اشتار اجتنی العسل اشتاق آرزو بود اصطاد صاد اعتاد
 خونا کرد اعتاض با داشت اذاعتاب عیب کرد اغتاط خشم گرفت
 اغتال اهلک افتال راه بزد نهاده اکتال خوردن ایمونده التاف بیاشورید
 التاح عطش التاح احترق انار علف کشیده امتاز جزا شد انتاب
 نیابت داشت و بدرگاه شد انتاش تناول امتاج مست شد و مجتبی زدیم
 با احتوش کرد امده اعتور در بر اندیم المن قوچ ابتغی جست
 ابتلی آزمود و مبتلی کرد ابتنی بنی اجتدی طلب الجدوی اجتلی جلوه کرد
 و تجیزی نگرید اجتنی میوه رفت اجتنفی به اکرام کرد و بای تمی شد
 احتی منه بهر هین زد اجتنفی بهمان شد و بهر روز آورد ارتی او میزد داشت
 ارتدی را بر افکند ارتشی و شره سستد ارتضی پسندید ارتعی جبر کرد

ارتقى كف از شبیر بر آورد: ارتقى السرو فيه بر شد: ارتقا بیک دکر انداختند
 از دردی و از دمی خوار داشت: استی اسیر کرد: استقی اب کشید: اشتی
 خرید: اشتکی نالید: اشتی از زو کرد: اعتدی ز حد گذشت: اعتزی
 ای غشی و اصاب: اعتزی المیرا نسب: اعتلی علیه قهر: اعتنی بر گزید
 اعتنی بر بیمار داشت: اعتدی بامداد کرد: افتدی خویشتر باز خرید: افتری
 دروغ نهاد و بوسه بوشید: افتدی بکی برد: اقتفی ز بی شد: اکثری بگریختند
 اکثری جامه بوشید: اکثری بدستند شد و بسند کرد: اکثری کیت کرد
 الحق ریش راورد: النقا فام رسیدند: امتری فی شک و امتری پیراورد
 امطی بر پشت نشست: انتضی تیغ کشید: انتفی هر ب: انتقی بر گزید و استخراج
 الانتقی و هو الملح انتهى باز اینستید و بکرانه رسید: اهتدی زه برد و من
 ادعی فراز خواست و دعوی کرد: ومنه اصطفی بر گزید: اصطی تقف
 ومنه امطی بر الودع اللیف ^{اجتوی کوه}
 اجتوی جمع: ارتقای من الی: ارتوی سیراب شد: استوی براب شد و بلغ
 المشد و اعتدل فی القوة واستقر وقصد: اشتوی شوی: انتوی نیت
 کرد: ومنه ابتسی اقتدی: ایتلی حلف و ایتلی من قولم ما الوقت ^{بکشیدم}
 نحا ای ما ترک نصیحت: ومنه: اتقی بر هیزید: اتکا علیه ^{بگذاشت}
 المضاعف

اینتر بود: استل تر شد و ز بیماری به شده اجثت و بن مکنه: لحتز بهرید: احج حجت گرفت: ح
 لحتش کلاه جید: احتف بهر امزد درامده: اختصر گزیده شده: اختط خط ریش درامد: ح
 اختف لبس الخف: اختل حاجت بوده: از تدم می تل شده: استنب دشنام داز: رس
 استدر است شده: استل تیغ کشید و در دی کرده: استن سنت نهاده: مش
 اشتف اب همه بخورد: اشتد سخت شد و بدوید: اشتط نا واجب جست: مش
 اشتق بشکافت: اعند شبه افتخر: اعند عدة داشت: اعتر تعرض: ع
 للمعروف: اعتر عن یز شد: اعترس مل شد کرد: اعترش اشیا نه نهاده: ع
 اعتل بهانه آورد و بیمار شد: اعتم عامه در بست: اعتر بفرفت: اعتم: ع
 اندوه برد: افتر بخندید: اقتصر مهر شکست: اقصر منه قصاص خواست: و
 وقصر گفت و زنی شد: اقتصر ختری برد: اکثر زردی تر شد: التذ: ذ
 مره یافت: امتصر و امتك مکیذ: امتل بر باز کرد: امتن منت نهاد و بیل کرد: م
 امتنر بختید و من: اتبع زنی شد: الجدر یازر کانی کرده: اتخذ: و
 چیزی کرد: اتخم تخمه بود: اتز رازار هست: اتز زبتر از و سنده: انسخ
 شوخ گرفت: اتسع فراخ شده: اتسق امتلا و تکامل: اتسك مسواک کردن: و
 اتصل بیوست: اتعط بید گرفت: انقر کوزک را دندان بهرامده: انهم بنهم: شد
 و منه: ادخر اندوخت: ادخل افتعل و دخل ادع ستون نهاد: ادکر باز کرد: کرد
 ادج شب کرد: و منه: اطرد بیوسته شد: اطعن طعن زد: اطع کف زد یک
 بر گرفت:

اطلع درو شد اظلم پیدا کرد: و من اصطلم صبوخی کرده اصطلم
 بر بملو خفت: اضطرب زهم بیفتاد: اضطلم برخاست: اضطلم در دراست
 اضطلمد قوس با استفعل استبدال الخط خط خواست
 استبرد سرد است: استبشر شاد شد: استبصر دید: استبعد دور داشت
 استبهم پوشیده شده است: استثقل کرازداشت: استخفر گوز کرد: فاخوردن ^{لید}
 استجمع کرد امده است: استحسن نیکو داشت: استحفظ نیک داشت: خواست
 استحق حقیر داشت: استحكم استوار داشت: استجمل نادان داشت
 استخرج بیرون کشید: استخلص خالص خویشتر کرد: استخلف ^{کرد} غلیظ
 استند بر سر واکرد: استدرج سخن از دهن بیرون آورد: استذکر درس
 لال حفظ: استرجع باز ستند و انالند و مال السر جمع و لغت است: رخص
 ارزان داشت: استرسل انبسط: استرضع شیر داد: استرقل یاری
 خواست: استرهب بترسایید: استسخر فسوس داشت: استسلم کردن داد
 استسمل آسان داشت: استشرف کردن بیفراشت: استشهد گوی کرده
 استصعب دشوار داشت: استضعف ضعیف داشت: استطرف طرف
 داشت: استطرف بظریف داشت: استضعف ضعیف داشت:
 استطرف طرف داشت: استظفر زیر کرده است: تعبیر اشک فرو هشت
 استغتب طلب العینی استعجب عجب داشت: استعجل عمل استعذب
 خوش داشت

وَاخْفِضْ خَسَاكَ لِي لِيَتَرَحَّبَكَ حَسَنُ دَلِ حَرَابِ مَاسِحِ حَوَادُّ رَاذِ
 وَالْجَمْعُ لِحَوَادُّ وَاسِبِ نِيكَ رُوْ وَالْجَمْعُ حَيَاةُ حِمَارِ مَا يَفْتِيحُ خَالَ الْإِنْسَانِ
 حَرَامِ عَوْرَتِ شَذَن رَجُلِ حَرَامِ اِيْ مُحَرَّمِ حَصَاةُ خَرْدِ وَسَنَكِ رِيْزِ حَصَادِ
 دُرُودَن حَسَنِ رَحْمَتِ وَمِنْهُ جَنَائِيكَ لِيْ طَلِبِ الرَّحْمَةِ حِفَاوَةُ كَرَامِي كَرْدَنِ
 حَوَالَهُ حَوَالَهُ حَيَاةُ شَرْمِ حَيَاةُ زَنْدِ كَانِيْ خَرَابِ وَبِيَارِ خَسَارِ خَسَاةُ
 كَامَشِ خَصَاةُ دُرُوشِيْ وَشَكَافِ حَيْرِ حِفَايَتِ بِيَارِ شَذَن خَلَا خَالِي سَدَنِ
 حَلَاقِ بَاهِ دَلَالَتِهِ مُرُوْدَنِ دَوَامِ لِلتَّقْوَةِ ذَكَاءُ لِّقَامِ الشَّيْءِ ذَرْ
 ذَكَاءُ السَّرِيْعِ الشَّيْبَابِ لِلنَّمَايَةِ وَفِي الْقَمَامِ اِنْ يَكُونُ تَامًا سَرِيْعُ الْقَوْلِ
 ذِكَاةُ كَشْتَرِ نَجْمِ رِيَّاحِ سَوْدِ كَرْدَنِ رِضَاعِ وَرِضَاعَةِ شِيرِ خُورْدَنِ
 رِمَادِ خَاكِسْتَرِ رِيَّاحِ شَبَانِكَاةِ رَوَاغِ لِمِيلِكِ رِزَاةُ عَزْكَوَاتِ الْجَمْعِ
 رِزَاةُ رِزَاةُ لِلطَّهَارَةِ وَالنَّمَاةِ رِزَاةُ لِكَشْتَرِ وَشَذَن زَهَادَةُ لِلزُّهْلِ
 سَامَةُ لِلْفَجْرِ سَحَابِ اَبْرِ سِدَابِ عَسَلَادِ رَاسْتِ شَذَن سَرَابِ كُورَاتِ
 سَعَادَةُ نِيكَ نَحْتِيْ سَفَاهَةُ لِّلْسَفَةِ سَلَامِ بِيْ عَيْبِ وَدُرُودِ سَلَامَتِ
 دَارِ السَّلَامِ بِلَشْتِ سَلَامَةُ اَزِ مَلَايَسْتِنِ سَمَلَعِ شَنُودَن سَمَاكَ آسْمَانِ
 وَالْجَمْعُ سَمَوَاتِ وَبَارَانِ وَالْجَمْعُ سَمِيْقِ بِيْسَنَامِ كُوهَانِ سَوَارَا شَتِ آيْ تَكْمِ
 عَلِ سَوَا شَرَا شَتِيْ سَوَا الْحَيِّمِ وَشَطْمَاةُ خَوَا شَتِ شَرَابِ ع

شغاف بوشش و شغل شقاوت و شقاوت بدبختی شمانه شاد کام شدن

شهادت کوای داد و حاضر شدن و صلاح بامداد صبا به آرزو و بذر و بجا

و صحابه للصحة و للاصحاب صداق کلبین صغار خوار و صلاة غار و حجت

و کشت و دعا و درین صلاح یکی صواب و عسرا و خوف کردن و ضلال و ضلاله

کم زامی طعام خوش طلاق و من اطلقت الناقة و طلقته طوار و میرامون کشتن

لا آتیه کوال الدهر ای مدته طهارة باکی ظلام تاریکی عتباد حاضر آمدن

و سار عداوة دشمنی عذاب سختی عجز از مین درخت و لی کوه

عطا بخشش عشا شبانگاه عفانایید شدن عماران و انبیه شدن

علامه نشان عوان کربا و عسار و انبیه شدن عوان کز بانو و کاوریم پیر

عبا و نادانی و عسائه نزاری عذرا بامداد و قوله تعالی ارعوا عما کار غراما

ای هلاک و فیل عذابا لازما و عمام ابر غیابة الحیت لظلمتها و لکل ما غیب عک

شیاه فرایش بر وانه فراشته یکی فراخ برداختن فساد تباهی فظاظت و و ش شدن

فکال و اکشادن قوا و ملق دار مابین الجلیتین قوا و القوت فمات و رجوات ماندن

قرا و خویشتن و ندی فرار و الاستقرار قسا وة للقسوة قسامة للاقنان تقسم و

علا و لیتا المقتول اذا ادعوا و قضا حکم کردن قناعت خرسندی کرامت

کرامت کفالة بایندانی کردن کلالان ثلوث الرجل و الاولاد و الاولاد کفام کند

لبائة در يك كردن لحاج و لجاچه ستين كردن لحاق در رسيدن لذاة جنك كردن
 لذاة و لذاد خوش شدن و مكاب للمعاد: متاع لكل ما يتفجع به مثابة اى مرجع للناس
 يشوبون اليها كل عام: مخافة بهم: مخاض للمحض الولد اى تحركه ليخرج: ميرة تلخ شدن
 مساة غمگين كردن: مساشبانكاه: معباد الله و عودة و عيافة بفتح الذا الى استخبر
 بالله عز و جل و قوله تعالى انا الذي فرض عليك الفزان لاذك الى معاد اى ترجع الى مكة
 و قيل الى الجنة: معاشر جاى رستن مغارات لما يغورون فيه اى يغيبون
 مفاز رستگارى: مقال و مقالة للقول: مقام جاى پيستاندن مكان و مكانة
 جاى ~~پيستاندن~~ مكان و مكانة جاى: مكاد و مكاة من كذت افعل كذا: ملال و ملالة
 سبز شدن ملاوة اى حين من الدهن: منام خواب و قيل هو العين لان العين موضع
 النوم: مهمل للهبوان نواة رقتة: نبات رستين ندامة للندم: نفاذ سر آمدن
 نكال عقوبت و قوله تعالى فاخذ الله نكال الآخرة و الاولى و الى اى اغرقة في الدنيا و عذبه
 في الآخرة: نكال للزيادة: نوال للعطا: نهار و شتاي روز و مال للمعاينة و للو
 خامه: و ثاق استوارى: وفاة مركى: و قار آهشنگى و بزرگى و قوله تعالى مالكم
 لا ترجون و قارا اى عظيمة: الوكاه لمن اغتوى اى اذامات: العبد صار ماله لمعتقه
 هبا كرد بکسواخ در افتاد: ملاك للملكة: هو اسمان و زمين و قوله تعالى افئدتهم
 هو اى لا تغنى من الخير شيئا: هو ان للوزن و ما فجال و فجاله بضم او لما و فتح ثابها

ا ب ت

ث ج ح

د ر ز

س ه و

ز ح ط

س ر

س ر

س ر

س ر

س ر

س ر

س ر

س ر

س ر

س ر

س ر

س ر

س ر

س ر

ما الحاح آبی بلخ : اناس در میان بساق و صاف حیو : بکاکر بستن و قد یقصر : تراپ خاک :

تراپ میراث : ثبات گروه : تواج نانک میش : جذاد ریزنده : جراز یقطع کل شی جفا :

روز آورد : جناح بزه : جوار زاری کردن : حطام ز بزمه : خفاف سخت سبک :

خوار بامک کاو : دخان دزد و قحط : يقال کان یثنا امره ان یقع لمد دخان یرید الشره :

دعا خواندن و دیاب مکس و تیغ : و خالباد نرم : وفات ریزنده : رکام ابر بریم افتاده :

ز جناح آبکینه : زقاق کوجه : سبات راحت خواب : سعال سرفه : سلا لند :

کل بیوسنه : و كذلك کل شی فلیل یستل فرشی کالقصاله و الخالة و القلامه :

و پنجه ها : سوال خواستن و نرسیدن : شجاع دلبر و مان : شولط زبانه انشیر : دود :

صواع بیمانه : عجاب شکفت : غبار کرد : غشار و د آورد : غراب کلاغ و تیغ :

غلام ریزک : فتات ریزنده : مافرات آبی خوش : فواق طقدار مایین الحلیتین :

فواد دل و کبار بزرگ : مقامة مستاذن : مکال للصفیر : نحاس مس و دود : نفاس :

غنودن و با فیکال و فیکال بکسر اولما :

اسارتند الهه خدای عزوجل امام پیش رو و راه و کتاب امام مبین للوج المحفوظ :

امته للجمع : اما للجمع الامة : اناث مادگان : اثا آب دان : ایا ذکر از کردن :

و شیمان دن ایات باز آمدن بخار دریاها : بسباط کسندنی : بشاره مژه :

بضاعة سره مایه : بطانه دوست و آستر : بغال للزنا : بقاع باره زمین :

درایه داشتند دسار مسمار و سندها کشتی در که دولها در مآخونها
 دهان از این سرخ و جمع دهنش در یاسه خرمز کوفتن در یار سراهام در باغ
 رشن در یاد راندن رباط الحیل الخمیر فی فوقها و لم یسجد به رجال ^{رباطه}
 مردان و بیادگان رجال مواضع الطعام رساله پیام رعاشبانا
 و قول علی و فی الرقاب یعنی المکانین رباب جوازگان در مایه
 للرمی ریش بوشش بیکو ریاضه کره آموختن در زیاده فروختن
 زیاده بن مسیدن سراج جراع معایه غمر کردن سفاح للزنا سقایه
 بمانه و آب دادن سلاح سیلح سوار دست بوشش سیاط الجمع
 السوط سیاده ممتی شدن سیاقه للسوق سیاحت در زمین
 رفتن شتار مستان شرخریدن و فروختن شعار زبوشن
 و علامت شفاء لهما شفا در شتی دادن شعاران تقول الرطل
 زو جشی اختک و از وجک ابنتی او غیر نما شقاق خلف آوردن
 شمال دست چپ شهاب باره ی اکثر و ستاره شیاع اشکان
 شلن صباغ نار خورشید صراف کاسه بمان صراط راه و کشتن ^{در}
 صفاف صفها صیام روزه داشتن صیاح بانگ داشتن
 ضرا و مضرت کردن صبا روشنی صیافه مهمان شدن طباق

د
 ر
 ز
 س
 ر
 د
 د
 د

طبقها و سادگی کردنش طحال سبزی زه ظلال سیاهها: طحال سرفراشتن: ^ط ظلال سیاهها
 ظلمات سنگان ظهار از تقوّل الرجل لمراته انت علی کظائر اُمّی عبادۃ ^ط ع
 بر سببندفت عباد بندگان خدای عباد خواب کردن عباد عزرا از
 عشار اشتراک ده ماهه آیشتن عظام استخوانها: عقیاب عقبتهما: و حقوت
 کردن عباد ستون عماره آبادانی کردن شریکته عمار از یعن للرجل شی
 فیشتی گازی فی خاصه عماران نخستین عبال عباد
 و ایناه شدن عیافت کراهیت داشتن غشا و غشاوه پوشش ^ط ع
 غصبات لجمع غضبان غطا برده غلاف عدم فرار للمرب: فدا
 باز خریدن فراش کشتن جعل لكم الارض فراشای دلها لکم
 فضال و فطام نشین باز گرفتن: قراة خواندن کتاب: قصاص ^ط ق
 لقتل القاتل بالقتل قلاعه کردن بند قلایدیر: قیام لجمع
 قایم و مصلد ز قیام و لقوام الامر: قال الله تعالی جعل الله اللعبة
 للبيت الحرام قیاماً للناس ای قواماً: قیامت سنخیز: کتاب ^ط ع
 نامه کرام کهسان کفائل لا و عینه و اچرها کفت و قولی تعالی
 الم جعل الارض کفلاً: ای یضم ظنرها الاحیاء و بطنها الاموات
 کفایه بسنده کردن کلاعه نکند داشتن کفایه تعریف کردن

ل كان للفظا جميعه اكنة كياسته فيركي لباسه بوشيش وذن لباسه النقوت
 شرم لسان زبان السبنة من لسان الصدق شاي نيكو لازم للعذاب
 امل لازم لقاديدن لو اذ ان يلود بعضهم ببعض اي يستتر به
 م لسان نهي كردن مثال يستر و مود جيز امثلة بر تيجال السعاية
 ملاءم والتعريض للملاك مر الجيدك مزاج اميرش مساسر في اسودن
 ب مهاد لجمع الممثلة نتاج زه بخار اصل تداندي كردن
 نسان نان نصاب ملابج فيه الزكوة نقاس بر اذن نقار
 رميدن نفاق وروي نعال نعلها نجاج لجمع النعمة
 نكاح زن كردن و محامعت نياط رك ورك نيابة نيابة اشتن
 و شايته سعيت كردن و قولن على اشد وطا اي اجدر ان يواطى اللسان
 للقلب والقلب العمل و عابا ودا ن وفاق ساز كاري وفادة
 نزد يك بادشاشدن و قايمة الحفظ و كالد و كيلي كردن
 ولايت كردن و خوشتر كردن هجان للابل البيض الكرام وللرجل الكريم
 و للمرأة الكريمة هدايز باشوي جاذن هداية راه مودن هلال
 ماه نو هداية بوقت كردن هياج شتر مست شدن
 ز مافعل و فاعله بفخ او لما و كسر ثا لثما

آجلة و آخره
 از جهات

آخر از که و ابر بود و فی صفات الله تعالی از همیشه باشد از قدر سخن
 آثم بر و مند ما اسر آینه برگشته الهه بستان عین آینه انمی چرخها
 بار می آفرید کار باسل دیر باطن نماز از جوئی باطل نادرست
 بالغه تمام باین زبان کار با بر درویش ناسع هم
 ثالث سووم ثامن هشتم ثاقب روشن جایه حوض خارجه و خارج
 شک شکاری حاربه کشتی و کینه کجامع گرد کننده امر جامع
 کاری جامع چون آذینه و غزو جانب کرانه جاهل نادان
 و فولد نقلی فالحمالات و قرامیغها چا جرد یوان چادر حذر کننده
 چار بر یا سبان حاسد بدخواه حسد و حساد پیر و کذلک
 فاکثر اخوات حاشر تحشر الناس حاصب باهی کسک فشاند
 حافظ لولدا لولد و للناسر جفدة للجمع و قولت علی اینا لمرود و
 فی الحافرة ای الی اول امرنا حافظ نکه دار چامض ترش حامل
 استن حامیه کرم چاویه للمبعز چو ایا بسیار خاتم امشتری
 و از فایس خازن نکه دار خاشع فروتن خاطی کسه کار خافض
 فرومند خالفة للمراة خلف روحه فی البیت خالد جاودانه
 خالص و خالصه بک تا خالق افریننده خامس بیجم خائز و خایه
 خائز

د خائنه الخيانة: د ابر القوم آخرهم: داخر خوان: ما دافق اني نه زنده: دايوة
در السوء مايد ورمز الدرر مما يسوهم: داريات باذهام رابع جهارم: اخذه
رأبية كفتني سحت: راحل سياد: رجال ورجالة ورجل الجمع
راجفة للنفخة الاولى: رادفة للنفخة الثانية: راسخون في العلم
اي ثابتون: راصد نكاه بان: راصية حشود وبتسديده: رافع
بردارنده: راقد خفته: راع بشت بجم: راک بر نشسته: راهب
در بری: رهبران الجمع: زارع برزگر: زانية زن بليدگار: سايجات
هفت سبانه سياره و جائها مومنان کما سانی بشود: سابع هفتم:
سابق پیش رو: ساجد سجده کننده: ساجر جادو: ساحل کنار دريا:
سادس ششم: سارقية جوی خرد: سامر محدث شب: سيامل
للآمي وللخاشع وللساكت وللقائم وللجيز: سامرة روي برهنه
سماح للصائم: سايبة للناقة التي سببت بنكر واجب فلا تخش
عن رعي وکله بر کما احن: سايل خوا منده و بر سنده: شامع الوادي
کنار رود کنه: شافع للشفيع: شاكلة خوي: شاکر سپاس دار
فرمان بران: شايخ بلند: شافئ للمبعض: شاهد ليوم الجمعة:
ص لمحمد صل الله عليه وکواه صابري: کاز کيشي بکيشي شود: صابر شيكيا:

صاحب زنت صاحب خداوند و بار: صاعقة آتش آسمان: صاعر خوار: صافن
 است سه پای استاده: صالح نیک مرد: صالحه نیک: طارق ستاره و آنک
 شباید: طلغينة للطغیان کالغافية والذاهية من المصادره
 طاهر پاک: طایر مرغ: طیر و طيور للجمع: طایر هم ای مایه طیر و نه
 طایره: غنقه ای سغانه و شقاوته: طایفه گروه: ظالم پیدادگر
 طاهر پیدای مستی: عابد بر ستنده: واقف داننده: عائق میان
 دوش و گردن: عاقبة باز سخت: عاجله این جهان عادیات
 اسباب عادل دادر: عارض امر عارفه نیک: عاشر دهم
 عاصف باد سخت: عاقل خردمند: الرية علی العاقلة ای علی عمه
 عاقر نازا بنده: عاقبة سرجام: عاکف شهری: عالم کاردار
 قولی علی و العالمین علیها ای الخصال علی الصدقة: عالم داننده
 عابد درویش: عاکرم نازان زده: والغار میز للذین علیهم الذین
 ولا یجدون القضا: غاسق مشب: غاشية رستخیز: غالب علی اکثره
 غلبت کشته: غایب ز میز بلشیب: فاجر بدمرد: فاحشة معصیت
 فارض پیر: فاره للآشر و الحارث: فاسق للفاجر: فاطر هشت کشته
 اصغر فاقع زردی زرد: فاقرة للذاهية: فاکد خوش منش و میوه دار

ف

قابض باز خستاده چیزها: قادر توانا: قارعه: رستخیز و سختی: قاسط
 بیدار کن: و قوله تعالی ^{و قصد راس} سَفَرًا قاصداً ای غیر شاق قاصفاً درخت
 شکننده: قاضیه مرک: قاعد بنیاد خانه: وزر زره بشده: قواعد
 لجمعهما: قانت فرمان بر: قانع خواهنده: قاهر بیشتر بر ملک کار خویش
 بقهرم کاتب دیر: کاذح کارکننده: کاره در منش: کاعب ناوستان
 کافر ناگرویده: و بر زبیر: عن الدالی بالکالی ای التاخیر بالتاخیر
 کاهن فالکوی: کامل میان هر دو: و تر: مع لافح گشت کشنده: لاغیه
 للغو: لاهیه قلوبهم ای شاعلت مع ما جد نرک: مارد دیو ستبته
 مانج زبانه آتش: مالک بادشاه: مانع باز دارنده: مع ناجزندان
 خرد: ناخره یوسیده: نادم بشیمان: نازعات فرشتگان لجان
 کافران گشتند: وقیل النازعات غرقا: هن القسی: ناسک بر ستند
 ناشیه الليل ساعاته: ناشرات للرياح تاتي بالمطر: ناشطات
 فرشتگان لجان کافران سخت کنند تا جان داد نشان شود
 وقیل الناشطات الاوهاق: ناسخ ماسخ غبیره: ناصریا ر
 ناصح نیک خواه: ناصیه مؤیی پیشانی: نافلت لولدا لولدا و للفضيلة
 وارث میراث دار: واجفة ای خافقه: واحد یکی: و از زره کناه

ت

ل

م

ن

۱۵

واسع بی نیاز و راد: واسع للمحيط بكل شيء علما: واقعة رستخیز

مادرت والد از پدر و مادر: واهیه ای مخرفه: هالك نیست شده: هاو یقرو نخ:

یابست خشک: **و**وع منه و صورته قاع بکسر العین:

باد بیابانی: تاز: و م: يقال هو ثاني اثنين وثالث ثلاثة: حرام للفحل

لذی جمی طهره: الحادی عشر یازدهم: راسر کو خاره: راع شبان رعاه و رعاه: بز:

زار بلیذکاره: طاع نافرمان: عاد بیدادگر: عاص نافرمان: غار غاری: غار و

بی راه: فان نیست شده: کاف بسندکاره: ناسر فراموش کننده: ناد الجنث

فلیذع نادیه ^ااهل نادید و اذ رود کرده: هار ره نماینده:

ووع منه و صورته قاع بضم العین:

هزار ای ساقط: هاع ای جازع و اصلها هایع: لایع: **و**وع منه و صورته قاع مشدح العین

آم للقصا صد قال الله تعالی آمین البيت الحرام ای قاصدین: جاز مار خرد و بری: **و**وع منه و صورته قاع مشدح العین

چاقدر ستخیزم: **و**وع منه و جاهلیته لزمان الفتره: **و**وع منه و صورته قاع مشدح العین

ما فاعل بفتح او له و ما لله

آخر از دیگر: عالموز جهان بیان عالم یکی:

بافعیل و فعیله بفتح او لهما و کسر ثانیهما

اثیر کزیده و تاثیر کننده: ائیم بز و مند: اذین بانک غازه: انیکه تختی استم

حسب مسامحة: جمعة اصل ثم اصال ثم اصائل جمع جمع الجمع

اليم للمولم: امر استوار: البلد الامير مكة: امير فرمار روا: اينز نابذ

نخيرة لثاقه اذا نجت خمسة ابطن فان كانت الخامسة انجت فخرت ادنها اقطعت

وحرم اكل لحما ولبنها: تخيل ع بديع نو كنده و نو: بركي دي كناه: ميوق للبرق

بشير مرده دهنده: بصير بينا: بصيرة لما اعتقد في الفلك وقوله تعالى

علي نفسه بصيرة اي عين بصيرة وقيل الانسان بصيرة على نفسه والمال المبالة

كعلافة ونسابة: بعير اشترى: عبية لما استبهم عن الجواب بل استغلون

يبيع للحسن الممنج: يبيع للناس: تربية لموضع القلادة من الصدر: تليد كنش

نميل كان: حيزيك سويشاني جميل كروه: حليم دوزخ: جليل نو:

جليل بشت: جميع مده: جميل نيكو: حيزيك ذك در شكاه حبيب

دوست: حيكذ للطريقة: حنيت زود: حلقه باع: حديث ع حديد

آهرو حيزيك تيز: حيزيك بزنيان: حيزيك سوزان: حيزيك مانده: حساس

بانك انش: حبيب بسنده و شمار كنده و توانا و دانا و كوهري: حصيد

اذا المني انزه: حطيم ميرامن كعب: حفيظ للحافظ: حقيق عليك ان تفعل

كذا و حقيق عليك ان تفعل كذا و حقيق علي ان تفعله اي حق حليم درست

و درست گفتار: حليف هم سو كنده: حليم بردبار: حليل شوي حليلا ذر

لا نهال له وحلها حميد ستوده حمير خزان حميم حوش واکرم و غرق
 حميل للكفيل حنيد للمشوي بالحجارة الحنماة حنير مع مان سندان حنيد
 مسلمان و متن کان علی بن ابرهیم علیه السلام خبیث لضد الطیب خیر آگاه
 همه چیز الشجرة الخبيثة للكشوف و قتل بی الخطية خديجة الخداع
 خدیز دوست خصیم للمخاصمة خطية كناه خفيف سبك خلط انبار
 و يكون واحدا و جمعا خليل دوست خلیفة لمن يقوم مقام من قبله خلیقه
 خوی و خلقان خلیع كاللعین خیر سرشته خمیس لشکر يوم الخميس و زینج شنبه
 ذبیحة کشتی ذلیل خوار رطب سرزن ربدية دختر زن رحیم صفت
 رحيق شراب ویره رحیم بخشاینده رشید راست نقد پروانه نهای
 رضيع فرزند شیر و ممشیره رفیع بر دارنده رحيق بار رقیب کردارنده
 رقیم نام و لوح کبر اصحاب کدف بروی نبشته بود و هو طعن مفعول قتل
 رواشم الوادي الذي فيه الكدف ریم استخوان ریزه زفير لخراج النفس
 زاین زعيم للكفيل و للعظيم زیم للمعلق يقوم لیس مهم ابن السبيل کذری
 سبیل راه و سبیل الدرای ما فيه للطاعة سدید راست سرین تخت
 سریره دل و نهائی سریع زود سعید نیک تخت سعیر آتش سفید نادان
 سفیر رسول سفینه کشتی سفیم بیمار سکینه لشکر و قولی علی کشته من

دیو زار

ز
و هات
س

ص ۱۰۰ ص ۱۰۱ ص ۱۰۲ ص ۱۰۳ ص ۱۰۴ ص ۱۰۵ ص ۱۰۶ ص ۱۰۷ ص ۱۰۸ ص ۱۰۹ ص ۱۱۰

س ش

وجبا حان و هی امر الله تعالی سمیع فریه : سمیع شنوا شهید بنای شیب
باد و نای استاذن : شحیح عیل : شدید القوی صفر جبریل علیا السلام : شدید سخت
شریک انبار : سربعة راه مسلمان : شعيرة المنسك شعابر نثر و هی اعلام
البحر و اعماله : شفیر کنار چیز : شفیع خواستار کننده : شهید کوی راست
ودانده بی گمان و من استشهدت : معرکه المسلمین : صتی کوزک : صیحة بلدان
صحیفه صحیح درست : صديق دوست : صديد زرد آب : صریح بگفته
صریر بانك در : صرم شب و روز : فاصحت كالصرم ای سوک آخر وقت
كالليل : صعيد روی زمین : صغير کوچک : صليب و سخت
صلیل اواز آهن : صحیح بانك : ضریع جنس من الشوك الواحدة صریفة
ضعیف و ضمیمین للكفیل : ضمیمین للخیل : طریق و طریقہ راه : طریقہ
للاولاد و اللدین : طنین بانك گوش : طویل دراز : ظمیر بار : طمیرہ ناز
بیشین : ظل ظلیل سایه ی تمام : ظنیر تمام : عیب بندگان
عتیق کنش و کریم : عجیب شکفت : عدیل بهمتا : عریف نقیب
عزیز ارجمند و بی ممتنا و سخت : عزیمة للعزم : عشیر شتر و
عشيرة دوزمان : عصب سخت : عظیم بزرگ : عقیم باند هنر و ان
ناز اینده ۴

ص

ن

ظ

ع

علم درانا: عند سینه کثره غنیمه ملاصحت من اموال الحاربین: قبیله لما قلت
 من اصبعیک من وسخ البدن وعرقه: وللقشرة التي تلوذ في سطن النواة: ورواق
 کروه: قریضه: قریضت: فضیله: دوزمان: فقیر درویش: فقر آیین: فضیله
 رسوای: قطیع کار بزرگ دشواره: قبیله شکاه: قبیله کروه و پاندان: ق
 قبیله کشته: قدین: توانا: قدیم کهن: قریب نزدیک: و خویش: قریب یار
 قعبدان: للکانبین الموکلین بالخلق: قلیل اندک: قیصر پیراهن
 کبیر بزرگ: کثیف تنوع: ریک: کثیر: لصدا القلیل و یقعان علی الواحد
 والجمع: کریم دهنده: حی خوامش و کرامی: کظیم غلین خاموش: کفیل د
 بایندان: لطیف دوراندر: یسندده: او رفو کننده: لعین للملعون: ل
 لفیف مهر: لیسیم فرومایه: متین سخت: مجید بزرگواری: محیض م
 للمحیض محیض ای مغذی: مدین ای مخزنی: مرید ستیبه: و معناه
 اند عسری: الخیر و ظهر شره: خرمنی خوش: مرید بیمار: مرید للزیادة:
 مشید یکج کرده: مشیبه خواستن: مصیر المرجع: مشیب بزرگ
 معین للظلمه: مکیده سکا لیدن: ملک بادی شاه: مبین خوان: مامین
 ارج ضعیف و هو النطفه: و اما الدافق: خلیل خرما بنان: ندیم بیم کننده: ن
 نرف مست: نسی و نسیمه: للتاخیر: تسبکة للذیحة: یتفرق بها الی السکک

ثم انشعوا فيه حتى جعلوه لموضع العبادة: نصيحة منك خواستن نصيب مسره:
 نصير يار نصيد المنصور: نطیحة المنطوحت حتى تموت: نعيم لصدالبوس
 نصير کرده ویروز رفتن نقيب مثل العريف: نصير للنقرة في ظهر النواه
 نكير للانكار مقيم وقيمة سخن حذر مكاويل لصد المرئي: وتبين ركرك
 وثيقة استواری وحب ووجیف طیز دل وحب وروی شناس
 وورد ستور و سیله للقرينة: وصيلة من الغم كانوا اذا ولدت الشاة
 سبعة ابطن نظر و افان كان ذكر اذ نحوه فاكلوه وان كان انثى تركت في
 الغم وان كان ذكر وانثى قالوا وصلت احاها فلم تذبح لاجلها: وصيد
 عتبة الباب او وسط الدار وقيمة در کسی افتاد قالوا وصلت اليك
 وکیل کار ران و عیدیم کردن و لجة دوست و لید کردن هشیم
 الخظام: منی نوشتن طلوع مضیم ای ماضوم: یتیم بی پدر یتیمه للموت
 طین دست راست و سر کند: یقین کانی

و

ه

ک

ب

ف

ج

ح

فوع منه وصورة فعي مشد الياء برية للخلق
 نغي يليد کار و قول نفلی او لوفیبة ای زودین و خبة درود و اذ شامی
 ومنه الخیات لله: نفی ترسکار و جنی تازه هم حفی مهربان و خواننده
 سخت و دانا: حمية انف داشتن حوة للمعمره خفی و شیشه مدحت

رضی پسندیده ز کی بار ساء نفس ز کینه لم نذرت قط سرای خوی خود را
می هم نام سوتی راست شقی بدخت صحنی کوز کوی صبیته حضرت

صفی دوست عریه للخله تباع رطبها من رجل محتاج بتمر مکیل

بعد از نحر صر الرطب عشق و عشیت شباهگاه عصی نافرمان

علی نذرک غنی بی نیاز غوی بی راه فری للعظیم العجب قوی نیرومند

قصی دروغ ملی للحبس الطویل منی اب نشت بنی یغمبر لحنی هم از روقلت علی

خلصوا لخیایا اعترلوا الناس بیننا حوز ندی الجن نسی فراموش کننده وصیه

اندرز وصی المؤمنی البی و لی بار هدی میا یدری الی مکده هدی بکی

بافصول و فصوله یفح او لها و ضم تانیهام الوک بهام

بعوض بشبه جز و زانک هر چه بیند بخورد جزوع زاری کننده جسر

چهره و ماذکر مبحث جصور لایاتی الساک حوله شتران باری خذ و اصفه

دفعه و یزنده هم دلور دام ذنوب باری و دحل براب و سرک یغمبر

رکوب و رکوبه جتازه نروماده رؤف بخشایشی و مهربانی ز نور فتوح

لمعنی مفعول من زبانی کتب زهوق باطل شده سموم باذکر مبرور

مشکورای مثبت عباد علی اعمالهم بالشکر صبور شکیباه صعود بای بالا

طهور ملایطه من الاچدانم ظلوم بیداد کر عبوس ترش روی عجل

سنتار کار

عجوز ببردن عجايز و عجز پير عروس شوي دوست عمود ستون
 ع عود للعنيد عرو و رده عرسول للما الذي يغسل به ع غفور فراهوشند كاه
 ف ق فخور نازده قبول بدير متن قنور للصيق الخيل قنوط نوميد كفور كنود
 ك ناسباس لبوس بوشش م مثوبة مزده منوز زمانه و مرك منوع للقتور
 و مؤودة للمرأة المدفوعة حية و دود دستدار مطيعان وضو آب دست
 د و قد هينم م ملوع زاري كنند م بؤوس سخت مليند م

نوع منه و صورته فعلى مشد اليام مجوسى كبر
 مجوسى پير يهودى و جهود يهودى م مشدد الواد نوع منه و صورته
 عدو دشمن و يقع على الجميع اعدا و عدا و عداة پير عفو و عفو كنند م

ا با فغول و فغول بهم اولما و ثابتهما م الجور مزدها امور
 ب كارها و سرج زجاي خنيدن بطول باطل شدن بطولة دليل شدن
 ج بعول شوهران جموح للجحاح جنوب دور كردن جنوز ديوانكى و شب
 ح درامدن حد و خالده حد ما خدائى حزنه درشت شدن و قوله تعالى و ثبته
 ايام حسوماى تباعا متواليت حفوف كردن چيزى در ايستادن حلول
 فروز آمدن حموضة ترش شدن حيوص بكشتن حيوق نزول المكر
 خ بصاحبه خرو و برفتادن خشونة درشت شدن خلوقه كمنه شدن

[illegible]

فوع منه وصورتها فُعُو وفُعُو مشددا الواو بُدُو بُدِيذ

آمدن تلو بی شدن جتو بر زانو نشستن خبوة آتش بر دهن مسود دل - رخ
بکسی جفت و ز کیشی بکیشی شدن عتو بر ز کوی سردین حد عشوان
قاری نارا از جوا عند ما خیرا عفو بسیار شدن علو بلند شدن غر و ملاد کردن

غَفَّارِ امْرُزْكَارِ: غَوَّاصُ بَدْرِ یا فروشنده، فَتَّاحِ دَاوُر و کُشاینده: غَنَّادِش
فَخَّارَةُ یَکِ: فَعَّالِ کَرْدِ کَار: تَهَارِ شُکُنْدِه کامیاب، فَوَّامِ کِبِیَارِ قِیَامِ کُنْدِه کَذَابِ
دَر مِغْزَنِ کَفَّارِ نَاسِبِاش: کَفَّارَةُ عَمَلِ نَفْسِ اِی غِطَّاهُ: لَوْ اَحْتَا اِی مَغْبِرَةُ:
لَوْ اَمْتِ اِی کُلِّ نَفْسٍ تَلُوْمِ نَفْسِمَا: اِنْ کَانَتِ عَمِلَتْ خَیْرًا اِمْلَا زَادَتْ مِنْهُ وَاِنْ کَانَتِ عَمِلَتْ
شَرًّا اِمْلَا عَمِلَتْهُ: عَیْنِ نَضَاحَةِ: فَوَّارَةُ مَالِکَا: نَفَّاثَاتِ لِّلْسَوَاحِرِ یَفْتَنُّنَّ وِهَا بَ:
بُخْشِیْنِدِه: سِرَّاجُ وِهَا جِ: اَفْتَابُ هَمَّازِ بِنْدِ کَوْنِ:

بافعال کسر او لروشد ثانیه: هفت آخیا و کذاب دروغ زن کردن

ما فَعَّلَ لِيَضْمَ سَوَّ لَمْ وَشَدَّ ثَابِيَةً حَقَّاطُ جَمْعُ حَافِظٍ خَزَائِنُ
لِجَمْعِ خَازِنٍ زَمَانُ نَارٍ كِبَارُ بَزْدٍ كُفَارُ كَافِرَانِ وَبِرْزُكَرَانِ ۵

بِأَعْوَالِكُمْ أَوْ لَمْ يَشَأْ ثَانِيَةً سُبُوحٌ قُدُّوسٌ مِنْ صِفَاتِ اللَّهِ تَعَالَى
ذِي رُوحٍ أَسْمُوهُ بِتَيْفِيهِ سَمِّهِمْ

بِأَفْعَالٍ وَمِفْعَالٍ وَتَفْعَالٍ وَفَعْلَانٍ مَكْسُورٍ وَلَمَّا وَسَّكَوْنٍ بِأَفْعَالٍ

امسلم ترا نکشت : اتیان کردن ایشان دوش احسان نیکی کردن اسلام

للدین الظاهر اسوار و سوار و دست و پنجن اصباح بام : اعصار گردان :

انسان مردم ، تدبیر و شجاعت مثال تندیس ، جیران مسایکات

ح خ حسبان بند داشتن خدایان خوار کردن دینار و دیماج و دیوان و

اشهاد للفسفة: اشتات براگندگان اصحاب گروه: اصناف جمع ضعیف
اعجاز اصول النحل: اعراف لشور بین الجنة والنار: اعلام گویها و منجوقها
اعناق گروه: افواه دهنها: الفاف ای ملتفة: امثال الجمع المثلث
امشاج آب زن و مرد هم آمیخته: املا گروه بزرگوار: انعام چهار بایان
اوتان نشان: اوتاد مخملا: وضع الحزب اوزارهای اقبالها: اینتام بقیان
ایقراط جمع یقظ: ایمان سوکندار و دستمار است: رتخان سپر غم و روزی
رجمان خشایند: شیطان دیو: صفوان سنک ساد: صلصال کل خشک
ظمان نشنه: عخلان شتاب کار: غطشان نشنه: عیثام سبید دار
ع ا ر غصیان خشمناک: لیثان المظلم مر جان مروارید: مرجانه یکی و سواش
یقطان بیدار: وع منہ آلا نیکها: آنا اللیل ساعاتم

وع منہ آلا نیکها: آنا اللیل ساعاتم

بافعلان و فوعال و فغلان بضم اولها و سکون ثانیها
برهان حجت: بطلان باطل: بنیان دیوار است: بهتان زر گفتن: نعبان
مار سزرک: تنیاری از تبع شیخا حزافا فلا بحوزان بستنی مندی: حسابان
سما کردن و تیر ناوی و قولی علی حسابان من السما ای آرا و الشمس و القمر حسابان
ای جعلها حرمان حساب معلوم: عنده جلوانش لاجرة الکامین: خسران کاستن

ذکران لجمع ذکره رقبان کوشن و قولم سبحنک اللهم تنزیه له سلطان باد شامی و تحت رسر
 طغیان ز حد رکشن طوفان لما یغشی کل مکان و ملوک در بیع علوان بیداد کردن **ط**
 غریبان بون و ملوما یقدم من المن عریان برهنه عمیان کوهان و غفران **ع**
 امر زشن غفرانک و تنای مغفرنک و فرقان فرق کردن و کنای کی حق و باطل **و**
 جدا کند فسطاط سرباره فسطاط شاهین ترازو قرآن نبی و سنی بذلك **و**
 لانه یقرن بین السور فبضمها و بی خواندن قال السد علی و قرآن الفجر از ای مایقرا
 فی صلوة الفجر قربان لما یقرب به الی الله من روح و غیره کتبان لجمع التبت **س**

نقصان کم شدن با فعلان فسخ اولد و فانیه بر قاز در حیندن

ثقلان للاف و الجن جوسان للتدرد بن خلال الدیار فی الفارة حیوان
 للحیاة و لكل ذی روح دوران للدور و سفحان لسفوح الدرع سیلان
 للسبیل و شنان للبعض شهر رمضان ماه روزه و طوفان للطواف طیران
 پیریدن و غلبان و فودان جوشیدن و نسلان شتابیدن و هذیان خلقتن

با فعلان فسخ اولد و کسر ما فیه قطران لما یطری به

الامک و ما صوره و افعی و فغلی و هو ماک فسخ اولد و کسر ما فیه

قطران لما یطری به احوی سبز و تازه اعنی نابینا اعلی بلند تر افعی مان اولی

سزاوارتر اولی لک فاو لی تمسدد ای قد و لیک سو فاحذره و شرکت اسیران

تج د بلوی از مودن تقوی تر سکاری و جرحی جمع جرح دعوی للادعاء دعوایم کیمیا
س ش ای قولم سفعی جمع سقیم سگری مستان سلوی نمانه شتی للخنایف
س م صری جمع صریح طغوی ز حد بگذشتن فحوی الکلام معناه قتل گشتگان
قرحی خستگان کسلی کاملان مرضی بیمار از موتی مردگان موتی با خدا
ویار و بند و شرعم ماوی جامکاه مرهی چراگاه مرضاه خشنودی
لجوی للسر و قولد تعلی و انهم بجای ای بتناجون هلاکی جمع هالک
ما صورتها افعی و فعلی بضم اول و سلون ثانی
انثی ماده آخری از جهان و تانیث الآخر اولی از جهان و ان بشیر
بشری بشارت حسنی الحسنه و لتانیث الاحسن ختنی من مانه
دنیا این جهان رجعی باز آمدن رویا خواب دیدن سوسی دوزخ
سقیبا للشرب سکبی ارمیدن امرم شوری بینم ای منشا و روز
رقی از تدفع دارک الی رجل فی ملک للمعمر یورث عنه زلفی نزدیک
طوبی لاسم شجرة الحنة و لطیب العیش لهم عسری لعدا البسری و قل
بی النمل عقبی للعاقبة و للتسعة قرنی خویشا و مدای کبری لتانیث
الا کبره مشلی للفضلی مجری براندن مرستی برداشتن و مشلی لتانیث
الاولی و بسری کار نیک و بهشت مشد الثاني من عری لصیم

سدر خضردی ای قطع شود که فجعل مکان کل شجره کثیره "مرقوم" نشسته: سحاب
مرکوم آری بریم افشاده مسرور شده مسنون للسكر و لمغیر الواح و فو لعلی
و ما مسکوب ای جار لا یقف طع مشهور روز عرفه و روز قیامت معروف
شناخته و نیکی: الا ایام المعلومات عشر ذی الحجة: الا ایام المعلومات
ایام التشریق الحج و أشهر "معلومات من سوال و ذوالقعدة و عشره"
من ذی الحجة: معروف شات بستر اینده جز درخت بی ساق و معصوب علیه
خشم روی گفته: مفتون للفتنة بحر معقول للعقل و فی الفزان بایک المفتون
ای بایک الفتنة مقدور تقدیر کرده مقصوده الحجرة مکنون للمصون
ممنون للمنفوس مملوک بنده منبوی للقیط: منشور بر اکنده: مؤوده نامد فونه
منزوف مشیت: منسوخ مابدل حکم: موقوف: للتي تفر بالعصا حتى
موقوف: ملبسور للیسه: ناموس لجبریل علیه السلام و لقینه الصیاد: باقوت
لحموم درود: یلبوع چشمه آب: با فعلن و فنعل و فوعل و مفعول و مفعول
و یسکون ثانیها: بر زخ کور و ما بین الان جبن: حجرة بن حلقوم: خشم
سبوی سبز: خردل سبندان: رفرف بالشر زلزله: سببه بیابان
سر مله ملبسته: صومعت طنزک الراهب: صفصف زمین: هامون: صرعه باذ سرده
عبقری: سلطانایه: غلصنه: سرنا: قسوة للاسد و المرأة: کوثر نام جوخت: در ملبشت

کوبستان « مالکدیغام مبلغ مایلفند الشی متریت درویشی مجمع
 الحزین ای العذب والملاح محسبت پنداشتن محصنه کرسکی و مرجمه
 للرحمة « مرقد للمنام مرصد راه « مسکن خواستن و بر سبذت مسغبته
 کرسکی مسکن جای مسکنه درویشی مشامتة الجانب الذي يلي الشمال
 اصحاب المشامتة ای المشاییم علی انفسهم مشعر الحرام ملو مرقد لفت « مصانع للابنية
 معشر کروه « مغرم تاوان مغرم غنیمت « یقینا دامقربیت یتیمی کجوشاندر بود
 مقبرة کورستان مقعد جای نشستن منسک عید « منفعه للنفع
 ملجأ بناء بیمنه دست راست اصحاب الیمنه للمیامین علی انفسهم
 مینسرة للیسر و جانب الیسار « مفع و مفعنة « بفتح او کما و ثانیها و شد ثانیها
 محل جای محنة للشارع « مرمتی للإصلاح « حصرة زیان معررة هدی
 مودرة دوسخی « بامفعول و مفعول بفتح او لهما و ضم ثالثها و سکون ثانیها
 ماننة حاجت « مالکدیغام « مقبرة کورستان مکسور العیز
 مجلس نشستگاه « محسبت پنداشتن مسجد منک « مسکن جای « مشرق
 خاور « معذرة للعدرة « معروفة شناختن « مغفرة امرزش مغرب
 باخترة منزل جای منسک لواحد المناسک « منطق سخن منک دوش
 و کراند زمین « موبق للموعود و للمذک « و فیل ملو « وادی جسم « حوثق
 للوثیقة

مفعول

موجده للغضب: موضع جایش موعظه پند دایم مریک تنه: میسر قراریم
 نوع مهم: مصیبه للعصیان: و صوته میگوید که سوره النبی مشدداً آخر
 محل المال وقت و جوبه و قولی تا جایی یبلغ محله ای منحره

بامفعول بضم اول و کسر ثانی و سکون ثانی: منحل الخذاط
 محرم کناه کاره محسن نیکو کاره محصنات لذوات الازواج و الاولاد و العقیقه
 محبت الخاشع: مخلص یک روی: محله کلاه غسله: مذنب کناه کاره امرأه
 مضع ذات ولد رضيع: موضعه شیر دهنده: مسفرة روشن: مسلم
 مسلمان: مشرك انباز کننده: مصلح نیکو کردار: معسر درویش: معصرات
 استجابات منظر و قیل و آت الاعاصیر: معجزة: مفسد مذکر داره مصلح
 رستکار: مقنع الراس ای رافعه: مقرن ای مطبق مقسط داد حشر
 منذر بیم کننده: موسر و موسع توانگر: مومن ارام دهنده و گرونده: موفق
 بی گمان: والد تغلی مومن ای مصدق ما و عده: موریات اسبان کانتش
 ارستیک بیارند سنبل: ممرطع المنشرع: نوع منده مینر و شر
 مجیب پاسخ کننده خواستدگان: محیط دانا: مریب المتهم: متهم
 مشک مریب ای مایشت کک: مسی: مذکر داره مصیبه للامر المکره: مطیع
 فرمان بر داره: مغبرات غارت کنندگان: مقیت توانا و تقید بر کننده: قوف
 و نکبان و گوام

میلیم مستوجب ملامت منیب باز کرده بخدای منیر روشن
فوع مسدود صورتها ^{فح}خلاف المبطّل مذل آوار کننده معزّه

عزیز کننده مقلد درویش با مفعّل بضم اول و فتح ثالث و سلون ثانیه

مُتَرَفِّفٌ لِلْمَنْعِمِ الْمَطْبُورِ قَوْلُهُ عَلَى الْمَرْسَلَاتِ عُرْفًا لِلْمَلَايِكَةِ الَّتِي أَرْسَلَتْ
بِالْمَعْرُوفِ وَقَبِيلُ تَنَابُعَتِ كَعُرْفِ الْفَرَسِ مُعْزَمٌ لِلْمَعْدَدَةِ مَفْحٌ لِلرَّافِعِ رَاسُهُ
مَعَ غَضَبٍ بَصَرٌ مِنْكَ لَصْدَا مَعْرُوفٍ مَشِيكَاتٌ لِلْسَّفَرِ وَصُورُهُ مَفْعَالٌ مِنْهُ

بضاعة مزجاة ای قلیله با افعّل و مفعّل بکسر اول و فتح ثالثه
اصبع انگشت ضفدع بزغ مرفق وارن و مولد علی و مینی لکم مژگن

مرفقا مومایر تفویع من صلاح الامر مسلون زبان آون مسرد درفش
مشرین و عمنساة دستواره میسم علامت با افعّل بکسر اول و ثالثه

بنصر انگشت بر ابر کین سلسله زنجیر شرذمه تکریمی اندک

بامفعّل و مفعّله بضم اول و فتح ثانی و شد ثالثا

محرّز ای عتیق لدر محفلة للمصراة محکفت تمام آفرین غیر محفلة

للسقط مذبذب بنده کی از سر مرگ خداوندش آزاد شود مسند بهم نهادن

مُسَوِّمَةٌ ای مظلّمة و قیل مَعْلَمَةٌ مَفْصَلٌ لِأَوَاخِرِ السُّورِ الْقَضَاةُ اسْتَوْعَلَ اللَّهُ

غیر مودع ای غیر متروک المولفة قلوبهم للذین بتا الفهم و البی علی العلم

عَلَى الْإِسْلَامِ مَفْعَلَةٌ فوع منه و صورته

مَصْرَاةُ الْحُلُومِ يَصْرُ الدِّينُ فِي ضَرْعِيهِ بِأَمْفَعِ الْعَيْنِ

مَبْشَرُ مَرْوَةٍ مِنْهُ مَبْشَرُ الرِّيحِ الَّتِي تَنْتَبِهُ بِالسَّحَابِ وَالْغَيْثِ يُخْلِقُونَ

أَيُّ خَلْقٍ وَأَرْوِ سَمِّهِ مَدِيرَاتُ فَرِيشَتِكَ كَأَنَّ خَلْقَ سَائِدَةٍ مُذَكَّرٍ يَنْدَلِغُ

مَصْرُوكًا نَكَارَةً خَلْقُ بَا فَرِيشَتِهِ مَعْقِبَاتُ نَكْرَانَانِ مَقْشَمَاتُ فَرِيشَتِكَ مَقْرِبِ

وَسَمِّ كُنْدَةٍ مُقَدِّمُ فَرِيشَتِهِ مَقْصَرُونَ اخْذُوا مِنْ شَعْوَرِهِمْ مَكْلَبِ

سَكْبَانِ وَصَدْرُهُ مَقْشَعُ مَشِيدٍ الْعَيْنِ مَصْلَحَاتُ كُنْدَةٍ

بِأَمْفَعِ الْعَيْنِ مَشِيدُ الْفَنَاءِ وَالْعَيْنِ

وَمِنْ مَرَجَاهُ دَرَسُ كَشِيدَةٍ مُصَدِّقُ الْمُتَصَدِّقِ مَطْوَعُ الْغَضَارِيِّ

بِأَفْعُلُوتِ بَفَتْحِ أَوَّلِ وَثَانِيَةٍ وَضَمِّ ثَالِثَةٍ

خَبْرُوتِ بَرْكُوَارِي رَجْمُوتِ لِلرَّحْمَةِ رَغْبُوتِ لِلرَّغْبَةِ مَلَكُوتِ لِلْمَلِكِ

بِأَفْعُلُوتِ عَنكِبُوتِ بَرْكُوَارِي

بِأَفْعُلُوتِ وَفَعْلِيلِ رَجْمُوتِ بَرْكُوَارِي بَرْكُوَارِي سَلَسِيلِ لَحْمِ

عَيْنِ فِي الْحَنَةِ فَمَطْرُوتِ سَحْتِ بِأَفْعُلُوتِ بَرْكُوَارِي وَفَتْحِ ثَانِيَةٍ وَشَدِّ

تَبَعِ مَلِكِ الْيَمَنِ خُشَعِ الْجَمْعِ الْخَاشِعِ خَلْسِ وَكُنْسِ لِحْشَتِ الْأَمْرِ زَحْلِ وَالْمَشْرِ

وَالْمَرَاخِ وَالزُّهْرَةِ وَعَطَارِدِ خُلْسِ فِي مَجْرَاهَا أَيْ تَرْجِعُ وَتَكُنْسُ أَيْ تَنْتَنِرُ كَمَا تَكُنْسُ

الْظُّلُمَاتُ كُنْسُهُمَا سَجْدُ لِلْسَّاجِدِينَ سَكْرُ شَكْرِ سَلَمُ بَرْدَانِ شَرَعُ أَيْ ظَاهِرَةٌ

وَأَحْدَمُ شَارِعٌ

٣
قَالَ مَلِخْ بِيَادَهُ بِأَفْعَلٍ وَفَعْلٍ بَكْسَرٍ أَوَّلُهُمَا وَفَتْحٌ ثَالِثُهُمَا وَشَدَّ
جِبِلَّهُ أَفْرِيدَكَانَ سَجَلٌ لِلْكِتَابِ وَاللَّغْوَةُ وَقِيلَ بِلَهُوَ كَاتِبُ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

بِأَفْعَلٍ يَضُمُّ أَوَّلُهُ وَثَانِيَهُ وَشَدَّ ثَالِثُهُ
أَزْكَرُ نَجْمٍ جَبَلٌ خَلَقَ بَسِيَارَهُ عَتَلٌ لِلشَّدِيدِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

بِأَفْعَلٍ يَضُمُّ أَوَّلُهُمَا وَثَانِيَهُمَا وَشَدَّ ثَالِثُهُمَا

وَحَرْفُ كُتُبِهَا كِيَاهُ وَزَرْدٌ سَبِيلٌ خَوْشِيهِ سَبِينْدُ سِنْ بَنِي بَنِي لَوْلُو مَرُورِيدُ

مَرْقَةُ بِالشَّيْءِ هَذَا طَوِيٌّ بِأَفْعَلٍ لَا يَفْتَحُ أَوَّلُهُ وَشَدَّ ثَانِيَهُ

سَرَّ الْمُسَرَّةِ سَمَرَ أَكْنَدَمٍ صَحْرًا دَشْتٍ فَحْشًا مَعْصِيَتِ اشْتَمَلُ الصَّمَايِ جَمْعُ

أَزَارِهِ عَلَى حَسَدِهِ وَلَمْ يَرْفَعْ لَهُ جَانِبًا صَرَ الْمَضَرَّةُ نَغْمَانِيكُهُمَا

بِأَفْعَلٍ يَضُمُّ أَوَّلُهُ وَفَتْحٌ ثَانِيَهُ وَثَالِثُهُ

جُنُفَاءُ مُسْلِمَانَانِ خُلَفَاؤُا لِمَجْمَعِ خَلِيفَةٍ شَرَكَا انبِازَانِ شَعْرُ أَجْمَعِ

شَاعِرٌ شَفَعَا لِمَجْمَعِ شَفِيعٍ ضَعُفَا لِمَجْمَعِ ضَعِيفٍ شَمَدَا لِمَجْمَعِ شَامِدٍ

وَلِمَجْمَعِ شَهِيدٍ وَهُوَ اَلْمَقْتُولُ فِي الْغَزْوِ عَشِيرَةُ نَاقِدَةٍ مَا هَذَا بَسْتَنُ نَفْسَا

نُوزَانٍ بِأَفْعَلٍ يَضُمُّ أَوَّلُهُ وَفَتْحٌ ثَانِيَهُ مُطَبِّطَا لِمَشْيِدٍ فَيْسَا

بِخَيْرٍ وَهُوَ زَيْلُ فَيْيِدٍ وَتَكْفَاهُ بِأَفْعَلٍ بَكْسَرٍ أَوَّلُهُ وَثَالِثُهُ وَشَدَّ ثَانِيَهُ

كَبْرِيَا بَنِي رَكْوَارِيٍّ مَا
أَفَاعِيلٌ وَمَفَاعِيلٌ وَفَوَاعِيلٌ

اساطیر افسانهها، اسطوره یکی حادثه حقیقی است و یکی سر او پندشوار.
قواریر شیشماه مصایح جراحها و ستارها: مضامین از بدیع الرجل مافی بطون
النوق ملایح از بدیع الرجل مافی بطون الخوامین معاذیر عذرهایم

بافعلک بکسر اولها و شد ثانیها: ۴۲
امعته لمن يكون مع كل احد

ضعف را بره با افعل بضم اولها و شد آخره: ۴۳

اشرح استغف للکیر النصاری المتعبدين بافعلیته بکسر اولها و ثالثها

صبیته لفرزالتور: صیاحر الحضور: بامفعاعل بضم اولها و فتح ثانیها و رابعه

ما مبارک فیه حیاة الاشیاء و قوله تعالى فی لیلۃ مبارکة ای لیلۃ القدر

و قوله تعالى مراغما کثیرا ای مهاجره مکاتب بند کخویشتر را باز خریده باشند

بامفعاعل بضم اولها و کسر رابعه: ۴۴ مجاهد للغازی مسلح بلیزکات

مسافر و منافق دوروی: بامفعاعل بضم اولها و فتح ثانیها و رابعه و سکون ثالثه

مذبذب المتزدد بین جلیین کما ثبت چالشه لا حیر منهام

بافعلول بکسر اولها و فتح ثالثه و سکون ثانیها: ۴۵

فرد و سر باغی که درختی در وی بود: بافعلول بکسر اولها و شد ثانیها و سکون ثالثه

بلور و سنور که به: با تفعلک بفتح اولها و رابعها و سکون ثانیها و ضم ثالثها

ترقوة جنب کردن تملکة للملاک: با تفعلک بکسر ثالثها: تبصره بینا کردن

تذکره وایاد اوردن فضیله للتصنیف و التصبر ^{تفعاه} وع مسو صوته
توراه و اضلها توریة و معناها الضبا والنور ^{تفعه} وع منو صوته

حکمة لکفارة الیمین ^{بافعالی} یفتح اولها و ثانیها و رابعها
ایامی سوکان و خیاری جمع حیران خطابا کنها ان نصاری ترسان یلمی قیما
^{استاری} ^{اسیران} خیاری خیر حال

سکاری مستان وادی یک یک جمع غریب و فرد کسالی کاملان
^{بافعالی} یفتح اول و شد آخر ^{حوریت} یار و زاری شاد و انما
^{ثانیه هست} زبانیته دوزخ بانان

طواعیه للطاعة علانیة آشکاره کراهیه للکراهية
^{بافعالی} یفتح اول و ثانی و سکون ثانی ^{شد آخر}
رمانی خدای شناس نصاری ترسان ^{بافعیل} و صورته بیع مشدالیا
ایمر بیوه بلیته روشن ^{ثیبت} شوی کردن ^{حیرت} بیغول ^{حیرت} طنة للشفقة

سمد شوی و معنه ساد و سادات بر صیبت ماران ^{مضات} بصوف
نزل من السماء ضیق تنک ^{طیب} حلال و خوش و قیمر راست ^{میت} مرد
^{بافعیل} یضم اول و سکون ثانی و فتح ثالث و رابع ^{متکا} ای مشرف
علینهم

جَدِثٌ مُخْتَلَوٌ مَوْضُوعٌ مَدْخُلٌ لِلسَّرِيبِ فَرْدٌ جَرٌّ وَازِدٌ مُسْتَطَرٌّ
نَلِشْتَنَه مَغْتَسِلٌ تَشْوَهٌ مَلْحَدٌ لِلْجَاهِ مَفْتَعِي ^{۱۴۱} فَوَعٌ مِنْهُ صَوْتٌ

مَفْتَرِیْ اِی کَذِبِ مَوْضُوعٌ مُنْتَهَی وَاکْثَرُ مَخْلُوقٌ بِاَمْفَعِلِ بِکَسْرِ الْعَیْنِ
مُقْتَحِمٌ لَمْ یَدْخُلْ فِی قَحْمِ الْأُمُورِ مَقْتَصِدٌ مِیَابِی کُنْدَه مَقْتَصِرٌ وَنَشْتَمِ
دَازِ سَتَانِ مَوْتِفَکَاتِ دِیَارِ ثَوْدِ وَبَازِهَا مُخْتَلَفٌ صَوْتٌ مَفْتَعٌ ^{۱۴۲} فَوَعٌ مِنْهُ
مُرْتَدٌ زِیْنِ بَرِ کَشْتَنَه مَعْتَرٌ لِلَّذِی یَعْتَرِیْکَ لَتَعْطِیْهِ وَلَا یَتَکَلَّمُ
فَوَعٌ مِنْهُ مَحْقَقٌ الْعَیْنِ شَمِیْتٌ رَاهِ رَاسْتِ یَافْتَه

مُعْتَدٌ بَدِ اذْکَرِ مَعْتَعٌ ^{۱۴۳} فَوَعٌ مِنْهُ مَتَقٌ رَهْزِ کَارِ
مَنْقِیَارِ وَنَشْتَقُوزِ بِاَمْنَفَعِلِ وَنَشْتَقُوزِ بِضَمِّ اَوَّلِهِ وَفَتْحِ ثَالِثِهِ وَکَسْرِ رَابِعِهِ
مَخْنَقٌ لِلَّتِی یُخْنَقُ فَمَوْتُبٌ مَنْفَکٌ اِی زَائِلٌ مَنْقَرٌ زَبْزِ وَیَخْ بَکُنْدَه
مَنْهَرِ زَبْزِ نَدَه بِاَمْفَعِلِ بِضَمِّ اَوَّلِهِ وَفَتْحِ ثَانِیِهِ وَکَسْرِ رَابِعِهِ سَکُونِ ثَالِثِهِ
مَهِیْمِ کُوِی اِسْتَدَ مَسْیَطِرٌ لِلْمَسَلَطِ بِاَفْعَلِ یَفْتَحُ اَوَّلُهَا وَرَابِعُهَا کُتْبُ ثَانِیَاهَا

اَفِیْکَ دِلْمَا اسْوَرَه لُجَمِ سِوَارَه اَعْمِدَه سَتَوْنَمَا اَوْعِیْتَه مَارِدَانَمَا
اَفَعْتَه مَشْدَدُ الْعَیْنِ ^{۱۴۴} فَوَعٌ مِنْهُ صَوْتٌ اَحِیْتَه لُجَمِ جَنِیْنِ اِذْلَه لُجَمِ ذَلِیْکَ
اَشْحَه نَحِیْلَانِ اَعَزَه لُجَمِ عَزِیْزِ یَعَارِزِ الْکِفَارِیْ یَعَالِیُونَهُمُ اَکْثَرُ لُجَمِ
کَنْزَانِ اَهْلَه لُجَمِ مَلَاکَ بِاَمْنَفَعِلِ بِضَمِّ اَوَّلِهِ وَفَتْحِ ثَانِیِهِ وَثَالِثِهِ وَکَسْرِ رَابِعِهِ وَشَدَّةٌ

متحيز جای کیره متمنع للمحرم بعمره الى الحج، مثل قبان للقيدين متكبر نزر كوار.
بأ مسنفع بضم اوله وكسر جاسه مستبصر بينده دل مستيقن كان

مستم الى شد يدع بأ مسنفع بضم اوله وفتح جاسه واللسدغلي
فمستقر ومستودع فالمستقر للولد في الصلب والمبتودع للولد في
الرحم بأ افعل كلسر اوله وشكون ثلثه وفتح ثالثه وخامسه

استبرؤ وباسمهم بأ مفعلة محاقلة لبيع الزرع

بالحنطة واكثر الارض بالحنطة او المزارعة بالثلاث والربع مخاضرة لبيع
المزارع في حال الحنطة مزارعة ان تستاجر اكارا البزوع ارضا فمارزقه الله يكون
بينكما على النصف او الثلث او غيرهما معاملة مكارى كردن موافقة
سازگارى كردن مزانته لبيع الثمر في رؤس النخل بالتمر كشلا عاملة
مساوغة ومسانمة ومساناة ومصابة ومشاهرة وملايكة اي هذه الاوقات
شركة مضاربة شركة مفاوضة ان يشترك الرحلان في جميع المالك

نوع منه مباهاة فخر كردن مساقاة ان تستاجر من يسقى
حديقك على ان تمارزقه الله يكون بينكما على النصفين او الثلث او غيرهما

بأ افاعل وفعائل وفواعل ومفاعل اباعد وراى اقارب
خويشتان اساور لجمع اسوار افامل سرانكشتان حدائق باغها

七

عَزَّيْ لَجَمْعِ غَاوَمِ بِاِفْعَلِيْ بِكْسِرِ اَوَّلِهَا وَسَكُونِ ثَانِيهَا

احدی لتثبت احدی ذکر می و ایاد اوردن سیماء علامت شعری لکوک خلف الخوزاء

كانت نَعْبَذُ قَدْ بَاءَ ضِيْرِي اِي جَايِرَةٍ وَاَصْلُهَا فَعْلٌ بِالضَمِّ فَكُسِرَتْ الضَّادُ لِلْيَاوِلِيْسِ

في النعوت فعلى باب الأفعال وفعلول وفعلول يضم اق لما هم متلوه بها

أَخَذُوا حَبْلًا مِنْ أَرْضِ الْخُزُرَةِ شَعْرَ كَوَاهِ: بِالسُّنُوعِ مَفْسُتَةً.

اسلوب الاصل اعلمه شكفتي وخلقوم نای کلو وخرطوم بینی عرو من خرمنه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَلَى وَعَلَيْهِمْ مَكْسُورٌ اللَّهُمَّ سُدِّدْ إِلَيْكَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَمَّا يَا بَلِيسَنْدَ: أَمِينَهُ لِلْبِرِّ وَالْإِوَادَةِ وَاللَّكْذِبِ، وَمَا يَتَمَنَّى أَنْ يَحْيَى أَشْيَاءَهُ:

اغنية للعلاء جودي جيل دتر به فرزندان رومي رومي سحر و سحرية

راز کرسی و خرمی و اسب الجنة ما فعلی یمنع اوله و سکون و شیر و دلازه

بقية ولا غروبية اي ليست مشرقة ابدا فلا يصيبها طول ولا نقصان

نفس و قوله تعالى انذار وعده ماتيّا اي تبا وهو مفعول بمعنى فاعل

وَمِفْعِيلٌ وَفَعْلِيلٌ وَفُعْيِيلٌ وَفَعْلِلٌ لِمَاوِ سَكُونُ ثَانِيًا

حَتَّانِ احْلِيلُ سَوْرَاخُ قَضِيبٌ اِبْتِلُ مَرْغُ اصْحَابِ الْفِيلِ اِبَايِلُ بَرْوَهْتِ

منها بعضا، الجبل وهو أصل من جبلت الشيء استخراجته وحضر خوك

سَنَكْ وَكُلَّ وَهَوِّ عَرَبٍ سَكِينِ كَارِدٍ سَكِيَّتْ وَسَكِيرٍ وَشَرِّبِ

ص ۱۰۰
اذا كر ذلك مرة سريرا لكثير النفع صدق تحت راسك كوى طنجير ليد ر معرود

عَفْرِتِ دِيوَسْتَنِيهِ بِغَرَّتْ بِتَحْتِ سِيَاهِ : غَسَلِينَ لِمَا يَغْسَلُ مِنْ أَجْسَامِ الْمُعَذِّبِينَ

وم فتيسر لرأس الصاري قطمير للفاقة الواوة مسكين ملر لاشئ لزم

فروع منبر مشرد الاخره راجع خدای شمس

بِاتَّعِيبٍ وَقَعِيلٍ نَفْخِ أُولَئِكَ سُلُوكُهُمَا

تاویل ای مصیر و عاقبة: و قوله تعالی ابتغائا وید ای مایا وول الیه من مغنی

و عاقبة تلبیت ای تحسیر و هو النقصان و حریم الصلاة هو التکبیر ای اذا

کبر التکبیر الاولی حرم کل عمل الا الصلاة واخلیها التسلیم ای اذا سلم

فقد حل ما حرّمه الصلاة • تدريج الجفّض المصلي رأسه أكثر من انخفاض الثبته •

نَسِيمٌ لَا رَفْعَ شَرَابٍ فِي الْجَنَّةِ ۖ تَغْرِزُ بَيْنَ مَادُونِ الْحَدِّ وَمَوَازِ بَصْرَ حُرُوزِ الْإِرْبَعِيَّةِ ۖ

نقویم اندازہ ، بقطین درخت کز و ع مافیعل و فاعول و فاعول و فاعول

وَيَفْعَلُ الْفَسْحَ أَوَّلَهَا وَسَكُونُ ثَانِيهَا مَنَوْرَعٌ دِيْنُجُورَتْنَا

واسم جبل شجرة الزقوم لشجرة في النار طلحوت ديوه قار

قِيَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْكَافِرُ مَلْعُونٌ فِي الْجَاهِلِيَّةِ مَا يَنْفَعُ كَافِرًا

الاسلام الزكاة مجنون ديوانه وقوله تعالى فتقعد ملوما محمورا

على انلاف مالك وتبقى محسوراً منقطعاً عن النفقة يومئذ

خبايت بلذيمها خزائن خليفان سفايح سفنها سلاسل
 زنجيرها صوامع جاي رهبانان غرايت القرآن فرايض ورايه اهل الفرائض
 عصبة وذو زحام وذو سمنام وقوارع القرآن للآيات التي اذا قرأتم لم تفرح
 كباير جمع كبيرة مكارن حاجتها ملائير لجمع مدينة مصانع للانبية
 معارج نرد بانها مقام مع تيرينها منافع منفعتهما مناسك كارها حج
 ملائكة فرشتگان ^{مفع} مع منبر وصورته مع مثان لسور القرآن
 قصارها وطوالها بامتناع ^{متعال} برتر شده از همه كهوتي
 متشابه للتساوي في العدل والصلاح
 آخ رتاج اله پيامي ولله الحمد والشكر والصلوة على سيد محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم بالله نستعين

يا اهدونا والكلما المبيضة وكونها والاسما التي لا يخطها الا الف واللام
الحلف واللام للتعريف والحلف للاستفهام ايتان كذا اني كذا
ايضا كذا امين وامين اي اللهم استجب الهم واو اتم
واو لا للاستفهام او يا ام يا ام او مكر او مكر اي خواستن الا بدان
امام بيش اني كذا الان كنون انفا ذكر بار اف وثقت لما يستقل
ويخرج منه يا ايت يا بذر امير اي انت تو مرد انما شما دو مرد انتم
شما هم مردان اب تو دن انما شما دو دن انتر شما مردان انان
من انان وانما اما اما يلامر والاخبار اما للشك والاختيار اخذ
لاسم جيك ارم لاسم بلد وقيل هو اسم والد دعايدان وان للتاكيد
انما انا نج الا مكر ان كذا الا اي ان لا بار الخفيفة معني ما ويقع
للمحرك وهو في اربعة مواضع من القرآن معني اجر اختم ايها الامنها
قوله تعالى لا تنصروه فقد نصره الله ومنه الا تنفروا يعذبك الله
الا تفعلوه تكثر فتنة في الارض ومنه اناء

اليمن اذ كنتم اذ
قل اي ورتي

س
ا
ع

[illegible]

140

مولوی خانہ صاحب باشند
 بچہ و الزوم اقوام تصاوا
 نسوا بالقبائل مولوی
 می لہم علی النبی صحت
 ندریم بالقضا خیر الہوت

۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰

مطہر از قندی می گویند
 در بارہ اربعہ ہزار

راہنہ وہی بہار خود خلد
 اربعہ ہزار لغوی اثری شہر حضرت ماری
 و فقری سلوہ می گویند
 رونامہ شہر سہیل قلی

و قلد رشتہ بدست بایست
 بولہ بدست بایست
 ہر روز بدست بایست
 ہر روز بدست بایست

ہر روز بدست بایست
 ہر روز بدست بایست
 ہر روز بدست بایست
 ہر روز بدست بایست

ہر روز بدست بایست
 ہر روز بدست بایست
 ہر روز بدست بایست
 ہر روز بدست بایست

رو کار ابراهیم مانود کرد و حرم و کائنات

قال شيخنا الامام العلامة ابي الحسن محمد بن علي بن ابي طالب
 في كتابه في الطب والصيدا والاعشاب والادوية والاسرار
 في الطب والصيدا والاعشاب والادوية والاسرار

في الطب والصيدا والاعشاب والادوية والاسرار
 في الطب والصيدا والاعشاب والادوية والاسرار

قال شيخنا الامام العلامة ابي الحسن محمد بن علي بن ابي طالب

في الطب والصيدا والاعشاب والادوية والاسرار
 في الطب والصيدا والاعشاب والادوية والاسرار

ورئيس الحكماء فريد عصره ونسج وحل ابي الحسن علامه الدين ورواح ذلك

على بن في الخزم تقرشي عروفا بن التفسير منتجب راحة الله عليه
 في الطب والصيدا والاعشاب والادوية والاسرار

في الطب والصيدا والاعشاب والادوية والاسرار
 في الطب والصيدا والاعشاب والادوية والاسرار

عدي بن جابر طب على عليه وعليه بنو كالي

في الادوية والاعذية مفردة وراكبة
 في الطب والصيدا والاعشاب والادوية والاسرار

دون اخر واسماها وعلاماتها ومعالجاتها

مرعاة مشهور في منعالجات من الادوية والاعذية و

قوانين الاستفراغات وغيرها و... الله استوفيق

في الطب والصيدا والاعشاب والادوية والاسرار
 في الطب والصيدا والاعشاب والادوية والاسرار

في الطب والصيدا والاعشاب والادوية والاسرار
 في الطب والصيدا والاعشاب والادوية والاسرار

تفصيل من كتاب الجواهر في تفسير القرآن
على المضاف إلى المضافين

21.

وانما جاز المؤلف بين لفظ العلم والظن
لانها بمعنى واحد ولهذا لم يوضع فذكرهما معا
في اشارة الى الوجه وليس قولنا علم او ظن
في اشارة الى نفسه كما ذهب اليه
بعض المتأخرين

معا
او نظروا
لما ذهب اليه
من بعده

و نظر اکما قد رنا
سدا الاول غایتها
و اثنان غایتها

صورت تینو میں
التاج

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وكرمه

...

3

في انحاء اخرى من النسيان
منه في النسيان وهو الذي
والذي هو النسيان

[illegible][illegible]

قوله ولما علموا أنهم كانوا
مقدورين وهو ان يعلموا
فلا يفسفهم الى علم
ان كل واحد منها
اصول و الفوائد

فائدة تقييد القول بالحق معلوم
والقول بالحق هو القول بما لا ريب فيه

اذ قد بقي
 بابة
 يقال السار
 بابة
 حواله من ايسر
 صور الطبيعة
 ما يتوقف عليه وجود الشيء
 ما يتوقف عليه وجوده
 ما يتوقف عليه وجوده

ووقت الابتداء

لا بد من الاستعداد ووقت الشؤد
ساعات

الاول هو لقول والثاني هو

واعتصموا ونتمسكوا من لاصدقان يعصوا الزنا ويستدوا لخل
 رنملى طلب استبح على سبيل التادى
 يشتمل على جملتين في قواعد الجزاء

وتشتمل على أربعة أجزاء

يَتَّقُ إِلَى حَرِّ نَضْرِي وَخِجْرَةِ عَمَلِي وَكَلَامِهَا عِلْمِي وَنُظْرِي وَنُظْرِي

سبعة
الارض وهو حار
وما هو بارد رطب ولا رطب ولا جاف
والاولى ان يقال ان

لا يهتد اما
 ان يكون
 متقومة
 بالذات اولاً
 لا اول اثار

يكون سبطا
أوسون للويسمي عتد رطني وعبر معتدل ما معد وهو اربعه حار و
الساكن والانيه مان يكون كشيئا او
نصفها ومتوسط القول اعصاد والثاني

متفوق على الذات واما ان يكون مبدء
النفوس من واجب الصور او الاول فهو مزاج واشياء اما ان يكون
او الاول

لا يفرق بين يمينه وبين يمينه
 من جهة اليمين واليسار
 في اليمين واليسار
 في اليمين واليسار

اردو بابي ورطب وريما مرتب وهو ربعة حار بابي
 سمانار

وحار رطب وبارد بابي وبارد رطب وعدن لافرجة
 سمانار سمانار سمانار

مروح لاسنان وعدن منافه كان خط الاستواء
 سمانار سمانار سمانار

كان لافليم نزيح واشيان عدن ولصيان يثا وونهم
 يثا وونهم يثا وونهم

فخرية كنهم ارطب فلن اشحار كنهم لين وحرارة اشان شابة
 شبت النار

تحنوكيل ولسن باردين بابان والشيخ ارطب بالسرطوبة الى ثوبت
 ثوبت ثوبت ثوبت

اغريبة بيانه واعدن لاهضيا عجله غلة الشابة
 غلة الشابة غلة الشابة

جلد لان ملته جلد لاصابع تملكه نوحه توجده ليد بالة
 بالة بالة بالة

تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد
 تملكه ليد تملكه ليد

تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد
 تملكه ليد تملكه ليد

تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد
 تملكه ليد تملكه ليد

تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد
 تملكه ليد تملكه ليد

تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد
 تملكه ليد تملكه ليد

تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد
 تملكه ليد تملكه ليد

تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد
 تملكه ليد تملكه ليد

تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد
 تملكه ليد تملكه ليد

تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد
 تملكه ليد تملكه ليد

تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد تملكه ليد
 تملكه ليد تملكه ليد

الزواج معتدل او غير معتدل وله هذا
 التفسير وجعلنا الاول ان يفسر
 اللوندان كالحال وغير معتدل
 هذا المعنى مخصص في امر الجاهل
 قبل الذي انتج وجوه وهو كالحال في المعتدل
 والكمية في المعتدل لا يكون غالب فليس للكمية
 على التماسك في معتدل كل المعتدل والميل الى
 معتدل

في المعتدل والميل الى
 في المعتدل والميل الى
 في المعتدل والميل الى
 في المعتدل والميل الى
 في المعتدل والميل الى

في المعتدل والميل الى
 في المعتدل والميل الى
 في المعتدل والميل الى
 في المعتدل والميل الى
 في المعتدل والميل الى

في المعتدل والميل الى
 في المعتدل والميل الى
 في المعتدل والميل الى
 في المعتدل والميل الى
 في المعتدل والميل الى

فان قلت ادوات الحلاط انما هي الصفراء والصفراء هي التي
 من البليغ والدم من البليغ والدم من البليغ والدم من البليغ
 من البليغ والدم من البليغ والدم من البليغ والدم من البليغ

والمختلف انقووم الخاطي الصفراء وهي حارة يابسة فايدتها

تطيق الدم وتبين وان توخل في تغذية مثل الزينة وان

ينصب جزء منها الى الامعاء فيغسلها من الثقل والبلوغ النرج

والطبيعي منها احمر ناصع خفيف حار وغيره يبيع اما لاختلا

طه بالبلوغ الغليظ وهو الحار والرقيق وهو البارد والصفراء

او بالسوداء والاحترقية وهو الصفراء المحترقة او بالاحترقية

في نفسه وهو الكراتي والنجاري والاحترق في الزجاري

اقوى فلذلك يشبه السموم السوداء وهي يابسة باردة شنيعة

فايدتها افادة الدم غلظا ومثانة وان توخل في تغذية مثل

العظام وان ينصب جزء منها الى قعر المعدة فينبه على الجوع

ويحرك الشهوة والطبيعي منها اردى الدم وغيره يصعب يحدث

من البليغ والدم من البليغ والدم من البليغ والدم من البليغ
 من البليغ والدم من البليغ والدم من البليغ والدم من البليغ
 من البليغ والدم من البليغ والدم من البليغ والدم من البليغ

فائدة ان الدم غلظا ورقيقا يحس عليه
 الحار البارد والدم من البليغ والدم من البليغ
 من البليغ والدم من البليغ والدم من البليغ والدم من البليغ

عن

و بعد از این الفاظ و هو اعطاه
اما مقرر و اما هو کاتب
سازگار

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

عن احتراقٍ يخلطُ كان حتى السواءِ نفسها **الاعضاء**
 منها مفردة كالعظم والغضروف والرباط والعصب والعضو والغشاء
 والحم والتيمين والشحم والشرابين والاوردة وكلها يحدث عن

امني لا اتم فانه يتولد من بين اللم ويعقد الخوايا السرين
والشم فانهما يتوحدان من مائيه اللتم ويعقدان ما اسر فلذلك

فَلَمْ يَلَمْزْ مِنْهُمَ مَرِيَّةً تَرْيِبًا وَيَتَّكَانِعُضِلْ وَثَانِيًا كَالْعَيْنِ مِنْ مَنَىٰ أَعْرَضَ أَنْ يَكُونَ بِوَسْطِهِ

رئسة عباد وصر قوى ضرورية، ملجأ شخص وهيئة

تكونها له ذرة و ما يحس نوع وهي منه ثلثه و لا يتبار بعد
 بها بحسب ما ينبغي مستقره . لا روح و لا غنى بها تنقى

نہا اچھی، یعنی بی مستقرہ۔ لا روح و غنی ہا تنقی

ووجب المحرمان القوة هي الأمور
الطبيعية لعلها احسان يكون مع
شعور او لا يكون والاقل هي القوة
الطبيعية والثاني احسان يكون متفقا
بالحيوان او يكونا مفرقة والاقل هي
القوة الطبيعية والثاني هو القوة
الطبيعية

فاه قلت الغذاء

منافعة كما يرد بها في كتب طبعة لعلها احسانا جازيا

يتكون عن لطافة لا خلاص تكون لعضاء عن كفايتها ولا

روخ هي حاملة لقوى فلذلك منافها كاصنافها

قوى وهي ثلاثة جناس حذا لقوى طبيعية منها متفرقة

التي هي القوة الطبيعية والقوى الطبيعية هي القوة الطبيعية والقوى الطبيعية هي القوة الطبيعية والقوى الطبيعية هي القوة الطبيعية

التي هي القوة الطبيعية والقوى الطبيعية هي القوة الطبيعية والقوى الطبيعية هي القوة الطبيعية والقوى الطبيعية هي القوة الطبيعية والقوى الطبيعية هي القوة الطبيعية

لأجل شخفي وذلك ما تغذيه وهي غاذية ولزيادة في قضا

على نسبة يقتضيه نوعه وهي سائمة ومنها متفرقة لأجل نوع

وهي قوتان حديد ما تفعل من امثال بديل جوهر مني وتبقى كل

جزئ منه لعضو مخصوص وهو الولد **وثالث** **تشكل كل جزئ لقط**

الذي يقتضيه نوع منفصل عنه او ما يقارب من تحصيل و

التجويد وغيرها وهي للصورة والغاذية تغذيها قوى اربع الجاذ

بة للمنافع وما سلكه من صبح لها ضمة والقوة الهاضمة والذ

والقوى بينهما والغاذية

نفع

ان قيل يجب لغير السامع على السامع مثل السامع مع ان يجب لغير السامع لغير السامع

التي هي القوة الطبيعية والقوى الطبيعية هي القوة الطبيعية والقوى الطبيعية هي القوة الطبيعية والقوى الطبيعية هي القوة الطبيعية والقوى الطبيعية هي القوة الطبيعية

شأن الشفاط

تستقر قوة الابصار قوة مرتبة في مراتب العصبتين
للكودتين من شأنها ادراك الالوان والافواء
والاشكال واختلافها في كيفية الابصار منهم من
قال بخروج الشفاط ومن قال بالانطباع وتحقيق
النور فيه يقتضيه سطر لا يلحق بشيخ هذا الكتاب

ودة

نعة للفضلة وهذا الاربع تخدمها كسيفيات ربع على حرارة وبر
وييسوة والرطوبة وفازية تخدم النامية وهما تخدمان مولدة

النفوس الحقة
جان وتجان
وجد

هو قوى النفسانية منها حركية ومنها
مدركة فاعركة منها باغثة على الحركة وهي الشوقية وتخدمها

القوى النفسانية التي بها يكون الحس
وحركة وانما تخدمها اليها ليكن الحيوان
قدرة على الهروب من الضرر والقبول
من النافع اذ الهروب من القوت
كل منهما حكمة ولا بد لهما
من ادراك الضرر و
النافع

الفهوانية والغضبية ومنها فاعلة للحركة بان تشنج العضل
فيجذب سوتر فينقبض بعضا وعضوا وترخي العضل فيمتد الوتر

العضلات
التي هي
التي هي
التي هي

فيمتد عضلاتها في احسن الخالقين وما مدركة
فانما مدركة في لظاهرة وهي قوى حركية الجواسير المدركة

القوة الحركية ينقسم الى قسمين
اولهما القوة الباعثة على الحركة
وثانية القوة الفاعلة لها
فسمي شوقية وسووعية
والاصابع وهدمها القوة الشهوانية والعصبية
لانهما يشتركان في القوة
صوت ملايد حاصل
القوة الشهوانية

في لباطنه بالبر وموضعها موضع التقاطع البصليتين
العصبتين لا يتبين في هذين من شأنها ادراك الالوان

ولا شكل واما السمع وموضعها عصب غروشي على الصماخ

فان قيل يلزم من هذا ان يسمع الشي
الواحد بالثنتين لان كل واحد
من الاثنين فيهما قوة السمع

عن
ال

من شأنها ادراك الاصوات و...
 وقوله في قوله...
 وقوله في قوله...

من شأنها ادراك الاصوات و...
 وقوله في قوله...

تأنيثها ان يخلق الشك من شأنها ادراك الريحه

متصغره مع ضواء مستشرق الوق وموضعها العصب

لذي فجم اللسان من شأنها ادراك لطعموم وقوله في...

وموضعها الجلد وكثير اللحم من شأنها ادراك المموسات في حره

ها وبسرها وبسرتها ورطوبتها وخشونتها وملاستها و

لينها وصلابتها و... مدركه في باطن فمنها مدركه للصور

المحسوسة بادراك الظاهر وهي تحت المشترك وموضعها مقدم

البطن مقدم من السماغ وخزانته الخيال وموضعها مؤخر البطن

مقدم ومنها مدركه للمعاني القائمة بتلك الصور وهي الوهم وهو

ضيق البطن والوسط وخزانته الى افطه وموضعها البطن

من شأنها ادراك الاصوات و...
 وقوله في قوله...

من شأنها ادراك الاصوات و...
 وقوله في قوله...

من شأنها ادراك الاصوات و...
 وقوله في قوله...

هذا هو معنى القوة
وهو ما لا يتصور
فان القوة هي
التي تجعل الجسم
يكون له قوة

فان قلت الموردا اننا نعلم
ان القوة هي التي
تجعل الجسم
يكون له قوة

قلت ان القوة هي
التي تجعل الجسم
يكون له قوة

المؤخر ومنها متصرفه وتسمى باعتبار استخدام النفس ساطقة
منه قوة

لها من القوة باعتبار استخدام وهو لها في صور ومعاني خفية

من القوة هو يتفق على انية التي تعد

الاعضاء لقبول القوى النفسانية من اجزاء الافعال فيها

مفردة تتم بقوة واحدة كالجذب والذفع ومنها مركبة تتم بقوة

تتبع فاعدا كالأرداد

انها بدائية ثلاثة القوة وهي هيئة بدئية تكو

الاعضاء لقبول القوى النفسانية من اجزاء الافعال فيها

مفردة تتم بقوة واحدة كالجذب والذفع ومنها مركبة تتم بقوة

تتبع فاعدا كالأرداد

انها بدائية ثلاثة القوة وهي هيئة بدئية تكو

الاعضاء لقبول القوى النفسانية من اجزاء الافعال فيها

مفردة تتم بقوة واحدة كالجذب والذفع ومنها مركبة تتم بقوة

تتبع فاعدا كالأرداد

انها بدائية ثلاثة القوة وهي هيئة بدئية تكو

فان قيل كيف يستعملها المور
في الصور المحسوسة مع
انه ليس مدركا

فان قيل كيف يستعملها المور
في الصور المحسوسة مع
انه ليس مدركا

فان قيل كيف يستعملها المور
في الصور المحسوسة مع
انه ليس مدركا

فان قيل كيف يستعملها المور
في الصور المحسوسة مع
انه ليس مدركا

فان قيل كيف يستعملها المور
في الصور المحسوسة مع
انه ليس مدركا

هذا هو معنى القوة
وهو ما لا يتصور
فان القوة هي
التي تجعل الجسم
يكون له قوة

فان قيل كيف يستعملها المور
في الصور المحسوسة مع
انه ليس مدركا

كصبي الخلفه مريض المقدار وفي وقتين من مرض

شنا وشجا ويصح صيفا وشابا وكل مريض فاما مريض او

مركب واغفل امان يكون عروضة اولالاغضاء

مخرقة وهو مريض سوء امراح والاعضاء مركبة وهو

امراض المركب ويمكن عروضة لكل واحد منها اولاً

وهو امراض تفرق الاتصال وامراض سوء المزاج هي الثما

نية الحاجة عن الاعتلال وتكون سادجة او مادية

والمادة تكون مجاورة او مدخلية موزمة موزمة وامر

النزيب اربعة امراض الخلقية وامراض مقدار وامراض

العدد وامراض الوضع وامراض الخلقية ربعة امراض اشكل عظمها و

كالراس فقط ورياح الافرسنه وامراض مجاري انبا ان

هذا هو المرض المركب وهو الذي يكون من اجتماع اعضاء مختلفة في وقت واحد او من اجتماع اعضاء مختلفة في وقتين مختلفين

وهو الذي يكون من اجتماع اعضاء مختلفة في وقت واحد او من اجتماع اعضاء مختلفة في وقتين مختلفين

وهو الذي يكون من اجتماع اعضاء مختلفة في وقت واحد او من اجتماع اعضاء مختلفة في وقتين مختلفين

وهو الذي يكون من اجتماع اعضاء مختلفة في وقت واحد او من اجتماع اعضاء مختلفة في وقتين مختلفين

وهو الذي يكون من اجتماع اعضاء مختلفة في وقت واحد او من اجتماع اعضاء مختلفة في وقتين مختلفين

وهو الذي يكون من اجتماع اعضاء مختلفة في وقت واحد او من اجتماع اعضاء مختلفة في وقتين مختلفين

وهو الذي يكون من اجتماع اعضاء مختلفة في وقت واحد او من اجتماع اعضاء مختلفة في وقتين مختلفين

وهو الذي يكون من اجتماع اعضاء مختلفة في وقت واحد او من اجتماع اعضاء مختلفة في وقتين مختلفين

والمواد بالتجويد منها فضاء
تج بالحق يعطى على شئ
والمواد بالتجويد منها فضاء
تج بالحق يعطى على شئ

والمواد بالتجويد منها فضاء
تج بالحق يعطى على شئ
والمواد بالتجويد منها فضاء
تج بالحق يعطى على شئ

تتبع كالاتشار وتضييق تضيق بجاري شقين وتند
كاسد بجري مارة وامر حتى تجاوزا في مابان تكبر و
تتبع كاتساع ليس انشيين او تضيق وتضيق كصغر المعدل

وتنفذ وتخلو كلو قلب عن الدم عند الفرج يهلك
وتند وتند كالكسكة ومرض سطوح الاعضاء
انفصان وكل وحدا ما عام او خاص كالتمز

انفصان وكل وحدا ما عام او خاص كالتمز
انفصان وكل وحدا ما عام او خاص كالتمز
انفصان وكل وحدا ما عام او خاص كالتمز

انفصان وكل وحدا ما عام او خاص كالتمز
انفصان وكل وحدا ما عام او خاص كالتمز
انفصان وكل وحدا ما عام او خاص كالتمز

انفصان وكل وحدا ما عام او خاص كالتمز
انفصان وكل وحدا ما عام او خاص كالتمز
انفصان وكل وحدا ما عام او خاص كالتمز

هذا بحث لانهم جعلوا امراض
المجاري من اصناف امور التوكيد
والمجاري الذي بين السجدة و
الموارة والذي بين الموارة
والامعاء ليس من الاغضاء
المركبة بل من الاغضاء
المنسابة لا على افعال
ان الوبد مركب
من الناي والعصب
واللياف الرباط
وانشاء مجرى
دهد لحووب
صعيف
نامر
عس

من جهة مخصوص
مجاورة شئ
الشئ في موضعه والحصول
والمشاركة فان اوضح يقال بالحصول
والبعد والمواد بالوضع للمناجزة والوصول
نسبة الانشاء بعضها البعض في القرب
اي موضع العسلون

انفصان وكل وحدا ما عام او خاص كالتمز
انفصان وكل وحدا ما عام او خاص كالتمز
انفصان وكل وحدا ما عام او خاص كالتمز

2711

والله اعلم
بما نزلنا
من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا
من كتابك

وَقِيلَ إِنَّ وَبِهِ حُرُوجُ الْجَنَّةِ
وَأَنَّهَا مَمْدُودَةٌ مُجْتَمِعَةٌ
وَأَنَّهَا تُبْدَىٰ كُلَّ نَفَسٍ
وَيُكْرَمُ عَلَىٰهَا وَأَنَّهَا مَكْرُومَةٌ
وَأَنَّهَا تُبْدَىٰ كُلَّ نَفَسٍ
وَيُكْرَمُ عَلَىٰهَا وَأَنَّهَا مَكْرُومَةٌ
وَأَنَّهَا تُبْدَىٰ كُلَّ نَفَسٍ
وَيُكْرَمُ عَلَىٰهَا وَأَنَّهَا مَكْرُومَةٌ

157

ووجه تسميته التوميس المعروفاً
بغات الجنب والدية حدوقها
نم الجنب والدية وذات الجنب
صاحبه وبيننا في موضع

هذه لتشيء بقاء لاسد والنيل ومن محلها ذات

لجَنبِ تَرْيَةِ اَوْ مِنْ سَمِّهَا كَقَوْلِهِمْ اَرْضٌ سُودٌ وَتَى اَوْ مِنْ عَرَفَتِهَا

قال المرح وكلمة مرض فاما ان يكون حلياً وهو لا يكون حُصْر السبب

فِي عَضْوَتَيْهِمَا الْحَصَوْرَ مَرَضٌ فِي عَصْوَيْهِمَا وَالشَّرِيَّةُ فَتُخْلَفُ

حَالُهُ بِاخْتِلَافِ حَالِ الْأَصْلِيِّ وَيَتَقَدَّمُ الضَّرَرُ فِي الْأَصْلِيِّ وَ

شُرَكَاءُ قَدْ تَكُونُ بِجَاوِرِ الْعَصْرَيْنِ أَوْ مِنْ أَحَدِهُمَا طَرِيقٌ

إلى الآخر كما يرمي الخائب بالجرحة في الرجل ولأن أحدهما

يَخْتَلِمُ لَأَخْرَاجَ عَصَبٍ لِّلذِّمَاجِ أَوْ مَبْدًى وَلِفَعْلِهِ أَوْلَانِ أَحَدٌ
 أَي لَفَعْلُ الْآخِرِ كَالْأَوَّلِ

هـ ا على سمت الآخر فيرتفع اليه بخان او ان احدهما مقبب
بالطبع ويتضرر كل

لا يخرجك من بطن القلب والاربعينه لكمد وخلق الاذن للتر

ماغ و کل مرض متقیان تا ان یظهر شداده و تنقاضه

[illegible]

لقد كنت رقيقاً
في ألبانة مائة
سنة والوفاة

بجودت دفعه
کاف و اعتمود
مملکت ولادت

الحجاب
للروية
في النفس
فانه يتحرك
الروية بالا
التي ساط
والانقباض
فهو مدء
لفعله في
النفس
فاذا احاطته
اقفة شادكته
الروية لئلا

لأنه لما كان العلاج يختلف
بحسب الاعالة والشوك
من وجهين أحدهما ان علاج
الاعلة ينبغي ان يكون اولاً وبالذات
وثانيهما ان علاج ينبغي ان
يكون أقوى بابه اذا كان
يشير الى الفرق
يسمى ما يقال
فيمختلف حاله

فان هذه الاعضاء خلفت زخوة
فما بانه ما يندفع
عليه ان ما يودع ما خاف الوقت
فما بانه ما يندفع
فان هذه الاعضاء والى
فما بانه ما يندفع
فان هذه الاعضاء والى
فما بانه ما يندفع

قال انهم
فان هذه الاعضاء خلقت بخلق
صعب عدت لحى قباية ما يندفع
اليها من الاغذاء والريشة
لما لا تدمر بالاف
الاهل الاف حصى

ولا يظهر وحد منهما والآخر هو وقت التزيد وثاني
هو وقت الاخطاط وثالث كان قبل التزيد فهو وقت
الابتداء وان كان بعد فهو وقت الانتهاء **ثالث**

ولا يظهر وحد منهما والآخر هو وقت التزيد وثاني

هو وقت الاخطاط وثالث كان قبل التزيد فهو وقت

الابتداء وان كان بعد فهو وقت الانتهاء **ثالث**

منه ينجز حركته في رباب لنسب ما يكون اولاً فيجب

عنه حاله من احوال بدن الانسان او شباتها وكل ما

حد من احوال الثلاثة سباب ثلاثة لان السبب اما

ان لا يكون برتبة الحوان الشمر وبرودة الهواء والغيب

ولفرغ ويستمر اديا ويكون برتبة فان اوجب الحالة

بغير واسطة كايحاب العفونة للحمي فيسرى واصلا وان

وجبها بواسطة كايحاب الاملا للحمي العفونة فيسرى

بنا وفعل سبب ما بالذات كتنريد ماء باردا وبالعوض

كثخنة

منه ينجز حركته في رباب
لنسب ما يكون اولاً فيجب
عنه حاله من احوال بدن الانسان
او شباتها وكل ما حد من احوال
الثلاثة سباب ثلاثة لان السبب
اما ان لا يكون برتبة الحوان
الشمر وبرودة الهواء والغيب
ولفرغ ويستمر اديا ويكون
برتبة فان اوجب الحالة بغير
واسطة كايحاب العفونة للحمي
فيسرى واصلا وان جوبها
بواسطة كايحاب الاملا للحمي
العفونة فيسرى بنا وفعل سبب
ما بالذات كتنريد ماء باردا
وبالعوض كثخنة

منه ينجز حركته في رباب
لنسب ما يكون اولاً فيجب
عنه حاله من احوال بدن الانسان
او شباتها وكل ما حد من احوال
الثلاثة سباب ثلاثة لان السبب
اما ان لا يكون برتبة الحوان
الشمر وبرودة الهواء والغيب
ولفرغ ويستمر اديا ويكون
برتبة فان اوجب الحالة بغير
واسطة كايحاب العفونة للحمي
فيسرى واصلا وان جوبها
بواسطة كايحاب الاملا للحمي
العفونة فيسرى بنا وفعل سبب
ما بالذات كتنريد ماء باردا
وبالعوض كثخنة

و لا تكون و غير لضرورة قد يكون مضاداً للطبيعة وقد

الايكون والاسباب الضرورية ستة احدها ضرورة

ويضطر إليه التعديل الروح بالاستنشاق وخرج فضلا

١٠١٦
تدبر المتس وما دام صافيا معد لا لاجل العلم خارجا

توضیح عن بیان الاظہار شروع بیان انہ منہ نکوں مر

ما يكتب منه الله، وريحه طعنة تفسد مخرج لقلب و

وهو بلحاء ولحاء مهملة تنوين ضرب

بعضی سے

الاصغية او غير طبيعيه مصادر الطبيه يتيه. وغير
الانسانه مفسدة

ضادتها والتغيرات الطبيعية هي التغيرات الفصلية

وكل فضل فاته يورث الا نراض لمناسبه له وينزل

فصول الدين

در مکتبہٴ اسلامیہ

بوتل غنیر و صوم

١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١
 ٥٢٢
 ٥٢٣
 ٥٢٤
 ٥٢٥
 ٥٢٦
 ٥٢٧
 ٥٢٨
 ٥٢٩
 ٥٣٠
 ٥٣١
 ٥٣٢
 ٥٣٣

١٣٣
 لانهم يعرض فيه سبب الخوف وهو
 عليان بحيله الطبيعة
 للواء واما الشتاء
 فيبقى على حاله فيكثر
 فان كان قولهم فيه
 المستعمل في
 الما تدفع الفاعل

مُضَادَّةُ فَإِنَّ الضَّيْقَ يَثِيرُ لَصَفَاءٍ وَيُوجِبُ امْرَضَهَا كَالْقَبْ

فان قيل ايتبدء بالبيع مع انه افضل الفصول فليت المدمر

والحرقة والعطش والكرب - يورث الزكام والشرقة

لأنها بها تجد أسرتي في المصير

والسعال فيكثر ببلغم و مراحمه **مؤذي** يكثر فيه الأمراض الصدرية

تفتقر لهواء فيه من برد ليل والغدوت الى خال الظهاير

ولتقدم الصيف المحلل للبدن المحلل للقوى المشير للصفر

لحمه يلاخلط وكثرة فيه وتكثفه سوءا ويقل الدم

للمعادته لمزاجه وكأنه كافل للمقيم بنفيا مرضه

يَتَحَرَّكُ فِيهِ الْإِخْلَاطُ الْمُجْتَمِعةُ شِتَاءً وَتَبِيلُ الْحَالِ أَعْضَاءُ

لِضَعْفِهِ فَتَحَدَّثَ فِيهِ الرِّجَاتُ وَوَرَمُ خَلْقٍ وَيَخْرُكُ لِحَدَثِهَا

فيه كل مرضٍ ومارة كانت مارتته كالفنة في شتاء وذلك نحو الهوامع
حاليها

الرد انه كل بحر المطبق فانه فتح الغصول ونسبها الحياة

التي هي عسل مع اعتداله - حوت
الحوية سماوية كالأطباء من
الخوفية لطيفة سماوية على الحوائط
حوائط الخفية السماوية لطيفة طبيعية

تحت تأثير انحراف الطبعية
في انحراف السماوية والارضية

تحت تأثير انحراف الطبعية
في انحراف السماوية والارضية
تحت تأثير انحراف الطبعية
في انحراف السماوية والارضية

وبلصحة واما استغيرات لغير لطبيعية ولا مضادة لها فتكون

تأمن اسباب سمائية او من اسباب رضية ^{في السما}

يئة فكل جمع مع الشمس كثرة من الذي ترى فتوجب شيئا

حتى في الشتاء وكما يحصل عند كسوف الشمس من برد رفة

حتى في الصيف ^{في الارضية} فكما تكون بسبب اختلاف

مساكن فتختلف أماكن ما لا اجل عرضها وتجاويز الجبال

وتجاويزها ووضعها اول شمسها والعرض هو مقدار بعد

عن خط الاستواء الذي في غاية الاعتدال ولا فليعلم انما في

و ثالث مفرط الحرارة والسادس والتابع مفرط البرودة

فلذلك قرب الربع من الاعتدال وتجاويز البحر

طب والبلد البحر يعتدل حرارة وبرده عصيان هو يه

تحت تأثير انحراف الطبعية
في انحراف السماوية والارضية
تحت تأثير انحراف الطبعية
في انحراف السماوية والارضية

ملكه ومد يسه تاسيد
حدائقه ذيا من
بوايك سنك في بوا
ذية ذيا من

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

يَا أَيُّهَا وَجْبِيهِ رَحِ الْجَنُوبِ الْحَامَةِ الرُّطْبَةِ وَإِعْلِيهِ

يَايْتَهُ وَجَبَّهِ رِيحُ الْجَنُوبِ الْحَارَّةُ الرُّطْبَةُ وَإِعْلَمِ ^{أَيْ عَكْسُ}

تُعَامَ الشَّمْسُ عَلَى الْبَلَدِ وَالْجَنُوبُ بِالْعَاكِ وَمَغْرَبُ خَيْرٌ

من اشرق اشرق في الشمس مدة فينتقل كل البلد الى يمينه

من برد الليل الى شمس قوية دفعة ومنعه ربح المشرق

وهي خير من المخرقة وان قاربنا الاعتدال المبوب

المشقة أو الشفاء مصلحة كذا أشرف

عليه السلام
بأمره

مصریه احرامها بمصاده حرثها والبلد المرفوع ابود

واصح والمستوي الوضع: صح والتربة البرتية خففا
من بعد المختلف النوع لاختلاف هو كالحبس

وَسُخْنٌ وَالتَّرِيَّةُ تَرَطُّبٌ وَتَعَفُّنٌ وَاجْلِيلِيَّةٌ وَطَوْتُصْلُكٌ وَارْتِفَاعُهُ وَ

الابدان والهوالبامدشد البدن ويقويه وجودهم

[illegible]

والمختار

بسمه عليه و آله و استیلاء الوطنه

تفصيل
برای
تفصیل

[illegible]

يوجب ان يكون
عند تلك الحركة
قوية ودفة
كما عند الفج
المفروط وكذا
القوة مقدرة
بذرة

[illegible]

في كل واحد من هذه الاربعة
الاشياء المذكورة في
الكتاب المذكور في
الكتاب المذكور في
الكتاب المذكور في

في كل واحد من هذه الاربعة
الاشياء المذكورة في
الكتاب المذكور في
الكتاب المذكور في
الكتاب المذكور في

في كل واحد من هذه الاربعة
الاشياء المذكورة في
الكتاب المذكور في
الكتاب المذكور في
الكتاب المذكور في

وتركيبها يخرق من سباب مرض الامراض
التي هي من سباب المرض المذكور في
الكتاب المذكور في

او عصبان مادة او عند الانفصال من الوجه
الذي هو من سباب المرض المذكور في
الكتاب المذكور في

سباب باقي الامراض التركيبية
التي هي من سباب المرض المذكور في
الكتاب المذكور في

علامة قد يكون تدل على
المرض المذكور في
الكتاب المذكور في

ما من فتشع لطبيب واحد
اذا قد يحصل بذلك الوقوف على حقيقة مرضه
وقد نكده

على فضيلته وقد نكون على حاضر فتشع
المرض المذكور في
الكتاب المذكور في

اذا قد يحصل بذلك الوقوف على حقيقة مرضه
وقد نكده

على مستقبل فتشع ما معا والعد
منها ما ندل على افجحة
التركيب

الاسباب

ومنها

واجيب بان المريض لا يتشع
في تدبير ذلك الماضي
انه يدب على ما هو حاضر فليس ذلك باعتبار
الماضي وهو بقاء الما قد في البعد
في تدبير

في كل واحد من هذه الاربعة
الاشياء المذكورة في
الكتاب المذكور في
الكتاب المذكور في
الكتاب المذكور في

منه فلهذا سبب ما ذكره هو
 شين من رده من رده في
 و من السمين والسمين فلا يسميها
 اما في هو ما عينة الدم و هو ار
 من
 من تبيينه

ومنها ما تدل على تركيب وعلامات الا فوجته عشر

اجناس **المحسوس** فاما في معتد المراح معتد نقضا

له مخالف له في الجهة التي يفعل عنها

فكثرة ذلك للرطوبة وعدمها باليبوسة وكثرة

المحسوس للرطوبة والحسنة وكثرة السمين والشحم للرطوبة والبرودة

فكثرتة وغلظته وجودته وسواده لحرارة

وليبس واضد اذ ذلك للبرودة والرطوبة

فالبياض البارد وغلبة البلغم والحرارة

غلبة الدم وتركيبه ما لا عند الالهة الحرارة والصفرة

للحرارة وغلبة الصفرة ولقلة الدم كما في الناقصين وللكد

لا لراط البرد والسوداء

فسيعة اضد

واما سعة الصدر فلان الحرارة

فان كانت قوية فعلت الطبيعة

فانه اقرب الى القلب نسب

فان المحسوس لا يعارض الرطوبة
 واليبوسة من الصفات المحسوسة واليبوسة
 من الصفات المحسوسة وانما جعلوا هذه الصفات
 ان الجملة وانما جعلوا هذه الصفات
 المحسوسة باعتبار ان الرطوبة
 يعبر في اليبوسة والعكس
 فا حد يابس يعلو
 عن الرطوبة واليبوسة
 عن ييبوسة واليبوسة
 محسوسة

ما للمحسوس فلان سببه المادي هو
 ميت الدم والدم اذهب الاختلاف
 والسمين والسمين لان سببهما
 المادي هو ما عينة الدم و هو ارطب
 من ميتسنة

فان كان المحسوس والرطوبة
 فانه كان المحسوس والرطوبة
 فانه كان المحسوس والرطوبة
 فانه كان المحسوس والرطوبة

فان كان المحسوس والرطوبة
 فانه كان المحسوس والرطوبة
 فانه كان المحسوس والرطوبة
 فانه كان المحسوس والرطوبة

فانه كان المحسوس والرطوبة
 فانه كان المحسوس والرطوبة
 فانه كان المحسوس والرطوبة
 فانه كان المحسوس والرطوبة

وإذا كان السواد من
الدماء في الوجه
فإنه من السواد
الذي في الوجه
وإنه من السواد
الذي في الوجه

وإذا كان السواد من
الدماء في الوجه
فإنه من السواد
الذي في الوجه
وإنه من السواد
الذي في الوجه

وروية المياه والبرذ والزعفر تدل على البليغ وروية الأ

نباه السواد والاذخنة والخاف تدل على السواد
بدل على كل ذلك السن والبلد والغسل والتدبير المتقدم
أي على نوع عام

فمنها جوهرية كالاستدلال من

الخلفه ومنها عرضية كالاستدلال من الجبال ومنها تامة
كالاستدلال من الانفعال ان كانت سليمة والصحة تامة

وان نقصت او بطلت دلت على البرودة وعلى كداع الشر

كيب وان تشوفلحراية اورداء التركيب

اما ان تدل على نفس الحالة كعلامات الورم او على سببها

كالعلامات الدالة على كون الورم رمويا او على سببها كعلامات

له افراط منشارية البصر في ذات الجنب على ان الورم حجاب

او على تشو

وإذا كان السواد من
الدماء في الوجه
فإنه من السواد
الذي في الوجه
وإنه من السواد
الذي في الوجه

وإذا كان السواد من
الدماء في الوجه
فإنه من السواد
الذي في الوجه
وإنه من السواد
الذي في الوجه

او على وقتها كعلامات الدالة على منتهى وعلى الاحوال للار

لها كعلامات الدالة على الجران وعلى تحصيل تلك الا

حوال كعلامات الدالة على ان الجران انشأها لان النفس

والبول والبراز من العلامات الكلية الدالة على الاحوال

البدنية فلنقل فيها وهو حركة وضعيته للشئ

تبعاً وبسط التعديل الروح بالتيقن وإخراج فضلاته واجناس

المقدار وقسمته تسعة طويلا قصيرا

معتدل عريض ضيق معتدل مشرق منخفض معتدل

رئيت هذه كانت سبعة وعشرين مكن الزايد وال

قطار الثلث هو العظيم والنافع فيها هو الصغير

كيفية طرح الحركة وذلك ما قوى او ضعيف او متوسط

طويلا

قصيرا

متوسطا

معتدلا

مختلفا

من انظار واحد من هذه الوجوه
التي هي على انفسها ان يكون
من انظار واحد من هذه الوجوه
التي هي على انفسها ان يكون
من انظار واحد من هذه الوجوه
التي هي على انفسها ان يكون

من انظار واحد من هذه الوجوه
التي هي على انفسها ان يكون
من انظار واحد من هذه الوجوه
التي هي على انفسها ان يكون
من انظار واحد من هذه الوجوه
التي هي على انفسها ان يكون

من انظار واحد من هذه الوجوه
التي هي على انفسها ان يكون
من انظار واحد من هذه الوجوه
التي هي على انفسها ان يكون
من انظار واحد من هذه الوجوه
التي هي على انفسها ان يكون

من انظار واحد من هذه الوجوه
التي هي على انفسها ان يكون
من انظار واحد من هذه الوجوه
التي هي على انفسها ان يكون
من انظار واحد من هذه الوجوه
التي هي على انفسها ان يكون

وهو ما طلب وليس متوسطا
الكون الحقيقي وهو ما استوا تراوتفاوت متوسطا

وهو ما طلب وليس متوسطا
الكون الحقيقي وهو ما استوا تراوتفاوت متوسطا
وهو ما طلب وليس متوسطا
الكون الحقيقي وهو ما استوا تراوتفاوت متوسطا

وهو ما طلب وليس متوسطا
الكون الحقيقي وهو ما استوا تراوتفاوت متوسطا

من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا
من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا

من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا
من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا

من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا
من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا

من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا
من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا

من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا
من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا

من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا
من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا

من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا
من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا

من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا
من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا

من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا
من الزطوبه وهو ما ملتي وخال ومتوسطا

فان ذات الحاجة بموج
الزيادة النطفية و
انما يحصل باقية الى
الان

فالحاجة الى النقص هي تروح الحار الفري فان زادة

الحاجة لزيان في الحرارة فكانت الآلة مطاوعة سلبها و
مع زيادة الحاجة
القوة ما عدل كان النقص عظيما فان كانت الحاجة ان
لا العظم باجتماع هذه الاشياء الثلاثة
يد من ذلك اسرع فان افرطت تواتر واما ان كانت الآلة

عاصية لصلابتها اسرع مع صغرهم تواتر فان كانت القوة

ضعيفة تواتر مع صغر ازيد من صغر القلادة قد يصغر

النقص لانضفاط القوة تحت المادة العذائية او الفلظية

لأن الغذاء الكثير المقدار عندما يد على المعدة
كما في اول النوب وانطأت القوة في اصلها قوية وحين
فانها تضعف فيقبل على القوة وتحمّل الحرارة الغرضية

نصر للزطوبة وصلابته لليبوسته وقد يصلب في الجاريس

للمتد بسبب ندفاع مواد الى جهته واختلافه ثقلي ماز

اوشن ضعيف والفرط من ذلك يميل النظام وحين القوة

فوق ثلثه منه لا يعود لقوته

في القوة في جو البصير لذلك في

النوب في المستوي لما تحت هذه التحريك

اللب

ان البسبب السلب
الكلين وهو الماهية
مع القبول لا يبعد

ويستغل في هاتين الحالتين الى الباهن
لذلك الى العفر والضعف تدبره

والقوى في هاتين الحالتين الى الباهن
لذلك الى العفر والضعف تدبره

والقوى في هاتين الحالتين الى الباهن
لذلك الى العفر والضعف تدبره

والقوى في هاتين الحالتين الى الباهن
لذلك الى العفر والضعف تدبره

والقوى في هاتين الحالتين الى الباهن
لذلك الى العفر والضعف تدبره

والقوى في هاتين الحالتين الى الباهن
لذلك الى العفر والضعف تدبره

والقوى في هاتين الحالتين الى الباهن
لذلك الى العفر والضعف تدبره

والقوى في هاتين الحالتين الى الباهن
لذلك الى العفر والضعف تدبره

وَمِنْهَا أَنْوَاعٌ مِنَ النَّبِيِّ ذَاتِ سَمَاءٍ وَهِيَ أَسْمَاءُ يَحْيَى ابْنِ زَكَرِيَّا

البيها وقد ذكرنا البيض العظيم والقصير

نَبْضٌ سَرِيعٌ مُتَوَتِّرٌ صَلْبٌ مُخْتَلِفٌ لِأَجْبَاءٍ فِي الشَّهْوَقِ وَالْقُدُورِ

والتقدم وتلخيف واستلابة الميسر، يشبهه إلا أنه أليق

نَشَبَهُ الْمَوْجُ كَنَدَ صَغِيرًا **اسْتَلَّ** شَبَهُ دُرَّوْدِي كَنَدَ

اصفر واشد ثواتر وضعفادنى **الفار** يهزى يلجذ من مقدار جدا حتى يجزى

الى اعظم منه او اصغر ثم يرجع الى مقدار الاول وقد ينقطع

دُونَهُ وَذَلِكَ رَدِّيْكَ **مَصْرُوفٌ** نَبِيْرٌ يَقْرَعُ الْاِصْبَعُ وَلَا يَكْفِي

فَيُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْقَبْرِ وَسَوْفَ يُكَفِّرُ بَعْدَ ذَلِكَ عَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

في الوسط هو الذي يتوقع فيكون فتكون حركة

2. واجتنابوا التدبيرة اللون واصولها من الهلاكات

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

ابيض
والله
وما الاذن

في الحقيقة

٢٠ سبیر دینی مصنفہ

فإنما ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه
فإنما ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه
فإنما ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه

أما في ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه
فإنما ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه

نار في وجه ناصع وكلها الحرارة على مرقبها **ثانيها** الخمر

فإنما ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه
فإنما ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه

قد يكون بول الخمر مع البيرة كما في الفالج وسوء التينة لفلة

سيزالزم عن مائة ولاجل جمع مقارن كما في لقوح

والنار كما أقر على الحرارة من الأحمر كان الصفرا شحرا
فإنما ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه

من الدم **ثالثها** الأخضر كالفتق والنيلى وهما البود

الجميد ويندس في نصيبان بفالج أو تسخ وكالزخار

يكون ما اعظم حرقا كان معه حرقه **رابعها** لا سود قد

وقف ريحه أو لوجوده كان مع كودة وعدم ريحه أو

فإنما ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه
فإنما ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه

فإنما ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه

فإنما ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه

فإنما ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه

فإنما ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه

فإنما ما قلناه من أن الماء لا يبرد إلا بغيره
والذي يكون له في الماء ما يشبهه

هذا هو النسخة التي كانت في
الكتاب المذكور في سنة ١٢٠٠
والتي كانت في يد السيد
الميرزا محمد باقر

هذا هو النسخة التي كانت في
الكتاب المذكور في سنة ١٢٠٠
والتي كانت في يد السيد
الميرزا محمد باقر

لحمه مادة سوداوية كما في البحر او شاور ضائع كالمك

و شرب لاسور **وذا** امساك لا يبض منه حقيق كلون

بلبن ويدل على غلبه بلغم وبرد واذ بان شحم او عشاء
صلية كما في حرق ذلك ومنه منق يقال له ابيض مجازا
ويدل ما على عدم التصرف في ماء البنية وهو مدتها موش

من النضج او على سد تمنع نفوذ الصايغ

الاداء انقوم فالرقيق لعدم النضج وخصوما في الصبابة

وهو فهم اراد الان بولعه الطبيعي اغلظ اوسددا

لكثرة شرب وبغليظ اما بعد النضج او لنضج خلط

في غاية الغلظ وينف بينهما بما نندم من فراط الغلظ

ولمعتد بالقوام للنضج **وانما** الصفا وكذا و

في غلظها

في غلظها

في غلظها

في غلظها

في غلظها

في غلظها

هذا هو النسخة التي كانت في
الكتاب المذكور في سنة ١٢٠٠
والتي كانت في يد السيد
الميرزا محمد باقر

هذا هو النسخة التي كانت في
الكتاب المذكور في سنة ١٢٠٠
والتي كانت في يد السيد
الميرزا محمد باقر

في النفخ وسكون الاخلاط وكذا عدم النفخ يتبعه
 استواء القوام وقد يكون لسقوط الثقل او ورم باصبي والكدر
 منشورينذ من بصدع كايين او مطلق والغليظ ينارق الكدر
 باستواء قوامه وقد يكون غليظ صاف كياض البيض
 عنه في جاري البول ان كان معه نفخ وعدم الزايحه
 البتة لجوده ومجابه ورتداد على سقوط الفوق والمعتد
 له النفخ في الزبد وكثرة وكبره وبطوء انفقائه يذ
 ل على مادة غليظه لزجه فلذلك هو في امراض الكلى اذ
 ينذر بطول مرضه وسدسه الزسوب فالذال منه على نفخ
 هو لاملس الابيض المستوي المجتمع والراسب من الحمود

فانه غليظ لا ينقذ بطو من النفخ فانه كالكثيف
 لا يذوب ولا يذوب الا بالحرارة

تتوثر تلك من غير مادة ملبية بحركة نارية
 والنفث اذا عملت فيه النار وعند ذلك يتعد
 منها اخرة ود ياح غليظ كثيرة توجب الكثرة
 المستوية والصداع والاعمال العلة والكثرة من
 اللطافة والقلية توجبان سوء التحلل ولا يكون البول
 منشورا فانه انقدر تشور البول والصداع حاضرا ويحدث
 من قريب لان الحواقة اذا كانت قوية والاعمال غليظة
 والاحوة والرياح محركة منها كثيره كدفع
 في جهة تصورها كان الصداع حادثة بالصورة
 او سيجد وليس يلزم عكس هذه القاعدة
 يغني واحد ان البول المنشور مع اي صداع كان
 اذ قد يكون الصداع لسوء مزاج في الحواس او مارة فيه
 او لست المشاككة المعلقة انفسها من الاعضاء
 لان منخرج من الحواقة لغوية وهي لا توجب
 الفساد والعفونة والعفونة فان كان البول
 مع فواظ العفونة يضيء ذلك على ان الحواد
 الضويب ان يصف في دسودر المدن
 ولا لا يكي نفسيه

النفث من البول
 النفث من البول
 النفث من البول

هذا هو المرض الذي يسمى بالزوسوب
وهو من الأمراض التي تسمى بالزوسوب
وهو من الأمراض التي تسمى بالزوسوب

وهو من الأمراض التي تسمى بالزوسوب
وهو من الأمراض التي تسمى بالزوسوب
وهو من الأمراض التي تسمى بالزوسوب

محدثه المتعلق الذي يرى في وسط القارورة ثم الغمام و

هو ما يرى في علاها وما الزوسوب الذي كالاشقر ولا

سود ولا مد ولا نحالي ونقش في الخراطة والصفلي في الفان

الزاسب ثم المتعلق ثم الغمام الا ان يكون تعلقه لريح
وهو الزوسوب الذي لا يكون مقداره في العوض كشيء ويكون في
القولون كشيء

وعدم الزوسوب ما لعدم النضج او سدد وقلة مان
اللون لا يكون في
سبحه كشيء
في الحارة و

على ان الزوسوب يقل في الاصحاب المومندوين و

خصوصا المراضين ويكثر في المرضى السمان المتدعين

لان الضميج قد يخلو عن ماده تدفع بالنضج والرب

المدي بخالف الخام بالتن وتقدم الورم وسهولة الا

جتماع والغرق في مقدار لبول فكثرته بكثرة شرب
بالنسبة الى الطبيب
طعنا

او ذوبان او سقرع الفضول كما في بجران النكاح

قوة

بفتح الطيبة لها

على بصيرة الحرة فيكون الزوسوب
الحدود في الحرة ويخرج مع البول

وهو من الأمراض التي تسمى بالزوسوب
وهو من الأمراض التي تسمى بالزوسوب
وهو من الأمراض التي تسمى بالزوسوب

وهو من الأمراض التي تسمى بالزوسوب
وهو من الأمراض التي تسمى بالزوسوب
وهو من الأمراض التي تسمى بالزوسوب

منه من السواد والظلمة

منه من السواد والظلمة

قوة واعقبته راحة واليوس نرى اسلمه اغترمه وقنله
تدل على فرط خلل وفناء رصوبه اوسدد وسها روقلة
البول جزا مع قله التحلل ينذر بالاستسقاء **بر**

يدل بلونه فالطبيعي منه خفيف نثارية فان اشتدت
فلمارة وعليه مرار وان نقصت فلحاجة وبرر وبياضه

خلبه بلغم اوس في محركاته فينذر بالقولنج واليرقاة
ولمدى والقي لا تفجار ديلة وكثرا ما يجلس متدعشا

دك للرباضه شيئا شيا باليخ فينفعه وبزول به ثر
هله الحاربت لفرط المدعة والبوازا لاسود كالبول رونا

حضران لم يكن عن احتراق كالزنجارى والكرا في دل
على فرط جمود **بر** عقدا مع ثقنته لقله لقصور لغذائيه

لارينه مان يصير احمر

اما القوي فلا انفل يحبس الامعاء
لنفوذ المنبه للقوة الوافة على دفعه
فيستجود طوباه ويجف ويندمه مجور
الامعاء واما اليرقان فلا لصفواء
حيث لا تدفع مع البول يندفع
مع الدم الى الاعضاء ويحدث اليرقان

ويكون غليظا
ويكون غليظا
ويكون غليظا
ويكون غليظا
ويكون غليظا

ويكون غليظا
ويكون غليظا
ويكون غليظا
ويكون غليظا
ويكون غليظا

و لا حشاشها نهند مر با توج و قد يكون لضعفها
فعله وكثيره لا ضار ذلك في بقاؤه ورقته ما

و لا حشاشها نهند مر با توج و قد يكون لضعفها

فعله وكثيره لا ضار ذلك في بقاؤه ورقته ما

ضعف الهضم او سد في الماساريقا و لضعف جذبيها

و لنزله او غواء مدلق و لنزج بقاء و خلط بزار و

و بان ان كان معه نفث و سقوط قروح و الزبدى لرياح او غليا

و اليابس لفظ كحل بسبب تعب او غير طهار و خصوص

صافي اكل و كبد و قلة شرب و يابس اغذية افتر

بون مكان سر الخروج منها خفيف ما

دنه مقدر القوم و لقدروا لوقت و الزينة غير ذى

بقاق و قرقر و غير ذى زينة و الزينة منكر و النون

منكر يدان على موت و الموت و الموت

و لا حشاشها نهند مر با توج و قد يكون لضعفها

دنه مقدر القوم و لقدروا لوقت و الزينة غير ذى

و لا حشاشها نهند مر با توج و قد يكون لضعفها

ي

بياض نقي خد

رايت فرح

الحيان

حودله

عقله

نقره خارجه

انكيس

حرم

عنبه خارجه

جماعه قنبر داخل

قنبر خارج

طريق

نقره داخل

اجتماع

صاف وبال

النسب المثلث واحدته هاء وباء وكاف والمثلث ثلثه وسواء الكتاب
لنواحي حبه وكثرت احاديث حبه ندوته به واسمى كثر
عنه الى حبه وكثرت احاديث حبه ندوته به واسمى كثر
رقين سقاء والسيارة والسيارة والسيارة والسيارة
وحبه حبه وانا كثر واسمى كثر واسمى كثر واسمى كثر
التي وضعت السقاء والسيارة والسيارة والسيارة
وحبه الارض وماح السقاء والسيارة والسيارة والسيارة
سقاء والسيارة والسيارة والسيارة والسيارة والسيارة

سب برعي السقاء

بل المخرج يوصل لغيره وبل وديالهم وديالهم وديالهم
ومن الوبال الغدا والوبال من الوبال من الوبال من الوبال
ق اخذ قنبر اي سب قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر
السيارة والسيارة والسيارة والسيارة والسيارة والسيارة
الموئل والوسيلة والسيارة والسيارة والسيارة والسيارة
حرمة من حبه وما كثر حبه كثر حبه كثر حبه كثر حبه كثر حبه
نفسه من حبه وما كثر حبه كثر حبه كثر حبه كثر حبه كثر حبه
مولى وان سب قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر
نفسه من حبه وما كثر حبه كثر حبه كثر حبه كثر حبه كثر حبه
وخرق الفخر والكرامه والسيارة والسيارة والسيارة والسيارة
مدر حبه من حبه وما كثر حبه كثر حبه كثر حبه كثر حبه كثر حبه
وحبه من حبه وما كثر حبه كثر حبه كثر حبه كثر حبه كثر حبه

السيارة والسيارة

السيارة والسيارة

زُرُّوْهُ بِرُكُوفٍ وَنَفْذِوْهُ وَالْقَائِمَةُ الدُّقْلُ اخْرَجَتْهُ لِيُورِيَهَا كَاذِرُ قَتْمٍ فَانْزَوْهُ ذُرِّيًّا بِالْمَرْزَاقِ وَمَا لَمْ يَحْضَرْهُ طَعْنُهُ
بِهِ وَعَيْنُهُ كَوَيْيَ الْقَلْبِ وَظَهْرُهَا بِهَا كَاذِرُ قَتْمٍ وَارْزُقْهُ الزُّرْقَ مُحَرَّكَةً بِحِيلٍ دُونَ الْأَشْعَرِ وَبِأَضْلَاطٍ يَطْبِقُ بِالْعَيْنِ طَمَ وَكَلَّمَ
فِي بَعْضِهِ فَرَفَتْ عَلَيْهِ كَطَرِبَ مِنْهُ أَرْزُقَ الْعَيْنِ بِرِيٍّ أَرْقَاءَ وَالْأَسْمُ الزُّرْقَةُ كَاذِرُ قَتْمٍ أَرْزُقْ قَا وَارْزُقْ قَتْمَ الزُّرْقَةِ الشَّدِيدِ لَوْ
بِذِكْرِ وَلَا نَشِيٍّ وَتَشْمِيٍّ الْأَسْمُ زُرْقًا لَوْلَاهَا وَنَصْلُ أَرْزُقَ بِرِيٍّ أَرْزُقَ أَيْ سَلْبًا بِهَا وَنَصْلُ الْمَادِ وَالصَّاحِ وَاللَّيْثُ أَرْزُقَ حَمَلًا
سَلْبًا وَانْزُقْ لِسَالِمًا مِنْهُ الزُّرْقَةُ فَقَطَّلَ وَصَفِيًّا بِقَلْبِ الْبَصْرِ فِيهِ وَنَحْوُهَا بِمَنْزِلِهِ وَلِهَذَا يُوصَفُ الْمَعْدُو بِالزُّرْقَةِ وَقَالَ
سَهْوٌ وَالكَيْدُ أَرْزُقَ الْعَيْنِ مِنْ عَادَةِ الْحَدِثَاتِ إِذَا نَظَرَ الْمَرْءُ يَغْتَنِبُ وَيَجَادِبُ أَنْ يَنْتَظِرَ بِهِ شَرًّا أَوْ مَوْصِفًا لَهَا بِالْعَيْنِ
لَا أَنَّ الْعَيْنَ إِذَا ذَهَبَتْ نَوْرُهَا أَرْزُقَتْ قَفْ وَخَشَرُ الْحَمِيْنِ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا أَيْ عُمِيًّا عِيُونُهُمْ لَا تَوْرِيهَا وَالْأَسْمُ عَلَيْهِ
فَيَقْبِضُ لَهُ الْحَيَّ وَاجْتَمَعَ وَانْزُقَ لَسَلَمًا عَلَى ظَهْرِهِ وَتَاخَرُ وَاسْتَهْمَ نَفْذُ وَفِي الْحَجْرِ دَخَلَ الزُّرْقُ كَسَرَطَانٍ بِهَا دِيمُ حَزْرٍ
وَسَالَفُ نَاصِيَةِ الْفَرْسِ وَالزُّرْقُ أَيْ عَيْنَانِ بِهِ وَالْحَمْرُ وَفَرْسٌ وَزُرْقَاءُ أَيْ مَامَةٌ أَمْرًا كَانَتْ سِيرُهُ مَسِيرَةً ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ
مُصَفَّرًا الثَّرِيدَ بِلَابِنٍ وَرَسِيٍّ وَدَوِيْنَهُ كَالسُّنُورِ وَالزُّرْقَةُ خُزْرَةُ لِلتَّخَايُذِ وَزُرْقٌ عَمْرٌ وَبَنَسَابُ لِيَهُ وَزُرْقُ
عَمْرٌ وَشَيْخٌ الْأَصْمَغُ وَكُؤْبَرُ الْحَصْنِ شَيْخٌ عِبَادُ بَنِي عِبَادٍ وَانْزُقْ مَحْدُوْنٌ وَنُوزِيقُ يَطْرُقُ مِنَ الْأَنْصَارِ وَالْأَرْزُقُ
صَنَفٌ مِنَ الْخَوَارِجِ نَسَبُ الْإِنْفَاعِ مِنَ الزُّرْقِ وَالرُّزْقِ وَفَرَسٌ مِنَ الْفَرَسِ أَيْ حِمْلٌ كَطَرِبَ غَضَبٌ وَانْزُقْ
لَطَرِبَ ضِيْقًا فَالْمَوْعِدُ الْبَيْتُ الرَّحْمَى مَسْتَوٍ وَالْأَطْمُ كَعَمْرٍ وَكُلُّ بَيْتٍ مَسْفُوحٌ وَالْأَجْمُ حِمْلٌ أَطَامَ وَالْوَاوِلُ حَامِلَةٌ
بِالتَّكْيِدِ وَفِي الْيَمِينِ حَصِيْنٌ يَعْرِفُ بِأَطْمِ الْأَضْبَاطِ وَالْأَطَامُ كَغَرَابِ احْتِسَاسٍ وَقَدْ أَوْقَطَ وَأَطْمُ الْبَعِيرُ هُوَ مَا ظُومَ إِذَا لَمْ يَنْزِلْ
مِنْ دَاوٍ وَالْأَطِيمُ مَوْفِدُ الذَّاءِ وَالْأَطْوَمُ التَّحْفَاتُ الْبَحْرِيَّةُ وَسَمَكُهُ وَالصَّدْفُ وَتَامَ السَّبِيلُ أَرْتَقَعَتْ وَجْهَهُ كَالْأَمْوَالِ
فَمِنْ تَكْرَرِ بَعْضٍ عَلَى بَعْضٍ وَاللَّيْلُ لَشَدَتْ ظِلْمَتُهُ وَالسُّوْرُ خُرُوجُهُ نَوْمُهُ وَفَلَانٌ سَكَنَ عَلَى مَا فِي نَفْسِهِ وَعَمَّا فَلَانٌ تَأَجَّمَ حُ غَفَضَ
غَافَضَهُ أَخَذَهُ عَلَى غُرْقٍ الْفُظُّ حَرَّةٌ الصِّنْفُ قَاظٌ بَالِكَانٍ وَتَقِيظُ بِهِ أَقَامَ بِهِ فِي الصِّنْفِ وَالْوَضْعُ مَقِيظٌ وَقَاظٌ بِرَمْنًا كَشَدَتْ وَتَقِيظُ
الْشَيْءُ كَفَاغِيٍّ لِقِيظِيٍّ وَعَامِلٌ مَقَايِظُهُ كَمَشَاهِرُهُ وَخَطِيئَةُ بِلُوْدَانٍ مَخِيَّةٌ الْحَكْدُ سَوْنُ السَّعْدَانِ وَكُنْ فَمَا ذَانِلَتْ شُعْبَةً شَرِيَّةً
الْحَيَّةُ وَعَصُورٌ وَفِي الْحَيَّةِ الْبُولُ وَنَشْرُ الْمَادِي وَرَشَّةٌ فِي الْمَنْزِلِ يَقْتُلُ بِرِغِيْنَةٍ الْحَسَنُ مَا يَجْعَلُ الْحَرِيْدَ عَلَى مَثَالِهِ وَهَذَا
الْعَسْكَرُ صَدْرُهُ عَلَى حَسَكٍ وَهَاءٍ وَحَسِيْكَةٌ دُحْكَةٌ فَضِيْنٌ وَوَعْدُوهٌ وَعَسَاكٌ عَلَى كَطَرِبٍ وَالْحَسِيْكَةُ الْقَتْفُ وَبِلَا
الْقَصِيرُ هُوَ مَحْسُوكٌ كَنَائِيَةٌ عَنِ الْأَمْسَاكِ وَالْإِخَالُ فَاتْرَعَ الشَّيْءُ الَّذِي عَنْهُ حَسِيْكَةٌ مَصْغَرٌ عَنِ الْمَدِيْنَةِ الْأَثْقَالُ
مَا كَسَرَ الْعِظَامَ وَالزُّرْقَةُ وَنَبَتُ صَرَّةٌ الدُّفْلُ صِلَةُ لِلْوَاوِلِ وَالْجَمْعُ وَالْقَفْ نَمَا حَاوٍ فَيَنْوَنُ أَوَّلُ النَّاسِ نَبَتٌ فَلَا وَرَشٌ طَبِيخٌ
بَطَرُ الْبَلْرِغِيْنَةِ وَطَلَاةٌ بَلِيَّةٌ يَزِيلُ الْبَرْصَ بَعْدَ الْإِنْقَاءِ الْكُوكُ كَلْبِدٌ وَاللُّوْكِيُّ طَائِرٌ كَرَاكِيٌّ دَمَاحُهُ وَوَارِدُهُ مَخْلُوطٌ بِهِنَّ
الزُّبُنُ سَعُوطٌ لَكُنَّ النَّمِيَانُ عَجِيبٌ وَدَجَالًا يَنْسِيْ عَدُوًّا سَيِّئًا وَوَارِدَةً بِمَاءٍ أَلَا تَلَقَّ سَعُوطًا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ يَرَى مِنَ الْبَقْوَةِ
الْبَنَّةُ وَوَارِدَةٌ يَنْفَعُ الْجَرَبَ وَالْبَرْصَ طَلَاةٌ وَكُوكٌ بِالتَّكْيِنِ عَجَلُ مَنَاجِلِ لَبْنَانٍ وَبِالْحَمَلِ كُلُّ قَلْعَةٍ نَبَوَاجِيٍّ الْمِبْلَقُ وَكَدَقُلُ
لَعِبَتُ لَهُمُ الْكُتْلُ مَوْقُفٌ الْخَطُّ أَوِ الشَّعْرُ مَعْرَبٌ وَمِنْهُ الْكُنْيَةُ ضَالِحٌ أَيْ كَلَّكَ الْخَلَطُ وَالْحَمَلُ وَشَيْءٌ أَحْمَرٌ يَجِيءُ بِهِ بِالضَّمِّ
نَقْلًا أَوْ عَصَارَةً وَشَرِبَ مِنْهُ نَافِعٌ لِلخَفَقَانِ وَالْإِسْتِفَاءِ وَالطَّحَالِ وَشَيْءٌ يَرْكَبُ بِهِ الْفُضْلُ النَّصَابُ وَكَلَّةٌ أَيْ ضَرْبٌ
وَاللُّحْمُ فُطْعٌ غَرِيْظٌ مَدُّ اللَّحْمِ وَاللَّحْمُ النَّوْفُ وَالْكَفْكُ الْكَثْرَةُ وَالْقَطْرَانُ شَجَرٌ وَعَمْرٌ وَكَلَّابٌ
عَمْرٌ وَالتَّكُنُ مَخْلُوطٌ وَفِي حِجَّتِهِ لَبَابٌ وَالْفُضْلُ أَرْدَحُ وَالْكَفْكُ كَهْمُودٌ الْقَطْرَانُ لَفْخٌ مِنْ لَدِيلٍ

ارتد كقط لا بهل جنطيانا كحظ الوحل التأس كدلففل كدلسنى الاختموت
 احاشا كسفاج كتر كهندي كسقونيا كسلحه كضدل كدسادونى كفاخه كدوق كقنة ككافور
 كطاشير كغادر كوزفا كمرزنجوش حب كاس الحرد لاسفر الحرق كهور كصعتر كخيلجان كاذفر
 ككرويا كقرطانا كوزيا كجادشير ككبيج كدجندان كحشيت كدروخ كوزنباد كصى كواحي
 كى كعالم كبل كسل كفل ككافيطوى ككاذريوس ككمن كدبيغ ككمن كدسور كوشن
 ككك كدنباط كطراشيت كحاما كآنيون كحالبان كحمل كدقوان كقودنج كحليل كجند
 ككفنيطى كدم كاخوين كوفت كطرب كوقت كياس ككاف كهورى كفجكث كدقلا كهور كدقون
 كبور كجان ككرفى ككرفى كعين ككفرون كعطينا كخا كالعلب ككاسم كميل كوزفا
 كدلاشيتان كقوفل كبودنج ككطامير كقش كبراي كدرجة ككابعتر
 كعاقرقها كيموان ككفرون كقطران كلفظ كوزنج
 ككيطر ككفل ككبريت ككندش كخش ككاسور كديون
 كجر كدلس ككس ككلم ككافى ككلم ككربى ككلام ككس ككس ككس
 ككرف ككافى ككافى ككافى ككافى ككافى ككافى ككافى ككافى
 ككشيم ككيتوعات ككيتوعات ككيتوعات ككيتوعات ككيتوعات ككيتوعات
 ككيتوعات ككيتوعات ككيتوعات ككيتوعات ككيتوعات ككيتوعات

الدور البصيح اناسه المصلح الوصف المصلح الامور المصلح القادري المصلح والديج اكشور
الفاقة الاناريون العاقبة الماصح الشقاق النول الحاشية اللاذن القاقل بكيرة نجر السور
الحضرة الفيلزهر الذهب الذمة ساد انور مشقة الزرب السبل الهندي سبل كودي القو
الكهرا السندوسي الشاهسوم الباركيه الكباء الدمة بخر الحنا الشقاق العود كسبون العير
نجر حنيدم اكيل الملك كسره كنجاج كغزوت الدلب لاسطوخوس الاوى لسان العاصير
كنفسه كشاخرج القو المحيط الميعه لاقايا حجارة الدت ججاليقت كشاعا ابادادود
الذدار اللباب كعليق انجم ججاليقت كينلج كندبا كطر خشتوق اسكونج كمارمشك
ججاليقت ججاليقت الطير الدربي كطر الختم كغز الدرة كنانين كسك المصطفى
الوادند البتد كقبر العود العج لسان لجل جوزبوا كسياسه العفص الزدادند شراير
الكندر القنفل قصب الذريرة العبر لجة التماق كحلب كويلى كخدوقا كشاذه
كوامك التزعفران كفاونا كخيوي كزجس كصمغات كسوس كنعن
كفام كوري كمر كقل كمرتك كقاص اسفداج كقاص كشيخ كيامين كسرين ككثيرا كصمغ كغز
الاجرة كهمين كعامينا كخروج كينلوز كساذج كقاسيون اللك كجلادادود كغزوين الايرنج
كاشتيل كجنت كبلوط كظفار الطيب كسعدى كقنطريون كغزقونا كقرط كطاليشفر كقيصوم
كافرخشك كحاجم كحدو ككثب كوازيانج كآبوس كسبازج كسياليير كخادريون
كاصبر كريس كطرفا كمثل كخطي كعاد كجركز كجربد كغلب ككاف كقلم كجلناد ككوزيل
ككبر كغشا

$$\begin{array}{r} 10 \\ 10 \\ \hline 20 \end{array}$$

در این کتاب که در این کتاب
 در این کتاب که در این کتاب
 در این کتاب که در این کتاب

$$\begin{array}{r} 10 \\ 10 \\ \hline 20 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 10 \\ 10 \\ \hline 20 \end{array}$$

[illegible]

52

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

قال النبي عليه السلام

من طلب دواء من طبيب بكثرة يكون داء علمه
صدق رسول الله

بجميع اليهود ابطال الشر على من يحاكيهم
في الدين باي وجه كان اما بالنهيب واما
بالقتل واما بالشرقة واما بالقتل واما
بما رغب ذلك

ينبغي ان يكون متعلم صناعة الطب في حسيبه هو لا فاسقا ولا كافرا بانه
لان العبد ومن يشبهه لا يستعمل عند الناس فلا يكون عندهم بمنزلة
المستشار في الوقوع الذي يحتاج ان يكون في غايه الامانة وفي علم ذلك
المستوزل بنفسه او بحسيبه فكيف توطن على الكفار خصوصا فيهم اليهود
وهم اشد الاعداء للمسلمين ومن يتدين بدين غير الاسلام ثم يحكم

اللهم ارحمنا
 في الارض
 وفي الآخرة
 على العرش
 انما سئلت
 وجعلنا على
 قلوبهم آفة
 ان يسمروا
 متى اذا هم
 وقوا وان يروا
 كل اية لا يؤمنوا
 بها
 مرسل الله
 فلا هادي لم
 ودودهم في
 طغيانهم يعمهون

ذِي اللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ق وَالْقَدَارِ

المجيد وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْمِعْ أَنْفَكَ وَالْأُذُنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ۖ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ

يَمَعِهِمْ وَعَلَىٰ بَصَائِرِهِمْ ۖ وَآوَلَيْكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۚ وَمَنْ أَظْلَمُ

مِنْ ذِكْرِ آيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاہُ إِنَّا جَعَلْنَا

عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةٌ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَإِنْ تَدْعُهُمْ

إلى الهدى فلن يصدوا إذا أبداً أفرأيت من اتخذ الهدى هواء

وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عَيْنِهِ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ

غُثَاوَةٌ مِّنْ يَّهْدِيهِ مَرْعَاهُ اللَّهُ إِنْ شَاءَ النَّازِغُونَ وَالْقَارِ

أَلْحَكَمُ أَنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ نَزَّلْنَا الْغُرُورَ الرَّحْمَ

لَسْتُمْ قَوْمًا مُّذْذَرًا بَابُ وَهُمْ فُهِمُ غَافِلُونَ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ

اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ اِنَّا جَعَلْنَا فِيْ اَعْيُنِكُمْ آغَالًا لَا تَهْتَفِىْ اِلَيْهَا

فَهُمْ مَكْحُولٌ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَا

١٢٨
١٧٩
اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنْتَ تَتَوَدَّ اَدْنٰى مِنْ ثَلَاثِي النَّبْلِ وَنُصْفِهِ
وَتَلَاثُهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الدِّينِ مَعَكَ وَاللّٰهُ يَقْدِّرُ النَّبْلَ
وَالنَّهَارَ عِلْمًا اَنْ لِيْ تَحْصُوهُ فَاَبْ عَلَيْكُمْ فَاَقْرَؤْا مَا يَتَسَّرُ
مِنَ الْقُرْآنِ عِلْمًا اَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ
فِي الْاَرْضِ وَآخَرُونَ يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَاَقْرَؤْا
مَا يَتَسَّرُ مِنْهُ وَاَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَؤُوا اللّٰهَ
قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تَقْدَمُوا لَكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ
هُوَ خَيْرٌ وَّاَعْظَمُ اَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ لِّيْ بَسْطَتْ اِلَيْكَ لِيَسْئَلَنِي مَا اَنَا
بِاسْطِ يَدِي اِلَيْكَ لَا اَقْلَبُ اِلَيْكَ اِحَادًا لِلّٰهِ
رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

فَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَكِ مِائِيكَ إِسْرَافِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى
إِذْ قَالَ لِأَنْبِيَائِهِمْ كَهْمُ بَعَثَ لَنَا مَلِكًا نَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ
عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا
أَنْ لَا نُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقُلْنَاهُمْ لِلْأَنْبِيَاءِ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرِيقِ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُنُوا أَيْدِيَكُمْ
وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً قَالُوا
رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْ أَخَّرْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ
مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَئِنْ يَطْلُبُونَ
فَنِيلاً وَاتَّلَّ عَلَيْهِمُ بَنَاءُ أَيْمَانِهِمْ أَذْوَاقُ بَنَاءِنَا تَقْبَلُ

مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُقْبَلْ مِنْ الْآخَرِ قَالَ لَا قُتِلْتُكَ قَالَ إِنَّمَا تَقْبَلُ مِنَ اللَّهِ

مِنَ الْمُتَعِينِ لَنْ يَسُطَّ إِلَيَّ بِكَ لِقَتْلِي مَا أَنَا بِسَاطِئِي

إِلَيْكَ لَا قُتِلْتُكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَتَأْخُذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي

الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَعُوا خَلْقَهُ

فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ

الْقَهَّارُ يَا اللَّهُ يَا قَاهِرُ يَا قَادِرُ يَا قَدِيرُ يَا قَيُّومُ يَا قَدِيمُ

يَا قُدُّوسُ يَا قَاهِرُ يَا قَهَّارُ يَا قَوِيُّ يَا قَوِيْبُ يَا مُقَدِّرُ يَا قَابِضُ

يَا فَاضِي الْحَاجَاتِ سَلَامٌ عَلَيَّ نُوْحٌ فِي الْعَالَمِينَ وَلَا حَوْلَ

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٌ

رَبِّ الْعَالَمِينَ

فنيك خمس

نفض التوب والنجس بحرقه والمنقش حرقه ما سقط من ذرة

قوى لي ما قوى به النفس

قد لك حسابه انهاء وفرغ منه مخترعة من قوله اذا اتممت حسابك
فذلك لنا وكذا

والنقري يقرى فيه ارضيت
والنقري يجري الماء في الرقوص
قربان ١١٩٩ ١٢٠٠

يعتد دكنه

حب الجب مثلثة الجيم الصوت والجلبة من جلب البحر وصوت لقطام
امواجه والجمية مثلثة اللام وكعبته وكلمة بالحق الشاة اي عليها بعد
نتاجها اربعة اشهر فجت لبنها والقورة او خاص بانغري وقد لجبت لاصم
ولجبت بليبيا ح لي في لحيات والمجاب سهم ريش ولم ينصل في الامر
العقل الخطيبي الدود الذكر ومجتر الشاة بين رجلها اذا اردت ان تعرف
سمها وكبش اعقل شحم الحفصة من اليمن والعقل والعقل تجر كل ما شئ يخرج
من قبل النساء وحياء الناقة شبيه بالادرة التي للرجل فهي عفلان
والتعفيل علاج ذلك والنسبة اليه ولقطام شحم المرأة والعافل من يلبس
التياب لتصارف في الطول وعفلان كدهاء ماء عادية وبوا العفيل
كذبي نوماك بن رطط العاج والعفلات الشفة له ينقلب عند الفحك
او ضم كل شئ يوضع عليه اللحم من خشب او بارية توقي به من الارض او ضم
او وضعه ووضع اللحم كمن يضعه مع الدضم واوضمه وله جعل له وضما وشقة عمر النساء
في قلة امتناعهن عن الرجال الا بالذب والدفع بالدمع والدضم ودكان من عادة
العرب اذا اخطى بعير جماعة فيتمون له ان يلعوا شجر ويعتني اللحم ويضعه بعينه
على بعض ويخرج النار فيشوي منه من حفر شيا بعدى مع ذلك الجمل لا يتبع منه احد
فاذا وقعت المقاسم حول كل واحد قسمه على الوطن الى بنيه ولم يعرف من له واحد وتركهم
لحماء على وضع ذلهم فادجهم والحيضة واحدة اي جملة صفارية والوضمة
والوضمة ضرر من الناس يكون فيه ما يما انسان او ثلثاته والوضمة قوم يقل عددهم
فيكون على قرة والوضمة مثل الوشمة من الكلال وطعام المائمه وهو وضمة ظله وتوضمها
وقع عليها من الامور وضمة كضرقة وكسر والحانة رجله ادمتها وخفت من
شد يد الوطي كأنه شمالا رضى وثم يتم عددا والوشمة الحمار والحامة من الجشش الطعام
ويقال ثم لها اي اجمع والوشم المكسر لحاء وفعله كظرب والوشم حرقه القلة ووشمت ارضا
كضرب وما او ثنها اي ما اقل رعيها من الامور

صلة كرده ضربها والباب اطقه
او اغلقته وسواصك ومضك اذا اطلقت
وفعله كظرب وهما من الجمال التويما شديدا
والصك المغلاق وفوس والصكيد الانه
وكغراب الهواء والصك كتاب الاقوال بالمال
معرب من اصك ومكان وصلوك وبالهاء
اشد الهاجة حرا وتضاف الى شئ رجل
من العالقة اغار على قوم في ظهيرة
فاجتاحهم سرا احر
دكن المتاع كضر وضد بعضه على بعض
لكنه والدكنه لون يربا الاباد
وكن الشئ كظرب سارا اذن والشرب
اشخ وتوبة دكفا وكثرة الاباير والوان
واحد الكاكن ومي الحوانيت معرب
والنون زايد من الامور
عوت الرقوص ضرب والرقوص وانفد
ذلك المثل كضرب ونصره فمهم الامور

بدرست وثلث الله في سحرهم الجمع ووجه الدبر ١٧٨

منقول دة فا هزم العدو عنه ووقع القتل فيه ومن كتب الجمل
 على رغب وقرا سورة الرعد الى راحة الله واطعمته
 لحنه الكلب وقال عند اطعامهم كلوا ثم قال ان بين ولا ثم و
 عظامه فان ابله لكل به ثم واما

ومن جمع بين المثلث ومن جمع بين الحنة الاله او المثلث العددي

في مربع واحد اسرع له الالف فقال في كل ما كان اوله من التصريف

قوله تعالى وكذلك اخذ ربك ادا اخذ التربة وهي ظالمه ان اخذ الهم

وهي اية حليمة العبد وفيها سر للصعقة من كثرتها في شققة والقائمة في

دار طالم حرب الله دياره وعمل دياره فصل اعلم ان الحروف في التارية

عدا زسقا طالس المايم والقابل بقوله الشيخ الى المس الحواي وعبد الحق

اس من اس من اس الحروف المواريد فيضغظكفن والحروف

المايم سطر قسود والحروف التارية جوس مختد وذكر ان

اشار به طام موضوعه واعلم انه علم شريف وسر لطيف من الف ادرين

عليه السلام حله ومور معانيه وفكر كنوز مباحية ارسطاطلس ابونابي

لا ان في القريش والهدوي التوفيق فايده ما كان

حليمة ابودان اما وفق اسمه الله فهو هكذا في كل صلاة سنة وستون

من دارم على ذكره في ساعة الشمس ثمانية واربعين مرة ارتفع

قدرة ونفخ امرة وعظم شأنه عند الله والاكابر

١٢	٢٢	٢٣	٩
١٧	١٥	١٤	٢٠
١٣	١٩	١٨	١٦
٢٤	١٠	١١	٢١

١٤	٢٢	١٢	١٠
١٢	١٠	١٢	١٠
١٢	١٠	١٢	١٠
١٢	١٠	١٢	١٠

حاشية اعلم ان الحروف خمس بينهما في النحالي واستعمل ثمانية وعشرون حروفا بعدد سائر الحروف
وحمل منزله منها حرف تصرف اسطراد كما ان الحرف في تلك المنزلة ومعني ذلك علي ما يشهد به الاملا اربع
ان الحرف اذا دخل بحرف من هذه منزلة ان الاخرى ورو حائنه حروف تلك المنزلة وروان لها انصرف بحسب
ما جعل الله يد تلك الرو حائنه وكل وحاي من هذه الرو حائنه حروف تلك المنزلة وروان لها انصرف بحسب
وهو معطوفها بما في قوتها من الحروف وها انا اصح لكل دايرة تعرف بها بالاعل حروف من هذه
احرف في من امثال اول وارو حائنه وها انا اصح لكل دايرة تعرف بها بالاعل حروف من هذه
ان الله تعالى و هذه صورة الالاف

دايم

حنا

طاهر

عيسى

ضبيب

سطين

نزيبا

عيسى

مشيب

سطين

نزيبا

عيسى

نواب

مقدم

ع

ب

ح

د

هـ

و

شديد

مقدم

ع

ب

ح

د

هـ

و

ز

رحيم

سعود

خ

د

سرايل

ع

ب

ح

د

هـ

ل

سعود

خ

د

سرايل

ع

ب

ح

د

هـ

[illegible]

3	2	1	2	1
9	2	1	2	1
8	9	2	3	6
4	2	3	1	1
2	3	1	2	1

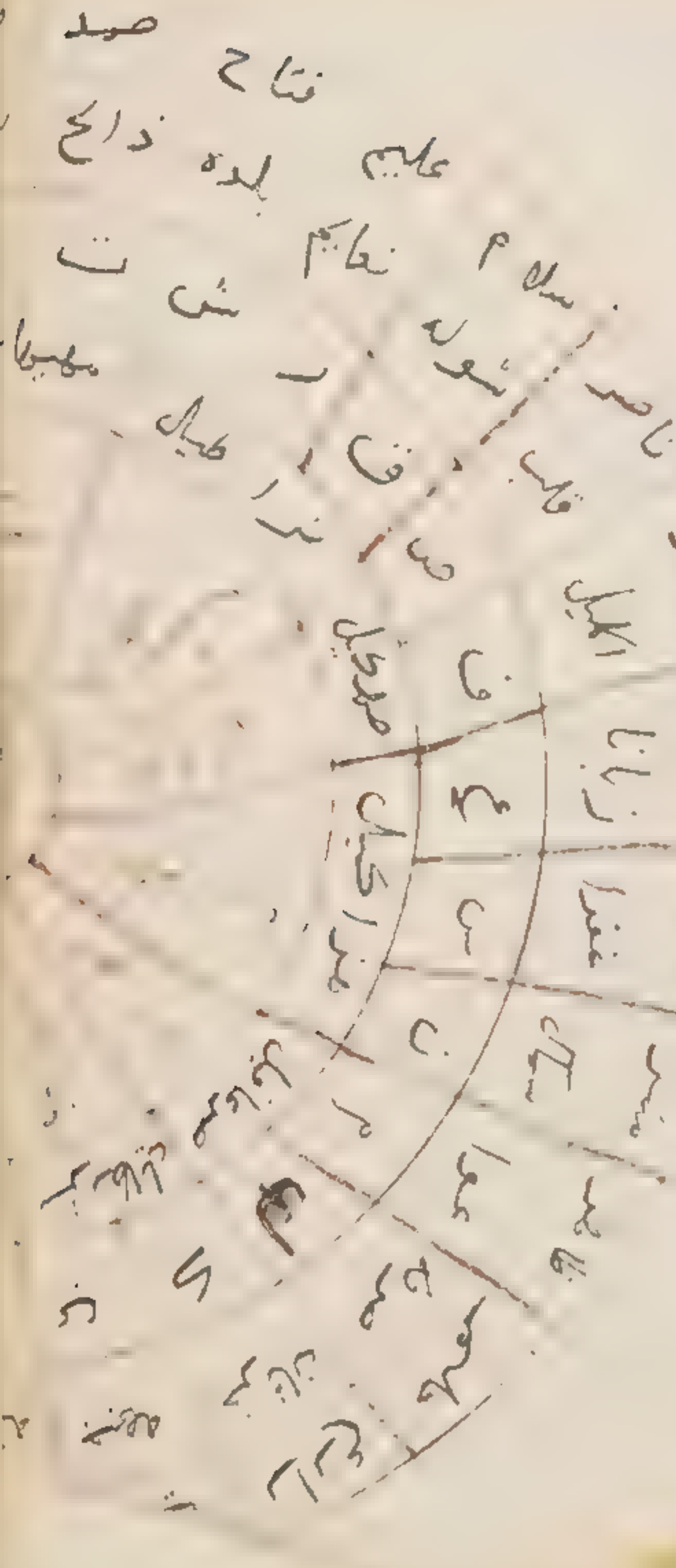
قال بعض الراغبين في العلم من نقوش هذه الحروف في النورانية والاسرار
 الربانية في اسم فضه في اول خمس من شهر رجب ولبسه ان كان خاف
 امن او مودته تقوى ومن دخل في علي سلطان الكرمه وقضى حوائجه ومن
 مسح به راس غضبان رهي عنه وسان فهد ومن وضعه في نكه ولبه
 بطلان روي ومن نفعه في ما الماطر وشربه موتي ووزر وحسن حوائجه
 وان لبسته امرأة عازبة روي وت وان وضع على راسه مروج افاق
 وان مسح به فواد مطلقه ولدت واذا طبع به على كدر ونحر به
 على سحر زوال سحره فتدبره فقيد سر الله الاعظم ولبى الحس
 الركبيعه طه طس طسم يس ص ص حم عسق ق ن وله ربع
 ثلثه في ثلثه ولبه جليل الشان وهذه صورة وضعه في باطن
 الورقه قال ابو بلال اسد رضى الله عنه في كل كتاب سرور
 الله في القرآن في اوائل السور

وقال عمر الفاروق رضى
 الله عنه لعل شي زينة وزينة
 القرآن حروف السجدي
 وقال الامام علي اكبر الله
 الاعظم الم كلبه ص حم عسق
 وما اشبهها سبل ابن
 عباس رضى الله عنه عن
 وحى وسون فقال اكبر الرحمن

الركبيعه	طس	حم ق ن
٣٥٤	٩٩	١٩٨
احد ملك	ملك معاقي	ناخيم رحمن
١٠٣	٣٠١	٩٩٤
صمد مكرم	مالك رب	الله كفيل
٣٤٤	٢٩٣	٢٠٩

و عن علي ابن ابي طالب رضى الله

عَقِيْقَةُ اَعْلَمُ اَنْ اَلْحُرُوْفُ لَهَا اَسْرَارٌ غَرِيْبَةٌ وَاَنْ "اَرْجَحِيَّةٌ" وَهِيَ تَنْقَسِمُ عَلَيَّ تَمِيْعٍ مَا خَلَقَ تَقَابُلُ رُوحٍ
 وَحَيَوانٍ وَنَبَاتٍ وَتَعْدُ فَا لِحُرُوْفِ النَّارِ يَدُ عَلِيٍّ اِلِرُوْحَاتِ النُّوْرِ وَالنَّارِ يَاتُ وَكُلُّ حَيَوانٍ
 نَارِيٍّ وَالحُرُوْفُ اَللَّوْاِيْمِ عَلِيٍّ اَلطُّيُوْرُ وَالحَيَوانَاتُ اَلهَواِيْدُ وَالحُرُوْفُ اَلْمَايِيْمِ عَلِيٍّ اَلْجِيْنَانِ
 وَالحَيَوانَاتُ اَلْمَايِيْمِ وَالحُرُوْفُ اَلسُّرِّيْمِ عَلِيٍّ اَلْبَنَاتُ وَالمَعْدَنُ وَكُلُّ حَيَوانٍ نُرِّيٍّ فَاِذَا ارْتَفَعَتْ
 اَنْ تَوَافِقَ اَيُّ جَنَسٍ اَرْجَحِيَّةٌ فَاصْفَى اَللَّيْلِ سُرُودَ حُرُوْفِهِ فَاَنْ تَكُلَّ تَرْيِبُ سُرِّ اَلانْفِعَالِ
 بِاَذْنِ اَللَّهِ تَوَالِي

الدرة الثالثة في حرف الجيم من حيث الحقايق من ظهور جمال ومن حيث اللطائف
 لوح ازمال ومن حيث الاشياء جمع واجمال ومن حيث العادة عقل فعال وشر
 حرف ما يظلماني سفل حسيا في ناطق منواجي يتميز في العامة ورفاه اند
 اسم الجمع العلي الذي يطهر رجوع الاسما الي وحدة اسم الله واحدية
 الذي منه اكبر الجامع وهو حلال العذر وفيه الشارة الي الوحدة
 وقواه القاهرة ثلاثة تشير الي النفس والروح والعقل واذا
 ضربت اثنان في نفسها كانت تسعة فاذا اضيف اليها اسرها و
 الواحد كانت عشرة فاذا ضربت في نصف الثلاثة كانت خمسة عشر
 فاذا وضعتها في سربع ثلاثة في سبعة كانت على هذه الورد

والموت يعرف في الخير والشر وقد اكثر العلماء على

صحيح

٢	٩	ع
٧	٨	س
٩	١	٨

اسرارها النورانية واثارها الروحانية وبالجملة

فازواجه جماليد مشرقه وافراده حلا ايد محروقة من تقيد في خاتم من
 الفضة والطاقع الرهرة والقر مسعود احب من ربه وان كان

عدود واي حاجة قصدها قضت سريعا باذن الله تعالى وقيل من
 عام الحقيقة والشكل المثلث على اسم الله الاعظم وقيل هو خاتم امن

ابن برخيا وزير سليمان عليه السلام وحكي عنه الحاجة الامين ان ا

العدو داهية فطلب الخليفة الوفاق فوجده عند الاسودري وهو

ان يقرأ بدوح على التراب في يده اليمنى سبع مرات ثم يقرأ
 العدو والريح من جهته عليهم ويحول عند الرمي

بسم الله الرحمن الرحيم ربنا

ابتداء صدر خافیه کتاب جفر جعفر و این کتابست محقق مصدق و منسوب
است بجعفر بن محمد الصادق علیه السلام و بجعفر از ارشادش رسیده
و او از مدرسان کتب او ایل حاصل کرده است و ایشان را از خزانه
علم سلیمان بن داود علیهما السلام بیرون آورده اند و به ابی اصف
بن برخیا افتاده است آنکه قرآن مجید از وی خبر داد قال الذی
علم عنده من الکتاب و بوی از ذوالقرنین و بوی از صفی بن برخیا
علیهما السلام نوشته است و ایشان را سفر آدم علیه السلام یافته
و کرده و آورنده ابو منصور المظفر بن محمود بن الفرج المتطیب بعون
و توفیق خدای عز و جل **فصل** بپایزدانست که حروف معجم
حرف است از آن جمله بیت و صفت حرف مفرده است که آنرا
حروف هیجا خوانند و اندر لغت تازی بکار شود و آن اینست **الف**
ت **ی** و چهار حرف مدغم است و اندر لفظ تازی نیاید بلکه
در لغت های دیگر بکار شود خاصه پارسی و آن اینست **ث** **ج** **ح** **ط**
و هر حرفی که از این اربع حروف نیست مرکب است از این حروف و چون
مرخرد مند در کیفیت اشکال و یکیت نقط و اعداد این حروف اندیشه
کند معلوم او کرد و لم در ابی سرطاء عظیم و ایشارتهاء بزرگ است و هر
گاه که در تکسیر آن تا تل کند یقینش گردد که استیلاط آن از قدرت بشریون

واستخراج اشل از طاقت انسانی دور و درین کتاب شرح تکسیر و صفت تدبیر
 و تفسیر این حروف گفته شود و ستر این علم و بیان منفعت هر یک باز غوره
 شود بدان غلط و یرا بسیار خواند و در خواندنش هرگاه که اندیشه
 تمام کند رموز آن همه و یرا معلوم کرد و اسرارش مفهوم شود
 و غوامض و مشکلات بروی هیچ کس راه نبرد و نه نیز اشکار است
 چنانکه همه اسرار را بداند بلکه بیان رموز و کاشف است و میان
 معما و وضوح تمام کس بر قدر معرفت و دانش خود از وی خویش بردارد
 که فوق کل ذی علم علیم او راه نمایند سرت مردم را بهمه کارهای و آرزو
 وی همه غرضها حاصل شاید کرد و بزودی بهر میمادی تواند رسید آن
 سائر الله تعالی تفسیر نامهای بهیجا را اهل لغت و آن حروف **اب ت ث**
 است تا با خرد و صفت تکسیر و شرح تدبیر هر نامی از منجج نامهای خویش
 بهیجا لغت بیرون آورد از سفر آدم علیه السلام بپایداشتن
 که اول چیزی که خدای تعالی بپا فرید قلم افزید انگاه لوح را بر قلم را
 فرمان داد تا بر لوح محفوظ روانه گشت پس رسم حروف جمله بر
 لوح محفوظ مرتسم شد چنانکه فرمود که علم بالقلم یعنی فی لوح محفوظ
 پس این حروف را بهیجا لغت نام نهاد انگاه انرا بدل آدم علیه السلام نهاد
 و از ترش و یرا خبر داد و تفسیر اسرار را بپا موخت و شرح تدبیر و بیان
 تکسیر هر یکی بوی او موخت چنانکه فرمود **إِلَّا لِنَاسٍ مَّا لَمْ يَعْلَمْ** و فرمود

خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ آنکه ویرا بر فرشتگان عرضه کرد که و علم
 ادم الاسماء کلها ثم عرضهم علی الملائکة و بدان وجه که خدای تعالی
 بدل ادم فرستاد ادم انرا بزبان عواورد آنکه بدست خویش رسم
 میکند در روز غمازه بنهاد پس آن رسمها با نامها و خویش بعد از تکیه
 دلیل کردند بر شرح تدبیر هر یکی بهیچای لغت های ایشان هر معنی که آن
 نامها اتفاق افتد و آن هجایی بدیشان لایق آید پس آن رسم که ادم ^{در رسم}
 عکس در روزنامه خویش ثبت کرد دلیل کند بر شرح یعنی که انرا سر
 چیست و این نام که از تکیه آن رسم حاصل آمد دلیل کند بر لفظ مشروح
 یعنی بر شرح آن رسم پس چنان گفته شد خدای تعالی ادم را آن
 نامها جمله بیا موخت و بعد از وی فرزندان را که پیغمبران
 مرسل بودند نیز در اموخت و چنانکه فرمود و علمک عالم تکن
 تعلم تأمل یکی از آن عجایبها نمودند و آثار ظاهر کردند چنانکه در قصص
 انبیاء مشهور است و اندر کتب ایشان مذکور و کسانی که آثار و علامت
 ایشان دیده باشند و دلایل و آیات و براهین و معجزات با هر
 خواننده این علم را منکر نشوند و این کتاب را رد نکنند و السلام علی
 من اتبع الهدی این جزو بیت مشتمل بر حقایق علم تکیه محقق است
 که علم انبیاء و اولیاست و از سفر ادم علیه ^{الصلوة والسلام} یافته اند و بدان کارهای
 بزرگ کرده و بمقاصد دینی رسیده و سرچشمه همه علوم چون باز بینی

اینست و ازین توان همه مطلوب رسیدن **فصل در پدید کردن**
رموزات و مصطلحان در عبارت ان بیاید دانستن که درین کتاب
 بسیار جای بکار شود حرف را درجه خوانند هر کجا که این معنی
 بیند بدانند که اشارت بحرفست سطر را جای اسم خوانند و جای
 زمام و جای برج و جای خاصه پس ازین شیوه هر کجا که بتوانی بدانند که
 ویرا غرض سطرست **باب** را جای بیت خوانند و جای سهم و در
 هر جای که ازین نوع بینی بدانند از وی مقصود یابست و در علم
 تکسیر جای گویند تکسیر کن درجه گوید حرف حرفی جای گوید **منصوص**
و مقبول جای گوید موخر و صدر جای گوید تخفیف و رفع پس
 ازین دست هر کجا بیانی بانک از وی حرف می خواهد اندر تکسیر زمام
باب سطر باشد که باب از وی تکسیر کنند و کرده باشند پس هر جای
 که زمام باب یا مخرج باب یا بی بدانند کثایت ان سطر باشد که
 گفته آمد و عبارت از سهم مقام افتابست در هر برجی سی روز و آن
 دوازده سهم است اندر برابر دوازده برج این جمله نیکو فهم کن
فصل در شرح بنای این کتاب که هر چند کلام است و چند
 باب بیاید دانستن که بنای این کتاب بر سه باب است و هفت
 کلام **باب اول** را باب کبیر خوانند **باب دوم** را باب صغیر
 خوانند **باب سوم** را متصل **باب** کبیر مبنیست بر **۴۹** حرف

وان اینست **اب ت ث** **ثای** باب صغیر مبنیست بر **م** **م** حرف
 وان اینست **ا ب ج د ه و ز ح ط ی** **کلین** **سقفین** **قرشت**
 باب متصل مبنیست بر **م** **م** حرف وان اینست **ب ت ث**
ج ح ط ی **سقفین** **قرشت** **کلین** **سقفین** **قرشت**
 و در باب صغیر این **ح** حرف نیاید **ث** **خ** **ذ** **ض** **ظ** **ع** **لا** و در
 باب متصل این **ح** حرف نیاید **ا** **د** **ز** **و** **ط** اما صفت کلام اینست
 کلام اول **ع** **ا** **ف** **ی** **ط** **و** **ش** کلام دوم **ط** **ا** **ه** **ی** **ش** **ا** **ک** **لام** **ی** **وم** **ر** **ش** **ف**
 کلام چهارم **م** **ن** **د** **ب** **ک** **لام** **ی** **ن** **ج** **م** **ع** **ش** **ب** **ک** **لام** **ی** **ش** **م** **ا** **ز** **و** **ر** **ک** **لام**
 هفتم **ج** **ع** **ا** **ف** **ی** **ط** **و** **ش** **ا** **ک** **لام** **ی** **وم** **ر** **ش** **ف** **ا** **ن** **ک**
 همه کلامها از وی بیرون می آید پس این تفسیر هر بابی گفته شود و شرح هر کلام
 داده آید هر یک بجای خویش **فصل در باب از نمودن** اسرار این
 کتاب بیاید دانستن که هر بابی از باب کبیر و باب صغیر و باب
 و متصل بر دو بخش است یک بخش را صدر خوانند و دیگر مؤخر خوانند
 و اندر باب کبیر صدر جدا باشد و مؤخر جدا از آنکی صدر باب کبیر
 یک باشد قایم بذات خود و مؤخر همچنین یک باب باشد ولیکن
 اندر باب صغیر و باب متصل صدر و مؤخر هر دو هم یک باب
 باشد و معنی صدر و مؤخر آنست که چون از مام باب را تکسیر کنی
 راست چنانکه تا با خبر ز مام باب با خبر باز کردی و آن تکسیر را جمله

بیرون وان حرف دعاء در تکسیر یا منصوب افتد یا مقلوب اگر حرف
دعا منصوب افتد ان نام که از وی بیرون آید منصوب بود و اگر
حرف دعا مقلوب افتد ان نام نیز مقلوب بیرون آید و نام
منصوب ان بود که حرف دعاء ان نام بر وضعی راست باشد چنانکه
هرگاه که **عو** که حرف دعاست بدین صفت افتد **عو** که عین مقدم
بود بر **او** و **او** مؤخر بود از عین پس ان نام که بعد از وی
بیرون آید بر توالی حروف انرا منصوب خوانند و هرگاه که **عو**
بدین صفت افتد **وع** که تخت **وا** آید انک عین پس ان حرف
دعا مقلوب باشد و ان نام که بعد از وی بیرون آید بر توالی حروف
انرا مقلوب خوانند و مثال این جمله در کتاب بیایمچی خویش پس
حرف دعا مخرج ان نام بود که از وی بیرون آید اگر منصوب و اگر
مقلوب بود مقلوب این سه را نیک دریاب که دانش این اصل
بدرست بوقت عمل **فصل در شرح عمل** چون خواهی که عمل
برین کتاب عمل کنی ابتدا کن بنام خداوند تعالی و حمد نامهای از درجهاء
زماهای باها بیرون از و تخت اغا زین از باب کبیر کن پس مریانی را
از باهای کبیر بنالیف حروفش و هیجا لغزش از زمام خویش میار
چنانکه حروف تکسیر و سطر از سطر تولید کند و هر حرفی که نقطه دارد
اورای زن بدین صفت باها کبیر استخراج می کون صدای و مؤخری

صدر کی منصوب و مؤخرش مقلوب جمله بکلام عافیطوش بر این
 صدر تا و مؤخر تا تولیدی کن و صدر تا را تکسیمی کن و مؤخر تا را
 جدا تا با هم دیگر بنامیزد و بر تو مشتبّه نشود بعدد ساعتها
 سال و این هشت هزار و ششصد و چهل ساعت است بدانکه
 شبان روزی بیست و چهار ساعت است و هر ساعتی را یک باب
 است از تکسیمی و هر بابی را بیست و هشت اسم است بعدد بیست
 و هشت منزل قمر و هر اسمی را بیست و هشت حرف است و جمله حروف
 نامها و اسمها حروف **ا ب ت ث** است تا با خرویرا بر هر منزلی
 نامیست که آن نام مشتمل است بحرفی که قلم بر لوح محفوظ نوی
 روان کلمه است از بهر کاری معلوم و تقدیری سابق بشتیت
 و خواست باری عزوجل پس بابها را استخراج می کن از موضع
 حق ایشان بتالیف حرفها ایشان بر مثال یک دیگر پس هر بابی را
 از بابها بگیر بترکیب حروفش بیرون از از زمام خویش بران
 مثال که وصف کرده شد هرگاه که بعدد ساعتها سال تکسیر کنی و بابها
 حاصل کنی آن جمله را برد و از ده قسمت کن هر قسمی را از آن بهرچی
 ده ازین بر چهارده و از ده گانه و قسمت هر برجی منصد و بیست
 ساعت است و دوازده برج اینست **ح ا ب ج د ه و ز**
ح ط ی بدانکه افتاب این بر چهار باب یک سال قطع کند و در هر

برج سی روز ملقا کند اول در حمل شود که اول برج حمل است و اول
 روز کار و اول بابهاست از قسمت دوازده گانه از اول بابها و عمل
 از تکیه مخرج خویش بهیچای لغتش چون جمله که شرح داده شد بدین
 باید که در هر وقت برج قسمت را عمل کنی بکلام یا حصه خویش از موضع
 حق خویش اندر وقت خویش و روز و ساعت و منزل خویش و اندران
 سهم که تو در وی باشی باید منازل و حروف را نکه داری بدان قدر
 که گذشته باشند از آن سهم که تو در وی باشی از روزها و ساعتها چنانکه
 از وی در نگذاری که هرگاه که وقت را نکه داری در هر بابی مرکز عمل تو
 خطا نکند در هر کاری که خواهی فرمان خدای عز و جل پس چنان باید
 که در وقت عمل کردن قسمت آن برج را نگاه داری و بدانی که در آن
 هنگام افتاب در کدام برج است و قسمت آن برج کدام است از اقسام
 دوازده گانه و آن روز که اندر وی عمل خواهی کردن بدانی که حصه وی
 از بابهای آن قسم کدام است و باب کلا آن ساعت را که خواهی از آن
 روز بیرون آری و بعمل مشغول شوی و نام او و مادرش را و نام مطلوب
 و مادرش را بویس و هر یک را از آن روزها بر اول حروفها و زمامها
 بابها و کلام وقت و سهم خویش عرضه ده بر آن قدر که رفته باشد از
 روزها و آن سهم که تواند روی باشی چنانکه سهم را اندر روز و وقت
 و ساعت و منزل خویش عمل کنی و از وی در نگذاری نگاه چون نام طالب

و مطلوب موافق افتد یا بعض از زمامها آن سهم که تو در وی باشی
بس اگر نام طالب در ابتداء درج زمامها آن اسم که تو در وی باشی بالاتر
باشد آن نام طالب بود پس حاجت رواست بفرمان خدای عز
وجل اگر اتفاق افتد که نام طالب بر خلاف این بود چنانکه نام
مطلوب بالاتر از نام طالب آید اندر زمامها باب و نام طالب
زیر تر بود از نام مطلوب در درج سماء باب پس چاره آن
بود که حصه نام مطلوب را مقلوب کنی و آن چنان باشد که آن سطر را
که از اول نام مطلوب بیرون آوردی بدانی کردانی اولش یا خبری
و آخرش یا اولی تا از آن سطر جمله مقلوب کردانی انگاه حصه
نام طالب را اندر پیش بنویسی و آنرا ابتداء عمل سازی و اندر همه عملها
باید که ابتداء حصه نام طالب را و نامها و فرشتگان و نامها و خدا را
از حصه نام طالب بحرفها دعاء از تکسیر بیرون آر و هر یک را از مخرج
خویش تالیفش بر توالی راست بهر اتفاق که بتفتد آنرا از لغتها
بیرون آر و معنی این سخن آنست که از آن باب یک نام بیرون آری که ابتداء
حروف اول از حرفها آن زمام حرف اول باشد از حرفها و هجاء نام طالب
بس انگاه سطر دیگر از باب اگر که ابتداء اول حرف باشد از حرف آن
سطر حرف اول باشد از حرف هجاء نام مطلوب پس هر سطر را
از آن دو کانه جدا جدا بنویس انگاه نامها و خدای را از آن مابین بحرفها دعا

دعا

دعای بیرون آری و بنویسی بعد از نامهای فرشتگان آن باب را بحرف فاء
 دعای بیرون آری و بنویسی پس از آن جمله نامهای اعوان باب را منصوب
 و مقلوب بیرون آری و بنویسی ولیکن نشاید که هیچ عملی نامهای اعوان
 حصه نام مطلوب را یاد کنی و این نکته در همه بابی نکه داری بس حاجت
 که خواهی بگویی از آن بس فرشتگان را بدان نامهای خدای سوگند دهنی تا آن
 اعوان را بر حاجت تو کارند پس آن اعوان را بدان باب عزیمتی کنی
 و ایشان را بوی سوگند دهی و بریشان سحت بگیری تا اجابت روز دلفند
 و بدان که این از اول تا با خر عزیمت اعوان است و دعاست برایشان
 و چنان باید که پیش از آنکه عمل کنی بگری که چند سهم اقتدا با اتفاق از نامهای
 کیسه بزخشن روزها و ساعتها و وقتها و منزلها یعنی که حصتها نام طالب
 و مطلوب در بابها در همه سهمی از دوازده سهم که گفته آمد باز طلب
 کنی و موضع هر یکی بدانی و بدان بابها نشان کنی پس مر بانی را در وقت
 خویش عمل کنی و از وی در نگیری و توفیق از خدای عز و جل آن شاء
 الله تعالی خواهی چون این جمله که وصف کرده شد بدانشی پس نام طالب
 و مطلوب را بر تالیف حرفها بستان از موضع حق خویش و حصه
 هنگام سهم خویش بر یک نسق بیرون آری اگر منصوب باشد آن نام
 و اگر مقلوب و اگر مقدم باشد و اگر مؤخر و اگر مردد بود و منصوب گردد
 و چون ویراد کنی و باز کردانی پس اگر نام منصوب باشد چنانکه در وی

تقديم و تاخير نيافتن و مردد و مقلوب نباشد و چنان نباشد که بر دوش
منصوب گردد مانند علی که نامیت منصوب و در باب حساب
مرکز باز نکرد در ریرا که **ع** حساب ترتیب و نهاد حروف چهارم
حرفست **ل** بیت و **یم** بیت و نیم حرفست و بین نامیت که
در باب کلام مرکز جمع نشود و مکرر نکرد پس بدین سبب از همه
روی منصوبیت هم از روی نهاد و هم از روی حساب پس اگر نامی
باشد که در روی تقديم و تاخیر افتد مانند سهل که در سهل **ه** مقدمست
بدل و لام و آخرت چون **ه** را بجای **ل** کنند **ول** بجای **ه** نام منصوب
گردد از روی نهاد حساب و ترتیب طبیعی پس اگر نامی باشد که در روی
تقديم و تاخیر افتد مانند یعقوب که چون **ب** را بجای **ل** نهند و
ی را بجای **ب** نام منصوب شود و اگر نامی باشد که مردد بود بنا
مانند **داود** که اگر **اود** بودی مرددی بتقديم پس اگر نامی
باشد که مکمل که توا و را رد کنی منصوب گردد مانند **احمد** و جعفر
که اگر در **احمد** را بجای **م** نهند و **یم** را بجای **د** نام منصوب گردد
و در **جعفر** چون **د** در پیش **ع** و **ف** نهند تا راست شود از روی
ترتیب اصلی و نظم طبیعی پس اگر نام مقلوب باشد مانند ملک
چنان باید که می نامی را که منصوب باشد و اگر مقلوب بتالیف شود
از ابتدا درج نامها را با آنها که منصوب باشد بدان نامها هر یکی بقیت

خویش از موضع حق و حصه خویش بیرون آری در وقت و ساعت
 و روز و منزل خویش بدان مثال که پیش ازین باز نموده شد اگر اتفاق
 افتد که نام مطلوب در سطر افتد از سطرهای باب و از اول سطر
 بیرون بیاید که انجا بیرون آری و عمل کنی ان شاء الله **فصل**
 اکنون شرح دیگر موارد کتاب گفته شود و بر وجهی روشن تر
 و قوی بلیغ تر چون خواهی که بدین باب عمل کنی که صفت کرده شد
 تحت نام طالب و مادرش را بدان اگر نام مادر یکی ازین دو کس ترا مقلوب
 نشود نام در آن دیگر را بگذار و حصه نام طالب و مطلوب را بیرون
 آر که ابتداء هر سطر از آن دو گانه بنام طالب باشد و ابتداء از سطر
 دیگر نام مادرش و هر دو سطر را بر ورق هونویس و ورق باید که با
 کیزه باشد پس نامهای خدای تعالی بعد از هر دو سطر بنویس پس دو سطر
 دیگر بیرون آر که آن حروف از حروف یک سطر اول باشد از سروف هجا
 بنام مطلوب و اول حرف دیگر سطر از حروف اول بود از حروف
 هجا بنام مادر مطلوب و هر دو سطر را بعد از نامهای خدای تعالی
 بر ورق بنویس بعد از آن نامهای فرشتگان را بنویس پس نامهای اعوان را
 بعد از آن نامهای فرشتگان بنویس بعد از نامهای قسم و غریبت اعوان را
 بنویس و ان باب باشد که تکبیر کرد و نام طالب و مطلوب و دیگر نامها
 از وی بیرون آوردی انگاه بگویی قسمت علیکم یا ملائکه رب عنقه فلان

چون هم در پیر، نه در کتب دیگر دیده می شود

۱۸۹

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم

صفت اب ت ت ت ای صدر مابین منصوب باشد و مؤخره
 مقلوب تا حرفی که خارج بود از ایشان و مضاف باشد ایشان
 پس تکیه کنی آخرش را بر اولش و حرفی پس از حرفی و اسمی پس از اسمی
 و بر تالیف تا آخر مخرج باب چند آنک زمام باب تا آخر اید بدین
 صفت سطر سطر تولید می کن و درجه با بر ایشمار نگاه می دار و از
 غلط پیر هیز چند آنک توانی ان شاء الله تعالی **صفت صدر باب**
 اول از باب کیه بدانکه اول از حروفش از اول باب کلامش است
 و آخر حرفی از وی **ی** است پس بتدکین و تحت حرف آخر که
ی است بر کیه و بنویس انگاه حرف اول را که **ا** بنویس بعد از آن
لا بعد از آن **ب** بعد از آن **ه** بعد از آن **ت** پس هم برین صفت
 حرفی از آخر و حرفی از اول می گیر و می نویسی تا آخر نهاد زمام را
 تمام تکیه کنی چون تکیه کرده باشی و اسم از وی حاصل آید که اولش
ی باشد و آخرش **ض** بدین صفت که مرقوم شده است **ی اللّٰه**
ت و ت ن ج م ح ل خ ک د ق ذ ف ر غ ز ع س ط
ش ظ ص ض انگاه این اسم را هم بر آن نسق تکیه کن حرفی
 از آخر و حرفی از اول تا اسم دیگر از وی حاصل شود که اولش
 باشد و آخرش **ک** بدین صفت **ش**
ع و ت ن ج م ح ل خ ک د ق ذ ف ر غ ز ع س ط
ب ط ه س ت ع ز و ث ع ن ج ف م ذ ح ق ل ح خ ل

بدین مثال حرف بر حرف تکسیر می کن واسم از اسم تولید می کن تا
 بیست و هشت اسم حاصل آید و آن **۱** اسم همان زمام باب
 کلام باز کرد پس این باب صدر اول او باشد و اگر باب کبیر اول
 حرف از اسم اولش **ی** باشد و اول حرف از اسم آخرش **ب** باشد
 الکان ان زمام را که از آخر باب بیرون آمده باشد بر زمام باب
 عرضه ده و با وی مقابله کن تا اگر سهوی رفته باشد در نقطه
 یا خطایی رفته باشد در حرفی بدانی و صلاح کن و در مریانی
 از صدر و مؤخر این دقیقه نکه داری که اگر نه چنین کنی مریانی که از
 ان باب تکسیر کنی هم غلط شد و هیچ کاری نباید و بداند که مؤخر را
 هم بدین قیاس تکسیر باید کردن **صفت باب دوم** از باب
 کبیر انگاه ابتداء در چهار زماماء صدر اول بر ولا یکبار از کنار
 باب و آن **۲** درجه باشد اول **ی** بود و آخرش **ب** اندر در یک
 سطر بنویس بدین صفت **ی** **ش** **ک** **ز** **ح** **ث** **ص** **خ** و
ش **ل** **ع** **ذ** **ن** **ط** **ق** **ف** **ر** **ج** **ه** **ط** **ث** **ب** و بدانند که در باب
 کبیر دو حرف می نایند که انرا خارج خوانند و آن **و** **ی** است و خارج
 بدان خوانند که در ابتداء حروف زماماء نباید و بیرون از ان حرفها
 باشد در هر صدای که و خری از صدر تا باب کبیر و مؤخر تا ان
 یک حرف ازین دو حرف نیفتد البته پس در صدای اول چون باز

طلبی

طایب بصورت حرف خارجه آرایانی بس آدر اخران حرفها بپزند
 تا زمام باب تمام شود و ۲۹ حرف کردد برین صفت **ی ض**
 ک ز م س ح ت ل ص خ و ش ل ع د ن ط ق غ ف ر ج
 ه ط د ث ب ا انگاه حرفها و اخر را حرفی بر حرفی اول بگیر
 کن حرفیست از حرفی بدان طریقه که در صدر اول شرح داده
 شد همچنین اسمی بعد از اسمی تولید می کن تا آخر مخرج باب ۲۸ نام
 بیرون آید که آن صدر دوم است از باب کبیر حرف اول از اسم اول
 باشد و حرف آخر از اسم آخرش **ض** باشد زمام باب ۲۹
 نام باز کردد بس بدین نسق از استخراجها و صدرهای کبیر می کن
صفت صدر باب بیستم از باب کبیر انگاه ابتداء حروف
 زمامها و صدر دوم را بر **و لا** بگیر راست از طرف باب وان
 ۲۸ حرفت در یک زمام انرا بر توانی ثبت کن و حرف
 خارجه را و **ان ی** باشد در آخرش بیفزای تا زمام تمام شود
 و ۲۸ حرف کردد برین صفت **اع ر ش ه و ش ل ب ل ج**
د س ج ط ل ط ن ف ق ع ص م ا ش ذ ت ز ش ی
 بس ویرا بر سیاق اخوات خویش تکسیر کن و یک باب تمام از وی
 استخراج کن که آن صدر سیم باشد از باب کبیر اول حرف از اسم اول
ی باشد و اول حرف و از نام آخرش **ع** باشد برین منوال باب

از باب تولید میکن و صدر از صدر بیرون میار و هر نامی را که از آخر
 باب بیرون آید انرا بر زمام باب خویش عرضه ده که هرگاه که زمام
 آخر باب باز مام باب راست آید تکیه آن باب نیز راست آید
 و راست کرده باشی و زمام هر مابقی را با بش بدامی کن که اندر
 عمل بکار بیاید و بر حروف دعاها و نامها و خدای تعالی و بر حروف
 دعاها و نامها و فرشتگان و بر حروف دعاها و نامها و اعوان نشان می کن
 و هر چه کنی از این معنی بتائی و ثبات و فهم و اندیش کن و زهر کی و حیلست
 در وی بجای آرونکر تا در غلط نیفتی که آن که رنج تو هم ضایع شود و روز
 کارت فوت کرد و صفت صدرهای تکیه مؤخره صدرهای باب کبیله کلام
 عافیت پوش و این مؤخره جزو بیت از باب کبیله چون این جمله که شرح داده
 اند فهم کردی پس زمام صدر باب کلام اول را مقلوب کن ترا معلوم
 شده است که حرف اول از زمام اول است و حرف آخرش **ی** است
 پس حرف اول را از وی **ی** کردن و آخرش را **ا** برین صفت **ی لاه و**
ن م ا ک ق ف غ ن ل د ض س ش س ز ر ذ خ ح ج ث
ت ب ا افکاه بر قاعده حرفی معلوم انرا تکیه میکن حرف از آخر
 و حرفی از اول می گیر بر توالی حرفها حرفی از آخر و حرفی از اول می ستان
 پس هم برین منوال حرفی بر حرفی تکیه میکن و نام از نام تولید می کن
 تا **۸۳** نام حاصل آید و یک باب تمام کرد پس ان مؤخر صدر باب

ع

اولست از باب کبیله اول حرف از نام اولش باشد و از نام آخرش
 لا و زمام باب کلام در ۴۹ نام بیرون آید و التسلام **صفت مؤخر**
 باب دوم از باب کبیله انگاه از خایه باب از مر زمام حرفی
 از اولش برتالیف برکیر تا باخرز ماها و ان ۴۸ حرف باشد از
 ۴۸ زمام پس از در یک زمام برتوالی بنه که اولش باشد و آخرش
 لا پس حرف خارج از ان بود بان جمله ضم کن تا زمام تمام شود
 ۴۹ حرف گردد برین صفت **ش د غ ج ع م ه ب ط ل**
ث ظ خ س ق ح ش ذ ز ر ف ن ت ص ک و لای
 پس بدین نعت که گفته شد انرا تکسیر کن بانی پس از باب بر نسق
 ترکیب حرفها و تولید زمامها میکن تا باب تمام شده باشد و بعد از
 ۴۸ سطر زمام باب بیرون آید پس حرف اول از زمام اولی
 باشد و از زمام آخره پس بدین بنیاد استخراج مؤخره
 باب کبیم کن و التسلام **صفت سیم از باب کبیله انگاه**
 اول حرف هر سطر از یک جانب برتالیف بلیب و در یک زمام انرا
 بر ولا فرونه و حرف خارج را در آخرش بیغزای پس تکسیرش کن
 بدان شکل که پیش ازین گفته آید تا مؤخر باب سیم باب حاصل آید پس
 هم برین اساسی باب از باب خرج می کن و مؤخر از مؤخر تولید
 می کن بر یک نسق و زمام آخره **خو باب** را بر زمام باب عرضه

و نکر تا سهوی نکنی پس برین بنا صدر ما و مؤخر ما باب کبیر را
منصوب بر یک ترتیب بکلام عافیطوش خرتج می کن چندان
که انرا نهایت نباشد بعد ساعتها سال ان شاء الله تعالی و بدانک
دیل ز ما مها و ترکیب حرفها و تولید نامها و تالیف بابها جمله یکسان
بود و چنان باید که صدر ما را از مؤخر ما و ز ما مها بابها را جدا کنی
که ان بکاری نیاید **تکسیر باب صغیر از باب**
کلام صغیر بکلام از باب عافیطوش و این تکسیر صدر ما منصوب
و مؤخر ما مقلوب است بدانک اسم قایم درجه و صغیر است و ان
۴۲ درجه است بدین صفت ابجد ده و زح ط ک
ل م ن س ع ش ی ق ر ث ت بس صدر و مؤخر را م
دو در یک باب جمع کن و ان **۴۲** ز ما م باشد و هر ز ما م **۴۳** حرف
بود چنانک درین کتاب باز نموده اید و السلام **تکسیر باب**
اول از باب صغیر بدانک حرف اول از ز ما م باب صغیر است
و اخر حرف زوی **ت** بس حرف اخر را بر حرف اول تکسیر کن حرفی
بر حرفی بمچنین سطر از سطر تولیدی کن بر وفق معلوم تا یازده
سطر حاصل آید بس ان سطر اول باشد از باب صغیر اول حرف
از اول سطرش **ت** بود و اخر حرف از سطر اخرش **و ز ما م**
باب بد و از دهم بیرون آید و السلام **تکسیر باب**

زین **باب** انگاه زمام باب کلام را مقلوب کن و آخرش را
 باؤل گردان و معلومست که اول حرفش **ا** و آخرش **ت** بود
 پس اول حرف را **م** کن و آخرش را **ا** برین صفت **ت**
ش **ر** **ق** **م** **ع** **س** **ن** **م** **ک** **ط** **ح** **ز** **و** **ه** **د** **ج** **ب** **ا**
 پس ویرا بران سیرت که میدانی تکیه کن تا یازده زمام دیگر
 از وی پدید آید بران موخر اوّل باشد از باب صغیر حرف
 اوّل از سطر اوّل **ا** باشد و از سطر آخرش **ش** بدو از دهم
 همان زمام اوّل باز گردد و انگاه آن زمام که از آخر بیرون آمده
 باشد باز مام اوّل مقابل کن جای سهوی نبفتاده باشد و تو
 از آن غافل باشی و التّلام **صفت باب دوم از باب**
صغیر انگاه ابتداء حروف زمامها و باب ربائیف و برتوالی
 راست بگیر از اوّل زمام پس یازده حرف از صدر و یازده
 حرف از موخر یکبر جمله **م** **ن** حرف باشد اوّل حرفها **ت**
 بود و آخرش **ش** پس جمله را در یک زمام نصب کن بدین صفت
ب **ش** **ک** **ف** **ل** **ز** **ق** **م** **ع** **ح** **د** **ب** **ا** **ل** **و** **ط** **ع** **د** **ی** **ز** **ف**
ش پس ویرا بر زمام عرضه ده تا بدانی که در وی چند حرف
 خارج است و چند حرف داخل است و چند حرف نظیر پس
 در وی لا بد چهار حرف یابی که از آن حرفها بیرون باشد و از آن خارج

خوانند و چهار حرف یا بی البتّه که انرا داخل خوانند و سه حرف یا بی که
انرا نظیر خوانند و دانستن حرفهای داخل و خارج و نظیر
چنانست که انرا ابتداء درج زماهای موخر چهار حرف بر ولا
بشماری حرف پنجم و ششم بضرورت داخل باشد انگاه یک حرف
از نظیر بدیداید و آن حرف هفتم باشد دیگر باره حرف هشتم
داخل و حرف نهم نظیر باشد و حرف دهم داخل باشد بعد
زان یا ز دهم آن نظیر باشد پس هم برین هیات حرفهای
داخل و نظیر از هر یابی از یاهای صغیر استخراج میکن و التّام
و نظیر را نظیر بدان خوانند که از همه یاهای یک یسو نظیر بیرون
آید و مخرج هر سه حرف مانند یکدیگر باشد و هر کز از یک صفت
نکرد و حرفهای خارج و داخل و نظیر از یو باب اول صغیر
اینست خارج این **ح ه ص د** داخل این **ع ذ ز** نظیر **ی س**
ش چون این جمله که ذکر کرده شد بدانستی و حرفهای داخل و خارج
و نظیر را شناختی و مخرج هر یک معلوم شد آن چهار حرف که داخل
است از زمام بیرون کن و سه حرف نظیر بر جای خویش بگذارد
بر چهار حرف خارج را در آخر نظیر بیفزای و بر نظم طبیعی نخست
ح بنه انگاه **ه** پس **ص** بعد از آن **و** تا زمام حاصل شود و برین
صفت کرد **د ت ک ف ن ق م ج د ب ا ل و ط ی س** **ش**
ه ص

ه پس حرفهء خارج و داخل و نظیر را بدین قانون
 از هر بابی استخراج میکن و جداگانه هر یک از آن جنس بیکدیگر پیوند
 و از هر ده باب زمامی ساز و در سطر نویسی بدان کرد اگر که درین
 کتاب یاد کرده شد پس آن زمام را حاصل کردی برسم خویش تکسیر
 کن و صدور و مؤخر از وی حاصل کن پس آن باب دوم باشد از باب
 صغیر اول حرف از سطر اولش **ر** باشد و سطر آخرش **نیک**
 فهم کن و السلام پس برین صورت با هماء صغیر را استخراج میکن
 چنانکه توانی چه این طریق عامست در همه بابی از صغیرانگاه این را
 متوج گردان و نا از انجا شعباد را و خزان بیرون آید هر یک از
 مخرج خویش بلغت خود و شعباد دیدار نمودن پریان بود که تخیم
 کنی ایشانرا دید بنمایند بدان جهت که درین شرح کتاب داده
 سود این جمله که وصف کرده آمد نیک فهم کن تا داناشوی و تعجل
 مکن تا نادان غائی و قبل عذر من اندر و سلام علی من تبع الهدی
صفت تکسیر باب متصل از باب کلام بکلام عافیطوش
 بدانکه زمام باب اول **م** حرفست بدین صفت **ب ت ث**
ج ح خ س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن
ه **ن** تکسیر باب متصل و جمع کردن صدور و مؤخران از
 همه روی مانند باب صغیر است استخراج با همایلی از یکی بیرون

انک تکسیر وی مشغول شوی بر قضیت معلوم نخست حرف
 آخر را که **ت** است بکیری پس اول که **ا** است بدان غلط که در بابها
 دیگر از کلام عافیطوش گفته آمد پس همچنین حرف بر حرف تکسیر
 کن منصوب و مقلوب تا جهل و چهار حرف تکسیر **لنی** حرف
 از کبیر و **ه** حرف از صغیر پس حرفاء صغیر یا خراید و هفت
 از کبیر یا کبیر مانند و آن حرفها اینست **ع س ف ط ش ح ط ص ش**
 پس از این تکسیر کنی بایاران جمله ختم کنی اول **ش** بکیر انگاه **ع** پس
س بعد از آن **س** انگاه **ه** پس **ط** پس انگاه **ش** آن نام اول باشد برین
 سفت **ک ط ل ل م ب ط ه ن ت ج و س ش ز ن ج**
و م ف ح ه ل م س خ ه ک ق د ج ق ر د ب و س
ع ت ز ش ج ح س ط ل س پس چنین این اسم را با آخر
 تکسیر کنی حرف بر حرف مؤخری و صدر مؤخری و صدری بدان
 حال که اسم اول را تکسیر کردی پس برین نظم اسم بد اسم تولید کنی
 تا هر دو باب تکسیر کرده شود و بنجاه نام از وی حاصل آید و به بنجاه و یکم
 همان زمام باب بعینه باز کرد پس این یک باب باب از تاج
 میططرون پس آن زمام را که از آخر باب از تکسیر بیرون آورده
 باشی بر زمام باب عد خده تا جای خطایی نبفتاده باشد که
 درین باب سهوی و غلط بسیار افتد زیرا که حرفاء مکرر این باب

بسیارست پس مهم برین گونه اسمی از باب کبیر و اسمی از باب صغیر
می گیر تا با خرمرد و باب و از بخانا مهارتاج میططرون استخراج
می کن بعد دیاها کبیر و باها صغیر چنانکه شرح داده آمد

بسم الله کتاب الف و باء و تاء و جیم و دال و ذال و راء و ز و ح و ط و ی و ک و گ و ق و ف و ع و غ و ی و ن و س و ه و و و ث و ج و ح
مترکبت از باب کبیر و متصل و نهادش هم بر بنجاه و یک حرفت
و ترکیبش هم بران سیواست در تاج میططرون باز نموده شد و جمع
کردن حرفها زمام و تکسیرش بران سبیل است و ابتدا از زمام او
کنی از صدر اقل از باب کبیر بعد از ان که تکسیر کرده باشی او را از
زمام خویش نگاه از اسم متصل بعد از تکسیر هر دو را در یک زمام جمع
کنی و بنجاه و یک حرف باشد برین **ک ل ل ا ب ه ت و ث ج ح**
خ ک د ق ذ ف ر غ ز ع س ن ط ش ص ض ی ی ه ت م
ن ک ح ر خ ف س ق ش ع ص غ ض ط ط ب س از تکسیر کن
حرفی بر حرفی و مؤخری و صدری و مؤخری و صدری بدان طریق که
تاج میططرون را تکسیر کردی چون حرفها متصل با خراید حرفها
کبیر که باقی بمانده بود لا تکسیر کنی بران شرط که در تاج میططرون
یاد کرده شد تا اسم اقل از وی بیرون آید برین صفت **ی ی ط ا د**
ل ا ع ب ی ه غ ت ش د ف ث س ن ق ج خ م ک ح ح ل ل ج
ک ج خ م د ث ق ن ذ ت ف ه ر ب ی ن ض ی ط ط

1912

پس همچنین حرف بر حرف ماکسیه کنی منصوب و مقلوب و زمام از
 زمام بیرون آری تا بنجاه زمام بیرون آید و در بنجاه و یکم زمام
 باب بیرون آید علی الجملة و جفتی تکسیرش هم بران صفت است که
 تاج میططرون پس هم برین نمودار از مرد و باب کبیر و متصل
 سطر می گیر و در یک زمام فرو می نه و انرا تکسیر می کن و باها
 استخراج میکن چندانکه توانی فهم کن و السلام **حرف**
صغیر و باب متصل و نهادش بر چهل و چهار حرفست در یک زمام
و بیت و دو حرف از صغیر و بیت و دو حرف از ترکیبش
چنانست که نخست سطر اول را از باب صغیر از صدر اول
بگیری و بنهی پس صدر از باب متصل با وی اضافت کنی
تا به دو سطر بیکدیگر پیوسته شود و یک زمام گردد و چهل
چهار حرف برین صفت گردد **ثا ش ب ر ج ق د س**
ه ف و ع ز س ح ن ط م ی ل ک ی ب ه ت ن ث
م ج ل ح ک ج ق س ف ش غ ض ع ص ط ط انگاه
 انرا بر رسم خویش تکسیر کنی و حرفی منصوب و مقلوب
 و سطر از وی حاصلی کن تمامت ده سطر پس زمام باب
 بیازدهم سطر باز گردد و این یک باب باشد انگاه زمام آخر

بوزمام اول عوضه ده و باوی مقابل کن تا راستی تکسیه و درستی
 باب ترا حقیقت شود و یقین کرد پس برین تدبیر مریانی
 از بابها صغیر و متصل اسمی ازین واسمی از ان می گیر و تکسیه
 کن چند آنکه توانی بعدد بابها متصل بر صفت لوح ادم
 علیه **معرفت لوح ادم علیه السلام** **رشف** از **باب متصل**
 و اینهاست که از حرفها مقطع بگیر و بر متصل افزای تا زمام
 چهل و چهار حرف کرد در مانند حربه میططرون و انگاه انرا
 تکسیه کنی تا زمام بعد از ده سطر بیرون آید و این عمل در همه
 بابها می کن تا آخر باب متصل بر این کلام بکلام رشف
 باز کرد و کلام رشف تاج زهره است و سفر اصف
 بن برخیا ست فهم کن **معرفت تاج ما فهم بکلام عندب**
از باب صغیر و ان نام فرشتگان هفتم آسمان است بعد از
 ان که انرا تکسیه کرده باشی از حرفها خارج از ده باب صغیر
 و ان چنان است که از هر باب چهار حرف خارج بگیر و تا از
 ده باب چهل حرف جمع شود پس جمله را توالی در یک زمام
 وضع کنی برین صفت **ج ه س ر ه ز ف ش ا م س ص**
ط ل م ف ا ح ل س ا ح م ع ت ی ل م ز ا د ل غ ش
ن م ن ص و م ف انگاه حرف بر حرف تکسیه کنی **۲۶** نام

از وی

از وی تولید کنی تمامت یک باب تا در بیست و هفتم نام زمام
اولش بیرون آید پس همچنین از مهربانی از بابها و صغیر چهار حرف
چهار حرف خارج می گیری و از مرده باب چهل حرف وضع
کنی و در یک زمام می نویسی پس تکسیرش میکنی تا بابها و تاج مافهم
حاصل شود پس این عمل برین نسق می کنی تا آخر نهایت حرفها خارج
معرفت نامه مارد که بر دایره ماه نشسته است به طلام عشب
از باب ~~سپاس~~ و آن نام فرشتگان است که بر ماه موکل اند
از تکسیر حرفها و داخله باب صغیر و آن است که از مهربانی
از بابها و صغیر چهار حرف داخله بگیر تا از ده باب چهل حرف
جمع شود جمله را بر توالی در یک زمام درج کنی بدین صفت
د ز ع ق ا ز ل ج ی م ن د ه ک و ل ا ز ن ق ج و ط ا ه
ق و ج ز م ج ش ط ص ا د ز ف ح ط ل س ا ن گ ا ه
انرا تکسیر کنی بر آن وجه که خارج را تکسیر کردی تا ~~م~~ زمام حاصل
آید مانند تاج مافهم و السلام ~~مصرات~~ ~~حس~~ ~~به~~ ~~سند~~ ~~نا~~
~~ا~~ ~~ا~~ ~~ا~~ و او فرشته بزرگست و یثی حربه و فرشته است که نامش
می ططرون عبد القا هر است بکلام از و را از باب صغیر
و آن نام فرشتگان آسمان ششم است و از حرفها را تنظیم باب
صغیر می خیزد و آن چنانست که از مهربانی سه حرف تنظیم

بگیری و نهی تا از ده باب سی حرف کزاید ان را یک یک جمع کنی بدین
 صفت **ی ن س د ط ص ز ح ف ر ع س ق ا م ج ح ل ه ن**
ع ز و م ط ق ا ح ن پس انرا تکیه کنی بران پنج که معلوم است
 تا **۴۹** سطر از وی حاصل آید و سی اسم سطر زمام باب بیرون
 آید پس این قانون نگاه داری تا آخر حرفها و نظیره **معرفت**
تاج ماقوم از باب متصل بکلام عشب عشب
 و ان نام فرشتگان آسمان پنجم است و از حرفها و خارج
 باب متصل می زاید و ان چنانست که از ده باب جهل حرف
 برگیری بران که در تاج ماقوم صغیر باز نموده شد و انرا
 در یک زمام کرد آری بدین صفت **ث ج ا ن ح س ک ه س**
ع ف ل ص ض ع ک ب ش ط ف ش ع ف ی ش و ا ل و ن
ج ط ق ه ط ع غ ل ج ح ق ک پس انرا تکیه کنی بر شبه تاج
 ماقوم از باب صغیر **معرفت نامها و برقیات شمس**
بکلام عشب از باب متصل و ان نام فرشتگان است
 که بر افتاب مومکنند و از حرفها و داخل باب متصل بیرون
 می آید بران موجب که از ده باب جهل حرف جمع کنی از هر باب
 چهار چهار حرف و انرا در یک زمام نصب کنی بدین صفت
ج ح ق م ث ط ع ج خ ح ط ب س غ م ث ح س ا ب

ح م ن ث س ش ه ج ص ض ل ب ح س ک ش ص ط
 ف و آن در جمع و تکسیر هم بران نوع است که در داخله صغیر گفته
 آمد معرفت حربه و رباعیل الملک و نیز حربه فرشته است
 که او را میططرون عبدالمعبود خوانند بکلام از و را از باب
 متصل و ان نام ملایکه آسمان چهارم است و از حروف نظیم
 باب متصل بیرون می آید بران وجه که سی حرف از ده باب
 بگیری از هر بابی سه حرف و از ادریک زمام جمع کنی برین صفت
 نون ف ه ج ص ل غ ش ک خ ق ق م ش ع ث ج ظ ح غ
 ق س ج غ س م ق ب ث ع و تکسیرش از جنس تکسیر
 بکلام از و راست از باب صغیر و التلاام معرفت حربه
 یوشع بن نون علیه السلام و نیز حربه فرشته است که نامش سیططارون
 عبدالمولی است بکلام مجمع و این نامها و ملایکه آسمان سیوم است
 و از کتاب در چهار راویها تاج زهر می خیزد و ان چهل درجه است
 در یک زمام در جمع تکسیر بران نهاد است که تاج ماقهم از باب صغیر
 نیک فهم کن معرفت کتاب ز راقین و این عبارت است از
 حروف خارج و داخل و نظیم از هر دو باب و انجنانست که حرف
 خارج و داخل و نظیم با نژده حرفست برین صفت ج ه س
 ر ع و ز ق ن س ش ر س ه ج ق ز و ع ش س ن منصوب

و در این طریقی

و بالائی که دارد بر سر

و افقی

و در این

و در این

و در این

و در این

و مقلوب بیست و دو حرفست چنانکه باز نمود شد در یک زمام
نمود و تکیه کند و باز مقلوب او را بنهد و تکیه کند و اسماء ملائکه آسمان
دومست اگر چه درین کتاب بیان نکرده بود باز نمودیم تا مجموع
هفت اسمان را ذکر ملائکه و تکیه آن تمام بود و الله اعلم **مهر فست**
کلام عافیتوش بدایک کلام عافیتوش جمله با بهاء منصوب
و مقلوب از صدر تا و موخر تا باب کیب و باب صغیر و باب متصل
چون جمله با بهاء را از وی راست نصب کنی **مهر فست کلام ط**
حیثا بدانک کلام طاهیشا جمله با بهاء کیب و صغیر و متصل
است چون ایشان هر سه را بهم بیوندی و از وی بحر فناء دعا بیرون
آز بهر کاری که خواهی آنکه ابتداء حرف فاء تاج بگیر و آنرا در یک زمام کش
بس تکیه کن تا بایک باب تمام آید پس نامها و فرشتگان را آن تکیه حرف فاء
دعا بیرون از بهر کاری که خواهی و السلام **مهر فست** **مهر فست**
و این کلام **سد فست** و انجنانست که بر جهاء در جهاء باب را بر صفت
تاج زهر بنویس پس در جهاء تاج زهر از زاویهای کبری و خاها
سد فست نقل کنی و آنرا بتالیف درجه درجه نصب میکنی بر آن نسق
که از زاویهای کبری و راست نصب میکنی بر مثال زمام ابتداء کلام
در کتاب **سد فست** و از اول درجه تاج زهر ابتدا کنی پس نامها و اعوان
این با بهاء را بحر فناء دعا بیرون آری پس ابتداء حرفها را بگیر و بر

تاج

تاج ذهن انرا تکسیر کنی و انگاه نامها ملائکه را از وی محرفهاء دعا
 بیرون آری و بهر چه خواهی بکاربری بفرمان خدا عزوجل و حرفه
 دعاء اعوان این باب اینست نیک فهم کن **او عوطو ثا**
ث ثو ها هی هو عل بس انکه انرا بکلام **نیر نقل کن** و ان
 سفر آدم است عم نقلش بر قیاس کلام **سد فست**
 حون این جمله که و صفت کرده شد بدانشی بس ابتداء حرفه
 در چهار **منتب و مشب** را یکپیر و ان یکپیر اندین حرف باشد
 در روایهء خانه خویش **خفنی و رفنی** **خففتش** از اول
 از اول درجه برجه باشد بس ابتداء آخر حرفها را از اول درجه
 برجه بگیر و انرا یک زمام کردن برتالیف بس اخذش را بر اول
 تکسیر کن درجه و حرفی بعد از حرفی تا نهایت مخرج باب و بدانک
 مخرج باب باشد چنانک باب بزمام خویش باز گردان بس
 از انجا برتالیف نامها ملائکه را از خفض و رفع محرفهء دعا
 بیرون آرا از بس نام مر فرشته که از زمام بیرون آید بحرف دعاء
 ان ملائکه باشند که موکل باشند بر زمام و مر نام فرشته که در ان اسمها
 باشد که توانا از زمام تکسیر کردی ایشان ملائکه باشند که موکل باشند
 بر ان اسمها که از زمام تکسیر کردی بس ابتداء کن و نخست اسمها را بیرون
 بگیر از سوی بالای بنویس انگاه نامها ملائکه که بر ان اسمها موکلند اگر در ان

اسمها بنویس نخست از نیمه در کبر انگاه از بالا در ای پس سوی چپ
 فرود ای بر ولای ان نامها از مخرج خویش بتالیف ایشان انگاه نقش
 از برتر در زیر اسمها هفت بار بالای نکیس بنویس و زمام را در
 اندرون نکیس از سوی زیر بنویس و بر موز زمام ملائکه
 نقش کن پس اگر چنان باشد که از زمام جز نام فرشته بیرون نیاید
 پس هر دو نام مقلوب کن و مقلوبش نیز بنویس چنانکه یکی
 منصوب باشد و یکی مقلوب اگر چنان افتد که جز نام یک فرشته
 بیرون نیاید پس نامش را دوباره با گردان و مکرر کن و انرا
 در چهار گوشه زمام بنویس منصوب و مقلوب این معنی نیک
 فهم کن انگاه در چهار زاویه زمام این چهار حرف باری بنویس
 ذوالجلال می تابد **باب** و بدانند جمله کتاب تاج المک
 از وی نامهای دعاء اعوانست در باب بسایشانرا بدان
 عزیمت کن که ان دعاء ایشان است والسلام پس این باب که
 صفت داده امد از کلام **عشش** و **عشش** است فهم کن و
 کلام از نور و سجع هم برین مثال است نیک در باب و در عین
 کلام طاهیشا و رشف اندیشی که هرگاه ابتداء حرفهاش بگیری
 از تکریر کلام عافیتوش بیرون شود **عشش** **سلام** **شور** **سرفش**
و مخرج و بحر یاران و ان سفر اصف بن برخیا و بر چهار دهان

و بر هفت زبان می کرد و چون خواهی که از ابتدائی ابجد حروف
 بر چهار تاج بگیر و یک و نام ساز پس تا با خربانی تمام بگیرش
 کن تا ز نام با خرباب باز کرد و انگاه نامها و ملائکه را از وی
 بخرفها و دعا بیرون آر و التلام **فصل** پس چون بر چهار
 بر صفت ز نام حالص کردی و مخرج هر بابی را از انجی و نامها و اعوانش را
 بخرفها و دعا بیرون آوردی تا صاحب خاتم را بشناختی بسبب
 نامش هر چه باشد از لغتها و عفتخانه یا از لغت فارسی یا روی باز
 سرپانی یا از هندی یا یونانی یا عبرانی پس اول نام را از ان نامها که
 در ان باب باشد بالای همه نامها چون بدانیستی پس ان نسب خداوند
 خاتم است و ان نامی باشد از نامها و حجابان بلغتها و برکنده در موضع
 سق خویش از خویش و ان نامها که بعد از نام خداوند خاتم بیرون
 آیند راست بر توالی پس ایشان اعوان باشند با خداوند خاتم
 در ان باب و در ان خاتم و در اخر ایشان در باب عون تو باشند
 و او ان بود که شغل تو بردست گیرند چنانکه تو دوست داری و
 بهم چیزی طاعت تو برند چنانکه تو خواهی و هر کاری که تو او را
 فرمای انرا بربرند و تمام کنند و پیوسته مطیع فرمان تو باشند و
 ملازم کاری تو گردند و هر جا که تو باشی با تو باشند و بر خدمت موکل
 باشند و بقضا و حاجتها استاده باشند بفرمان مهتر که صاحب خاتم است

فصل پس خواهی که مرعون را از ایشان با خاتم خویش جدا کنی
 پس از آن زمانها و حرفها چند آنک نام عون را جمع کنی بر توانی
 و راست بگیری و از نامش در نگذری و انرا بر تالیفش از مخرج
 خویش بلغت خویش بیرون آری و انرا زمام سازی و تکسب کنی پس
 زمام را مقلوب کنی و همچنین تکسبش کنی با برجهائیت کنی بر مرجه
 از وی بیرون آید نسل اوست و ایشان عون تو باشند در خاتم و آخر
 ایشان ان بود که خدمت تو کنند بر حسب آنک در کتاب تاج زهره
 وصف کرده شد بیوندی دو عنوان بر سه وجه باشد باب کبی باشد
 که با باب صغیر باشد که با باب متصل مقرون کنی و ان حرفه
 مسطر و ن است و السلام **معرفت کلام** در شرف بدانک کلام رشف
 کتاب لوح ادم است عدم فهم کن **معرفت کلام** **عش** بدانک عشب
 کتاب حروف خارج است از بابا باب صغیر و باب متصل و السلام
معرفت کلام **عش** بدانک کلام عشب کتاب حروف داخل است
 از باب صغیر و باب متصل و السلام **معرفت کلام** **سج** بدانک
 کلام سج کتاب در جهاء زاویه تاج زهره است و السلام **معرفت**
کلام از و بدانک کلام از و کتاب تطیبات است از هر دو باب
 صغیر و متصل **معرفت کلام** **سج** بدانک کلام سج در جهاء زاویه
 تاج زهره است و السلام **فصل** در شرح این هفت کلام بدانک کلام

۲۵۰

عافیتوش مشتمل است بر کتاب هیكلها و تاجها و منبرها و کرسیها
ویرقها و علمها و شمیرها و حربها و عمودها و نیزها و زوینها و برحیه
موسی علیه السلام و بر کتاب عصا موسی ^{علیه السلام} و بر کتاب کرسی و
برقبة سلیمان بن داود ^{علیه السلام} و بر هیكل و بر کرسی و لوح زرین سلیمان ^{علیه السلام}
و بر کتاب بحر و بر واکلیلها کلام **دانش** مشتمل است بر کتاب
مناجات و تاج میططرون و حربیه میططرون کلام **دانش**
مشتمل است بر کتاب لوح ادم و رم کلام **دانش** مشتمل است بر تاج
ماقم از باب صغیر و باب متصل کلام **دانش** مشتمل است بر نامه
که یعنی عطا طیل برد این فقره نبوده است و بر نامه که بر قلبش
نبوده است و بر عمود فرشته که نامش عطا طیل است و بر ماه موکل ^{عطا طیل}
است کلام **ازو** مشتمل است بر حربیه فرشته که نامش حفیث است
و بر حربیه که فرشته است که او را میططرون خوانند و بر حربیه فرشته که
نامش عزرا ییل است کلام **سبع** بدانکه کلام سبع مشتمل است
بر حربیه یوشع بن نون و بر حربیه فرشته که نامش میططرون است
السلام **فصل** در شناختن این هفت زبان جوان خواهی که این
این هفت زبان را بدانی که یاد کرده اند و هر حصه هر زبانی را از بابها و کبیر
و صغیر و متصل بشناسی پس حرفها و باب را زمامها ساز بر قیاس
زمام باب کلام اولش و ابتداء بیاب کبیر کن پس حرفها و اول از زمامها

اید و اگر در تکسیر ز مام باب را بالغت اضافت کنی پس سطر آخر را
 از صدر ربعینه حکایت کنند پس باید که لغت را بعد از آن بیرون آری
 چون خواهی که لغت را بعدانی پس ز مام ابتداء کلام بگیر و بر ز مام
 باب نصب کن انگاه اسم را بر تالیف حروفش از ز مام باب کلامش
 تالیف کن و بدانک از باب صغیر و باب متصل هیچ لغت بیرون
 نه باید تا انرا متواخر نکنی بعد از آن بیرون آری که متوجه کرده باشی نیک
 فهم کن و درین سخن نیک اندیشه کن و این هفت لغت اینست اول
عافی و دوم **عافی** و سیم **رشف** و چهارم **عشب** و پنجم
عشب و ششم **ازور** و هفتم **جمع** چون خواهی که انرا بدانی خشت
 حرفها را بکبیر را بگیر و انرا در جهاء ثبت کن بر شکل پس بر جهاء
 حرف در عرض زاویه ها خانه خویش بگرد و منصوب و مقلوب
 بکلام عافیطوش و همچنین حرف در طول خانه خویش بگرد و منصوب
 و مقلوب بکلام **عافیطوش** بر قیاس ز مام کلام خویش انگاه نامها
 اعوانرا از وی بحرفها دعای بیرون آور و آن دعاء بریاست از اعوانی
 که مسلمانند از نسل **فیل** که او را حارث خوانند اما کلام **عافی**
 و کلام **رشف** حرف در دو عرض خانه خویش بگرد و منصوب
 و مقلوب بعرض **عافی** و دفعی پس حفظ کلام **عافی** است
 و دفع کلام **رشف** است اما کلام **عشب** و **عشب** حرف در جهاء گوشه

خانه خویش بگرد و حفظی و رفعی پس کلام **حفظی** **مشتب** است
 و رفع کلام **مشتب** است و حفظش از اول درجه بایست از زمان
 چون توانا راست بر توانی بگیر پس نامها و اعوان را از وی بخرها
 دعا بیرون او را تا کلام **ازو** و **سمیع** حرف درجه و زاویه خانه
 خویش بگرد و **حفظی** و **مشتب** است ابتدا از حفظ کن و آن کلام
ازو **است** پس بر رفع و آن کلام **است** و حفظش از آخر درجه
 از زمان **باب** کلام خویش پس نامها و اعوان را از وی بخرها دعا
 بیرون او را از هر مرکاری که خواهی انگاه ابتداء حرفها را تاج بگیر
 انرا در یک زمام کش پس تکیه ش کن تا با خریب **باب** تمام پس نامها
 و **زنگان** را تکیه بخرها دعا بیرون او را از هر مرکاری که خواهی والسلام
فصل **دعوت** **ساز** **و** **مقرنین** بدانکه از تاج خانها و شعباد
 نام بیرون آید پس چون خواهی که انرا بدانی خشت ابتداء حروف
 برجهاء تاج را بگیر و جمله را یک زمام ساز انگاه او را از درازی خانه
 خویش تکیه کن منصوب و مقلوب بر قیاس زمام کلامش بدرازی
 از این نامها ملائکه بیرون آید بدان صفت که در کتاب خاتم **باب**
 نوشته اند انگاه ابتداء درجهاء **مشتب** را یکی از اول درجه زمام **باب**
 بر توانی راست و آن چنان باشد که حرف را و نام را در گوشه خانه
 خویش بگردانی **نخض** و رفع پس نامها و اعوان را بخرها دعا بیرون

اور پس مرنای که از زمام بیرون آید فرشته را زمام باشد و مرجه از
 اسمهای بیرون آید ملائکه ان اسمها باشند چنان پیش ازین یاد کرده آمد
تفسیر باب کبیر بدانکه صیقلها و تاجها و منبرها و کرسیها و
 شمشیرها و حربها و عمودها و زوینها و کوبها جمله از باب کبیر آید
 و به سبط تعلق دارند **ان رثعنه** و ز فرزند **ان جح** و فرزندان
سبع هر سه فرزندان **تقیب بن بیان** اند که او را مرزبان شا
 هنشاه ابوالحسن خوانند و او پدر بریان است و فرزندانش هم
 اند و ایشان هفت گروهند گروهی را **ملوک** خوانند و گروهی را
غوا و گروهی را **مرا به** خوانند و گروهی را **قساور** و گروهی
 را **فراغنه** و گروهی را **شعاور** و چون خواهی که نامهای ایشان را
 بدان و مخرج هر یکی بشناسی پس ابتداء باب کبیر کن و حرف اول
 از حرفهای دعا از سطر اول از صدر اول بگیر **ثو** باشد مقلوب
 پس نام **تقیب** بیرون آور و نامش **هدی کعب** است و او را
 در تاج زهره بلغت عمود خوانند و کنایتش **ابو نعمان** است پس
 ان و او را که در آخر نام و بیت بردار و بر فام **کودر** که بر بیان
 نه انگاه نامها و فرزندان **تقیب** که ایشانرا **قما** **قما** خوانند بیرون
 آور و ایشان سه تن اند یکی را **ز تقیر القمقام** خوانند و ابوا
 لهراسه و او پذیر هراسه است و نامش از صدر دوم اول از باب

کبیر بیرون او ز حریفی از حرفها دعای او **عواست** منصوب
 دوم را **جیح القمقام** ابو القسا و نگویند و او پدر قسا و ن
 و نامش را از سطر اقل از مؤخر اقل از باب کبیر حریفی از
 حرفها دعای بیرون او روان **ثو** منصوب است بعد از آن
 نامها ملوک مرامه بیرون او و ایشان پنج ملک اند از فرزندان
ز ثغر القمقام بن قحطی المرزبان یکی را **ز رکوا الهرماس**
 خوانند و او پدر ملوک مشرق است دوم را **فصید** الهرماس
 خوانند و او پدر پادشاه قبول است سیم را **والفلس** الهرماس
 خوانند و او پدر ملوک مغرب است و چهارم را **جیح** الهرماس خوانند
 و او پدر ملوک دیورست و پنجم را **بیو جلد** الهرماس خوانند
 و او پدر ملک فلک است و مخرج این جمله نامها از صدر اقل است
 از باب کبیر سطر اقل تا بنه سطر بر ولا و پیش حرف بیرون
 از حرفها دعای و حرفها دعای ایشان بر ولا اینست **ثو عو**
هو **ثا** **آ** و بدانکه هر یک را ازین پنج مرامس شش فرزند
 است و ایشانرا پادشاهان نواحی خوانند الا که **بیو جلد** را نه
 فرزند است ملک یکی را از ایشان مسکنش فلک است و او را **انکر**
 خوانند و ابتداء مخرج فرزندان بیو جلد بعد از بیو جلد است
 از صدر اقل از ز ماها باب بر توانی و همچنین بر ولا راها

قاعدة يعلم بها الضمير في النحال وهي حبات وكسب والاخلال وقال
 بنون وسقم والفراس وذو القري رجل وسلطان رجاء وهذه سوال

ومسؤل وعاقبة الامر قاعدة لطيفة يعلم منها الطبايع الاربع وهي

اقطع فشد نارته ياب ياب
 بوي صص طلع الرباعاد
 جز كس قشظ من فم الهوايب

دخل وخز جميعه الماتية
 لكل سيب جدول معلوم وطبع في مصر

جهم اطرب وسهل صار باس الوجه وزيدا كقطع وفيما يتقبل بوجه كريمة كجهم وموهم الوجه كالجهم وموهم وجه عاجز
 قال ويدان جهم الجهم الى استقبال بأكبره والجهمة اول ما خضر الليل وفيه والجهام السحاب لا ماريه او قد هراق
 والجهام الاسد وصحابي كجهم وجهم كجهم وجم فتراجن والجهمان الرغفران الجهم الاسد
 الفم الهامة المستديرة الوجه والجم كالجهم كالجهم جهم من اسما النار قبل ناري معرب واطمة من الهامة ورثت جهم
 بعيدة التعر ايضا لقب رجاء الجهم الابل المخيلة والديباج وحرف بذكره وثنت وجهم جيا كيتة
 المكرم لا يحل عليه ولا تذلل ويكون الخلة كما اكرم واعظم ومنه فلان السيد المتقدم في الداي قم مقدم وول اخو
 واما الذي في كالبعية فلغة جهم بلة خطأ وقرم البعير وهو قزم اذا تقدم اي صاد قرها واقرمة صاحبه لوكه
 للنحال وفعل وان فعل بلسان كثر كجمل وادخل في النحال وخن احسن في الاسم والحقبة البهي والبهم كدخل بكوفلان قبل اناء
 اي صاد قرها وقرم الي اللع لطرب فهو شدة سعة اللع وكثرة قبال في الشوق الى الحبيب قرم البهي والبهم كدخل بكوفلان قبل اناء
 في اول ما ياكل كتقرم والتقرم تعليم الاكل وقرمة قشره وفلا ناسبة وكفرب وجلس حب والقائمة ما اتون بالمتوز
 وشي يقطع من لوكرة البعير بول في الخط وصاب في حسم قرامة عيب والقرمة والقائمة بضم اجلية تقطع من لوكرة البعير
 لا يبين ثم يجمع على انفة للسمية وقد قرم البعير وتلك السمية قزم وقرام طنانة القرمة بالنسبة على سهام الميسر ابن
 اقدم كاحد صحابي بنو قريم لزيير حي والقرام والمقرم وبها ستر فيه رقم ونقوش وقرام ستر في اضافة مثل قولهم
 كرم يقيض او القرام السرة الرقيق ورا السرة العلية وادك اضافة اليه والقرم بالضم نبت اجري بالحياسة وبها ستر

رنجه قور و اولمش و شیخ یوسفش مضمناً نند فزار
 رب برین و نازل رب کلین و رنجه لایه و ویر که
 برونده نظایته بی بند و و خط ریلوی این اوصاف
 و بکله مودف بر فقیه قانقدی و بر سکه صور دی
 رنجه روت که سونو که کلا سکه کفر رایی سکی طور
 و ش بد که سونو که موشن وین در سلام روزنه لایه
 بده بر نغزنی رب این نامه آونه روم فیض و فلیفه
 کلدی این لایف روتله بولشوب آنده مها جنت این
 ریلدی و لایدی **تدست** که بین در رسدی ترک ریلدی
 سز که و بکزه کیم نغزنی قبول ریلدی و لایه
 قسطنطنیه بیکته یی و فیضه ملاقات ریلدی و نغزنی
 رولدی و نغزنی روزنه و نغزنی و ویر که
 رین ستاف و آره حفظ ریشدی مرض موشنه آنده
 صور و لایه بیج قرآنده خاطر که سنه قالدی ریلدی
 بیج سنه قالدی رات یو آیت که رجا یو و لایه کفو
 رولکانو امسلی و بفار رین اسفان کهایتی بو
 می لایف نغزنی بر لایه شیخ عبد الله و رک کبلا فی ن

قنده

وي

دینه کلور لیدی: د یام عاشور ووه بر جو تنق با من خواړه
 هڅند: رو ترش لیدی: و خواړه موڅند: سوزو لمر
 ناکه: زړه لمر موڅند: بر جواره جفا کلدی اګند: خوځ
 و لموزند: سې ووه دېکو شنه: رو تر وی خوځ
 لکه نظر رتدی: بر س غند ککړه: رول جواره قالموب
 رتدی: رو ځلم بو پر مشرکه: رنقور افراسنه: لومنی
 ناکه: بېر جواره ککړه: و جاس بو هڅش ستر نه و
 خواړه وېرکه بو هڅش ستر: رولدرکه زنا ری کسې
 و لپاڼه کنوره: سس رول جواره لیدی: خوځ با تده که نیم زارم
 رول خواړه ما و و لشارح لیدی: مادم قالموب
 رول جواره رنقا سنده خوځ سس جوځوی: خوځ
 رنقند: زنا ری: ظاهر لولدی: رول جواره خالی نه
 رېا کسوبا رپاڼه کلدی: و خواړه بو پر وېرکه ری بار لره ککړه
 بو ځمکه: مو رنقش: لیدی: زنا لمر لوی: کسوبا لپاڼه
 کنوره لوم شو که بو قاهر زنا ری کسې: بو ځم باطن
 زنا ری که عجبده عبارتدر که لوم نه کم رول مغفور ولدی
 بو ځم مغفور رول لم بار لره بېنډه عجب: هانت ظهور کلدی

خواجه سکه ریاضه و دشتدر و جدر به توبه رندک بر کوفه
 بر مسافر و زوق بولده خواجه سکه صفه نه کلندی - ماهه
 خوب صورت و بر جواره و فغ خواجه صفه نه کلوب و عاظمه
 ابدی : خواجه و عاظمه و رول رول جواره نابیدر اولدی
 اولدی مسافر و سکه بر نه کشی بدی : خواجه بوبر و سکه
 بفرشته ریدیکه مقانی حور و بی کوکده ابدی بر تقصیر
 سینه و مقامنه در رزغ و دشتدر ابدی و و و و و
 کوکده رنجش بدی : غدی فرشته که رندک نه ریشش
 بر حق خایه نه بنی مقامنه ریشدره فرشته که بر ری
 نشانه و رول کلوب و عاظمه رندی : عاظمه که قبول
 اولدی و مقامنه ریش بدی رول مسافر رندی :
 خواجه بر نه و فغ ریاضه رچوه و عاظمه و رول سینه رول که
 شیطانونکه بر و رکه مقامنه جانی سلاطه فون رده
 خواجه بوبر و سکه و عده رولدر که هر کشی فرایض اولدی
 اکده صکره و عاظمه سنجی با رولور کشش
 روزنه رول و فرایض صکره بری : عاظمه با و ریش
 بر و فغ کشی با و ریش با و رول که بولر تا مقده برین

[illegible]

بر سهیل و کنت رستگ که تا کم رو غنچه چاقوب تازه شعله
 ویره آرد که مزاره قلیه قار شور و ترم و رول تو ووه
 جبین در پنج رولدی بش ده ریدم که قبله و بور رط
 شفق رولدی - ویر لولوتن ظهور رندی - روکنه باش
 بر وه کرمش و رول کلتن و ربه سنده بر جماعت
 خواجه محمد بابای - رنکه رچنده کور و ببلد مکه بونا کیمنا
 رول جماعتی بری کف رندی - کنت روز رنیکه خواجه
 بعد رطائف در و بو جماعت رنکه ضیفه لریدر و هر برینه
 رشتار لریدر کوس تر وی - خواجه ر محمد صدیق و
 خواجه رولیا طلاف و خواجه عارف و پور وی - و خواجه
 محمد ربی رضوی - و خواجه علی ر دینانی قدس رولهم
 جوه خواجه محمد بابای ریشندی رندی - بونه خوه
 حال صیانه ریشوب و رر سن سنوکه شیخ رندر
 و سکه برکانه و پیدر رر و سکه لول کرمانی لریدر رر
 ناز رول بله سنوکه برکلاف و فنج رول بعد رول علی
 رنکه رطائف رول و رول و طه که خواجه بزرگ حفترانی
 سوزر سولیک که که سکه سکه راه فقده سکه

مهم و در اول جماعت ه ر خورس رتبه که تا حضرت خواجه
 سلام و یزدان چاک مبارکین به شرفی روم رو کند بر و
 قلد و یار نورانی به کوروم سلام و یزدان سلام
 بعد شول سوز که سککس بیدانه و وسعت و ثبات
 متعلقه بانه کتور و یار و وید که شول جوع کر که ول
 رول کیفیت کف کور سوز یار شرف رتبه و شرف
 بوطیف کشتند و وقایتی و در و رتبه کشتند و
 فتنه سنی کر که کور سوز کدر نام روشن و لا
 و در رتبه کور سوز وینه و یزدان که جمع رتبه کور
 رتبه و نهی چاه سوز رتبه کور سوز و غایت و شرف
 عیای بر نه کتور سوز در فتنه و وید کور و رتبه
 رول سوز و و رتبه مصطفی نو که صلح و شرف به شرف
 رتبه سوز در سوز صلح و صی با کر که رتبه رتبه و
 رتبه رتبه تفحص رتبه سوز رول سوز رتبه کور
 بی عیای به رتبه که سوز کور صدق حاکم شرف و رتبه
 بار بن علی اصباح فلاحه و رتبه و رتبه و فلاحه رتبه
 رتبه سوز و رتبه تفحص مقام عیای رتبه رتبه

مژگور و رتیدر بعدد سفه متوجه ردوب ریدر سید کلال
 خدشانه و ررجوه رند که رومو صیغی سفه و روم دور که
 خدشانه ریشتم ریدر لطف ایدوب رتفات رند و رکا
 تنقین و کر رند و رنقی و رتبات طریقه خفه و مملد شغول
 قدر و جوده و رنه و ده عمار بر تیلد ما مور ریدم و کر عذانه
 عمار ریدم بر تیلد که سوار ریدر که سکر و ریدر که
 سو و خ می و ر یوسف کتب می و ر یوسف و کر که خدیه می و ر
 رلف تارزی عمار تنقین کلید بو سوار شتر می و ر
 کید و رند و ده مور و کر که سکر طریقه کوز و ده و روم
 و خلون و سحاح و ریدر بو یوسف و کر که یوسف ریش
 رند که با سکر بنا طریقه کوز و رند و رند و رند و
 رنجی یفا هر با ضفا و بیاض با صیغی سحاح و رند و رند و
 خور شتا و رند و ده بیضا و رند و رنجی زیبا و رند
 کم می خد رند و ده رند که خدش سحاح و رند و رند و
 تجاره و رند و رند و رند و رند و رند و رند و
 و رند که خدش خور و رند و رند و رند و رند و رند و
 سبب و رند و رند و رند و رند و رند و رند و

حظ و بویشت در که سبزه تفکر کرده منتهی رسید و هرگز در که
 سبزه غشی با رمز ظاهر رکعتش دل و دلت که کبد و سبزه در بلبلش
 روله رکعت بانه بود ساز وینه بویشت در که
 قوله تاجی با اینها الذین آمنوا آمنوا بالله رشت رشت روکا
 و رک هر طرفه از این وه بود و طبعی بی نفی ربه س
 و روله معبود و حقیقی بی رشت رشت ربه س سبزه
 ضیق قدس که بویشت در که رشت ربه ربه ربه
 وینه بویشت در که نفی وجو و بزم یا نزه و رقت هر قدر
 و بکن رشت رشت رشت رشت و اعمال فصولی کورس
 سبزه حاصل از وینه بویشت در که مانوی به
 تعلق رشت سکه روله جابد ربه حقیقت ربه
 بویشت رشت رشت ربه ربه ربه ربه ربه ربه
 ربه ربه ربه ربه ربه ربه ربه ربه ربه ربه
 بویشت در که بزم هر طرفه عشقی صبر و طوئه شهرت
 و روله و شهرت و رفت و ربه ربه ربه ربه
 جنت و رخ ربه ربه ربه ربه ربه ربه ربه
 و روله روله تاجی سبزه بویشت در که

[illegible]

زارهد و خوشب روچ بد نشندۀ مفارقتن رندی **تا** ویر
 مدتا بو حال روزرنه قادی رزق کسی رزرنه ریاهی
 قبله وۀ کچا شویله قالدیکه تا نصفی بنهارد وکله هر غایت
 کم لیدی کنشس بد زرنه کچا شدی **تا** روله صفندۀ بن
 غایت مضطرب رولدم روله بر وۀ بر س به ورر و
 بر زمانه روله س به وۀ بخبر روتر وکم کرد وکله روز
 ورر وکم کور وکله کر صحت هور وۀ بوزی فارغنه بشدی
 هیرتم زیاده رولدی **تا** نگاه روت جبرته کوکله رزم
 رولدی **تا** روج کره رنبدیکه محمد زنده شو چنی ویری رول
 انتر ضایع طاهر رولدی **تا** رخصت سی وکله رنکه بشدی
 دنجاری ل زنده رولدی **تا**ینه روکچی حاله کلدی **تا** ویر وقت
 خواجه سکی هر کنش رسد عاسیل طوسه هرات
 کنده بسج روبا پاوشا یک پوسته سران
 کیده هر کچکه روع روبا نظر لندر قاپوچ وۀ دهم
 وشمندۀ در عیاده ور کاندۀ و زبر وۀ کچکی شغیر
 لاله ورنه رولدر وکنی حاله رنۀ بر حاله وچ ووندر
 و نقرع لندیکه بر کوفه خواجه یار ربار زرنه کچکن اتفا

[illegible]

فضل

هفت خواجه گیتی رقیب قدراری - بنم نذریده رودی
 و قدم شریفی در سبیل خیار و کوب کتار و ایا
 رنبد به و روند به رود رنده طام ریلو و پروم و اول
 ین شول در سبیل روزه رندی . و هفت خواجه
 کتار کتار کتار . دفعه حق زمانه رنده و رند رند به
 کلمه بی . چو هفت خواجه کتار کتار کتار کتار
 ریلو و اول حاجی ریلو و اول و اول و اول و اول
 بروی بولدم . و رویش محمد زاهد رندی . و اول
 حلیه بر کوه هفت خواجه ریلو و اول کتار و اول
 ریلو و اول کتار و اول کتار و اول کتار و اول
 خواجه و اول طلبا رند و اول ریلو و اول ریلو و اول
 و اول و اول کتار و اول کتار و اول کتار و اول
 کور و کتار کتار و اول کتار و اول کتار و اول
 شمدی قوم در کتار و اول کتار و اول کتار و اول
 و بنم ریلو و اول کتار و اول کتار و اول کتار
 خواجه و اول کتار و اول کتار و اول کتار و اول
 بر کتار و اول کتار و اول کتار و اول کتار و اول

سوخا روه بزم نذر زوه ريدی **ش** صفت خواب و
 رنی رنکه نیم مولانا عارف زباوه رشتناقم در
 ورنه سفده ور طر شربن موفه روست نیز کلوروی
 و بزم صفت خوابه عافاک طای روزنه جنوب او
 مولانا عارف بزم روز زمینی ریشتری **ت** بو طر فیه موفه
 رويدی رید بر ثا ریدین لیدی **ت** جوه مولانا عارف
 سعده بخار ووه سوخا ره کلدر زنده ووه صفت خواب
 نوک طلبی نه سن سوار رنکه رنکه قلا کونه ووه
 ساعتده رهی بله روتوشدق که صفت خوابه سن صوفی
 قلا نزه ووقندی **ت** بخال کال سفده بخار ریه موفه روت
 بنه خوابه علا ریدین روت ووه نقل بعد که روت
 و صند که صفت خوابه طوسه ریدی برکوة ریدل
 اکاکس معشوق طوسی بن زبانه کیده لوم وریکل
 برجه صفت خوابه سن قدم شریفانجه بله روت
 رولدی جوه صفت خوابه معشوق طوسی بن
 مزارنه ریدل ریدل اسلام عکس ریه معشوق طوسی
 نی سن خوشی سن معشوق سن موفده روت

کلدی و علیکم السلام خوشم روله بی عین رخنه حضرت
 خواجه به کشته ریدر کشته رور ریدری بو حاکم
 من به سبیله مغیر رر حواله رولوب کشته رری دروازه
 بیدک رولدی شیخ خسرو کرینی نقار نیک بر کوه ضر
 عارفانه حضرت خواجه ریله بر باغده ریدک که بخدی
 مرقه مظهری - روله باغده ور و حضرت خواجه حوض
 کن رنده روترب برید که صحت ریدروی به با و فی حاکم
 سلام دیروم روله پیر با عین بر طرفنه کجا روت
 رولدی - حضرت خواجه بوی و که بو خواجه ضر و علیکم السلام
 ریکر که حضرت خواجه بوی و بیدار بن بی طندم و صی سینه
 کن عسائیه نیم رکایلم رولدی جو ریکی روجه کوه کدی
 خانقاه باغده نیم روله بیکر که ورورم کیر و مغیر رولدم
 جوه بو حاکم روزنه ریکی رتبا مقداری بخدی - بخا
 بازار رنده روله بیده ملاقات رولدم بنی کور بن ششم
 رتدی - رکاسلام دیروم بنی بونه با صدی - و بسط
 صفت بنو مکات رتدی - ورور ملده موروی جوه
 ضر عارفانه کلام حق خواجه بوی و که بازار و خواجه

Deux une quatre deux quinze

نصرت علیه السلام ملاقات رسیدگی و فانی و دوشنبه
کیمی سنده ریح روز و کس و چنده بزرگش بدی روز طوف
برنده رودی قدس سره

عقله و جانین و در و رنده روز و کس و فانی و دوشنبه
خاطر و دوشنبه در اهر و مشق جلد روز و کس و دوشنبه
روز و دوشنبه حکم و حکم و حکم و حکم و حکم و حکم و حکم و حکم
حکمت و تقی و لیدر و لوی و کوفه و مشق و دوشنبه و دوشنبه
رندی و در و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه
شخص ترتیب و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه
و مشهور و در و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه
شیخ علی کروی و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه
شکر فایده کوری و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه
بوفایده و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه
و در و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه
آفر و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه
شیخ علی کروی و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه
فایده و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه و دوشنبه

دوشنبه

214

ف
ن
أ
ن
ف
و
م
و
و
و

²¹⁵
 وَعَمَّ الْجَبَلُ كَسْهَلًا وَتَوَعَّرَ مَا رَوَعًا وَمَوْضَعًا السَّهْلَ حَ أَدْعَى وَدَعْوَى
 وَمَطْلَبٌ وَتَعَرَّ وَوَعَرَّ أَيْضًا كَمَا تَقُولُ وَاعْبُرْ وَدَعِيرٌ وَالنَّهْيُ غَلَطٌ وَدَعْرَةٌ
 تَوَعَّرَ وَادْعَرَتْ وَاسْتَوَعَرَتْ وَجَوَتْ وَعَرَّادٌ عَرَبِيٌّ الطَّرِيقُ دَعْوَى عَلَيْهِ وَافْضَى
 بِهَ إِلَى وَعَى وَزَيْدٌ مَقْعٌ وَغَيْرُ قَلَمٍ مَالَهُ وَوَعَرَ كَظَرَفٍ وَسَهْلٌ قَلَمٌ رَمَوْهُ عَرَّ وَ
 قَلِيلُهُ وَادْعَمُ قَلَلُهُ وَقِيلَ وَغَرَّ اتَّبَعَ لَهُ وَتَوَعَّرَ مِنْ تَعَسَّرَ وَالدَّجَلُ
 تَشَدَّدَ فِي الْكَلَامِ وَخَيْرٌ وَتَوَعَّرَتْ فَهَ تَمَرٌ وَوَعَرَ كَوَعَدَ حَبَسَهُ عَنْ حَاجَتِهِ
 كَوَعَمَ / وَغَ وَامَّحَ إِذَا فُقِدَ الْفِتْلُكَ مِثْلُهُ الْقَتْلُ عَلَى غَرَّةٍ وَفَدَيْتُكَ بِهِ
 لَيْتُكَ بِالْفَتَمِ وَالْكَهْرِ اغْتَالَهُ وَالْفَاتِكُ الْجَرِي حَ قَتَلَ /

الدَّلْسُ حُرَّةٌ تَقْلِبُهُ لَدَلْسَةٌ لَفَمَ وَاحْتَطَطَ الْقَلَامُ وَالْبَارِدُ ذُو يَدْرٍ
 فِي آخِرِ الصَّبْرِ أَوْ تَقَابُهُ وَأَدْلَسَ وَقَعَوَاتِهِ وَالْأَرْضُ أَخْفَرَتْ بِهِ وَتَوَلَّى اخْتَدَلَ
 فَلَيْلًا تَلْبِلًا وَتَلْتَمَ وَالتَّلْسِ فِي الْبَيْعِ كَتَمَانَ عَمِيلاً إِلَى عَنِ الْمَسْرِزِ
 وَمِمَّا التَّلْسِ فِي الْبَيْعِ وَتَوَعَّرَ كَحَدَّثَ عَنْ شَيْخٍ الْأَكْبَرُ وَلَعَلَّ سَمِعَهُ
 مَحْمُودٌ وَتَوَعَّرَ وَالتَّلْسُ لِيَدْعَى وَالدَّوْلَةُ لِيَدْعَى وَتَوَعَّرَ لِيَدْعَى
 وَتَوَعَّرَ لِيَدْعَى وَتَوَعَّرَ لِيَدْعَى وَتَوَعَّرَ لِيَدْعَى وَتَوَعَّرَ لِيَدْعَى
 وَتَوَعَّرَ لِيَدْعَى وَتَوَعَّرَ لِيَدْعَى وَتَوَعَّرَ لِيَدْعَى وَتَوَعَّرَ لِيَدْعَى

TURC

25

